

DÍL 1

KRONIKA OBCE HNÁTNICE

Kronika
obce Hnátnice

zahájená v den 80. narozenin
prvního prezidenta republiky československé
T. G. Masaryka 7. března 1930.

Tato pamětní kniha čítá 260 stran.

Franz Výhled
člen obecní rady

Rud. Učitels
starosta

Josef Smeydřík
kronikář

Díl I.

Od prvních zmínek o obci
do 20. dubna 1932.

Letopisecká komise.

Ve schůzi obecního rastupitelstva dne 14.
února 1930 povolena byla letopisecká komise, ve které
zasedají:

- 1, Rudolf Vycítal, starosta obce jako předseda.
- 2, Karel Arov, farář, člen.
- 3, Josef Bartoš, krajčí, člen.
- 4, Josef Smejdř, řidič učitelské, obecní komisař.

Kronikář.

Zivotopis kronikáře:

Narodil jsem se 24. července 1885 v Sloupnici
u Litomyšle v Čechách. Vystudoval jsem gymnázium v
Litomyšli. R. 1906 složil jsem maturitní zkoušku, o rok po
čeji vykonal jsem doplňovací zkoušky na učitel. ústavu
v Praze. Učitelskou službu začal jsem ve Hrubé Vrbce
u Strážnice v jihovýchodní Moravě. Později působil jsem ve
Starém Poddvorově u Hodonína, v Brhově u Líšperka,
v Bohutíně u Líšperka, a opět v Brhově na severní
Moravě, kde mne zastihla první světová válka. Službu vo-
jenskou nastoupil jsem 15. srpna 1915 u týmu 93. pěší plu-
ku v Líšperku. Už 12. října zahnán jsem byl s jedno-
ročákem oddílem na ruskou frontu u Černovic v
Bukovině. V listopadu téhož roku doprovodili nás na frontu
italskou u Gorice. Po prvních bojích a velkých utratach
v blátě a děsích vrach jsem se po vánocích přes Uhry opět
na frontu rusko-ukrajinskou do Bukoviny, kde ruský velitel generál

Radek Dimitrijev provedl velkoleponou ofensivou v nejkrutější ří-
mě. Do jedné povádne díry ve frontě jim udělané vydali
nás průmě s plakvou. 12. června 1916 po Brusilovské ofensivou
dostal jsem se řív a předrál do ruského zajetí. Později vstoupil
jsem do československých legií. Dostal jsem se do skupiny Vladivostockého
5. pluku. Včastnil jsem se bojů u Vladivostoku, Ni-
kolska Usurijského, Jevgeněvky, pod Kungurou a na ma-
gistrátě sibiřské. 30. prosince 1920 vrátil jsem se po mnohač-
stranách po Sibíři lodí Karaschi-Waru kol Asie Tichým
a Indickým oceánem, mořem Rudoým přes Farský
kanál, mořem Středozemním, do přístavu Marsile v
Francii. Od tud vlakem přes Francii, Slováci, Rakouskou
republiku do osvobozené Itálie. 15. února 1921 počal
jsem opět vyučování ve starém působišti v Lhově. 15. srp-
na téhož roku stal jsem se správcem pro třídní školy v
Lokytlí u Lipové, kdež jsem působil 8 let. Po celou
tu dobu byl jsem též obec. kronikářem, obec. tajemníkem,
každou rok byl jsem též členem obec. zastupitelstva, předsedou složení
radu rolnického mlákařského družstva, a jiných korporací.
Ve schůzi obecního zastupitelstva (29. července) 1929 jmeno-
van jsem byl čestným občanem obce Lokytlí. 1. srpna
1929 nastoupil jsem místo správce školy na radejší pěti-
třídní škole, kdež působím dosud.

Popis obce Hnátnice:

Várov.

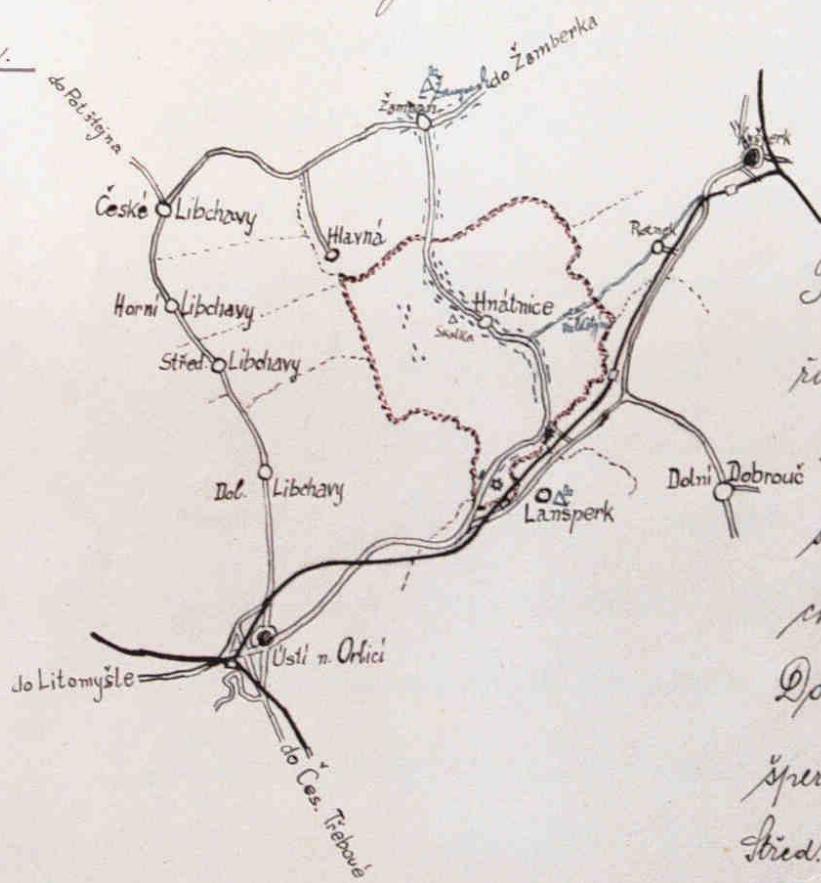
Okolní města.

Vřední název obce je "Hnátnice". Od Ústí nad Orlicí, sídla okresního soudu, vzdálena jest 32 km u sochy sv. Václava, 7.586 km u školy. Do okresního města Lanškrouna jest 15.17 km. Jiná okolní města jsou: Kysperk 7 km, Žamberk 10 km od školy vzdálený. Nejvícejší spojení obchodní máme s Ústím a Kysperkem, kam docházejí také naše dítky do občanské školy.

Obvodní lékař:

Obvodní lékař Dr. Prokop Kadlas bydlí v Dolní Dobrouci, kdež jest i četnická stanice.

Katastr obce.

Rozloha katastru měří 1.130 ha 51 a 74 m².

Sousedí: na severu se Žampachem, na východě s Rotnem, a Dol. Dobroucí, na jihu s Lanšperkem, na západě s Dol. Střed. a Horními Libchavami.

Rozdělení katastru.

Místní pojmenování:

Na severu: Na padě, V provinách, U obory, U doubku.

Na východě: Na padolích, Na hranicích (Rotnek), Na roti, (hrad Matějický grunt), Kněřský (pole fary v Písečné).

Na jihu: Na malých hranicích, Pod paškým lesem, U sv. Václava; Nad luhama, Valdštejn.

Na severu: Podhorí, Háhoří, Hora, Na hranicích, Za průční cestou (vedoucí pod Horou okolo pahradnika Jarošova Vyjítala ke škole), Pod lesem, Pašký les, Proti těchto katastrálních trati máme mnoho krasných jmen místních jako: Potocnice a. Výbničáček u Valdštyna, U řeky pod Valdšteinem, Na teplicích u Valdštejna ke Kysperku, Valdštejn (pašký les), vrchol Valdštejna, U koruny, Valcha. V sadě je město pod Horou, Lisek s mlýnem a rybníkem již na katastru Písečné, Hnátník je údolí spotáčkem vedoucí od Sadry k hostinci „Nebíčku“.

Nejvyšším bodem jest Skalka 447 m nad hladinou moře s Hyblavým lesem na Horou. Škola jest 369 m, nejnižší místo U sv. Václava 337 m nad hladinou moře. Hranice jsou 507 m vysoko.

Obec má 276 popisních čísel, jedno schází. První číslo má František Javůrek, poslední Antonín Lipenský.

Nadmořská výška

Popisná čísla

Hnátnice prostírá se v malebném údolí Orlických hor pod Žampachem podél Hnátnického potoka o délce přes 6 km ku soše sv. Václava u hostince Jana Lipenského pod dolní povárnou Lelkorá

Počet obyvatel

poloha obce je nevhodná pro její protáhlost a křivolakost. Obyvatelé Horního konce mají přes hodinu na dráhu. U potoka stojí chalupy, na návsiích stálky u polí k nim náležející. Podél potoka vedla stará cesta, která spojovala hrad Žampach a Lanšperk.

Vlnák
Ve znaku má Hnátnice třírohou radlici.

Na starém razitku ještě letopočet 1849.

Asi od r. 1880 na krovových razitkách ještě český les.

Hlavním povodem je Tichá Orlice, která se
však dotýká obce jen na jižním okraji.
Stojí u ní dvě naše textilní továrny.

Po vesnici teče „Hnátnický potok“. Pramení na Podhorí u Žampachu. Přibírá pramenky z vrásek, a odvádí je k jihovýchodu do Tiché Orlice, do které se vlévá u komina horní továrny. Je nepatrný. Ani jeden mlýn na něm nestojí. Jen Josef Halbštát, hostinský č. 193, využívá vody ku pohánění vodním kolm mlátičky, okružní pily, strojovníku a elektrickému dynamku pro vlastní potřebu. V letecké době

1878 s nářadem
kamenickým.

musí vodu radřovatí pro slabý pramen, což budová nespokojenost občanů na. Dolním konci, kdejž pro nedostatek vlastních nebo obecních studní nabírájí vodu pro dobytek a potoka. Koryto potoka je velmi kůvolaté. Po velkých deštích a oblevách vylívá se voda na mnoha místech ze svých břehů na zahrady, cesty i silnice, vniká i do stavení. Jeví se tu potřeba provést regulaci koryta po celé jeho délce.

Od Lúšku přes Valdštejn teče potůček údolím zvaným „Potocíček“ do Tiché Orlice.

Od Sadry teče potůček zvaný „Knátmík“, který se vlévá do T. Orlice pod Něbíkem.

Náš obec vyniká přírodní krásou. Výběrky Orlického Přírodní krásy, hor trojí u nás idilická údolíčka! Čárokráma město jsou v. Potocíčci směrem k Lúšku, jehož mlýn s rybníčkem ještě místem nesoudně krásy přírodní. Velmi krásné jest v. Sadry, na Chamicích i Vadělině, v němž krásné jest město zvané „Kouzlo“. Hlubokým dojmem přináší mohutné stěny pískovce ve skále pod Horou. Velmi krásná jest vyhlídka se Skalky na údolí hnátnické od hradu Žampachu až po Lanšperk a dále k Žamberku, Kysperku, Králickému Sněžníku, Liháku, Suchému Vrchu, až k Láznem nad Lanškrounem, na ponorí Šešov.

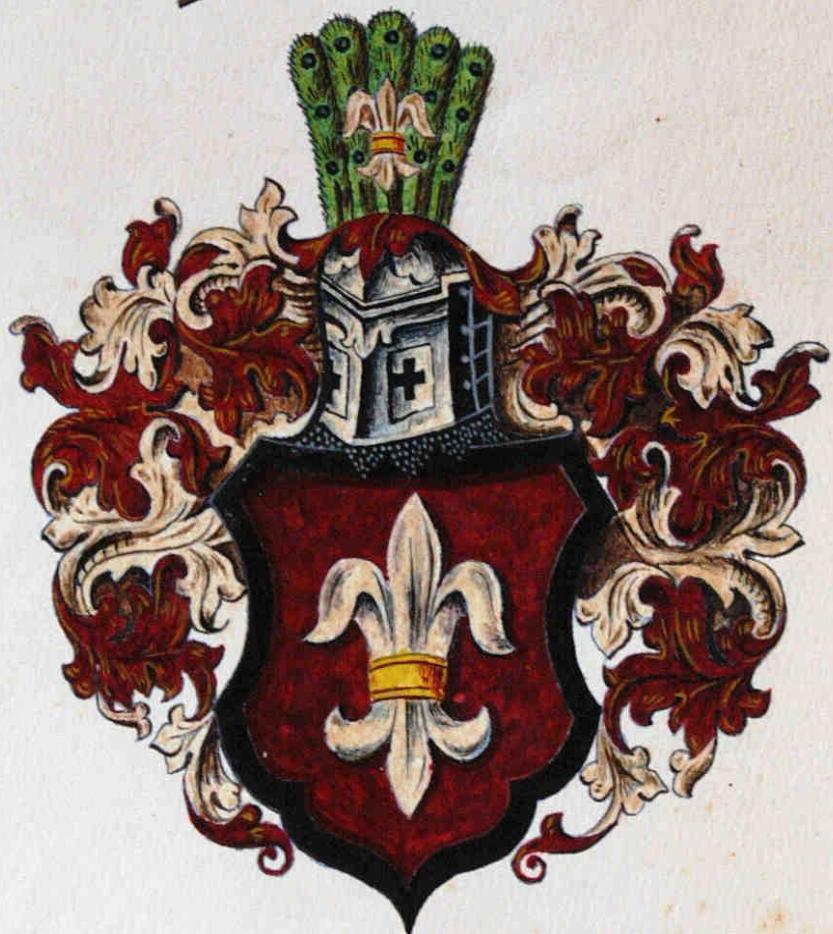
moravském. Z Hutvaldu přes Vádětin po hraničích jest značkovaná turistická cesta vedoucí na Žampach. Za horkých letních dní jest to cesta průměr ideální ve stínu mohutných lesů.

Rozdělení vesnice. Vesnice sama dělí se na konec Horní, od hostela k Žampachu a na konec Dolní k m. Václavu. Škola, hostel, fara, hasičská zbrojnice a bývalá rychta tvoří střed obce. Místní pojmenování na Dolním konci jsou: Pod dolním transformátorem. Na rybníkách a u Výčítala. Na hrázi byly dříve rybníky. Část hráze jest doudí znatelná.

V Dvorku jsou 4 stavby za hostincem, nešikun, který postaven byl už po převratu. Dvorek jest dle lidového podání zbytek tvrze ze manží Lipenských, pro kterých potomci téhož jiná vesnice žijí, a mají obrázek erbu a znaku starého svého rodu, jehož věrnou kopii nakreslil a pro obecni kroniku daroval František Lipenský, zedník v Hnátnici čís. 213.

Obrázek erbu okreslen jest v knihy staréky erbi ve Vídni. Do rukou rodiny Lipenských se dostal takto: Otec Václava Lipenského, tesaře v čís. 67, František Lipenský měl v říši bratra Josefa, kryjího.

Wappen des Geschlechtes **LIPENSKI**

126 Buch 249 Seite der grossen europäischen Wappensammlung.
Wien Stadt Krügerstrasse № 1009

(Orig. pinsiert Josef Leimer pens. Bergzüser 1860.) Die orig. kop. F.L. 1929.

Ten sůl pro vídeňskou šlechtu, která v druhé císařově dojížděla do Štýru na pověstné honby kamzíků. Ve styku se šlechtov upozorněn byl mistr na erb svých předků ve stíce na obrázku uvedené, dal si jej ve Vídni dle originálu okreslit a doprovod textu opsal v roce 1860. Na návštěvě jmenovaného Františka Lipenského u bratra oždržel též jednu kopii obrázku i s doprovodem, ve kterém řečabachem český(!) byl popsán erb a posloupnost předků celého rodu Lipenských, který původně pochází z Polska. Z doprovodu vystříleni určile, že jsou příbuzní. Doprovod však ztratil se v hostinci u m. Václava, kde si to otec nynějšího hostinského Jana Lipenského vypůjčil a v Ústí dal okreslit. Dnes však zbyly na vše jen matné vzpomínky, k celého dvorce vlastní Václav Lipenský dnes jenom nepatrný kousek prole. Titul šlechtický v republice naší jest prušen a do kroniky dává se toto jen jako doklad naší mimlosti.

U. Zbelej jest studánka pod říčkou Jos. Výčitalem, ve které jest nejlepší voda z Hnátnice. V domcích jsou dva dřevěné obytné domy postavené nad dolním tovar-

nou. Jiná místa jsou: „Pod borkem, V bréřině, Uhli-
níku“ dobyral se i černý písek jako nyní v „Sutrovském u Brášek“. Na Horním konci: „U rejvarůška“ (pramen potoka), „V korbelisku“ je sice část katastru řampášského, ale chalupy přísluší jsou do Hnátnice. Bubínek je kopec u Žampachu, přes nějž vede silnička. Na jeho temeni „U božího syna“ (dle sochy) ještě místo hnátnické mládeže, odkud v zimě sánky přes Bubínek do Hnátnice.

Samoty.

Ku Hnátnici patří četné samoty s charakteristickými jmény: La horou jsou chalupy J. Doskočila, Fr. Sladkého, Boh. Kryník, Fr. Kacálka, Anny Halbštátové, prázdná t. c. chalupa J. Doskočila. Na Hranicích bydlí: Václav Mencl, Jos. Kubíček, Jos. Dusek, Hubert Stejnář, Josef Stejnář, Anna Dostálková, František Hrdina.

V Hamperku bydlí Leopold Kulhavý, Václ. Mottl, Halbštát Jos a chalupa obchodenika Jos. Duska ještě pronajata.

Na Justiničích bydlí Josef Heger, Tob. Houdek, Václav Novotný, Antonín Halbštát, Anna Mysurová.

V Luskově: Frant. Hnátnický a Frant. Mencl. Mlyn Ant. Stejskal je na katastru písečkém, ale mlynář je podákem hnátnickým.

Kromě rybníků pod bývalou tvrzí ve Dvořku, byl veliký rybník u Valdštiny, kde jest 6 chalup, ve kterých bydlí: Josef Kacálek, Vincenc Blažek, Josef Hubálek, Antonín Prášek, Josef Ráb a František Jouráček. Peplice je kalvá u cesty na Valdštinu, kde voda nikdy nezamraze a na povrchu byla mastná. Je to na louce ^{Františka Dáka, rolníka z Žampachu.} Od Valdštyna k Lusku na Rybnickách bylo rybníků více, což jest na lukách ještě viděti. Ze všech rybníků jsou nyní louky a nikdo neví, kdy rybníky zamíkly. Jistě bývaly zbožím pranským.

Bývalé rybníky
Valdštin.

Okresní silnice po vesnici ^{5 km 778 m slouží} jest spojkou silnice se Silnice a cesty. Žamberka přes Žampach do českých Libchav a silnice Kysperk - Ústí nad Labem. Do Kysperka a Dol. Dobrouče přijíždíme vozovou cestou u horní továrny, která bude též převrata do správy okresu. Do této počala se silnice stavěti k Perlherstrově továrně v r. 1886, na horním konci v r. 189³ - 96. Šestárem jest Jan Lipenský r. čís. 45. Veřejných cest vzhledem ku četným samotám má Hnátnice mnoho. Velmi stará je, Rychetská cesta vedoucí od školy a rychty do Dolních Libchav. Lesy v kopcovitém terénu jsou hodně hrubolate a od půvalu vymleté.

Dle staré obec kroniky začala se stavěti 12. září 1871 od Ústí k Lapi Hore (Kysperk). Dráha. Lastáku a nádrážího vymohl si teprve posdej

továrník Perlhefter proti své továrně. Je na katastru lansberském, ale otcové Lansperka ze strachu, aby nemuseli na něj připlatit, neprůstili, aby nazváno bylo jejich vlastním jménem. Perlhefter prosadil svým vlivem, že Hnátnice propůjčila mu jméno svoje.

Složení půdy. Od Podvsi, Záhoří a Žranic na jihovýchod ještě půda červená, písčitá, permského útvaru z posledního (šestého) období prohoz. Ještě to je část rybíleho pásu těch, které se od Lanberka k Moravskému Krumlovu. Půda ta je lehká a propustná. Západní část katastru na návrších ještě útvaru vípencového. Ještě tu půda hlinitá, na Žranicích a na Horou jílovitá (mastníková). Na těch místech pod povrchem vyskytuje se propuk pychle na vzduchu retrající (melgr), výborná k u obhacování půdy rápnum. Hlinitá a mastníková půda je méně propustná. Obilí na východní straně trpírá suchem, na západní v hlinité půdě vzdoruje suchu díle. Proto bývají říči na východní straně dřívě, hlavně v dolích sucha. Ale i na straně západní jsou místá, kde půda je prostořepena krámenitým štěrkem, proto jest velmi chvála.

Yil (mastoň) obsahuje hojnou vápninu. I když na podzim působí uvnitř se slítí páry, pluhem uříznuté jako tisíce vloží do jara v jemný prášek. Yil je mistry barvy bílé a dle se hráči jako hlině sochařská. Melgromy (místa, kde se dotývají hnědá opuka) má: Hubert Štěpán, Frant.

Hrdina, Ferd. Hybl. Opukou posypané pole jeví písky už 30 let. Nejlepší viditelný účinek ještě na jeho Melgromu je se u nás stál. Opuka rovná se nejvíce v zimě na saních a z jara po zasetí na vorech.

Pod vltavou opuky jsou mohutní sloje pískovcové, což nejlépe viděti ještě ve Skalce. Před 50-60 lety pracovalo ve skalách přes 80 kamenníků, kteří z nalamávaných balvanií vytvárali řílaty, stupně, krádry do stěn, veraje a p. Pískovcové výroby povrázeli polnici do říčského okolí. Dle v Olomouci na arcibiskupském domě ještě nás pískovce obráběny zdejšími mistry kamenníky na místě samém. Nyní však ještě ve skalách pusto. Výrobky pískovcové nahradil lacinující beton. Jen poslední mohylkář starých kamenníků ~~Hubert~~ Štěpán v čas od času ještě pracuje na objednaném řílatě pro dobytek do chlív. Také kostel ve Vysokéch Chystá je ze zdejšího pískovce.

Sprousta, oltisků a skamenělin ve vápenci i pískovci různých křídic, lastur, ryb a dokonce i jestřábu naznačují tomu, že v pravěku kraj nás vlastil byl mořem.

Podnebí.

Podnebí je v Hnátnici drsnější, jako v Brněckých horách vůbec. Jsme v oblasti, ve které průměr ročních průzků ještě od 80 do 100 cm, průměr teploty lednové -1°C , červencové $+19^{\circ} - +20^{\circ}\text{C}$, průměr počtu $+9^{\circ}\text{C}$. Půda směruje se směrem k jihu východu, přenáší se tedy i častěji přes nás studený vítr severosápadní, čímž povětrnostní poměry jsou u nás ménější měli v okolí. Přes to vítr západní i studený severák boukající údolím od Žamberka vysuňuje rychle vláhu naší lehké půdy a rostlinstvo i přes četné srázy trpí v suchem, nejmíce na pernštejnky vysíleném. Bourky hýrají u nás velmi často. Ale mraky se obvykle roztíhnou na několik stran, nevraží tedy dlouho. Tvrdí se, že průčinou jest kámpasíšský kopec. Asiak ve staré obecní kronice závadněno jest několik katastrofálních kroupobití i prudké mračen sprovozenými. Tak v r. 1868 byly bouřky skupobitím a povodní, která brala chalupy, mosty, bariéry, skoříškov. 1837 voda potráhala pole na stráničkách, povídá tak o letech 1845, 1867, 1868, v r. 1869 rádila větrná smršt. Jen v roce 1871 a 1884 čteme závadu o krásné přrodě. Zněj počínají u nás poslední tyden v červenci.

Obyvatelstvo:

Dle párnamůj školní a farní kroniky Hnátnice
měla: p. 1865 1440 duší.

p. 1870	1768 obyvatel.	p. 1890	1623 ob.
p. 1875	1738 "	p. 1901	1618 "
p. 1880	1790 "	p. 1910	1643 "
		x 1921	1439 oby. { 1417 lechii 22 členů
			{ 1462 lechoslovenských 22 Němců

Obyvatelstvo ubývá, jen letos jení se nepatrný přírůstek (45).

Němci udrželi počet 22. Ve vědejší obci usazovala je

většinou správa továren. V desítileti 1910-21 uby-
tek 204 obyvatel vysvětlíme) stratami ve světové
 válce, ubytkařem, dílní narozených a odstěhova-
ním se rodin při omezené práci ve vědejších to-
várnách.

Poslední sčítání lidu p. 1 na 1. prosince 1930 máme:

Muži 720	Lechii 1458	Rím. katolíků 1319
Ženy 764	Němci 52	Pevnýmání 99
Rozdíl 44.	Rusini 3	Lechoslov. vymání 49
	Slováci 1	Lehých bratří 9
		Reck-katolíků 3

Dle pamětního příběhu: Pravoslavných 1

Děti do 14 let --- 389

Dělníků v průmyslových provodech s manželkami
a členy rodiny } 455.

Zemědělců se členy rodiny 380

Zivnostníků se členy rodiny 190

Zřízení státních, úřednických, učitelských, }
penzistů se členy rodiny a pod. } 60
ostatních 10.

Mnozí udali zaměstnání dvoje na příklad:
remídělec a řionostník, řionostník a sdrovený
dělník v továrně a podobně. Ale i zhruba čili
se udávají:

- 1, Obyvatelstvo je většinou zaměstnáno v průmyslu.
- 2, Na druhém místě jsou obyvatelé žijící se prací např.
- 3, Na třetím místě jsou řionostníci.

Dělnici

(ms. Šojmíra)

star. škol. insp. tilmich továrnách. V Hnátnici máme továr-

27. 4. 1932.

ny dvě - dolní poblíž hostince u Václava; horní
u Hráček. Obě mají kromě parních strojů vodní
turbiny poháněné vodou Tiché Orlice. Dolní
továrna má železniční odbočku z nádraží
až na dvůr. Obě patří ř. Hernych a spol., tex-
tilní akciové společnosti se sídlem v Ústí nad Labem.
Náleží jim i továrna v Ústí nad Labem, v Doudle-
bách, Vamberku a Nekoui. V dolní továrně
vyrábí se plátna, kanafasy a hrubší bav-
lání rborů; v horní thají se látky jemné, vrcho-
vané, barvené i hedvábné, z hedvábi umělého i přírodního
vhopra pracují a následně zpracování dělnici.

Z mnohých rodin pracují v továrně muž i žena - své dítě v práci dobře věnují k u opatování babičkám i sousedům. Při dobrém odbytu zboží vydělal si dělník přes 200 Kč týdně, což k u ~~zdrojnicem~~ rodinnému životu postačuje. Mnozí dělníci mají vlastní domky často i s malým hospodářstvím, kdo jen může, chová si alespoň kozy. Ubytové továrních domů poškádání jsou však jen na výdělek v továrně. Letní dělníci pracují v továrnách v Ústí nad Orlicí, kam jede vlakem, autobusem, na kole, ba i chodí tam denně pěšky. Dlouhé výdělky vlivem svitové krize hospodářské i průmyslové velmi proklesly, dělník přináší domů sotva 70 Kč - někdy ještě méně, mnoho dělníků bylo propuštěno - nejdříve z těch rodin, kde jich pracovalo více. V dolní továrně koncem června 1930 práce byla zastavena úplně. Životní úroveň dělnických rodin u nás velmi proklesla, což poctuji i zdejší šionistici.

Vr. 1930 byly v Hnatinci 384 rodiny. Z těch zemědělců 260 má hospodářské rávody - jest tedy 124 rodin úplně bez průdy. 94 rodin má průdy jen do 1 ha, 100 rodin do 5 ha, 56 rodin do 20 ha a jen 10 rodin má nad 20 ha půzemek. Tedy hospodářské usidlosti jsou tu jen male!

Rozdělení půdy

Pole je rozděleno do IV., V. a VI. bonitní třídy. Půda katastru je rozdělena dle souboru 1917:

	Plastní místní účet:	Plastní zájv. fara:	Plastní Fisecká fara:	Plastní soubornnice:	Úhrnem:
Poli:	6ha 11a 95m ²	2ha 13a 57m ²	3ha 21a 57m ²	60 ha 20a 45m ²	613 ha 11a -
Laní:	22ha 15a 73m ²	7ha 16a 29m ²	2ha 8a 80m ²	207 ha 21a 18m ²	248 ha 74a
Luk:	4ha 2a 76m ²	2ha 7a 87m ²	11a 40m ²	110 ha 61a 97m ²	194 ha 75a
Zahrada:	72a 11m ²		64m ²	22ha 8a 48m ²	83ha 35a
Růžové pole				4 ha 60a -	4ha 60a
Seplod. půdy				51 ha 66a -	51ha 66a
Úhrnem:	34ha 26a 32m ²	13ha 07a 86m ²	8ha 83a 74m ²	1074 ha 33a 88m ²	1130ha 57a

Ovna půda

Ovna půda byla osita:

Obiloviny	Placka ha a	Okopaniny	Plocha	Pioniny a j.	Plocha ha a	
Pšenice zimní	25	31	Brambor ranné	90	Jeteliny	143 61
-- jarní	65	-	Brambory pozdní	62 63	Pastřiny	54 64
Červené žitné	116	68	Komino řepa (burák)	9 93	Ukáry	7 13
-- jarní	2	48	Mrkva	51	Luštění	51 64
Ječmen jarní	17	22	Tuříček	7 78		
Oves	103	30	Zelen	3 32		
Sovizek	95	Cibule		1 Mák	58	
Froso	1	62		Zen	2 50	
Úhrnem	268 21	Úhrnem	85 10	Úhrnem	260 10	

Plodiny.

Hlavní plodinou jest říta, oves, brambory a jeteľ. Pšenice a ječmen vyžadují půdu dobře vyhrnojenou. Od doby, kdy hospodáři se naučili používat umělých hnojiv, produkuje naše půda obilivice, neříza, dob starých. Proto musili hospodáři postavit si v té době stodoly prostornější, proto u hospodařských budov spatřujeme množství nových stodol, kteréto obytné stavby třeba dosud přestavěny nemí. Pro horskou polohu proslaven jest nás kraj na obilnářsko-picunářský. Všem hlavním produktem hospodářství jest chove domácího zvěřectva!

Statistika ukazuje, že i počet chovaných kusů

Domácí zvíata.

vrustá, hlaoně horčího, vepřového, slepic i hus.

Rok	Koni	Hová dobytka	Slz	Vepři	Slepice	Hus	Hadci	Krauni	Krabilci
1890	29	420	188	49					
1925	46	552	394	215	2.718	216	38	25	296
1930	32	594	323	274	3.158	505	47	2	

Počet koní je značný, ale chovného konala nízkohtílých plemenec pde nemí.

Chov koní je nepatrný, jen se jich využívá jen pro práci krmědelskou. Klima pro chov jest 1.

Hová dobytka. Jest směsici odnudy simeonské (plavé), která pro silné zánětné tuberkulosou mri, bernštejně (červené straky) a schönhengstské (červené plasy chorání v německém ostrově okam lanikrounských, rábřeckých a moravsko-třeborských). Vyskytuji se i krávy barev černé a odnudy holandské. Snažou se medílské padly je rozšířit kde plenario červených strak (bernsk.-české). Chovných krav jest 344, jalovic 108, licencovaných býků 7.

Vepřový dobytak. Počet jeho vrustá. Přemnýjoh formí jest 8, kamec 1. Malá prasátka nakupují se hodně na kříček okolních měst a berou se od obchodníků, kteří přiváží jich na károch koněm nebo i auty.

Aby lidé kupovali, dáraji prasátka i na uveč, chovatele platí je, až po výkunu a proději řeňkovi.

Družec: jest druhatinou všech možných odnud. Chov užívá se kuptováním raječek knárodn

i kurátek p. drůbežím v Německých Libchavách. U nás se ještě nikdo na chor drůbeže nespecialisoval.

Chor králiků jest rozšířený. Kromě leské straky chorán jest Belgický ohr a jejich kříšenci.

Včelařství: v včelaři pracovalo 78 včelařů.

Statisika dle stavu dne 27. II. 1930 vykazuje:

Velikostní skupina zárodu	Počet zárodů	Hlídka do 1 roku	Od 3 roků	Hřebci klasený plémenný - - odděl. valaši	Uhrnen	Skot				Ovce	Kozy	Brav veprůvý						Drůbež							
						Kohouti na živ.	Kohouti na živ.	Kravu	Krávy			dojměs.	kanci plém.	srnčí plém.	ostatní hr.	Uhrzenem	kočouti sláří	sláří	sláří	sláří	sláří	sláří			
do 10 arů	15										15						32	6	1						
od 10a do 50a	47										81	2				2	9 164	23	9 11						
-- 50 -- 1ha	32										70	5				5 71 145	24	8							
-- 1ha -- 2ha	42			1	14	1	2	5	16	28	64	15				1 16	65 572	57	7 7						
-- 2ha -- 5ha	58			1	123	1	19	199	142	2	40	37				4 44 181	546	90	18 3						
-- 5ha -- 10ha	41			1	145	3	5	41	110	204	31	77				9 86 240	625	163	35 6						
-- 10ha -- 20ha	15	1	1	5	3	10	28	2	5	20	25	43	123			14	56	3	59 164 348	25	16				
-- 20ha -- 30ha	8	1	9	7	17	27	1	2	16	39	85	7	37	1	4	12	54	14 411	17	3 8	6				
-- 30ha -- 50ha	1		2	2	2	1	2	6	11		14		1	5	44	30	56	9	4	6	2				
-- 50ha do 100ha	1																								
Uhrnen	260	1	1	1	17	12	32	129	7	14 108	75	269	594	2	323	233	1	8 133	274	849	309	414	91	41	6
																								- 2	

Hospodářství

Znalost racionálního hospodářství a povzrácení umělých hnojiv pískali hospodáři ve zdejší obecné škole, v pokračovacích hospodářských kurzech před válkou a po válce až v Žižkově odborné hospodářské škole, kterou během 10 let jejího trvání navštěvovalo 21 mladíků ze zdejší obce a 16 absolvovalo. Profesoř tamtéž školy každoročně pořádají u nás odborné přednášky.

Ovocnářství: Zahrady kryté před severními větry jsou vhodné k pěstování ovocného stromoví. Ale ovocnářství u nás je ještě hodně zaměstávanou propelkou.

Krutá zima v r. 1929 poničila většinu nejlepších stromů.
Zahrady podotájí se více loukám. Statistiká 1930
zjistila:

	Jabloně	Hrušně	Třešně	Vишнě	Švestky	Slny	Broskvě	Vlaš.orédy	Ribiz	Angrést
1929 zahájeno	783	505	348	52	5187	169	56	24	73	46
zůstalo	840	477	199	100	1287	41	12	11	273	113
1930 nasazeno	250	101	144	10	354	15	2	+	18	7

Nejvíce postiženy byly švestky. Ale i mladé stromky jsou namrslé, proto sázenic dobrých ještě málo. Trávnaté, staré stromy hynou velmi rychle, neboť jsou všechny namrslé. Je to veliká škoda národnohospodářská, kterou budeme počítat celou řadu let. Naskytá se tu příležitost vyřešit situaci k ustanovení ovocnářské školky. Stromky kupujeme od zahradníků v Kysperku nebo z okresní školky u hospodářské školy v Ktiši. Také se kupuje od překupníků, kteří přivážejí stromky na nákladních autech zdaleka jedouce od vesnice k vesnici. Ale ti přivážejí neraruněný brak se zaschlými kořeny, ze kterého pořádají strom nevprost.

ms. Topinka,
okres. šk. insp.
15. 6. 1934

Zivnostníci:

Json u nás větší je méně! Obchodníků je 9: Emil Aligr. č. 183.

Josef Lipenský č. 88. + horkový vař.

Josef Bartoš, č. 161.

Anna Prášáková č. 4. + horkový.

Josef Drsek, č. 97.

Fran. Prášák, č. 197. + horkový.

Marie Moravcová č. 89.

Josef Kalousek č. 65 + pekař.

Petránek 225 + pekař (v r. 1931 ob.

(hod krájil.)

Zivnostníci:

Obchody

Obchod s kůňmi a kočím:

Rudolf Břichovský č. 149 (zel. 1931) Žos. Tábor 267 (vystěhoval se 1932 do Lanškrouna), Josef Kralulec č. 268, jedním ředníkem společnosti Hemychový a doma má sklad. Zrušen 1937.

Hastinky

Hastinky:

Jan Lipenský č. 237 (u sv. Václava) + trafika).

Marie Moravcová č. 189 (Pněticek) + trafika. (rod. r. 1932 Frant. Dostálka).

Frant. Výlmalík č. 44 + trafika, spolková místnost k. jednoty Sokol a spolku strojníků karib.

Josef Lipenský č. 87. -

Cecilie Halbříšátorová č. 196 (Na rále) + trafika a terezička nemají k ukončení sebev správnost.

Josef Halbříšák + trafika, spolková místnost dělnické tělocvičné jednoty, č. 193.

Bohumil Pražák č. 4. + trafika).

Kémici

Kémici:

Josef Vycípal č. 70, má filialem kram v Dol. Dobrovicích.

Josef Lipenský č. 88.

Jaroslav Halbříšák č. 196 (Na rále)

Ferdinand Baláš č. 204 (kovární kaučína).

Pekáři

Pekáři:

Jan Dusek č. 97, Jos. Kalousek č. 165.

Bohumil Petránek č. 225.

Podomní obchodníci: Rudolf Kacálek č. 249, Frant.

Pražák č. 154, Antonín Blažek č. 267.

Pruhláři: Jaroslav Hrdina č. 163, František Sklenář č. 11, Alois Blecha č. 134, Josef Kočí č. 139.

Řemeslníci.

Kováři: Jan Felgr č. 80, Jos. Procházká č. 204.

Krejčí: Josef Bartoš č. 143, Antonín Žába 144.

Vrátlend: Marie Sládečková č. 115.

Obuvníci: Josef Pfeifer č. 43, Stanislav Dolešál č. 89 (založ. 1931 - má sklad hotové obuvi), Jos. Pražák č. 104, Jan Jimra noský č. 211, František Chládek č. 35 (založ. 1931).

Holicíř: Františka Procházková č. 96.

Lukrář a pemkář: Rudolf Vycíhal č. 168, t. o. starosta obce.

Zahradník: Jaroslav Vycíhal č. 168.

Kapebník: Jaroslav Skalický č. 39.

Kolař: Antonín Kočí č. 7 (založ. 1932)

Bednář: Josef Mořil č. 64 v Žampachu (přesun do Hnátnice)

Zedník ještě 27, krař 8. Pracuje u staveb v okolních městech.

Dopravní autobusem a nákladním autem má

Jindřich Hájek č. ¹⁶⁰ 111, tvární mítka ve výdaji během prvního kvartulu 1932 (po malém provozu).

I. Družstva a spolky podpůrné:

Záložna

, Společní a záloženský spolek pro
obec Hnátnici a okolí, zapsané společenstvo
smebozemským řízením:

Založen byl 1901 na popud volebního výboru Národní
Jednoty Severočeské, zejména učitele Lenka Pře-
nika. V prvním představenstvu byli:

Antonín Přežák, obch. a rolník, č. 4, starosta spolku.

Jan Skalický, rolník č. 23, náměstek starosty.

František Dostálka, rolník č. 7, předseda

Josef Hodr, rolník č. 18, - - -

František Skalický, rolník č. 39, - - -

Jan Dusek, rolník č. 139, - - -

V dozorčí radě:

Karel Perlhester, sovárník č. 237, Fr. Kulhan, ro. 150

František Vyhnanálek, hostinský č. 44, Vincenc Hájek, ro. 220

Jan Vyhnanálek, rolník č. 91, Jos Rýšaný, ro. 84.

Ústavující valná hromada konala se 27. dubna

1902. Přesobením záložny, kampelický se hospo-

dářský původ našich dědů velmi změnil. Dříve

se ušetřené peníze schovávaly doma v truhlách ne-

bo za krámy pod střechou. Jsou tu ještě pamět-

nici doby, kdy se chodilo vynáječovali k různ. místní

František Michálkov. Meri sousedy přijíždějí, se učarovaly

Přehled činnosti kampelický:

Rok	Počet členů např. m. návštěv. čl.-počet členů	Pravidelný vyzvedávání	Vložky	Počet výpůjček	Rizikový fond	Podíly	Máloúspěšné státní půjčky	
							Kč h	Kč h
1901	57						540	
1902	73		441006	153377			730	
1903	73 107	840000 118	4052520	1373042	14178955	419	1030	
1904	120 115		5583872	2133643	2943505	1512	1255	
1905	115 141		6842548	3086188	4649305	9366	1460	
1906	150 ad. 136		7321326	3239288	49265	13770	1500	
1907	142 140		11281314	4685580	5889580	32150	1420	
1908	140 142		11641832	5714665	6641753	558574	1420	
1909	153 148		20223828	6266641	8646253	73174	1530	
1910	157 149		115038	7471854	10361762	102795	1540	
1911	163 161		28116652	9520861	15081666	130216	1630	
1912	162 160		20461636	9516787	13776997	191255	1620	
1913	160 157		16458949	11430160	13611264	285722	1620	
1914	157 164		18246582	14646971	14692983	351030	1621	
1915	162 165		25227963	15346452	14507632	406220	1641	ned. půjč.
1916	161 158		25209816	17200186	14779673	457953	1611	10000
1917	158 155		26964910	22757283	19977878	624422	1581	23610
1918	159 155		46835810	35834095	27987092	566670	1571	2547125
1919	157 157		106139294	50124385	43630414	610036	1571	3278132
1920	149 145		89529830	62534585	61737115	696199	1571	3703628
1921	158 156		14619967	91790116	88977338	1285583	1580	1936628
1922	128 127		171139466	106102824	106046693	14000	1280	1737780
1923	129 126		125588587	124398909	194165274	1584554	1290	1919305
1924	157 133		173321806	142407868	140442443	1909720	1570	2511784
1925	225 ad. 146		242332947155	5592467	152705958	2947507	2250	4075925
1926	256 ad. 157		162056408166	916682	161700743	3371067	2560	60000
1927	311 ad. 165		171926739179531	30	174904950	4174898	3110	44540
1928	344 ad. 181		26914848160	666372	157547949	5030739	3340	44460
1929	370 ad. 192		175930086	172266045	174435574	69993280	3700	44375
1930	396 ad. 192		186676939	177037987	1756534	147533512	3960	44285
1931	411 ad. 203		182767163	171671860	18242056992	22151	4110	44285
1932	414 ad. 205		16139781	1496617	150757164841746		4140	44190

tajně, moži čtyřma očima. Osém střadatelé přicházel o úspory často požárem, krádeží i nepoctivostí dlužníků. Střadatelů bylo málo. Sedláci i na velkých statcích upadali do dluhu, odprodávali po částech své poseny, kteří po založení záložny kupovali sýrni a selmi shromáždění chalupníci. Ti ukradoucí si od ušlých doredili učiteli kapitálek na zakoupení polička. Nastalo čítání statků na muniční polní šionost, Hálek, na němž jedou sedláci se udrželi neuměl, živí dnes celou řadu rodin chalupnických.

Dnes bez peněžního úkladu nedovedeme si učitce představit.

Hlavnou záložnou je obecní tajemník František Kroul, pokladníkem hostinský Josef Hallerlák, u něhož ještě je spolková místnost. Víraduje se v neděli a ve rátky po 10 do 12 hod. V roce 1930 řídící učitel Josef Šmejkal pokusil se o založení dětské střadatelny při záložně, ale pro malý rájem funkcionářů v záložně k podniku nedošlo.

Konsumní společenstvo "Svět pomoci" zapracováno společenstvo s ručením omezeným.

Založeno bylo 25. března 1911 na podnět Aloise Burýský, dělníka v Hnátnici č. 16, Frant. Věžka, dělníka v Hnátnici, Frant. Výjítkala č. 261,

Franl. Molla, Antonina Duska, farář. dělníka č. 151., Karla Hybla z čís 59. Byli to představitelé dvou politických organizací: sociálně-demokratické a křesťansko-sociální. Svornou prací na společném díle zlepšení hospodářského postavení svých členů dali základ k významněmu druhostennímu postu. Ustanovení valné hromady konala se na nálež. č. 196. Přihlásilo se 52 členů. První funkcionáři byli:

Ředitel: Alois Boučík, dělník z čís. 26.

Náměstek: František Vítěz z čís. 74.

Tajemník: František Vyjítal z čís. 261.

Pokladník: Karel Hybl z čís. 59.

Cílem družstva je srozumění svým členům potřeb, náročí, voleň, paliva, zboží polohy a hospodářství, koupí, výrobou nebo zpracováním a prodávání nebo přepravování jeho svým členům buď v místnostech spolkových nebo přes ulici. Společenstvo je oprávněno připravovat prodejny.

Pronajal byl dům od manželů Lipenských č. 157 a býly potom i zakoupen za 11.000 Kč.

Vz. 1928 rozšířena byla prodejna a postaveny byly velké výkladní skříně. 1930 rozšířena byla činnost družstva na přijímání a úrokování úspor členů a stavění domů pro členy.

Také v poslední příšerěný byly obecní mítrosti, také příemní slouží jen obchodnímu účelu dneška. Vr. 1931 měli už 246 členů, krátká období řela na 570. 000Kč. Vr. 1932 bylo 254 členů s průběhem 584. 000Kč. Dům si cení na 100. 000Kč, rezerven fond má 45. 000Kč. Počet členů zahrnuje přes 87% rodin v Hnátinci. Po spolku založenském ještě největším družstevním podnikem v obci. Nynější předsednictvo ještě:

Předseda: Hubert Petráček, zednátko č. 36.

Pohlednátko: Jan Kocí, továr. dělník z č. 167.

Kontrolor: Bohumil Kacálek z čs. 257.

Předsedci: Josef Vítek, pomocný mistra v trávnici čís. 191.

Antonín Dušek, továr. dělník z čs. 151.

Snahou družstva je poskytování svým členům co největších výhod při nakupování životních potřeb. Po spolku založenském je největším družstevním podnikem v obci.

Legionářské družstvo

3. Hospodářské a obchodní družstvo česko-slovenských legionářů a invalidů v Hnátinci.

Založeno bylo 21. února 1921 s 29 členy. Obhospodařuje především pekárnu pro seniory

od státního pozemkového ústavu. Družstvo obdrželo 16 měr louky od dvora Šejn v Dolní Dobrouči, náležejícímu k panství Lichtenštejnovo. 16 členů nástoupilo, zbrána 13 členů s prodily 2.600,- Kč. Družstvo rozdělilo louku na délky členům, kteří si svůj dílek zaplatili. Přiděl si volně obhospodaří. Přidělená louka ještě jediným posenkem, kterého se se zábrnou pravské půdy zdejším občanům dostalo, neboť v našem kalastru nebylo většího statku, který byl byl mohl být zahrán. Panský statek hraběte Lützora v Žampachu zahrán nebyl pro zásluhy majitele a naši národ.

Funkcionáři: První předseda: Jan Štěpán, red. míst, i. č. 171.
a jednatel: Adolf Choravec, rolnický syn z č. 60.

1931-1934: Jan Štěpán, předseda z č. 171, Jan Skalichý, místopředseda z čs. 66., jednatel Jan Lipenský z čs. 90., pokladník František Vycítal z čs. 161, kontrolor František Vyhnanilek z čs. 93.

Penišní obraty:

1921 ...	2.860 Kč,	1922 ...	5.680.54 Kč,	1923 ...	8.503.28 Kč,	1924 ...	8.585.52 Kč,
1925 ...	96.381.20 Kč,	1926 ...	32.879.58 Kč,	1927 ...	28.663.29 Kč,	1928 ...	36.079.06 Kč,
1929 ...	45.897.42 Kč,	1930 ...	23.623.34 Kč,	1931 ...	28.215.32 Kč,	1932 ...	14.998.18 Kč,
1933 ...	6.036.44 Kč.						

Funkcionáři 1931-34.

1, Jan Štěpán, předseda z č. 171.

3, Jan Lipenský, jedn. z č. 90.

2, Jan Skalichý, místopředseda z čs. 66., Fr. Vycítal, poklad. z č. 161.

5, František Vyhnanilek, kontrolor z č. 93.

Meliorace pozemků

4. Vodní družstvo. — 1911 zvolen byl prov. výbor melioračního družstva v Hnátnici k ulepšení pozemků; odvodněním i pásokou polí a luk i regulaci potoků. 7.I. se dohodl výbor s ing. Petrem Andrlém z Ústí a zadal mu vypracování plánu spravočtem, aby mohl zařádati o statní podporu. Smlouvu podepsali: Jan Skalický z č. 23, Jan Dušek z č. 234, Josef Šturm z č. 266, Josef Halberšlák z č. 193, Josef Hnátnický z č. 99, Josef Blecha z č. 13. Okresním hejtmanstvím uznáno bylo družstvo právě příjmem č. 346 z 15.I. 1913. Rádna valná hromada se konala 1. listopadu 1912 na účasti 17 členů se 214 hlasů. Do funkce sedmička byli zvoleni:

Předseda:	Viktor:	Náhrad:
Fr. Skalický z č. 39.	Josef Šturm z č. 166.	Jan Petráček z č. 6.
místopředs. Jan Skalický z č. 23.	Josef Halberšlák z č. 193	Jos. Petráček z č. 6.
jednat. Jan Dušek z č. 234	Jos. Hnátnický z č. 99.	Jos. Blecha z č. 13.
Poklad. August Vilek, měch. Rovný učeb. Ant. Feleman, mulláj, J. Moravec z č. 11.		
Přihlásilo se 47 členů, z nich 2 ze žámpachu. Ve vypracovaném plánu zahrnuty byly i pozemky nečlenů. Vodoprovíni příručí provedeno 28.II. 1913. Souhlas s projektem projevili majitelé pozemků ve výměře 74 ha 25 a 90 m ² , přistoupení ke družstvu odmítl majitel 11 ha 74 a, ledy včetně byla pro provedení meliorace, plán byl uznán, nepřihlášené pozemky byly pojaty do uzeného rájmu. Postřízení podávali odvolání. Tak František Moravec podal rekurs proti provedení závlahy louky, na které myní slouží hostinec "Netičko". Byl zamítnut. Postup provedení meliorace		

zdrželi nejvíce svým odvoláním Vincenc Blářek z č. 52.
a Hynek Herman z čís. 87. Jednalo se o odvodnění
luk pod Valdštejnem. Byli také postupně zamítnuti. Zatím
přišel rok 1914. Požár světové války k u velké škodě pře-
šel provozní plán. Na naplacení náloh a projektu vy-
půjčeno bylo ve správné v Dol. Dobrouči 1.500 Kč. Vr.
1919 přiveden byl dluh do zdyří. kampeličky. Dopr. 1923
vrostl na 4.948.39 Kč. Valná hromada korporovala jej členům
se splatností do konce r. 1923. Okresní správní komise v Ustí
vyfizela družstvo už 1921, aby k u odobranění nezměna-
nosti se započalo meliorovati. Ale až 10.11.1925 rozhodla se
valná hromada zarečali o stálé subvenci, prodlouže-
ní vodoprávního nálezu a stejn kolkovního. Na pod-
nět rady ing. Durdila, který opět vybral k u zahajení pra-
ci, volána byla 11.11. 1926 valná hromada, provedla volby
a splnomocnila výbor k u zadání projektu a prací:
Předseda: Fr. Skalichy 39. Výbor: Rovis. učebni:
sudopřed.: Joz. Haller 193. Joz. Hněvický 99. Rudolf Vyáitel 16.
Jednat. Joz. Janý 83. Emil Blecha 5. Jan Šebek 31.
Poklad. František Hron 541.

V roce 1927 byl prodán radní ing. Andrlovi a hned
se začalo pracovati. Dělnictvo vrálo sdejší i cvi-
ci hly a drenární trubky zakoupeny z Čermné a polno-
ké cihelny. Odebralo se celkem 133.554 trubky o prá-
měru 5-13 cm, provedeno bylo hl. 183 m tratioodv. od-
vodnění celkem 57.31 ha, zavodněno 40.74 ha.

Zregulován potok Písecký pod Valdštejna až po ústí do Orlice 437 m, svodnice u řeky 853 m, odpad od silnice do řeky pod horní tvárnou 232 m, odpad 0, a 0% „na zadej“ a potoka v Hnátníku 2.772 m. Postaveno bylo 6 větších stavidel, 11 mostků překladovacích průměr. nákladem od 3.000 Kč do 4.000 Kč. Stavební kámen byl z opukového lomu Antonína Doksocíla (Langrova skála). Celkový náklad při ekonomickej kolaudaci byl 446.327.15 Kč, s dodatečnými pracemi dosloupil výše přes 500.000 Kč. Stál připraven na regulaci 70%, na melioraci 50% celkového nákladu - jehnem 285.000 Kč. Peníze na stavbu vyručené byly z místní kamelické, konečné vyúčtování provedeno až v r. 1933, čímž dluh v rálovně neplacenými úroky se rozšířil téměř o 90.000 Kč. Náklad na 1 m² meliorovaného pozemku dosloupil výše 1.500 Kč mimo subvenci. Členové doplatili přes 300.000 Kč. Během provádění byly od r. 1926 netyla volána valná hromada, členové nevěděli, jak náklad na stavbu stoupá. 16. února 1932 provedeno bylo kolaudační řízení, o němž se členové doveděli z povídáné vyhlášky. Některí rolníci si šerovali komisi na neoprávněný postup představenstva i pokladníka, na neúčelné provedení mostů, splavů, na špatný stavební kámen. Počítan-

dajicím radou Vícenov bylo slibeno, že bude vyšetřeno na jaře vše při lepším počasí. Podnikatel s představitelem členského dříve poškozené objekty opravit, v čemž jim bylo poškozenými zahráno. Svolání valné hromady po mnohých urgencích provedeno bylo až na přímý rozkaz okresního úřadu 18. května 1932. Nově povolené předsednictvo energicky dokončilo vyčítování celeho podniku do konce r. 1933, jemuž průlaby, liknavost, nedoslatcím dosor přinesly tolik škod.

5. Hospodářský spolek. Založen byl 10. VI. 1895 na popud učitele Josefa Hrona, který jako jednatel byl hlavním jeho činitelem až do r. 1898. Prvním předsedou byl polník Jan Skalický z c. 38, členy výboru: Ant. Pražák, obchod. c. 4, Fr. Vymálek, hostin. č. 44 a pol. Jan Kulhař. Účelem spolku ješlo rozmírňati hospodářské vědomosti, počebovali hospodáření nejméná umělymi možnostmi, pěstováním pěkných rostlin, uchováváním chorou dobytka a drůbeže, pěstováním leru, luk, rahan a včel. Činnost spolku udržovala se nejvíce poslední jednateli, jimiž byli: 1895-1898 Jan Hron, 1898-1904 Jan Kulhař, 1904-1906 František Podzemský, učitel, 1906 Jan Bašek, 1907-1919 Jan Dusík, učilek, 1920 Josef Turm, 1923 František Skalický, 1924 František Šencl, tajemník, 1925 Josef Vymálek, pol. č. 91, 1928 Josef Krul - až do dnešního dne. Předložán byl časopis

Milotický hospodář a Českodovanská Matice Rolnická, vy-
dávaná M. Holáčkem v Chrudimi. V této době měl spo-
lek 34 členů, pro které pořádány byly pouze přednášky, kde
se měli podílet učitelé, zejména Fr. Olšálek, pak kočovní uči-
tele reměděl rady, jako Josef Duncák, který vepsal věnování
na titulní stranu protokolu: "Vzdělávejme svůj lid, nebo
osvětla spasí nás!" Po odchodu učitele Jos. Horáka
spolek ochabuje. Vše do té povinnosti hosp. spolku vyho-
nával místní oddíl Národní jednoty Ševeročeské. Až zase
učitel Podzemský činnost spolku oživil. R. 1904 zru-
zen byl oddíl pro pojistování dobytka (st. 35.) Obecní
mu raskupitelstvu dán byl popis k poslavení most-
ní váhy. Zakupovány byly pouze knihy do knihovny.
1906 farář Jicínský navrhoval poslati poslance Samalíku,
aby promluvil o sdružování remědělců - neuskuteč-
nilo se. 1924 Horní část obce snášela se odstranou-
ti se od hosp. spolku. 1935 učitel Václav Pařík pa-
ložil při obc. škole lidovou hospodářskou školu.
Na Pejově paložena byla mlékárna. Dnes má spo-
lek 118 členů, vlastní decimálku, která k učiteli
přináší obilí, sečí skořici, lukařec, rozmeladlo hno-
jiva, sečí strojek na jetele a řepu, ryoravač Bramber.
Objednává umělá hnojiva, uhlí, vápno, obuby,
kukurici, dobytčí sín, slámu a ušlechtělou semenu.

Má otevřený účet v místní kampelice na 50.000 Kč. Vr. 1930 zakoupil strojník na elektř. pohon za 2.000 Kč.

6. Odborčka hospodářského sdružení čes. křesťanských rolníků v Hnátnici - valná řečena byla 9. května 1920 pa
ředstodmictní rolníka Ferdinanda Hybla a jednateli Bohumila Kocíka. Počítalo se 30 členů. Vélem je
vzdělávání členů a pečování o jejich národní a křesťan-
ské učidomění i pracování k hospodářskému jich posne-
šení. Politickými otázkami se spolek neabývá. V roce
1931 má přes sto členů, předsedou ještě stále Ferdinand
Hybl, jednatelem František Petráček. Odborčka objed-
nává umělá hnojiva, uhlí, rápnu, pořádá hospodář-
ské přednášky z oboru rolníka hospodářství, o dobytku, živ-
nahradniční a p. - Spolek tento je nepolitický -
je exponulem strany lidové a proslavou hospo-
dářského spolku - exponula je strany agrarní.

7. Hospodářský spolek - odbor pojistovací. 18. února 1904 zřídil hospod. spolek pojistovací odbor. Jeho ú-
čelem je vzájemné pojistění hověčího dobytka při
náhlých porážkách neb úplném uchynutí. Do
mimořádné valné hromady přišli zástupci odboru
z Dolní Dobrouče, aby se dle všem občáním poradi-
li. Pojistovací odbor volil svého jednatela, a poklad-
mka - předseda byl společný. Po převratu politick-

Hospodář. spolek
lidový.

Pojistování, hově-
čího dobytka.

kemu stanetří nebyl ani pojistovací odbor. Představující sdružení kůstčanských zemědělců chtějíce používali výhod pojistění dobytka, byli mezi státem se členy hospodářského spolku. Na jeho rozkročtu však rájmu neměli, proto činnost ochabovala až po roce 1926, na návrat polníka Františka Petáčka pojistovací odbor se opamostalnil. Má svého předsedu, jeho členy jsou příslušníci obou hospodářských spolků.

8. Spolek leštílních dílovedoucích (strojníků). - založen byl 13. V. 1909 súčelem jen odborným. Ústředí má v Náchodě. Prvním předsedou byl Josef Šturm, jednatelkem Rudolf Feligr, pokladníkem Antonín Prašátk. Nyní jsou organizováni dle Kentského systému. Podporují své členy v době nezaměstnanosti a vyhledávají jim nové zaměstnání. V roce 1930 předsedou ještě Leopold Halbříšák, jednatelkem Václav Blaček, pokladníkem František Kalousek. Spolkovou místnost mají v hostinci František Výmálka. Ve vlastní skřini mají pěknou knihovnu.

9. Místní skupina leštílního dělnictva. Svazu brněnského v Hnátovici - založena byla 16. prosince 1919 za účasti dělnictva firm Jan Kermel & syn a Karel Perlhester, mechanické skálcovny v Hnátovici.

Spolek mistřů

Spolek tkalců

Za členy se přihlásilo 47 mužů a 35 žen. Předsedou zvolen byl
člen. Halbichal z čís. 133, místopředsedou František Felgr
z čís. 210, jednatelom Antonín Felgr z čís. 101, pokladníkem
Josef Hlek z čís. 1. Skupina přistoupila k uvažování testil.
mho dělnictva v Československé republice se vzděláváním.
Tvar tento je založen na zásadách třídního boje. Ježel
členem mezinárodního svazu test. dělníků a továrníků
českobudějovické internacionály. Jeho účelem jest hájiti
alepšovati důsedy i hmotné rájmy dělnictva v test.
průmyslu. Průměrk slavnostní masek byl v I. třídě 1.90 Kč,
v II. tř. 150 Kč, v III. tř. 130 Kč, v IV. tř. 0.60 Kč. Svaz zavazuje se
vyplácet podporu v nezaměstnanosti, ve stároce,
umrtí a při porodu. Státní příspěvek vyplácí pa-
městnaraatel. 1. VII. 1924 byl přijat zákon o podpo-
rách v nezaměstnanosti, dle něhož budou podpory
vyplácetí odborové organizace. Státní příspěvek
ku své podpoře obdrží dělník, který se pro případ
nezaměstnanosti u odbor. organizace pojistí, a
ponati se bude příspěku odb. organizace. Od
1. dubna 1925 platí zákon o genitálním systému,
dle něhož jsou podpory do dneška vypláceny. Zdej-
ší odb. organizace vyplácela podpory v r. 1926-
27-18 členům, i křímenem 7. 630 Kč. Po začátku
září 1928 počítala 1930 a prázdrodu Hernychova

dne 30. července 1931, vyplacené bylo:

1930:	prodanových 17 členů	dokálo 16.945 Kč od dala, 4.570 Kč od man.
1931:	100	58.306 Kč --- 15.078 Kč ---
1932:	88	77.085 Kč --- 19.506 Kč ---
1933:	101	80.495 Kč --- 20.587 Kč ---

V roce 1925 měla org. 210 členů. Skupinou nezměnou a odlehováním se podíl po uplném zastavení provozu zdejších farářů klesl počet členů ke 31. prosinci 1934 na 81 členů = 35 mužů + 46 žen.

činnostníci

10. Společenský všeckyčkovský činnosti. 1886 po vydání říšského rádce o činnostenských společenských útvorech bylo v Dolní Dobronici, k němuž dle nařízení dce. hejtmana přiděleni byli i činnostníci z Hnátnice a Lanžercek. Ale už následujícího roku činnostníci zdejší usilovali založit samostatný spolek pro Hnátnici. Hostinský Jan Vilek z čs. 88. podal prostřednictvím advokáta žádost k místodržitelství v Praze v tom smyslu, ale žádost nebyla vyhověna pro nedostatek důvodů sníženou, že zdejší činnostníci musí u společenstva v Dolní Dobronici mít větší zájem my výboru a 2 náhradníky jako své zástupce. Tak veškeré poplatky (inkorporační 3 zl, za ohlášení učniček, za vyučení list 3 zl, pokuty vybíráné za neoprávněné provozování činnosti) plynuly jen do spolkové pokladny v Dobronici. Když činnostníci z Hnátnice poznali, že těchto peněz pro ni měly učnit m-

bude a ře je Dobroučí jen pro sebe upořit, miní, počali říptati. Tak porstala pěnovost, a třínice, mezi hnalickými a dobroučími, až r. 1889 před valnou hromadou dohodli se že, že se všichni dostanou do valné hromady až až si proti celému představenstvu a výboru se svého slídu, spolehajíce na to, že s mebohlostí dobroučí se všichni do schiue nodržaní. Skalické všichni do Dob. Dobrouče na volbu jeli, na 2 porosoch, dobroučské představenstvo celý výbor i představenstvo se svého slídu si rotili. Dohoučí podali proti volbě námitky. Ale stibní výsledek toho je, že dokončen výnos nebyl, neboť na řík na kopecík nevyleli, ale na ním se udrželi mebohzáli! Volený výbor se o úřadování nestral. Předsedou zvolen byl Aus. Mostl č. 85, náměstkem Jan Vítek č. 88. Po 3 letech se udeleloniceho. Při následující valné hromadě dobroučí so zdejším pho oplatili. Představenstvo i výbor přešlo opět do jejich rukou a naří jin pase přideli podřízení. Až r. 1896 Frant. Kulháň, korář a pánečník č. č. 150, poukázal na ty neprávnosti a žádal napravu, ale ani náhradník p. Hnátnice nebyl zvolen. To popudilo seďší tak, že Kulháň zvolal schiue 26. II. 1897 do hostince Jos. Skalického, na rychte, kde se uvedlo na ustanovení samostatného společenstva. Podaná žádost výslema byla kladná a 13. III. 1898 konala se

ustavující valná hromada. Prvním starostou byl František Kulhaný, kovář a ob. řajemník, členy výboru Antonín Přeštovec, Fr. Vycíl, číslo 18, František Vycíl číslo 81, Jan Aligr číslo 193, Jan Aligr číslo 183. Vládrovali se záčalo v říjnu 1898. Od spolku v Dobrouči vymohl Kulhaný po spolkového výběru jižně 25 zl. p. m. Účelem společenstva jest podporovati humantní, hospodářské a vzdělávací rájem svých členů, udržovati ducha pospolitosti a počlebovali českou sionostuskou ho. Jeho práce měly jít podávat úřadům informace, dobrovolnání i návody a učivati prostěčákům opravných proti rozhodnutím, která se stala proti jeho dobrodáni. Včetně členů má právo kontrolní a disciplinérní, jakž i vyhřáti od členů příspěvky a činit v mezičlenských usnesení pro všechny členy povolené. Obor povinného působnosti: 1, Pečovati o sporádání poměrů věni a mladých zaměstnanců. 2, Vést v rámci patnosli své členy a příslušníky. 3, Pečovati o zkoušky učňovské a tovaryšské, vydávali vyučidění výuční, listy tovaryšské, potvrzovali pracovi vyučidění, dohlíželi na sionostuská učiliště, učební kurzy, výstavy učňovských prací, urovnávání členkých sporů a odstraňování neškerých novot a obyčejů, které překážejí poctivé a rámci soukromí mezi členy společenstva. R. 1898 měli jistme 48 členů. Starosty spolku byli: František Kulhaný číslo 150,

2, Frant. Výčípal, pěníkář z č. 168, 3, Jan Aligr, obumík z. č. 193, 4,
Josef Petránek, pekár z. č. 125, 5, Josef Felcman, huklář, 6,
Jan Aligr, obumík, 7, Emil Aligr, obchodník z. čís. 183, 8, Joz.
Pfeifer, obumík z. čís. 43, 9, Josef Bartoš, krejčí z. č. 143.

11. Odborová organizace strany lidové, místní skupina jednoty
textilního dělnictva v Hnátinci ještě činná od 18. II. 1920.

Před válkou rde bylo. Všeobecné sdružení křesťan-
ských dělníků. Při založení měla skupina 17 čl-
ni. Předsedou byl Antonín Dušek, sov. děln. z. č. 151, místopř.
Josef Kocí, sov. dělník, jednat. Antonín Felgr, sov. dělník,
pokladní Marie Hrdinová, sov. děln. z. č. 105. Členy rady:
B. Kacálková, sov. děln. a Frant. Vítěk, sov. děln. z. č. 64.

Nyní má skupina 25 členů. Ustředím ješt. Ustřední
sekretariát odborových organizací v Praze, Spálená
ul. 15. V době nezávislosti 19 členů bolo podpo-
ru ve výši od 3.80 Kč do 9 Kč denně. Vr. 1930 předsedou
ješt opět Antonín Dušek, místopř. František Janí-
rek, sov. dělník z. č. 1, pokladní Marie Hrdinová,
jedn. Frant. Vítěk z. č. 64.

12. Národní sdružení odborových organizací, sekce textil-
ní v Praze, volbočka v Lanšperku. - Založena byla
1. prosince 1928. Místo ornačuje v Lanšperku, ale čl-
ni jsou z Hnátince. Při založení bylo 12 členů –
dnes 32. Prvním předsedou byl Vojtěch Hnětnický z. č. 65.

Odbor. organisa-
ce lidová.

Odbor. organiza-
ce národ. demokratické

jednatelém František Holec z č. 236. Věcem odbory
jed spojení a založení organizací a odborových
spolků dělníků a gazišť sledujících snahu napomáha-
ti svým členům k ulepšení mzdových, pracovních a lu-
žebních poměrů, poskytování prapor mramíři a knoflíčků
v nesaměstnlosti, spoluúčastiti při reformách, sociál-
ních a kulturních uslovíani kolektivních smluv a zaměst-
navatelů a hajní členstva, jaksi i sprostředkování práce
a služby ve všech pracovních odborech. Politické snahy
jsou vyloučeny. Ředitel je Jan Lipenský z č. 90, jed-
natelkem Rudolf Kubista z č. 248. Členský je členem
národní strany národně demokratické.

T. Spolky kulturní a tělocvičné.

Hasiči.

1. Hsr. dobrovolných hasičů. — Založen byl 15. března
1891 p nařízení říšského okresního výboru, na jehož
provolání se přihlásilo 60 osob, ze kterých byly vybrány
40 rādmíjch členů. Statovy vypracovány byly říd.
učitkem František Michálkem. Prvním velitelem
zvolen Antonín Dařílek, učitel, náměstkem Jan
Skalický, rolník z č. 13, jednat. František Kulhavý, obec.
majetník, pokl. Antonín Přešák, obchodník, dozor-
cem nářadu Josef Kylar, kovář. Vět následujícího
roku zakoupena byla stříkačka pa a po-
stavena byla dřevěná zbrojnici proti škole.

1894 konal sbor první okrskové čičení na půlomosli 8
okolních sborů. Pak nastává upadek činnosti pro
neustálé spory členstva až do r. 1904, kdy zvolen staro-
škou rolník František Skalický z č. 39. a velitelem František
Kroul, obecní sájemník. 1906 jení se součinnost s odbor-
em Národní jednoty Severočeské. 1910 poslala obec
novou zbrojnici. 1918 získaná byla samaritská četa,
1919 zakoupena nová stříkačka za 5.000 Kč. Jednate-
lem sboru byl řídící učitel Augustin Věták, který
roku byl také starostou Hubálkovy hasičské růpy
Ústecko-Přebrdské. 1932 působivána byla stříkačka
za 17.500 Kč - první na svém okresu. Sbor čítá
58 členů činných, 62 připravujících. Za uplynulou
dobu se účastnil se hasení 36 požáru v místě, 14 v okolí,
3x s úspěchem zachraňoval les při požáru. Předsedník sboru
v r. 1930 je sl. starostou František Skalický, rok. z č. 39. velite-
lem Jan Kočí, sovář dělník z č. 167, jednat Jiřích
Hájek, sovář mistr v. r., zbrojmistrem Jan Hoatr, hasič-
mík z č. 221, pokladník Josef Moravec, rolník z č. 41, vede-
baratel Josef Inejdil, říd. učitel, který ještě také vedoucím
vedoucím hasičské růpy Hubálkovy. Nejstaršími členy
sboru jsou starosta sboru František Skalický a poklad-
ník Josef Moravec, kteří jsou členy od založení
spolku.

Tovární hasiči.

2. Tovární sbor dobrovolných hasiců. - Založen byl továrníkem K. Perlheftrem dříve ještě než sbor versia jím byl také vydržován. Sbor měl výbavu pro 30 členů. Od r. 1928, kdy továrna Perlheftrova byla prodána, tovární sbor upadal, prošel různými majiteli se s sborem nesouhlasili a peněžitě podporuj mu odpadali. Vr. 1930 zůstal sbor už jenom 13 členů. Byly potom u rozesílání plného. Společnost Hernychova prodala výbavu hasičskou 1932 sboru do Nekřtě, ačkoliv zdejší sbor nebyl převzet ucházel. Prvním velitelem byl pohradník Neuwirth, který má nyní pohradnický pásové, aktilová v Uhří; posledním Rudolf Perner, posledním správce Dolní továrny, který vr. 1931 v čermoni se odstěhoval s rodinou do Lanškrouna.

Literácký spolek.

3. Literácký spolek. - Literácké bratrstvo založeno bylo 11. dubna 1830. Za úkol mělo vésti kostelní zpěv. Tento nejstarší spolek v Hranicích založil Antonín Kocí, sedlák, z čís. 13. Jemu pomáhal: Josef Matějka z čís. 93, František Dostál z č. 124. Jan Dostál z č. 9. Antonín Halberstál po. 90, Václav Prášek z č. 50. Bratrstvo pořídilo si v kostele svou slavní lavičky, schácelo se měsíčně ke schůzím a vřízení zpěvu. Za pomocí učitele Antonína Hajka nájmenování Antonín Kocí a Josef Matějka založili fundaci dle.

střbra pro různé potřeby. Fundace se měla každoročně rozdělovati dařem každého člena per 12 kr. V roce 1921 mělo bratrstvo 21 členů, vlastní majy k pochovávání, 4 lucerny, kancionál a cenný papír nom. hodnoty 600 Kč. Vedoucím je robitkář Václav Kulhánek čís. 113.

4. Odbor Národní jednoty Ševeročeské. Založen asi 1899 Čeněkem Pospíšilem a Josefem Líškou, učili - obnoven 19. února 1905 p. uč. Janem Pražákem a hostinským Františkem Výhnátkem z čís. 44. Přihlásilo se přes 50 členů. Vodnou souhodou se hlašení kulturní činnosti zdejšího obce vedle sboru hasičského a v roce 1914 války. Kromě národního, národnostního, našich otců, měl odbor i význam hospodařský. Odbor původně konal poromosti hospodařského spolku, ta i pálociny, která na jeho popud byla zde založena. Dříve dílnici a tovary Perleťstvory hrávali divadla. Na sále "a" Maryčkó na malém jevišti, které dal zřídit tovary Perleťstvory. Po obnovení odboru N. J. přestěhováno bylo jeviště do hostince Výhnátkova. Na oponě vymaloval byl hrad Lanšperk. 1913 bylo prodáno do Sedlice ochotníkům a zde postaveno bylo po nové upravené sál na jeviště sál. Maloval jeřigelheim a Rörov. Jeviště sál bylo skoro 900 K. R. 1906 Uzávěrny byly v Brně radal odboru knihovnu o 100 knizek.

Národní jednota
Ševeročeská

a Klub polštýnský umístil při výboru kocourkovi skupinu o 53 mužích. Kromě toho vlastnil výbor hromovum, které bylo poslati pro dánou a baru, jenž pošla do vlastnické slavnosti dobrovol. hasičů. Koncem světové války příčiněním p. uč. A. Vlka převzal do své správy majetek výboru N. jednoty sbor dobrovol. hasičů. Knihovery předány byly obecní knihovně, výbor zanikl a obnovován nebyl z mnoha nároku, ře ve volodné republice nebude ochranných spolků ustanovení naší národnosti třeba. Tady se však ukávalo, že stát nemusí sám přesíti povinností národnostních menšin ve smíšených územích, podniklo vlastní. Národní jednoty severočeské i z Prahy několikrát když k obnovení výboru. Naposledy obnoven byl r. 1931. Předsudou rovken Josef Výhalek, rolník, r. o., místopředs. František Skalický, rolník, r. o. 39, jednatel J. Smejdová, r. o., poklad. Jan Fidler, bramberský r. o. Prolože činnost výboru přesala většinou říčanská jednota Sokola, nemá už toho významu v obci jako před válkou. Její členové jsou většinou i členy Sokola. V roce 1933 na valnou hromadu přišlo jenom 6 členů, volba se ani nekonala a předsednictvo pustelo staré.

5. Dělnická říčanská jednota - založena byla 27. 1. 1912, když pokus o založení jednoty sokolské se nedaril.

Ozaložení se přičinil učitel Augustin Vitek, jednatel spolku. Svojího se fulně v sále Františka Nýhnálka v c. 144 jednota měla 19 činných, 8 připravujících členů. Prvým starostou byl Josef Koci, náčelníkem Jan Petráček. Na podiu rozebraném byl i čenský, odber s 8 členkami. 13. III. 1913 pořádáno bylo obřadní sváčení na zahradi Josefa Moravce. Od p. 1914 náčelníkem byl Jan Koci až do vypuknutí války.

Dobru válčinou byla činnost jednoty přerušena. 1919 pozniknut byl pokus oživit jednotu. Prohlásilo se slětení a 9 členek, ale pro dalekou vzdoulost se jednota rozpadla. Tedy se v. 1923 navrátil a rusého kajetí Jan Koci, dobrý t. c. čítel a dobrý představitel, jednota znova vila. Své sídlo přesídlila do nově postaveného sálu Josefa Halbštátka v c. 1923.

Uskutečněny byly 2 veřejné slavnostní besedy, 7. června 1925 sváčení na zahradi Moravce. Koncem srpna 1925 vrádal se Jan Koci činnosti a vedení jednoty. Jednota čítala 18 členů činných, 13 připravujících, 7 členek, 8 dorostenec, 16 žáků, 10 žásek. Nástupci náčelníka byli Antonín Felgr, Antonín Halbštátek, Václav Kalousek, Jozef Kalousek. Dínský spolku ochabuje, až koncem května 1929 úplně přestává. Na podiu ujmá se vedení sváčení učitel Rudolf Václavský, dosud jednotář v Ústí nad Labem.

Ale ani jemu přes dobrou myšlu nepodařilo se hrále činnost jednoty provést. Čimod rychovateli-

ská kripa nedostatkem schopných vzdělávatek, neboť ti
so byli jen povárními dělníky - proto také byla nejdále.
Přednášek vykonáno bylo v r. 1923-1929 celkem 11. R. 1926
zakoupeno bylo jeviště od Františka Lipenského, hostinského
v Písečné, sepros rok staré. Provoz divadelní kruhu provedlo
řádov. Byla to pohádka, Flora a rakletní pánskou. Hry
řídil František Felgr. Hrálo se 5-6 x ročně. 17. října 1928
hráno bylo v přírode, Ondráš, pán Lysé horu, s velmi dob.
rým výsledkem. Kčinkovalo přes 40 osob. Finanční stav
jednoty je dobrý. Dluhů není. Z výstavků veřejných
ocenění, plení a divadel zakoupeno bylo kilometry na
řadí: hrada, bradla a kruhy. Polom činnost jedno-
by slabé, až koncem r. 1932 vystříkala jednotla māřádi
i jeviště p. hostince Jos. Halbritáta, uložila je u svých ēk-
mí a myslí řádné činnosti.

Sokol.

6. Tělocvičná jednota Sokol. Sokol - založena byla 28. září
1920. Klam poprvé k založení dal František Kubista, syn
noce hradího ředitel v horní doráme Josefa Lubitsky.
Byl členem Sokola v Ústí nad Labem pomáhal tvořit
mistr Rudolf Felgr a učitel Aug. Vilek, když i zákla-
dal, Dělnické tělocvičné jednoty. Prvním starostou
byl ředitel tváří Josef Kubista, náčelníkem František Hu-
bista, náčelnici učitelka Amálie Pirklová, vzdělávate-
lem Aug. Vilek, jednat. uč. Václav Špolík. Přihlásilo se

34 členů a členek. Jednota Sokol v Ústí nad Labem pořádala pro počátek konci a hradu. Ale už 6. listopadu 1920 přehnal se přes obor jednoty stáv. Stalo se těžké podcerém zkrádejce - následek toho resignace br. náčelníka, jeho odchod a v důsledku pronášení! Dnešním hodaríji, poněvadž víme, že podcerém se padlo na nového, protivného pracovníka. V prosinci 1920 učiněna byla dohoda se sborem dobrovol. hasičů, že budou se hrát společně divadelní hry na jenistě, podboru Národní jednoty Šlesvické, protiče se hasičům nedostávalo ochotníků, jednotě sokolské patří jenistě. 30. III. 1921 zakoupena byla bradla od J. Vindysy s c. a. b. book. 21. července 1921 se ukávala jednota na veřejném výběru na účastí okolních sokol. jednot. Ale nikdo se k nám po okolí nedostavil, ačkoliv jsme všude v plném počtu se v okolí sami výběru neúčastnili - zejména a Dolní Dobrouči. Tobečnost hráli posorovalo výběru a cest a během, aby se vyhnulo placení vklupného. A tak se počítala nálada i chut do další práce, činnost klesající na ochabla, rok až dva již ještě br. Boh. Petánek se při výběru pramil na ruce. Hlavná pojistovna Č. O. S. vyplatila mu 810 Kč podpory. Hasičský sbor méně se neúčastnil divadelních her, až jednota sokolská hrála sama. Hasičskému sboru odrážela

 polovinu čistého rizku. Zaujali členové sboru hasičského proti Sokolu - hlasem ve řadě. Dělnické telocvičné jednoty podporovali při každé příležitosti, zejména na hasičských valných hromadách Sokoly, že zatajují část výstřiku a odvádějí do hasic. pokladny méně. Vznikaly spory a prudké výstupy, až v květnu 1931 na členské schůzi hasic. sboru bylo umisťeno vrátili jenště Odboru Národní jednoty, která na podnět jednatelé Josefa Smiřidce o to pořádala, když hasičský sbor chtěl jenště provdati ve veřejné dražbě. Národní jednota dobrovolně nabídla sboru hasičskému booku náhrady, kčemuž Sokol zapojil 350 Kč. Vr. 1923 zakoupeny byly žíninky za 292 Kč, následujícího roku americká hrada od Smekala z Prahy za 1.685,- Kč. 17. září 1924 provedena byla divadelní hra v přírodě. Bude vojna, bude sepraná od sdejšího rodáka p. Prášáka, řidiče učitele v Malé Lhotě a sice společně se sborem dobrovolných hasiců. Ačkoliv jsme byli mezi divadlo povoleni pro sátoru venkovskou průtrží mračen na poslední neděli, přece návštěva byla velká. Pokladníkům jak jednoty Sokola tak sboru dobor. hasiců odovzdán séměr po 1.000 Kč. 1925 zakoupen byl kůň za 1.503 Kč, 1927 souprava kůnů za 310 Kč. 6. ledna 1926 na valné hromadě usneseno bylo navrhovati výborek parádem biografu. Výbor

podal žádost okresnímu úřadu o povolení biograf konce.
se. Když výslech dlouh nepricházel, požádal br. František Výhnaček jménem jednoty svého řeckra Bedřicha Ha-
velka, tajemníka čsl. strany národně socialistické v
Praze, aby svou interviaci výslech nai žádostí u senátského úřa-
du, který koncesi uděluje, upisil. Tam však ujistil
Havelka, že předložena tam jež žádost - ale ne od Sokola,
místo od Dělnické letovecí jednoty hrušnické,
která měla spolkovou mítbu dle schdejšího kvoty obecní.
Halbrištala. Ujistili jsme, že žádost nai okresní úřad
v Lašovicích zaslal obecnímu radnímu ke výslechu.
Tam byla naše žádost řečena celý rok, což zatím prodala
si žádost podstavou Dělnického letovec jednoty. Přes
na nátlak okresního úřadu byla žádost jednotě vydána,
koncesi pak senátský úřad urychleně udělil jednotě
sokolské - Dělnické jednotce, vysla napřed vš. žádost.
zemi biografu stálo 15.000Kč mimo dauby kabiny,
kterou hostinský Fr. Výhnaček prošel na svůj náklad.
Valná hromada 2. ledna 1927 k úhradě výdaji vy-
dala 100 průloh po 200Kč ke využití sním členům.
Takže se sedlo 8.900Kč, 5.000Kč využívěno bylo v místní
refaisance. V dubnu 1927 počalo se hrát. Návštěvy by-
ly velmi četné - lidé měli jeho dostatek peněz. Jed-
nota se padovala, jakýkrátký přijem je v budoucnu

kyně. Ale doba konjunktury přešla. Když v roce 1930 fond pro sbírky se ztratil. Nasledující článků vykazuje řadu kdy, když po rýčepání fondu pro sbírky zatěšíjí my nás spolkovou pokladnu.

Nedospěch rádosti Děč. říd. jednoty byl podnětem k škodlivé řečnickosti mezi oběma spolkami. Nasledovala mala ošklivost posice prostionika. Kulturní podniky odbyaly se bezohlednou současností. Od rozsáhlejších funkcionářů obou jednot podnikaly byly kroky k urovnání a míru, ale bez výsledku. (Když se dva proru, mívá tisíci původního určení). Jen u nás měla „Družina katolické mládeže“ která se lehce a pevně v Brně vzdálila. Sokolská jednota sice nepodlehla, ale za to má dlužnost, Dělnická jednota dlužnost neměla, ale každá nedostatkem činnosti.

1929 pořádán byl na rakvaci Jana Duska pod Borolem dětský den na příspěvky okolních jednot. Slavnost byla naštivena celým okolím. Z této doby se ustálily Sokolem pořádání oslav 28. října, 7. března narozeniny prezidenta T. G. Masaryka, mikulášský a svatoštěpánský večer, k nimž se druhý ples. Vzimni dobu pořádání vzdilávací besedy pro dorost a členstvo. Vzpomínám krásné činnosti od založení jednoty br. Rudolfa Seligera, sovárního mistra. Byl jednatel, mistostaro-

šlo, a pak starostou jednoty jím zřízen byl při jednotě orchestra, který dorezal původní i klasické skladby hudebního umění. 1925 odstěhoval se do Parníku, kde se nedlouho zemřel. K uctění jejich památky pořádala jednota 1929 slavnostní koncert pod jménem „Seligman fond“. Zbyvalého orchestru zůstalo jen kromě bratří Kráhulců, Jo. řepeša Kubisty a Františka Molla. Hrává při biografických představeních. K 31. prosinci 1930 měla jednota: 45 mužů, 18 žen, k nichž patří 13 mužů, 12 žen, dále 7 dorostenek, 11 dorostenek, 29 ráků, 15 žáčků. Jednotu vede: Josef Smýček, starosta; Jan Holář, jednatel; Hubert Petráček, pokladník; Josef Výhnálek, místostarosta; Bohuslav Kubista, náčelník; Františka Lipenská, náčelnice; František Výhnálek, předseda biografického odboru.

7) Volná myslivka. - založena byla 1919 na popud řídícího učitele Aug. Vítka. Předsedou byl Josef Langr, funkcionář: Josef Prašák, sovět. dělník, a hudebník, Aug. Vilek, František Lipenský. Členů měla 36. Sdružovala myslivky, které po převratu při vobodi náboženského přesídlení vystoupili z církve písmo-katolické. Udržela se do r. 1926. Posledním předsedou byl Karel Doležal, sovět. dělník, pokladníkem Ladislao Doskočil, nařeč. Mnoci členové se z Hnátnice odstěhovali. Rodina Langrová dala zhotovit mámu, jichž dosud jinovinci pou-

čerjí při pohřbech. Spolkovou místnost měli v hostinci Fraul Výhnálka.

Míst. omt. komise 8, Místní osvětová komise - 2. IV. 1920 založila obecní rada - špitelstvo, místním referentem Aug. Vlčka. Vzdělávací i politické spolky byly vyzvány, aby si do místní osvětové komise jmenovaly po členu. Činnost její se u nás amovala na pořádání, poštao Husových, při kterých chodí rájci s hudebnou od školy k u sv. Projici na Prokopově poli, kde při hranici ještě prostor o Husovi. Průvodce se súčastní členové Škola, Dělnické tělocvičné jednoty, hasiči, dívky a obecního. Dlouhodobým předsedou komise ještě Josef Vlček, pomáhací místnou ředitelkou z.č. 270.

Podíčov. sdružení 9, Podíčovské sdružení - 1. března 1931 konala se ve řkole informační schůze podíčov. a učitelů. Následně prodebatován byl účel sdružení a jeho působnost. 15. března 1931 na ustavující, valné kromadě se přihlásilo 83 členů, za předsedu volen Rudolf Výjíšek, starosta obce, za jednatelku žid. učitel Josef Pmejdil, za pokladníka Karel Koci, početníkem. Sdružení vede prolečkový úřad, občerstvačka vánocní nadílkou dětem a pomáhá při dětských vystoupeních. Pořádá porady s učitelským sborem na členských schůzích.

10, jednota čsl. Črka: Založena byla 6. října 1912 jako

odbor říčecího všedoborového sdružení klesáckého dělnictva. První členové rady byli: Josef Pražák, starosta; Antonín Dušek, jednatel, Alois Čmil, pokladník, František Vrba, náčelník. V roce 1913 měl 33 členů, školního dorostu 40. Významnou roli hrály výroby v jednotě antala. Z hýralých členů vrátili se po válce jako legionáři: Jan Dušek, syn cestáře, Dominik Dostálka z Postupí, Václav Vrba přírodní, který v roce 1914 v Hněvici plně nařídil.

II. Organisace politické. — Po dohraném slavném srpnu 1918 Politické organizace počaly se i u nás pojetí vyhranovat život politických stran, zejména v dobách volebních kampaní. Po nich činnost větší nou i plně ochází. Máme určovné organizace:

1. Čsl. strany socialistické, 2. Čsl. strany lidové se sdružením katolické mládeže, 3. Čsl. strany republikánské s agrárním sdružením, 4. Čsl. zemědělsko-ochodní strany středočeské, 5. Čsl. strany národně socialistické, 6. Strany komunistické, 7. Čsl. národně demokratické, sekce lesníků dělníků.

Mocná sil objasní nám výsledky jednotlivých voleb.

Občady:

1. Obecní úřad:

6. října 1850 konala se v Hněvici první volba obecního předsednictva dle ratolestního obecního rákona na základě výnosu gubernia z 2. 11. 1849. Volci byli rozděleni ve dvě oddělení (obvody): 1. volební obvod

Obecní úřad.

(Wahlkörper):

Jan Procházečka z č. 18 dostal 34 hlasů.
 Josef Halbrišťák z č. 27 získal 27 hlasů.
 Antonín Skalichý z č. 107 získal 26 hlasů.
 Jan Moravec z č. 41 získal 17 hlasů.

1. volební obvod:
 Josef Lipenský z č. 135 dostal 11 hlasů.
 Jan Hájek z č. 153 získal 8 hlasů.
 Jan Václav Kacálek z č. 103 získal 7 hlasů.
 Leopold Vojtěch z č. 55 získal 6 hlasů.

Z těchto byl Jan Procházečka získal zvolen za prvního
 voleného starostu, Jan Hájek za prvního radního, Josef
 Lipenský za druhého radního. Předepsaná přísaha zvolených
 členů vykonána byla 8. října 1850 v kostele sv. Bartoloměje.
 Až po 11 letech 19. května 1861 byla v Hnátinci, jakoz i všude
 jinde v Čechách, nová volba obecného rastupitelstva za vedení
 aktuálního okresního úřadu v Lánskroně Karla Šily.
 Konala se ve škole. Volilo se ve 3 sborech. Zvoleno bylo 12
 členů: Ant. Kotík z č. 113, Jos. Petráček z č. 16, Jan Dušek z č. 59,
 Josef Pavel z č. 93, Josef Halbrišťák, Josef Sládek, Josef Procházečka,
 František Hnátinský z č. 84, Jan Hájek, Jan Moravec, Ant. Skalichý,
 Václav Prokopec. 4 náhradníci: Jan Hnátinský,
 Josef Aliger, František Dušek, Antonín Kacálek. Za starostu
 pak rastupitelstvo vyvolilo Josefa Sládka, za II. radního
 Jana Hájka, za III. radního Františka Hnátinského. Přísahu
 složili v Ustí 7. bř. 30. dubna 1861 do rukou
 přednosti okresního úřadu. Pak už následovaly volby pa-
 videlně. Poslední volba byla v roce 1927.

StarostovéStarostové v Hnátinci:

1.) 1850-61 Jan Procházečka, rolník, z. č. 18.

2.) 1861-72 Josef Sládek, hostinský na Žále.

3. 1872-78 Josef Prochářka, rolník p.č. 220.
 4. 1878-81 František Dostálka, rolník p.č. 7.
 5. 1881-84 František Vymálek, rolník s čís. 49.
 6. 1884-85 Jan Skalický, rolník s čís. 56.
 7. 1885-87 Josef Kulhánek, kovář s čís. 15.
 8. 1887-91 Jan Prokopec, rolník s.č. 69.
 9. 1891-96 František Blecha, rolník s.č. 43.
 10. 1896-1908 Antonín Dušek, rolník a řemeslník s.č. 140.
 11. 1908-1909 Jan Knábešický, rolník s.č. 128.
 12. 1909-1913 František Dostálka, rolník s.č. 7.
 13. 1909-1913 František Hodr, rolník s.č. 18.
 14. 1907-1913 František Skalický, rolník s.č. 39.
 15. 1919-24 Jan Dušek, rolník pod Boškem s.č. 234.
 16. 1924-29 Josef Halbrišák, hostinský s.č. 193.
 17. 1929 Rudolf Výčítal, penzionář s.č. 168. jeho
 starostenou do dneška, jeho nájemkem. Aut. Dušek,
 starší dělník p.č. 157. Otecni rada:

František Skalický, ro. 39
 Josef Výčítal, pomer. rok marta 1888

Emanuél Halbrišák, farář. dělník 103.
 František Výčítal, hostinský 44. (M. rok 1881)

Obecní rada

Drahomil Hacalík, učební konzum 25. Jan Lipán, ob. dachmam. 13.
 Jan Lipenský, okres. cestář 40. Ferd. Kyll, ro. 125.
 Jan Dostálka, ro. 185. Jos. Kolýra, ro. 124.
 Jan Dušek, ro. 234. František Dostálka, ro. dř. 110.
 Josef Bartoš, kujčí 143. Rudolf Pelgr, zednice 40.
 Josef Halbrišák, hostinský 143. Jaroslav Hájek, nájemce zájezdů.

Ob. zastupitelstvo

Rudolf Gelige, farář moh. 57. Náhradníci:
 Vojtěch Ardinga, rok. dělník 206. Josef Hubáček, ro. 214.
 Jan Petráček, ro. 16. Josef Ardinga, rok. 163.
 Josef Dušek, rok. 97.

Fraul. Langer, sedm. 181.
Fraul. Hadr. lesní 169.
Aut. Lipenský, chalup. 227.
Eman. Moravec, tel. 267.

Jos. Petráček, tel. dílu 59.
Jos. Langer, tel. dílu 290.
Jan Kočí, tel. dílu 199.
Jos. Dusek, chalup. 170.

Členové v obci za stupňování:

Josef Kotyra se odstěhoval do Oltušovic, nahrazuje Antonín Lipenský, který zemřel, nahrazuje Em. Moravec Rud. Šilgr přesídil do Pamáku, kde zemřel. Jan Štěpán vystoupil, nahrazuje Fraul. Langer.

Účet. finan. komise Ústřední finanční komise:

Jos. Pfeifer občanek č. 43. Jos. Šebálek, roln. 214.
Hubert Petráček, sedmice č. 36. Jan Kočí, ředitel 169.
Jos. Skalický, roln. 118. Jan Štěpán, red. míst. 15.

Obecní rada:

Obecní tajemník: Fraulíček Krout, roln. z. č. 241.

Obecní skautka a posluch: Jan Hadr. chalup. 221.

Hajný obec. leni: Josef Výčítal, roln. čís. 55.

Škola.

2. Škola

Založena byla 1787 nákladem náboženského fondu, vrchnosti v Žampachu a obce. Byla jednořadní. Przy přibrán byl místelský pomocník. Vyučovalo se v jedné místnosti ve 2 oddílech, až do r. 1857. Než měla Hnátnice školu, udílel vyučování soukromě ve své chalupě Antonín Felgr. 1887 postavena byla zedvora jak škola, tak fara. Povoz a ruční práce dali koláři. Původní škola stávala, kde jezd dnes hostinec „Na sále“ čís. 196. Během času škola scháela, patrně co děli přibral. 1826 na rádost o vystavění pěstitelé školy

od krajského inženýra a královéhradeckého pana Paulovského z Rosenfeldu vypracován byl stavební plán školy. Zemský úřad plán schválil a k němu byl povláčal. Stavbu měli provést: 1, Vrchnost: materiál, 2, Nábořenský fond: řemeslníky, 3, farmači: poosoby a prací práce. Tehdejší majitel panství Jan Novák byl velice radlůšen, když dodání slavnosti nemohl být přiminen, upadala dřevěná budova školy, a s společným rem. úřadem byla v licitaci 14. II. 1834 prodána. Od té doby byla obec bez školní budovy. V říjnu 1833 se přestěhovala škola do čís. 97 k chaloupkám Františka Prokopovi (Dnes obchod Josef Dusík). Ale ani tu měřitost nevyhovovala a proto 1837 schmýje se škola do nového domku učitele Antonína Slájka (pop. čís. 22, nyní J. Šrámek z rodiny). Ten dostal 30 zl. na jízdníky, a čenž v roční protokol se správou kej ským úřadem v Hradci Králové 10. III. 1838. Tehor po kou komise vypracovala se jmenovaným inženýrem nový plán školy. Počet školních dítček byl 226. Frixiální škola měla být pro předškůnky Hrálici, 3 čísla Jankovic a osadu Rotnick. Poniadeč ještě Rotnick půsíti vzdálen, žež po nějakých 40 letech vzdály escurendo školní pomocník od učitele ještě do Rotnicka opětán, kde dítě vyučuje v chalupi, odkud majitel nicméně nevyklidi. 1845 jednáns bylo p

příslabu u domku Hajkova, osiem bez výsledku, protože
 náklad na příslabu v címu domku byl by pro stavb.
 niky stracen a ani většina místností by nebylo pro půbly
 vající dležit místacila. Konkurenční výhoda, nařízení
 obce vyvillovali, že rádi ji stavbu nové školy obce
 rájí a posili, aby mohla být provedena až 1847,
 protože procedurou stavby vše a také i s tím při hrad
 nickém kostele výdaje příliš byly zatížené a ještě
 v budoucích letech mají provést stavbu silnice přes
 ves Hnátnici. Tak stavba opět odložena a po lo-
 dem vyučování dálky bylo zavedeno. Zarovený případ
 dostal rok zvláště starosti náležitě starosta. Ale po
 dlouhém jednání se příjemný posudek náležel. Ko-
 nečně usneseno bylo, aby škola bezprostředně u Ble-
 chory stavby byla postavena, i blízko hospody, i že se
 tu dří cestu kůří (tj. rychle) 1851 okamžitě hejtman do-
 pisem sdílí, že bude nutno se stavbou školy postěžovati,
 ať vydá příslušný zákon. A čekalo se, až do r. 1857, kdy
konečně stavba byla provedena na místě dnešní ško-
ly. Na staromísto dala obec 11 ráhni posudek, 119
 ráhni přikoupeno od rychtářeka Blechy za 150 zl.
 Stavbu prozdr. ústecký staritel Ignát Neubauer. Ško-
 la byla jednopatrová, měla 2 věžby v prvním po-
 schodi, v přízemí byl byl pro řidiče učitele o 3 místnosti.

stech, komora, dřevoík a byl pro učitele. Paulus ve
Vzponění kach starého knauta pojmenovává, že budova
stoje na mohu snadném vysízení, v němž se procedla
prokopářka). Tak postel na západní straně břehu přes
tím rysoký, který zabraňuje přístupu voduchi a olko
z vysízení, kdežto vniká do základů. A tak během
krátké doby prodaty byly houbou sušeny. Chodby
byly dlažděny cihlami malo pěknými, jež byly již po-
slapány a červený prach stejně pokryval. V edou
sídách se učilo jen v sumě. Vlídce se objejovali lidé
spojily, poníradlo sem přicháeli jenom ráci nejmlad-
ší. R. 1864 postavilo se u školy hospodářské slavení za
1. 173 zl 87 kr. Školní pomocník až do r. 1857 bydlil o-
Robucku, měl tam byt od obce, nicom na školním a
slavoral se po čidlech. Potom bydlil už v Hnátovici.
Děti z Robucka mítly docháceli do Hnátovice, Jen
v sumě od 1. prosince do konce března chodíval pod-
učitel druhále týdně do Robucka, kde se vyučo-
valo v jedné chalupě. V neděli odpoledne byly
oprakovací hodiny pro slečny, ale návštěva byla
velmi řádná. Svědčí o tom částečný udání nedbalosti
k výchovnosti. R. 1869 vobýval si vikar Fr. Darišek
poslední školní vizitaci, an dle nových školních
zákonů dohlídka na školy byla církev odňata a ne-

sloužily školní rady a vládní inspektorii. R. 1875
stala se škola trojčlenná. Učebna pěšina a ko-
mory, dřevoček a byly učitelské. 1884 pořízena ob.
šířka. Místnost pro ni najmuta byla v čís. 38 u
Jana Skalického a od r. 1888/89 u Jana Hnatičke-
ho v č. 99 za roční nájem 50 zl. k. c. 1890 provedena
přestavba II. poschodi a celková úprava školy na
dnešní náro. Přistavěny dvě třídy, kabinety, stava-
na, schodiště a páchnody. Ze třídy o přízemí 2 byly
pro učitele. Přestavba provedena byla na nákladem
f. 300 pl. slavitelky Alenky Petříkem v Kysperku.
1. ledna 1899 pořízena byla I. třída. Byly pro
učitele v přízemí byly rušeny a mnoho bylo upraveno
na učionu. V letech 1930-32 byla při IV. třídě
rozšířena potržka, pro kterou nazata byla míst-
nost u obchodníka Jaroslava Bartoše za 1.400 Kč
kromě vedených vydání. Letní výčistě, máme
na staré školní zahraddě před sálem, školní zahra-
du před rybníkem. 1924 provedena byla oprava sto-
piň I., II. a IV. třídy a položeny byly podlahy ve 4 třídách.
1930 uvedena byla školní budova, okresní školní
výboru a Lanškrounem pa neohodnotová a místní školní
rada doslala říkací postavit školu novou. M. škol-
rada dala komisionálně shlednouti slavnostní mítka,

peklených za vhodné uvažoval, na poli Vilma Beusse, 1,
nejlepší na kádraci Huberta Petráčka. K m proce-
ní školy pro řádné finanční prostředky dosud
nedostal.

Proním správcem školy byl zde učitel Jan Hulík z Učitele
Poděbrad, od r. 1787. Kam pak odesíl nové učáno.
Prostře se v jiné matrice zde učalé, učenouc
byl asi na jinou školu. Po ním následoval Jan
Hulbacher, rodák z Čestolovic 1789. Učil v Sněchovici
5 let, pak byl učenouc v Čestolovicích. Archiv ministra
stva vnitra Praha II-158, Valdštejnská ul. 16. nastal nám opis
školní fara (měnání) z r. 1790 v německém jazyku, kde
závýkazuje 54 chlapců, 48 dívek ve věku 6-12 let, z nich
chudých k bezplatnému vyučování 55. Příjem učitele:
a, z realit: Z nich nejzabírají říční výnosy 16 zl. 80 ke.
b, od vrchnosti: ručné 18 zl. 80 ke.
c, od obec: z obecní pokladny 9 zl. 49 ke.
d, ze školního fondu 47 zl. 18 ke.
e, Na týdenní řek. platob od 37 platičel 8 zl. 60 ke. od 19 září
pro 11/2 hr. a od 18 po 1kr. články k týdnu ohrazení 35 zl. 16 ke.
f, Na deputativní dílo: Od vrchnosti 2 1/3 sáhu
pro školu, na útržky fondu 2 1/3 sáhu, od obec 1 1/3 sáhu.
Soudil všechno příjem 130 zl. Taxis podlepsali:
Johann Hulbacher, učitel, Theodos Koncický,

místní kaplan, Johan Stelzl, ředitel čamberského
panství.

Tělem učitelem byl Josef Hájek rodný z Přepecky,
zakladatel školní i obecní kroniky. Působil zde vž. roků.
Ve svém vysokém věku s povolením gubernia akon-
siderován Antonínem vyučováním přidal Antonín
Hájek 1845 povolením obou národností proměnil
místo s Václavem Teplym, učitelem v Rohozně. 1860
učilo se 4 hod. denně. Fasce vykazuje sbír. 2 hr. přij-
mu pro učitele, z čeho 116 zl. nečítalo pro pomocníka.
Svou místu má už 196 dívek 6-11 letých. Uplatil zahrnutý
počet v naturálie jako pecury chleba, koláče, dříví,
varhanicí, výnos polí. Na zdejší škole působil V. Teply
do r. 1861, kdy přesun byl do Křížova na Bohuslavice-
lonicku. V. Paulus o něm ve svých vzpomínkách psí
na str. 62.: Uč. Teply byl od jistých lidí stěle osocorán
všude tam, kde se vědělo, že mu to může škodit. Dalo
tak daleko, že u konzistoře byl pokládán za člověka
velice nemáslivého, aleho, ani bylo mu přiměřáno,
že on jedině smrt farářovu zemnil. Konzistoř ude-
nutila Teplemu, muzení přesídlení na filiální školu do
Kunratic u Jilemnice, kamž se měl na svůj náklad pře-
sírovati. Teply povoz měly odlud přestřekti učitele
Němečka. Bylo to po rodinu Tepliche smutné zákon-

pení, když se 25. ledna 1859 učitel Němcůk ve škole
 hmatnické přihlásil. Tady nebyl měl žádoucí přípis bo-
 nistce, nikdo by mu u Teplic nevěřil, neboť všichni
 se domnívali, že neshoda, která byla když mezi řekou a
 farářem, byla smrti faráře poříbena! A tak se ráno 16.
 ledna ubíhal s Němcůkem do Hradce Kr. ke konzistorii,
 kde prosadil, že se nemusí hned schovat. Výměna
 polom odvolána a Teplicmu bylo povoleno, aby si
 výměnu rám vyhledal. Tak 1861 měnil do Křesína
 na Dolnorakovicku. Nástupcem jeho nechal být další
 ředitel Frauł. Norotny, 1. května 1876 dán
 byl do výslužby, když na obou vysoudil řekou pole, které
 mu obec chtěla odejmouti. Správou školy v celé
prostřední učitel Jan Vilha. V této době obec již
 provedla svůj zámeč a posuny řekou řekou propadlo-
 vala. 1. července 1876 přestěhoval se k výprachlic Frauł.
Michałek, rodák z Českých Lhot. 1. srpna 1904
 odiel na odpočinek do Vítkovic. Na jeho místo při-
šel Jan Prášák, rodák ředitel a řídil řeku do 31. 7.
 1920, kdy odiel do výslužby k synovi do Přerova, kde
 28. ledna 1921 zemřel. Správou školy přebral Ludvík
Vranovský, správce školy v Lanšperku. 11. 11. 1923 odiel
 i on na odpočinek! Vr. 1914 vyučoval v Hmatnici
učitel Antonín Šponar, který byl povolen

do služby válečné! Dostal se do ruského zajetí, vstoupil do českoslov. vojska, a padl v Sibiři jako legionář. 1. ledna 1924 stal se řídícím učitelem zdejší učítel Augustin Větch, který 31. III. 1925 odesel do živnosti u Pardubic. Vzadující obci vyučoval od r. 1909. Byl hodně veřejně činným. Spěvem i jinou prospášností vedl učitel Václav Paolík, který by se byl rád stěkal s dnešním učiteli. Když tomu bylo ustanoven 1. I. 1927 Franěk Michálek z České Třebové, odesel V. Paolíka do Lázníku. 1. I. 1928 odesel Micháleka na odpočinek (a spěvem i kohy vedla učitelka Růžena Lormárová). 1. III. 1929 nastoupil říd. učitel Josef Smejdřík - nejvíce obec. kronikář. Vr. 1933 zpráva byla ve řčení místní: 115 chlapců + 115 dívek, míst. školu nastěnuje z nich 30 chl. + 11 dívek.

Naskolek 1930 vyučují kronici říd. učitele J. Smeydřík:

1. Růžena Lormárová, def. učitelka, rodačka z Litoměřic, nastoupila zde 1. I. 1921.

2. Jaroslav Dlabáček, def. učitel, rodaček Čáslav, od 1. I. 1928. Dívce vyučoval v křistižské.

3. Klášťánka Pešoutová, def. učitelka bce učením miská, rodačka z Slaníku u Kutné Hory, od 1. I. 1928.

4. Rudolf Včerášek, výpomoc. učitel, rodaček z

Litomyšl, od 1.11. 1929. Učí na prvním místě.

5) Zdeňka Frydrychová, učitelka ostromatých nauk a řen. ručních prací od 1. září 1927.

6) Antonín Nečesář, významný učitel náboževní českoslovanského dojemu na motociklu z dílny Františka.

Filomena Hnátnická, školnice, ukládání školní mítrosti od 2. dubna 1916.

3) Farní úřad a kostel.

Kostel a fara.

Farní kostel svatého Jana Křtitele

Petra a Pavla stojí na pahorku. Vstup k němu je po oboustranném schodišti, vzhledem a pohodlně po pískovce upraveném. Chrám je postaven ve slohu gotickém. Není však známo, kdy a kým byl postaven. První zmínu o něm dleme v mimořivu Galackého (T. čís. 2. str. 388. viz Chronikon Benáće a Veitmil pag. 367.): Vr. 1356 dal farář W. ryfili Jana Pancíře se Smojna pověřili a toho samého roku zřízena jest v Hnátnici plebánie t.j. fara. 1364 Čmík z Polština preceptor (restaurál) faráře Matěje po Hradislavu. Ve válkách husitských kostel byl vypálen a farost zanikla. Ve vlastnictví Žamberka jest původně, j.e. r. 1620 patřila Hnátnice a celým říčním okolím k farosti v Lukavici. Původně se na věži

uchoval svou v. p. 1478, musil kostel být i už o této
dole opraven, ale fara u něho zůstala nebyla - nad
jinot, že obyvatel v Hnátnici vlastně ubylo. R. 1673
zůstala byla fara v Písečné a k ní přidělena i Hnátni-
nice. V poslanném lidí a posdaných při státku
řámpachském z r. 1651 ještě uvedeno: Při státku řám-
pachském jsou 2 kostelové: jeden ve vsi Písečné, dru-
hý kostel ve vsi Hnátnici filiální, k písečskému na-
ležející, založený k cti svatých apoštolů Pavla
Petra a Pavla! Dává denátku do Písečné k fáci/pěta
13 korun 2 mince, osma šolikrát, něco slépic a lehutkův.
Má kousek háje až pod dva nbo při prorasec. Na-
leží k tomu kostelu peníz, skoupených a odhásaných,
které se ročně z gruntu vyplácí, těch dluhův okolo
tří set kop mšeňských. Krav za lidmi 9. R. 1712
dán byl filiální kostel v Hnátnici, do lepšího sta-
nu: opraveny byly lanice a okna, polosema dlažba a
kvádry. 1716 byla zrušena fara v Písečné. Dány jí
byly posenky během od Hnátnice až do Písečné, rado-
cháecni kněze do zdejšího kostela. Výpis z kroniky
fary písecké: Poslannáni, jak mnoho obilí se
státku řámpachmu od lidí posdaných, jakos i z
vsnice Dolnicku k pravosti Gießgensteinu patří, a
denátku ještě milosti panu paterovi Píseckýmu

vychádží, jehož následuje, a to vše podle hrubý mý (1749):

Vesnice:

jméno poddaného	žita		osaa		jméno poddaného	žita		osaa	
	St. Vál.	Ch.	St. Vál.	Ch.		St. Vál.	Ch.	St. Vál.	Ch.
Adam Šojecký	1	1	1	1	Václav Šadlec	2	1	12	2
Jan Vilek	1	1	1	1	Václav Šarálek	3	3	3	3
Jan Žövi	1	2	1	2	Malej Žučera	3	3	3	3
Jan Hořík	1	2	1	2	Adam Podronický	1	2	12	12
Dukulá Kopecký	3	3	3	3	Jan Martinák	1	1	1	1
Grauer Praetk	2	2	2	2	Tobias Páral	1	1	1	1
Viktorin Dostál	2	2	2	2	Mikuláš Páral	1	1	1	1
Adam Wondra	1	1	1	1					
Marfan Vilek	2	2	2	2	Sacil				
Petr Lipenský	2	2	2	2					

1765 rybnina byla dřevěná kostnice. 1768 daroval P. J. s.

Hartl S. J. všechny ostatky apoštola Petra a Pavla, a u. sentikou zdejšímu kostelu, kde jsou uschovány. 1784

stal se kostel lokálním a prvním lokalitou jmenovaným P. Leopold Koničický. Když se přestěhoval do Hrdnice, nebyla tu ještě fara. Bydlil tedy až do roku 1787 v chalupě, která stála na místě, kde má Rudolf Věžík, perníkář a starosta obce, stodolu. Vymecena byla fara: Hrdnice, Potůček, 3 císla v Jankonicech. 1787 v. r. církev byla křtitelnice a poslavna byla párovců se školou dřevěná fara, na místě, kde dnes fara dnesní! 1793 dán rádiu 15 měsíc pole. 1807 za války francouzské sebrali v kostele stříbrný spodek kalicha na racemí peníze. Ostatní část kalicha obec vyplatila za 92lt 8bi. když jej byl komisař finančný.

1828 opraveny byly ranany za 115 pl., které zaplatil správce Franz Reichl.

1837 renovovaná střecha a nová věžička postavena
na půdorysu chrámu. 22. června 1845 prudký vítr na-
zil kostelní střechu. Kaplan Jan Křičan kázal na
sv. Petra a Pavla o pouliční kostele, a některí bylo viděti
na nebi. Pršelo na něho i lidi. Zvonky spadlé ležely
před kazatelnou na zemi. Vleklý se postavila věž
mnohem a přistavěla sakristie (kaple). 30. VI. 1846 od-
bývala se v kněžnicí první instalace P. Josefa
Humpfala na lokalitu.

Zvony

Na věži byly 4 zvony. První 78 cm v průměru měl
gotický nápis: Qui me fecit magister Bartolomus
anno MDXXIII nomen habet in civitate Prague ex
hoc laus deo pati omnipotenti, beate Marie virginis
et omn. sanct. (Ukázal mne mistr Bartoloměj o městě
Praze r. 1523 ke slávě Boha otce všemohoucího, blažené
panny Marie a všech svatých. Druhý 76 cm v průmě-
ru s nápisem: Campana fusa est ad honorem Deis
omnipotentis et beatae Mariæ Virginis per magistrum
anno domini MDL Andreau noninac Ptček)
(Zvon byl ukázán k slávě všemohoucího Boha, a bla-
žené panney Marie mistrem Jindřichem Ptčkem
lete Páně 1550. Třetí 40 cm v průměru
s nápisem: Anno Domini MCCCCCLXXIII in no-

mine Domini / Léta Páne 1478 ve jméně Pána).

Čtory 30 cm s průměrem bez nápisu sovarem po.

Vádara dle inventáře pp. 1770.

Hřbitov.

Dopr. 1855 byl hřbitov okolo kostela. Po delší
úmluvě bylo povoleno přidat hřbitov nový. Inženýr
Dolešal a Litomýšle vyměnil místo na pozemku
rychtaře Blechy, který náhradou dostal rádoucí
louku u řeky Orlice. K okraji vysázeny byly řady
kaštánů od ochozu až ke kuri. 1932 kaštány byly
odstraněny.

^{Loděk}
1857 nechal se chránit kostelem faru. Nova fara posta-
vena byla r. 1893.

Lokalista a faráři, kteří se za sebe putovali:

Jméno a příjmení	Působil zde		Jméno a příjmení	Působil zde	
	od	do		od	do
<u>I. Lokalisté:</u>					
1. Leopold Končík	1784	7. 1792	7. Matěj Řečenský	14. 1888	14. 1903
2. Ignác Strahl	1792	1794	8. Joz. Dolešal (adm.)	14. 1908	24. 1909
3. Jan Šrámek, admin.	1794	1795	9. František Řečenský	15. 1909	24. 1910
4. Ant. Hermann ^{scholarium} určita	1795	1806+	10. Josef Pašál (adm.)	27. 1913	14. 1914
5. Ant. Šowrek ^{scholarium} určita	1806	27. 1807	11. Antonín Drauer	14. 1914	17. 1918
6. Jan Vinař ^{scholarium} určita	27. 1807	5. 1810	12. Bohumil May (adm.)	15. 1918	24. 1918
7. Jan Šrámek	5. 1810	27. 1826+	13. Ladislav Šáma	1. 1918	17. 1922
8. Jan Šrou	27. 1827	27. 1846	14. Matěj Žečenský (adm.)	14. 1922	24. 1923
9. Josef Slumpář	19. 1846	1853	15. Alfons Čánský	1. 1923	27. 1934+
10. Josef Kollau	4. 1853	17. 1853	16. Matěj Žečenský (adm.)	27. 1928	7. 1928
<u>II. Faráři</u>					
1. Josef Kollau	1857	8. 1858+	17. Josef Pribus	3. 1928	1933
2. František Šariš (admin.)	9. 1858	17. 1859	<u>III. kaplani / kooperátoři:</u>		
3. František Kourídek	9. 1859	17. 1866	1. Adolf Schaffenburg	4. 1868	14. 1868
4. Anton Rejsek (admin.)	15. 1886	17. 1887	2. Emanuel Peiger	15. 1868	27. 1869
5. Adolf Schaffenburg	15. 1887	17. 1887+	3. Josef Zajíc	27. 1870	27. 1871
6. Anton Pastoř (admin.)	18. 1888	17. 1888	4. František Jirous	3. 1871	14. 1872
			5. Josef Horová	17. 1872	24. 1873

Hřbitov

Změny:

jméno kaplana	od	do	jméno	od	do
6 Josef Plocák	8/9. 1873	26. 1875	10 Antonín Rauter	6/9. 1880	31/12. 1880
7 Michaláš Simon	2/10. 1875	12/10. 1876	11 Alois Dobonal	3/9. 1881	4/7. 1882
8 František Teykl	16/5. 1876	22/5. 1878	12 Josef Válkovský	4/9. 1882	3/8. 1884
9 Antonín Blasák	1/10. 1879	25/10. 1880	13 Antonín Rojsek	30/10. 1884	13/3. 1887

V d. r. 1887 jsou v hřbitovníci jen fakta sami.

Peknici rozměr. Od 10/5. 1915 vyjednávala biskup. konsistori o rydání zvonů pro válku. Z odvazdání byly vynálezy voony první a druhý; o lieti rozřádáno bylo k ministerstvu války na podnět Dr. Hugo Doskočila, rektora hradeckeho semináře. Žádosti bylo mnoho, ale člověk v praxi 13 kg 50 dkg odvazdán byl příjemcem starostle V. Velce z Josefova. Dva zvěnce nemající sebe ani polibujích nástrojů mali vonek ten „sanktusový“ zvuk a dvoříci všecky nad mestyflati. Vandaly vzbili umělé pruly zelené spojující vonek s hlavicí, srdece zelené ulhli a vonek namena vzařeš ubírali se do Dolní Dobrouče. Vše psaném dřívě protokole oceněn byl pa 1350 x 4 K = 54 K. 8. října 1917 při druhé peknici snát byl voun pravý, krobík (číslo první) a průměr 78 cm váhy 352 kg pr. 1523. Hlavice mechaná navěsi, koráni uloženo v sakristii. Provazu použito ještě se kou spojení rakví do krobu nevá. Dva vojenští zvěnci spustioše voun kokem vše, vzhodili jej okamž na starý hřbitov a složivše jej na věž

starostou Františkem Skalickým zapsaný, dali jej odvážti na dráhu do Kysíperka, a oddal do Žesennu v Německu do Lötamu na díla. V protokole sčteném na 322x4K = 1288K. Obnosy statní po-kladna poukázala a uloženy byly na vlastní knížku rábočímu v Ústí nad Labem zapsanému na jméno Farmářský úřad v Hnátnici, fond : krony.

1917 zakoupen byl Bellum od bratří Petra Buška a s. Bellum.
v Lychrově, 1919 doplněn byl 4 soškami.

1932 A. Moravcová z Brna, sdejší rodačka, věnovala na Nové roky
početní výročí 2.000Kč. Skříň pro obci vynesla 2.585Kč fyzikál.

K 1. lednu 1932 kronový fond zněl na č. 281 26Kč, sůroky
byl kapitál č. 122 40Kč. Př. R. Manousék v Brně do-
dala 2 kronovy za 4 000Kč: jeden ve váze 317 kg, druhý
185 kg. Věšti ordoben je s obrazem Krista, krále, s ná-
pisem: „Idet Páně sláva, církev!“ Při reliéfu bolestné Bo-
horodice/ Boží snáškou Matko spásy, milost li-
du svému vyprosuj! V jubilejním roce správy 1933
(od mrtvosti Kristova - nov. květn.) pro ř. k. kostel v Hnátnici
náhradou za vyon 1917 ve válce odstraněný udil R.
Manousék v Brně. Mnich ordoben je s emblemem Ře-
christie, obrazem sv. Václava snáškou: Sv. Václave,
nedej pokynouti nám ni budoucím! Krony soukromě
říčkovské kampanolog Dr. Hugo Dostál, který n

z dělší památkou souvisek zvonů starých. Dvaceté dal zvony nové příliš, aby jemná harmonie byla i u nových zachována. Zvony posvětil 11.X. 1933 prelátek Mgr. Ant. Káška. Svěcení přítomnou byl i Dr. Hugo Doskočil, který podal vyvěšení o svonech a jich minulosti.

Farní knihovna

Farní knihovna.

Za pomocí a rady faráře Jana Křečka v Písečné vystudoval zdejší podák Jan Dostál, narozený 7. ledna 1833, klerik zemřel v Rudolštejnských co farář 21.IV. 1893. Vrátili dal zapsati zdejší osadu členem dědicem sv. Cyrila a Metoděje, čímž se stal první ráklad ke knihovní římské. Farář Jičínský vyprosil 1891 od bohoslužebných hradeckých 105 knih. Farář Komínek vložil tam 115 knih, co dar na upomínu po chudé insalace 1909, když všechny staré knihy vyloučil, po návratu byly dílem pbraceny (30), dílem pro sešlost a ohledu pravdolných nebylo lze půjčovat. V únoru 1915 vráceno bylo 13 knih. Knihovna měla 128 čísel. Prálkem p. 1935 má 230 svazků.

Sochy a kříže

Sochy a kříče

1, Kamený kříž před kostelem 1835 zádušní vyslavěný obnoven byl 1882. - 2, Kamený kříž mezi lipami zr. 1897. - 3, Kamený kříž na horním konci pot.

č. 112. nákladem Jana Janíčka (?) p. r. 1811. - 4, Kamenný kříž postaven u cíleku Antoñem Hájkem 1844 na sklonu posemku. - 5, Železny kříž na kamenné podstavci na posemku Prokopce č. 69. v.r. 1836 postavený u silnice ve vsi. - 6, Železny kříž na kamenné podstavci na horním konci učís. 13. pro odkazu Jana Vlčka p. r. 1836. - 7, Dřevěný kříž v poli u cesty na posemku Ant. Kocího, nyní Jana Kulhačeho č. 113. - 8, Kříž v Sadrži.

9, Kamenná socha Jana Nepomuckého u řeky postavená nákladem manželky Františka Pražáka, majitele rybny p. 1732, obnovena 1832 a 1897. - 10, Socha sv. Trojice na posemku Jana Prokopce č. 69, obnovena byly 1885. - 11, Socha P. Marie Brdohorské u mlýna. Založil ji mlynář Mikuláš Štěpnička 1749, obnovena 1861 od Jana Broška, soukenika v Žitnéhoři. - 12, Socha Antonína Paduánského u Valdštejna na posemku Josefa Sládečka, č. 51.

13, Železny kříž

postavený pro odkazu Františka Vojnálka, na cestě k Valdštejnovi. - 14, Socha sv. Václava proti mostu u hostince Jana Lipenského v jeho vlastním dílu kafarství. Stojí už daleko na jihovýchodě. Vyprahuje se, že socha stála na hradu Lanšperku. Mimo to je zde více poklon, kterým lid žáká. U obrázků, napsaných na přání u pole Vil. Beneše,

za Hamperkem, na Malých Hranicích, na Výhledkovi
pasece (mrt. Josefa Halbritela). Nadaci na udržování
kříže a rok nemá. Všechny sochy, a kříže, mě ale
spoušť proslavce jsou vystrojeny zdejšími místními kamennými
kříži p. doby, kdy unás to řešilo kvůli.

Farní úřad 1930: Karel Aron, farář, nastoupil
1928 po Al. Váňovi. —

Kostelníkem je Karel Stejskal (p.č. 140), který je i
poomíkem, a hrobařem. Varhaníkem je Josef
Hájek (p.č. 79).

H. Dráha. (viz str. 11)

Přednost: Vojtěch Starý; zámečci: Jaroslav Hájek z
Hnátnice a Boh. Lilar z Lanšperka.

5. Pošta.

Zřízena byla 1886 na popud boránička K.
Perlhefra, klerik poskytl potřebnou místnost v domě
č. 136. Tam pasteral slátku poštmastra. Od r. 1906 ryšev-
je agenda poštouří všechno. 1930 byly jára přesídleny
pošta do domku faráře Matěje Ženíškého č. 201, a křtitelice
připojena byla linkou telefonní do centrály ústecké.
Obvod poštouří tvoří Hnátnice, Lanšperk, Václavov a
pánek v Žampachu. Vlad. řídí František Houda,
expedit. Poštu historické i balíkovou poznávají Jan
Halbritel na Dolním konci, Kadlitzky, Lanšperku

Dráha

Pošta

a Václavové, Stanislav Vavřin, byl u v Lanýpku, na Horním konci s představenou samotou; zámek v Žampachu vyplášil pro svého rodiče. Na dráhu doprovází listonosí pošlu ránt o několika, večer o 18 hodinách - oba poučírají kol.

6. Místní školní rada:

Předseda: Ferdinand Blodík, učitel; členové: Růžena Lormárová, učitelka, Josef Vítěk, pomocný les. mstkař, p.č. 180, Boh. Hacák, učební kons. družstva p.č. 251, Jan Dušek, roln. z.č. 234, Václ. Kulhánek, poln. z.č. 113, sluhem poradním J. Smejdřík, říd. učitel. M. škol. rada ustavena byla v r. 1929.

Místní škol. rada

Obecní knihovna.

Obecní knihovna.

Založena 1876 řád. uč. Fr. Michálkem, který vyprádil městecké knihy žákovské knihovny ve škole a učinil z nich sáklad knihovny veřejné. Udržována byla jen dary. 1883 koop. Josef Valleský daroval 72 knih v ceně 252lt47k a ještě 10 al dal na všechnu. 20 knih bylo upisáno do žákov. knihovny, ostatní dány do knihovny veřejné! Slovář Perlhoffer na knihovnu přispíval. K. 1915 měla 270 knih. Od r. 1920 skladá obec do ročníku položku na knihovnu. První dotace činila 800Kč (50 hal. na 1 obyvatele). 8 prosince 1920 ob. rastupitelstvo vrálo na vědomí přípis okresního dozorce knihoven K. Nováka, ředitelé okresní knihovny v Ústí nad Labem, a pomostech obce k uverejnění knihovny

a předalo vedení knihovny učitelskému sboru, který ve-
de knihovnu administrativně i technicky. Knihovnou
jest učit. Růžena Lomanová, pokladníkem los. Smějdu.
R. 1922 připojeny byly: a, knihovna Severočeského národní
jednoty Plznačků, b, Potilínského klubu 53 masek. Knihovna
měla 585 knih. 1923 zakoupeno bylo 35 knih hančské kni-
hovny za 475 Kč. 1926 obdržela z dotace ministerstva vyučo-
vání a národ. osvěty 18 knih o cenu 675 Kč, 1930 zakoupe-
ny byly k výročí oslav 80. narozenin pana prezidenta jeho
hlašení spisy, těchto roků zakoupeno bylo 86 knih. Počátkem
r. 1930 máme 874 masek.

Továrny.

Dějiny továren.

I. Dolní: Původně tam byla soukenická prádelna a
valcha. Postavil ji ustecký soukeník Antonín Bro-
žek na lince, za kterou 1874 zaplatil 316 el 84 Kč. Valcha
bylo dřevěné koryto ve kterém stoupy (veliká dřevěná kladi-
na) poháněná vodním kolem hnuly do suku na přítoku oo-
dy. K medlení přidával se i lidský moč, který narevnou
byl přinášen v putnáčku. Za putnou moč platilo u souke-
níků a byla známa výbornou kvalitou jí v círině. 1877
koupili prádelnu s valchou manželé Alexandr a Marie
Kružnerovi také z Německa za 3.802 pl 11 Kč. Prádelnu pře-
stavěli na tkalcovnu, která několikrát výhodila v in-

starou ob. krovíku). Spáleniště 7. III. 1885 zakoupil Karel Perl-
 hoffer a vystavěl tam mechanickou sklepnou se 600 stla-
 ky. Knüpfer se odslehoval do Hulvadolu, kde žil s manželkou
 z valdštejnské sklepnou (nyní kociáu). Perlhoffer byl videaňský
 říd, ale srdeční dobře. Ve Školní krovici ještě sepsal, že 1888
 jeho hradostného dala plynky plátna a modroslíku dětem
 ke vánocní nadílce (17 dětem rodičem 110 1/2 loket, 1889
 rodičem 157 loket). 1891 za špatné podoby vydával hradost-
 jícím občanům 40 bochníků chleba týdně. Chléb v obci
 poslati chudobinec, načež dál hodiny, ale jeho malý
 mad dolík méně poskládal a ne nedovírou rádupeči ob-
 ce ze rášli národnostní i náboženské. Laníperku připěl
 na stavbu pěkné kapličky vystavěné z pískovce ve slohu
 gotickém. Je krámovou výzdobou kopce laníperského. Mělu-
 kovský daroval dům pro chudé - do dneška je svážidlo nové. 1895
 pro nemajetkovou školní mládež žilil nadaci. Daroval
 obci 3 műace pole u Valdštejna, z jehož nájmu je obec
 povinná chudé mládeži zakupovat školní potřeby. Místní
 školní peda vkládá k tomu účelu větší obnos do školního
 rozpočtu. Tma veřejnou knihovnu připravil. Svou tová-
 rnu počítal a rozvíral zakupování v posenkách
 školních usedlostí. Dnes náleží k továrně dům a bubenický,
 pánečnický, hospodářské budovy se zahradničstvím, 4
 domy pro učitelské a dělníky, veliký dům, otyfny a kau-

lina s popis čísl 217, 236, 264, 267, 268, 270, rossállé louky, pole i les. Když se strela do Hnátovice silnice, vymohl si toránek, že vedena byla dál od torámy rýsoko se stráň, nad obytným domem. Aby pamětl výstoukání oken kamenných od rádštejnku, a rozpuštění pevnice, dal z lesa pastrík kampařského přesecti, dospělé snivky na stráň pod silnicí. Převážení stromů skořeny i hliny působilo osudem po vesnici veliký pozech. Vedem torámy bylo německé. Ustád mě haucelář měl ve Vídni. Tam byl národnostně vlačný, ale jeho ředitelé snadili se Hnátovici proněmčili. Perlheffer zemřel 26. 1. 1903 a pochován ještě na malském hřbitově ve Vamberku. 9. 11. 1909 připravna ještě toráma neletitámu Fritzovi Perlheffterovi. Vedem torámy ujal se pomocného toráře říd, toráma rokly upadala. Ani pánský Bedřich Perlheffer chod obchodu nelepsil, když ji 3. 11. 1919 přebral. Atek 29. 10. 1928 prodal ji akciovým sesilním rávodlům Jan Hemich a syn o Vídni žol. za 1. 740. 000 Kč. Od r. 1931 B. Perlheffer působí a vypadá velmi blahožensk. O měsíci dříve chce torámu koupiti pražský hotelier Pařík, ale požadovaná suma 6. 000. 000 Kč se mu zdála vysokou. Jan Macák, starý dlužek torámy, vynesej, že na 8. 000. 000 Kč z Hnátovice odosali do Vídni první před válkou. Po válce poškozen rakouských koňů dostalo paní jen asi 800. 000 Kč.

T. Toráma homi:

Byl to první milion s pětou

o 2 koláčs hřebenáčích, který patřil východnosti v Žam-
pachu. Na mlýně byli nájemci, kteří dle sáorní listiny
asi od srpna 20 platili: obilovýmelníkho 76 korun 1 větel, kra-
chu 16 korun. Na píle a každé kladce posázené patřila východost
3 groše české, takže ročně dala 10 kop gr. čes. můstku, kromě
prken a krajin, které se pro východost zde dala řeely. U
mlýna posléze píseňna byla valcha, na steknu i kůži
ještě dřev, než byla poslávna valcha dolní. Posledním
valchářem byl Adolf Zajíček, otec manželky Huberta
Petráčka, zedníka z čís. 76. Vz. 1908 mlýn částečně ry-
hošel. Ve chlívě uhnul dobytek (ari b koso). Mlynář
Josef Krocí prodal mlýn Floriánovi Hernychovi, tová-
rníku v Ústí 28. března 1908. Poče od mlýna částečně
prodal, odešel si podruhé a koupil polnickou usedlost
čís. 57, kde žije doma. Hernych dal mlýn rozbořiti
i spolu s valchou a na severní straně dal poslati to-
várnu na jemnější lesklosti. Obsahuje 250 metrů
na výrobu různé práce hedrábní, farlní i z hedra-
bi unikátní, k čemuž je potřeba dělníků, odborně se-
pracovaných. Továrna má 2 turbiny na 40 a 80
koníských sil a ještě parní stroj. Stala se součástí
továrně dolní. Oba továrníci vyhledávali podporu
a příručí nobáčků v Hnátnici, kde rádli se s nimi.
Jeden druhému se snášeli zámerit všechno v zakon-

pováni posluků, a rozebrání továren. Rivalita továrníku byla příčinou, že obec nepropadla větší germanizaci, o kterou se předmět fi Perlheftovy přičinorvali. Továrník Hermých hrál hodnus na svém národnostním, oháňel se svým čestným, ale pro obec neudělal nicého. 10./11. 1911 přidala továrna do majetku fi Jan Hermých a syn, 22./23. 1914 do majetku „Akcionářské společnosti Jan Hermých a syn“. Továrná vlastnila vlastní ředitel a vlastní ředitel a jeho pokrajista. Pro obec neudělalo už nicého. Přejít mohlo továren do majetku jedné firmy nastaly i dělníkům doby řízení. Díve mohli pěchárci od jednoho pána k druhému, myní vyloučení z jedné továrny nejsou přijati ve druhé - ba ani v tisíc. Platily byly také omrzlosti. Firma Hermýchova byla finančně závislá na Živobance, členové společnosti byli jistou většinou majiteli továren vlastních. Atak když pronimula konjunktura, a když dělnictvo pomoci právodních rad prozádárky své stupňovalo, byla dohni továrna proni, ve které společnost Hermýchova 01. 1930 práci zastavila. Na 150 dělníků bylo propuštěno, některí se uchytili jinde, 35 zůstalo bez zaměstnání. Továrna pustne, nekomplikovaná půjpojka z továrny na nádraží, vedena po dřevěném viaduktu je už prosozna neschopná. Nejlepší situuje, čemuž a jiné součástky odvážeji do Štětí i Doudleb, budoucí pustnost půjpojek slouží

rezari. 1930 prusens bylo zahradníků, a hospodařování posenku, polnosti byly pronajaty, hospodařský správce Jiřích Holmel, stál se správcem domu s platem na 730.

měsíčném. Po nastavení práce v dolní dorámeč prekonalo se a horní na 2 měsíce, ale práce stále ubývala. Cílovají se proplánové správy, že i tu provoz bude upřímně rozložen.

Rychta.

Rychta

Nejdůležitější budova, staré doby byla v tomto rychta. Stojí dodnes u silnice proti kostelu - oseněná vila. Nejdříve správou s ní máme v říacově listině asi z 16. století. V ní ještě uvedeno, že rychta veřejně platila ochrnické penězi jednom kmenovému husi a spěvnímu při sv. Martini. Rychtářem byl tehdy Matějicek. Těm následovalo přes 200 měsíčníků, kteří se těžky mali deliktem Matějicek a Hušticích, až po hranici k. b. charotské. Ze starých dob uchovalo se jen stacionářské pole a ve škole uložené rychtařské právo - kořený karabáč, kterým rychtář rozmáral spory pospalených hlaš, zejména o pozemských muzikách, netol' v rychtě byla hospoda stanověná sál, který stojí do dneška. Všem tímto je už návštěva místech podleprávní, aby se nevítal, a sál je naplněn, stejně hrámpádím, okna plna peruci. Ani nevíš si nechce, že lo byvala reprezentativní hrámpácká místnost, kde se hrála divadla, pořádaly plesy. Představěn byl sál buď podlahy. Fungovalo se na udávané pemi.

V prostředí zálu a doupů bylo překývko. A to si chtěl doupoušti, přitancíl ke stoupnu a doupu na překývko. Ale i když byla jí na těle proplaha a píken, chodil se i k manci v dřívacích. Dřeváky se sloučily pod lavičku stěn postavující a tančili se bosky. Děvčata v osenních měkkých flukách červené punčochy na chodidlech prodloužily, aby se tak bity nerostaly. Ještě násře dědové pamatují dobu, kdy košená bota byla vracená a parádová.

1687 byl rychtářem Jiřík Jeník, 40 roků starý, mimo manželky Anny sít nevyklo pacholék, 2 potunici, děvčíka, pastrice a prudrhyne. 1687 měl Jiřík Jeník 27 obříhni pole, 4 potalny, 10 krav, 6 jalovího dobytka, 16 ovcí. 1798 byl rychtářem František Plecha, podepsal školní fáci, se svou proškolou na učitele Jana Lubachera. 1810 rychtář František Doskořil se něčastníl školní zkoušky, esenem na přítomnosti nikač z nekoris, a čeditele pastrní žampaniště. 1841 má rychtař již číslo 96., jako mysl. Rychtářem byl Václav Beránek. 1850 na pákladě prorováního rákona předává byť rychtařu vejradní za posledního rychtáře Jana Procházkou nastupuje nový volený starosta Jan Procházký rolník z čís. 18. Na rychlo působilo jen právo (rustikální) hospody. Jejím majitelem byl v roce 1857 František Plecha. Pojmenování po jednom z bytlenů roboty a průstavnosti 1853 oceněna mu byla poručnost

k výchově: 1, neúplatně: odebírání piva a korálky se
kámpařského pivovaru, a palíny. 2, úplatně: reduce
na housu 9 1/2 kr., reduce poběží 6 zl. Na výkupním
dal 4 1/2 kr ve stříbře). Posledním majitelem celé ryb-

by byl Josef Pavel. Vdova po něm Anna Paolora říje
dosud s čís. 28. Hospodáři špatně, až rychta v dražbě
byla prodána. Koupil ji Illaříček z Kyjíverka, poté
pronajal, později rozparceloval a po kurzech proprodal.

Chalupu čís. 96. (tak jde mazaná rychta v gruntonu'
knicce obec. roudnu a koli) s hospodou zakoupil Fraul.

Vilek 18. prosince 1881. Byl také pěstitelem. Jeho dcerou
ještě porodní asistentka Růžena Kočová, vdova po továrním
mistrku. 10. března 1892 koupil hostinec Josef Skalichý,
bratr bývalého starosty Fraul. Skalichlechta. Hostinec však me-
nil prodali. Odstěhoval se do Slouhé Přeborové, kde žije na
moučním hospodářství. Hostinec si 28. prosince 1902
koupil polovič. čís. 7. Franěk Dostálk, a pronajímal
jej. Později sládek prodal a zainstaloval se do bývalé rychty
na stejném místě. Hostinec ještě v gruntonu' knicce pronajímaný nevě
přáhal po předchůdcích a dokladech ke zmíněnému právu.

Při pátrání zjistil, že staré spisy a rychty i kámpařského
zámku byly uloupeny a do Kladská posvěceny —
prý v r. 1866 (spis však 1834, pos. kron.) Doklady Dostálkem

opatření však nestáčily k uřízení radikálně hospodářské
řešení a následkem jeho námahy jsou jen poznámky
v grantovém knize 1906 + 1910 že se zavádí vyhledávání rům-
néhoho práva. Ale 5. IV. 1910 vymaňuje se poznámka o
právě řešení výroby. 28. února 1925 koupili hostince
z hostinského Josefa Halbštát a Josefa Lipenského asi za
50. 000 Kč, aby jim byl konkurent. Halbštát pak
od kupu ustoupil, tedy majitelem byl rychtější jist
myší Josef Lipenský, řešení a hostinský na čís. 88. K
pamfletu snažobě velkého hostinec však nedošlo, staré
řešení velmi cháhalo, krucese hospodářka od kupu
na domě už neví. Připravený nýměnek na sklepu
proti rychtě Dostálkem uveden do dneška doručení neví.
1933 dal Lipenský velký kryl politi lepenkov, když
se naříkal, že nemá naděje, že by chalupu zakoupila obec pro
sňatku nové řady. Tak dnes vidíme tu jen ubohou
dřevinovou chalupu s velkou střechou. Vlomnicích ná-
pis s malbou jsem, ale už nečitelný.

Dějiny obce

Dějiny obce

Vysváti, dějiny Hnátnice ještě nemádnit pro
nedostatek pramenů, ze kterých bychom čerpali pořízené
správy naší mimořadnosti. Omezujeme se tedy jen správky
sé, a domněnkou, které byly zde už dříve zapsány nebo mi
vypracovány. Ve školním archivu jsem našel poznámky

řídíčko učilek František Novotnýho (1861-76), který
už tehdy po mimlosti obce Hnátnice pátral. Jen
toto osém málo. Mimlost Hnátnice více soudí s mi-
mlostí hradu Žampachu, k němuž Hnátnice poddala-
stím náležela. Vypsal jsem sedy a dila Ph. Dr. A. Sedláčka
hrady a rámy v zájmu o hrad Žampach a Lanžperk.
Ostatní správy jsem vypsal ze staré letecké kroniky první od
r. 1792, pak farmí kroniky písecké za pomocí p. učitele Láska
v Hlavní, kronikáře obce Žampachu. Nečekav opatřil mi
farmí kroniky pan farář Karel Avor, člen letopisnické komise,
který mi předložil nároky a mimlosti Hnátnice seprané
fardrem A. Draiserem v r. 1915. Správy o díjinách kostela
a osom doplnil mi p. farář Josef Bíbus. Pomocí správy
vyprávěny nám byly z archivu ministerstva vnitra a z ar-
chivu senátu Českého v Praze, za které obec zaplatila 490Kč.
V národním museu v Praze prohledal jsem knihovnu
Bohemica po krabici Láboru v r. 1934. Ale ústní
podání, že tam nalehlá kniha pojednávající podrobno o
mimlosti Hnátnice, zůstala tajemstvím. Nenalehl
jsem tam takové knihy, ačkoliv jsem tam celý den
chával srdomstov prohlídkou všechnu knihovnu čít-
ející přes 2.000 svazků. Šédfitel muzejního archivu
Dr. Dolenský mi potvrdil, že o podobné knize neučí,
ačkoliv Láborova knihovna zná. V jednou z nich knihach

ochotně panem knihomatkem můsca, jakoz i na
učných slovních nálež jsem jenom sporé správy,
které jsem u sázení neznamenávám mít. Pátral jsem u pa-
na Troitskera, duchodního v Žampachu, který jeho jí
20 let ve světích majitelé pustil; ale také o podobné
krise neví, ačkoliv i on knihomou psal už té doby,
když byla ještě v Žampachu. V prosenkorijských knihách
okresního soudu v Ustí byl rámec o Hnátinci
mají od r. 1870. Z dob dřívějších nalezá se tam
kníha purgací obce Hnátince vedena jesuity
v Žampachu od r. 1753 dle m. prabachem,
dle m. německy. Ku výpisům bylo by třeba delší
doty. Ostatek rámce výpisů ještě z obecního
archivu.

Původ Hnátince

Tratí se dle dopr. uč. Novotního v řeči dánosíkosti.
Ani v domácím, ani ve vikolních archivech nevíme o
tom zmínky. Domněnka, že jméno Hnátince má
původ z dob pohanských a že by znamenalo pohřebiště
podaří se panu Novotnímu pravděpodobnou proložení:
1. hrad ve staré české znamená kost, zvláště lidskou,
2. o všech vikolních osadách a hradech z dob dřívějších
nalezáme v archivech alespoň zebenepatnácti správy,
právě jenom o Hnátincích jako o místě mrtvém
místo /důvod poněkud slabý jenom kroměk/ 3. Německý

Původ Hnátince

nárovo. Friedrichswald pochází z doby Josefinské, kdy se vše, lesy i nárovy osad ponechávaly. Nárovo má být po Friedrichu z Opředové, jenž v kraji hradeckém byl ustaven císařským komisařem nad reformací.

Správost nárova pod čís. 3. doložuje J. Kurka v knize Archidiakonatky kouřimské, boleslavské a pravenské: 1369 Hnátnice, Hnátnitz, 1 grosé.

Povídá ale vypravuje, že u Rotueku se nacházelo mnoho hnátnů, které na pověncích hnátnických byly rukopány - oddané jménem Hnátnice (vrátíce far. Dražera).

Oslív naučný slovník praví: Hnátnice - hnátnice - náyvali slávě Čechové kovové pláty na ochranu kolene a kolenou. Vstupu prodání fardí, zde Hnátnice je velmi stará a jinak nazývaná sedmice Lešpolín, který stával u řeky Orlice. Rid. uč. A. Vítěk rapsal pro vlastivodu Lanškrounského, kterou měl vypracovat uč. Hackenschmidt, myní ve východní a Ústí (vol. 6d. Sadry teče potůček) Hnátník údolím rovněž Hnátníkem pojmenovaným.

Tedy Hnátník naznačuje tomu, že slovo utvořeno ještě pod slovem hnáti, nikoliv od národn. jména hnál. A skutečně! Pohlížíme-li se hradu Žampachu nebo Lanšperku, vidíme, že Hnátnice ještě polocená v kleném údolí, které bylo přirozeným pojítkem mezi oběma hrady. Byla tu stará obchodní cesta - odboč-

ka cestou vedoucí se středu Čech podél řeky Orlice do Kladská a přes Silperk na Olomouc. Město Jablonec (v bl. je městskou osadou při té cestě) vzniklo vlastnictvím Žamberků. Cestou hánaly dobytek, v čase války mořná i rajačí lidé (méně kromě říčí). V Československé republice není druhé osídlení Hnátnice - jsou 2 Hnátnice a 1 Hnátnice, které také upomínají na sloveso "hnáti". Před 40 lety na Hráci u Výčitalu byla při sladově chalupy rokopána mohyla, na níž posacená byla kruška ovesnice. Při kopání bylo nádejně na 4 popelnice, které však bohužel rozkopalo a srušilo. (Vymazoral Jos. Výčítal, obec Hajny). Asi před 7 lety v Rotmuku při sladově chalupy (první od Hnátnice) byla také vykopána popelnice. Nakdy bylo psou důkarem, že krajina naše byla objednána už v době pohanské - alespoň podél řeky Orlice.

Dějiny okolí.

Dr. Sedláček psí: V 10. století lesnatou krajinou poučí orlického vládli Slavníkovci či knížata Libická, jichž nejmenšími hrady byly Kladsko a Litomyšl. Po nich dřeli krajiny orlické 996-1108 Vršovci, poté dědičtí Habsburci a páni pe Svábenic. Teproze na Přemysla Otakara II. (1253-78) byla krajina orlická vymýcená na některých místech a novými osadami po německém přesunu založena. Samý Přemysl mnichy hrady zakládal

1225

a pravděpodobně i Lanšperk založil. U hradu nynějšeho bylo prostranství pro město Budu, které však rybářováno nebylo a město neht polom Lanškroun na město vrostlo. Z těch dob pocházejí osady mající domod jméno německé jako: Žamberk, Hýšperk, Prandýs, Lipava a ke pochybě i Žampach, jehožto původní jméno Landbach "nic jiného nemá, mě překlad českého jména Písečná, obce to pod hradem ležící. Jen domněnkou si také vysvětlujeme, kdo Žampach postavil. Zdejší, ře právem rodiny pokládající Žampach za kolibku svého rodu byl Ruben, jenž v listě krále Prvního (1225) se vyskytuje. Rodina této, mající ve stříle loretkovu knížku, vlastnila i Hýšperk, Lindslov a jiná okolní obce. Starý rukopis kláštera broumovského udává hranice svého panství a připomíná, že hrazenilo s panem Petrem, synem Sezimorijn a spánem Rytířem, který měl sborí poslední hradu Štěmene a Věničské. Vésmutných dotech poručíkem svého
Otka Braniborského postavil se Petrau (t.j. Petr) na odpor
a udatně braniborským poslanci rápal, v Čechách
částečně na ně jídy čině. Skladatel kroniky Boleslavské jej nazývá Petranem s titulem Zembinským a spisovatelem. Králeho sebrání "k výkroc věrných Čechů
nazývá jej Petanem, který jess na řeči fructu nesl
Zembinským, kladá jej následkem spornalenského správ

1324.

do doby pozdější. Jej povraždění můřeme kapra.
otece prých Žampach, vždy plných nepokoje k hrobu a
bojeckosti. Snad Petr se přestěhoval do poučí blíz-
kého, snad i Žampach paloril. Co však bylo dřív.
ves Písečná - původně i ves Hráznice - nebo Žampach,
nedá se určit (méně kron.). Klášter zbraslavský
zkoušel na svých statcích Lauritských veliké příkorů
od sousedů svých, mezi nimi se nazývá řeč Jeniš a
Kysperka a Petr de Saulbach. Jim dali mnisi 1308
na boží hrob Hlubra, jen aby se jich zbavili. 1312 připo-
miná se Kreislar ke Žampachu, který v pátce mu
přívozci a přátely páni z Polštajna postavil se na
stranu svých sousedů Polštajnských. Zajal Kun-
rata Bernatova, Petru syna Klamicova a Mikuláše ze
Kicel, ježli na rávarek propustil. Ty musil pak Mik-
uláš z Polštajna vedle vyrovnání smíření vypo-
dati se slibu. Jinak jde pánech ze Žampachu jako
majitelích Žampachu zmínka není. Ve druhé po-
lovici XIV. století polovinu toho rodu dříeli vice stel-
ku, okolních, poročenii jsouci na vice podorych
větrí. Hrad Žampach, se octl brzy v dřem' komo-
ry královské neznámým k působení. Král Jan
Lucemburský udělil hrad Lamboch "Jindřichu
mladšímu" z Lipé (1324), který dříel hrad jako

lénem královske. Tento pán, syn slavného Jindřicha z Lipého, byl nejvyšším maršálkem království. Jeho syn, také Jindřich řečený 1337 ve spolku se svými dříceli poslal do Šatky v Čechách i na Moravě. V červnu 1340 markrabě Karel udělil jinu svou milost, aby mohli na svých svých Šumburském, Holském a Žampachském panstvích nosit horní právo, jiná se český Brod spravoval. 13.I. 1346 rovněž byly tyto Šatky Žampach připadly Přibaldovi a Čenkovovi a jich svýci Jindřich, protobiskup Vyšehradskýmu, jiná společně náležel. 1347 Žampach a Rataje za 2.000 kop grošů byly zadávány.

1355 Karel IV. volal po návratu z cesty do Šálic, aby královsství Českého do Prahy o v. Václavově k valnému sněmu. Ale dřívější, nežli sněm leský se sesel, viděl se císař mučena rakročiti také jinou cestou k obnovení pořádku a pojistění veřejných prokopek v zemi. Za jeho nepříjemnosti na mnoha místech, rovněž na Litorářicku a Hradecku, shlukly se byly ostrými roty loupežnické. Zejména se hradu Žampachu pyšil Jan ze Smojna velké písotí lidu po kojnému pladary, měsíce kusecké sbory, ale i lidu jinak a výkupné od nich vydráže. Tady Štátunice byla

1367

jistě svědkem jeho událostí.) Poněvadž žan
ze Smojna chodil stále obviněný, dle uli-
du obyčejného Pancíř^u pro neobyčejnou událost
byl díve pod Karla IV. na výšinu posován a
za služby při řádencích do Haliče počlen i rěč-
em platým. Nyní když císař sám se vydal proti
nímu do pole, podařilo se netoliké přemoci rohu
jeho, ale i jeho samého zajmouti a uvěznit. Když
pak ho přivedli před Karla, hodil mu tento provaz,
jímž měl být občen, okolo krku, pravě ič nemá rá
zlatých řetízků na rozdávání.

Nec Pancířiū a čás drátení košile uchoraly se
až do dnešních časů na farě v Písečném

Halky Pancíře 28. srpna 1367 daroval Karel IV. pánu
Čenkovi z Potštejna, který se stal praotcem páni
Zámpachů z Potštejna. Zámpach měl dør. 1395.

Proní písma z mluvka
o Hnátinci. Do této doby spadá proní písma z mluv-
ka o Hnátinci. V popisu dieceze Pražské podle
archidiakonatu, jenž sdělan byl arcibiskupem Ar-
moušem z Pardubic mezi roky 1344-1350, Hnátinci
uvedena ještě v 7. dekanatu kosteleckém (Popis králov-
českého vydáního Palackým 1848, str. 156.) Tedy již
za doby Karla IV. mila Hnátinci kostel, farou,
lehdy pravou pletání. Skoda, že námě, jak velká

Hnátnice byla. Cíl. slátní archiv pemědilský v Praze I.
 Tento oznámení na nás dozvěděl, že v literatuře ještě málo
 zpráv o zdejším obci. J. Kurka v knize Archidiakonát kru-
 jínský, Blatenský, Přeštický (vydání v Praze 1914) na str. 576 poma-
 minárá: Hnátnice: 1369 Hnátnice (tedy už jeho František
 Vald!) v groše. Panství i podaří řámpašské. Kolem r. 1360
 mohly páni z Poličejna panství řámpašského. 1364
Čeněk z Poličejna prezentorál (restaurál) faráře Mateje
 po Hodislavu. 1381 byl prezentorální farář Michael,
 ale r. 1382 rezignoval; 1401 Miklós z Poličejna pán
 na Žampachu, restaurál faráře Křepána 1404 far.
Hroša: 1406 byl farářem Richard, 1407 po smrti Richarda
 prezentorál byl Miklós z P. Martinu, 1409 Václav.

V sousedství našem jediném hrad Lanšperk a tak Panství Lanšperk
 pradědové naši byli sočky i účastníky jeho dějin. A
 Lanšperk má mnohou slavnou epizodu minulosti. Tak
 král Václav II. 23. října 1285 město komorní Poličku a
 hrad Lanšperk s městem Lanškrounem daroval
Záviši z Falkenstejna, a synu jeho Ješkovi, kterí
 držel i hrad Svojanov. Záviš tento byl poslední mu-
 losť, kterou král Václav mocněmu pánu potčí-
 mu svému prokáral. Záviš jen 3 léta Lanšperk
 pokojně držel. Za ten čas shromolo se na něho
 měšťané, připravivší jej o všechny statky i o hradlo 1290.

1289.

6. února 1289 slíbil král Václav smlouvu dali
Lansperk, a jiné poklíní statky Bedřichu Malému,
markrabí měšickém, večna pa to odměnou pěni
měšickou. Odovzdání statků mělo se státi nejdé-
diji do veliké noci první (10 dubna). Nemohl-li by
král některých statků do té doby odovzdat, proto-
že se nacházely ještě v moci Záviše, měla měla
Hradec a Chrudim zastavena byli markrabý až
by se směna v úplném svém sňtí dokonali mo-
hla. Poznámka ta nebyla sbytěčná. Záviše nevy-
dal ani jednoho hradu. Všude měl věrné posádky,
jichž bojovnost jeho bratři podněcovali. Po lo smlouva
nedokončena v plním sňtí, králi z toho vznikely
nemalé nesnáse. Když pak rádceho z hradu Zá-
višových opanovali nemohl, dal na radu příci-
sáče Rudolfa Záviší spontaného voditi před hrady
ještě nedobití, a hrziti jeho popravou posád-
ce, která by se zdráhala se vzdáli. Takovým
ve středověku nikoliv neobvyklým prostředkem
apanoval král všecky hrady Závišovy ve východ-
ních Čechách - tedy i Lansperk. O postoupení jich
markrabí Bedřichu nebylo posou ani řeči. Po
hradu Záviše před hradem Hlubokou, kde tak
mocný pán kaysi stál byl přiostřeným prknem,

pro ukojení své domu daroval svý královský klášter
na Zbraslavě, jehož mnichům Cistercienským 21. května
1304 mimo jiné statky daroval i hrad Lanšperk města
Kolí, Třeboru, Laškronu a Jablonné. Po násilné smrti
Václava III. 1306 v Olomouci vzničly v Čechách zmate-
ky. Lanšperka se emuloval Haiman z Dubé, klášternímu
pro 3 roční klášter strahovský 1000 křiven dobrých dálí
musil, když u krále Jindřicha Korutanského máva obdr-
želi nemohl. 1308 naříká opat Petr Zbraslavský: „Jaké
starosti tehdy sklícený Zbraslav okolo Laškrony,
Molu, a Třeboré a okolních městech a dědinách zkou-
šel! Než ře před očima krále korutanského, odt každých
hodl lekoré nátky se daly, že se nemohou ani vyčíslit. Neboť
plédiny plenili a nátky jim činili každodenně nepra-
vostli páchanajíce. Roslhal se tam nátek chudých, pa-
men i řev.“ Jistě, ani thátrnice řek nají-
dují učetěna netyla. Aby se té bády epostil, obětlal
opat celý ušitek panství toho (300 křiven) rozdělil je
mezi lakovní pány Ješka ze Štěberka, Jeniše z Kys-
perka, Oldřicha z Brandýsa, Jana říčanského Váška,
Petrá ze Žampachu, Bohumila ze Šumburka a Váška
Hermanského ze Švábenic. Ale když i to nepomohlo,
tedy r. 1316 celé panství lanšperské skorem zader-
no“ půřil ku opatování Hynáčkově jinak

Hajmanovi z Dubé.

Král Jan Lucemburský připravil se sňatujícího hospodářstvem o důchody komorní, jeho všecky poslavoval, ráhl i na jméně duchovení. R. 1319 odňal klášter u vrbač. panství Lanšperské, jehož duchodou 6 let učinil. 1325 na posty opata Petra, dormího kaplana, almužínka a správce u králové Alžběty, vrátil Jan klášter Lanšperk) sokolím. To debralo se 23. května se dříma mnichy součebně na hrad lanšperský, shledal, že celé dědictví je vypleněno a zpustošeno. Za správce dosadil svého bratra Jelicha (nostrum filium fratrem Theodoricum). Klášter panství málo vynášelo, býlo sa novou Karlovou, schody markraběm moravském do 1341. 1343 postoupen byl Lanšperk Janovi, biskupu olomouckému, za roční důchod 500 kop. 1358 prodán byl biskupu Janu III. v Litomyšli.

Husité.

Na pocátku tragedie husitské pánu Žampachu byl číšník Žampach z Polšejna, který r. 1410 až 1415 seděl na soudě seninském. 16. září 1410 poláštěný listem půmlouval se párovcem s králem Václavem IV., královou, s Pražany a některými pány českými u papce Jana XXII., aby pravidel pochaz, kdy knihy Wilešovy spáleny byly, párovců

1415.

pak aby dovolil, aby slovo boří svobodné hlasá.
 ne bylo mohlo v kapli bellémské i na jiných mís-
 tech. 1415 pověsil pečetí svou ku stěnám kisu do
 kostnice poslaném. R. 1421 přičastnil se světu Českého.
 Le svým pámem k husitskému plenili také jeho pod-
 daní, a s nimi i predědovců naší Tháru.
Prichylnost Mikulášova ku husitskému plenili mu-
 mnho nepřátel v Tábori druhém. Tak r. 1421 ře-
 zané a některí sousední páni čeští nelitostně
 plenili krajiny okolo Litic a Žampachu. Při tom
 asi vyplálena byla také Tháru i u svého kose-
 lom a farou. Těhož roku Táborité zmocnili se
 města Litomyšle, sídla biskupova. Lausperk byl
 dříl Václav z Dubé, který stal při trans klobícké a
 byl protionikem Husitů. Polo přitáhl si s
 1425 do krajin našich, spanorali hrad Lausperk,
 města Litomyšl, Vysoké Mýto a Radec o Hradec.
Lausperk spanorským odvrdal jann Měšec
 kemu z Opavy, hejtmanu svého vojska. Byl
 to ale osémetník, který doufal tomu, kdo měl
 právě větší a jistější moc. Byl horlivým pří-
 žencem krále Zigmunda, kterého od r. 1419, pro-
 dal se na stranu husitskou 1421, když mu tato
 hrotila. Pro osák ji opustil opět se ke straně

1427

kablické se přidal. Při tom majetek i moc novou
přamenitě zvěšoval. 1427, násilně se zmocnil
hradu Žampachu. To poctivý Husita likes žam-
pach a Postojna byl už mrtvý a zda se je ani
na Žampachu nezouřel. Mělecký opatil
Žampach svými lidmi, částečně zanechal na hradu
posádku, která dříve hradu sloužila. Poslední
kalicha měli v něm mocnou oporu, neboť dříve
už hradě hrady: Lichtenburk, Žampach, Lau-
šperk a Trýmburk. Proto Sirosci proti němu vál-
ku začali. 1428 obléčen Lichtenburk a dobyl ván ce-
lý rok. Potom (1429) okolo sr. Jana Křtitele, obchnal
Jan Kroměšín, hejtman Šáboršky, hrad Laušperk.
Čtyřmi meusůmi prahy, dřemá věžemi a několika
krutými kusey k němu stíhl. Okolo hradu sr. Lam-
berta posádka hradu se vzdala. Proto jí zajetí pro-
stiv shradu propustil a jin po volení dal, aby rčí
sebou vráli, co by uvedli. (Josef Kubíčka) torarů
mistr, objevil v hustém podrostu na nejprůkleníjší
straně basty schody vedoucí na hrad a nalezl na
nich krol řípu - asi pocházející z těchto boji. Něko-
lik kroku řípu jest uloženo také v masech blechém.

Dřívělém hradu stal se vítěz Jan Kromě-
šín a Brerovic. Vše' dobi probila se říleď na

1427.

na hradě Žampachu jedna proti druhé - pod.
daní Žampachovi proti tovaryšům Městeckého.
O tom spradosti uslyšeli městanečtí Hradec Krá-
lové, oddani husitě, poslali lid svůj, aby shla-
mo Žampachovu, retoval. A tak pánum kra-
du učinen Jan Žampach z Pöhljina, snadlik
jův syn, klej 1427 jde připomínán jako přivze-
nec strany podoboží, při čemž sebral do smrti.
Učastnil se bitvy u Tachova na straně Husi-
sí a s ním již i pradědové naší z Thunice. Byl
mezi prvnimi; klej stordili Jířko v původu vá-
lečné. A tak jako dřív za Mikuláše, tak rase led-
ra Jana huli ve svém pámu mili mocnou oporu.
Tu Městecký přidal se opět na stranu káborškou
pomáhaje Prokopu Holému. R. 1430 vrhli do
Slezka a tam hrad Otmachov biskupství via-
tilského střelbou přemohli, osadili a okolí
poplemili. Ale už následujícího r. (1431) byl
rase mezi řími, kleji proti kurákům Prokopovi
pomoci neposkytli. 1432 postoupil
Lansperk Janu z Jeníčjina. Jan Žampach
z Pöhljina byl r. 1448 s Českem po Žampa-
chu ve vojskě Jířka Poděbradského, když
Prahu náhle a hromotně opanovali.

Cíli bratří.

1451 koupil Zdeněk Kostka z Postupic, rádec, půstel a nejlepší služebník krále Jiřího. Rodina kostkův byla tehdy velmi mocná, stala se dřívelem celého bývalého biskupství litomyšlského. R. 1457
bratr Pechoř s Pražským svými přáteli, ale i s jinými z Čech i z Moravy našlohal se dočlun.
valdu za Žamberkem s povolením samého krále Jiřího na radu arcibiskupa Rokycany. Ve kraji tom obyvatelstvo předeslými válkami velmi bylo zředlo, ale smýšlení táborské, panování dlouhý čas na blízkém hradě Lanšperku, nebylo u lidu v nepaměti. K Pechořovi hromili se sedláci, řemeslnici, remané i kněží. Všichni počali se meri sebou jmenovati bratřimi, neberouce ohledu na rozdíly starov. Kolomětato přistala tak rychle, že panedlouho udala se ji potřba volářůmich, kteří ke zřízení svímu ve všech jak duchovních tak i světských. Farář řábský Michal přistoupil k nim a přislíboval jim svátostní dle obřadu obyčejného. 1459 usouzeno z obecního shromáždění, aby zanechajíce všech traktativ, dosti měli na rákoni božím a jemu sprostně věřili. Tak počátek vznala via českobratrská, a rychle se v kraji našem rozšířila a zdomácněla. Pan Kostka

z Postupic přál novému učení, proto i na jeho zboží všeobecně zdomácněla. V tom čase 1469 obnoven byl hrad Žampach. Opraven byl novým palácem, na jehož rohu ještě před 100 lety spaloval se letošní 1469 a čtvero sňakův.

1478 ulil byl pro Hnátici rovn (viz st. 71), což jednou díkarem, že v té době byl asi nejvíce kostel, smířený v husitských válkách, opět obnoven. V dalších letech nevíme, co se u Žampachu dělo. 1513 opět Jan Žampach z Polšejna pro dluhy vzdal Žampach s panstvím, tedy i osí Hnátici, Burjanovi Trčkovi z Lípy za 3288 gr. Pražských. Ten postoupil práva svého Haimanovi Krušinovi z Lichtenburka, a tento 1521 Vojtěchu z Pernštejna. 1523 ulil byl *Hnátici druhý rovn (viz st. 70). Trčka a Krušina v Žampachu nebydli, niceho neopravovali, a tak hrad za 30 let i sokolem spustl. 1539 zdědil panství ždeník Žampach z Polšejna, hrad vyplatil, ale nalezl jej ve stavu tak bidném, že si vyšádal k uřízení škod komorníkem zemských desk a následky dlouhé soudy. 1550 ulil byl pro zdejší kostel kříži rovn (viz st. 70). 1568 obdržel Žampach i s Hnáticí Vilém Žampach rovný. Alter ecclesie dle velikého vzrůstu. Za 3 léta prodal svůj díl

Zony

bratřím a odstěhoval se do Paskov na svou
motu. Žampach upadal do dluhů, v roce 1574
prodán byl za 10.350 kop gr. č. Janu staršímu ze
Žerolína a Adamu Buchovskému z Hudečan, jenž
se později stal samostatným držitelem Žampa-
chu. Tak rodina Žampachů z Polštejna po 200 le-
tech ztrácel svůj rodový statek a v polovici 17. sto-
letí vymírá. Také hrad Lanšperk přcházel do
majetku různých majitelů. Od Kostků přesel do
majetku podu páni z Pernštejna. Majiteli, na zámo-
ku nebydlili - není tedy divu, že purkrabové ne-
chali hrad pustnouti. Město Budý do budování
nebylo, ale za to smáhal se Lanškroun, klerému
majitelů Lanšperku dávali mnohé výsady.

Zápis na str. 1. - 104. schválen letošnickou komisí dne
12. února 1936.

Rud. Fejtal
Josef Kněždub

Fr. Bílek,
Felix Faustiér

Zámeck Lanšperku. 14. března 1544 Jan z Pernštejna prodal Petru
Brhdaneckému z Hodkova ploši své písemné
zámek svouj říční Lanšperk a dvůr proplati
pod týmž pánekem s dídinami, lukami,

štěpnicemi, se vším příslušenstvím, spředhradím, tří slove Budy, vsi Černý, Othov, Kmrzal, Helíkov, Vrchní a Dolní Štěmance, vsi Jakubovice, Černou, Dobrouči Vrchní a Dolní, Houšovce, Dalej a Bláži, Knajovce, Hybraty, Herhartice, Oldřichovice, městečko Třebonu s příslušenstvím, městečko Veli, ves Malou a Velkou Řečovou, Dlouhou Třebovou, Rybník, Skuhrov, Vlčkov č.l.m., Zhoř, Lhotku, Pamík pa 8.000 kop grosů českých.

Panství vyměnilo ještě něco majetku, až 1666. Zdešlou Hrájn z Karasova prodal je jiné jako panství lanškrounské Karlovci z Lichtenštejna. Hrad Lanšperk už byl pustý. Hrájnovi postavili zámek „Schlossberg“ u Lanškrouna a hrad Lanšperk upadl načisto - nikým neopravovaném hroutil se, až z něho zbyly žálostní zbytky zdí, jak je vidíme dnes. Poddani za Hrájna se bouřili proti poddanotvářům a roboteč a byli každou knuti hrdani.

Lichtenštejni násilně paradesili u poddaných kastelů nadříjicí katolickým římcům. Čechy knuti hrdeli. Nový pan Žampachec Adam Borkovský z Hustířan byl porabý vrálivé. 1576 pobral jej manželka Johance z Boskovic, která měla v majetku dvůr lanšperský, mnoho lnu. Potom přišel na to pro Adam smrtelný

Selské bouře

houfem lidí se zbraněmi a pušicemi. Pobral ihu,
 co bylo, všecko k Žampachu dal odváti. R. 1591 byl
 Adam jen mimo pánství 3 syng, z nichž Otík, myslivý,
Quintoni kniha
 spravování panství přebral. Za něho 1596 založena
 byla quintoni kniha pro vedení knihy, jak o tom
 svědčí kniha purkrechtní u okresního soudu v
 Ústí nad Orlicí z r. 1753, ve které se psává u každého
 rápišku, že pro sešlost a nepřísnost knihy z r. 1596
 činí se rápis nový. Otík zemřel 1602 působiv ne-
 zletilé sirotky: Adama, Bohuslava, Jana, Otíka a
 Marii. Panství ujal se bratr zemřelého Vladislav,
 staraje se o vychování dětí bratřejů. Za něho r.
 1609 obnovili a rymatovali první knír a stop kostele
 v Písečné, k čemuž některí páni s mísce svého
 připravili. Mezi nimi čle se Vladislav mís, chot'
 jeho Dorota, Mikuláš Bušovský schoti Amou a Jan
 Majmíš Bušovský. Když děti dorostly, poslal je
 Vladislav s slušně jich zaopatřením. Marii prodal
 do Lhotky za Albrechta Sudlického z Borovic
 a dal ji 1612 za všecku její správnost otcovou
 i materškov 4 800 kop misenických (kopa misen-
 ská = 60 grosích představuje kapni silu 70 Kč =
 1 gros = 10 hal.) Aby pak v samostat-
 nému dřívě Žampachu půstat mohl, odbyl

také penězi slíjce sví: Adamovi dal 5.000 kop mísářských a Janu Otíku políké.

Jeho nástupce Jan Otík z Hustová, jenž se 1628 pánum hradu vyhýtuje, nepřidržel se staré vstoupených, jako ostatní jeho slíjcové, a růstal proti dříví svého zbrojí. Tolem toho roku seprána byla řácorní listina celeho pastrí, kterou seprali dal knabice prodeje pastrí, které bylo hodně pošlušeno.

dědickými podíly. Opis řácorní listiny vyhodlující výnosost pastrí sechoral se v kronice fary písecké a vložena ještě jako ráhlaní do I. dílu všech kronik.

Výpis sví: Řácorní listota pastrí řámpeskecht. Zámeček oceněn na 1.000 gravií stříbrných českých, tvar pod sámkem 500 kop.

Dvůr poplužní: Při této tvoci leží, dílem kamenný, dílem dřevní srážejnou, komorami, mazalemi, špýcharami, stodolami a jiným dvorským devením, leží i jiným novým, a všelijakým přidlušením od Karlovna náležitým i jinak příkoupeným. Při kterémžto dvoru nachází se všechny orny lás od dvora píseckého k tomu připojených (v Kujavách byl cisterciantský klášter podobytka (T. - posunutka) p. učile řádu řádu klostrem) a k němu ten dvůr náležel, postihal se na

Řácorní listina
pastrí řámpai.

Dolním konci Písečné směrem k Šusku (mlýn a rybník) máje přes půl dvouha stánu, kteréto role rozděluje se na 3 steny neb souře a vyráží se:

1, osimem = pšenice + žito (170 kocák)

2, jařinami = pšenici jarnou, ječmení (jarní žito), hrachem, ječmenem, rukou, ovesem, směskem se osíra (190 kocák).

3, uhořem sůstává.

Pi kteřiněto domu chovati se může: 12 klicen kačích, 1 hřebec, přes 15 hřibal jedno až 3 letých, tich jak v létě přepásť, tak v zimě prochovat se může. Krav dojmých přes 30, jalového dobytka přes 12 kusů, svinečkho počítání přes 30, košího dobytka přes 1. Dřívěj, slenec, kapronov, indiáni (korani), kachen a jiných podle libosti hospodáře se chorali i přes potřebu prodali, může.

Item při této domě jest očín dřevěný, krov valený, pro dobytek ovčí dobré vystavený se svitnickou a komorou pro byt vráćáka. Všechno přimělo ovčím chorati a přes písm se pavili může přes 10 kop kusů, spis víc než min, nebo pastva na tonu statku pro pasení téhož dobytka v létě doslova jest. Vohrady neb pastvissi, v nichž se dobytek koňský i hovězí v létě

psací povíd: jedna plotem lesem, ohrazená (u tvorů
mě na Podhradí), druhá myní rádnicho ohrazení nemá.
Slepnice mladistvím řečím a nebo stromovinu vysáze-
né a kameninami zdmi ohrazené dosti prostříamé
jsou dvě, na kterých když pán Bůh ourodu dali pá-
ří, hojnou ovoce bylo a mimo spotřebu domácí rada
několik kop se prodali můž. Luk k témuž došlo na-
ležitých v dobrém a větčiném dnu po roční praný
dotysek koňský, horší a otcí ještě ku spotřebě dosti tak
že z nich sena se sklívá do 150 vozů a rotary přes dobu
polonici, t.j. 75 vozů, víc neb můž, jak když kterého roku
pohodlně lalo bývá.

Při kleincích došlo od Harradána jsou primi lidé
poddani k témuž statku náležející potaž byjimi
všechnu poli náležitě sdílati, obili spole do nadoš, sena
i otaou, kdež náleží svisti a skliditi. Kleinci došr
stím Harradim jeho a sumou s tím vším a všelijakým
roční praným a kdo poloséným příslušenstvím kla-
du v množství v sume 2.250 kop stříbrných.

Kromě popsaného došu pod Žampachem, jehož
jedna ohrada dotykala se až meri mynějšího statku
Antonína Doskočila na Horním Louci, byly doory:
a Klárové, Křeňkách, Piceň (v Kuřavách) pivovar a da-
dona, mlýn v Piceň a druhý mlýn v Hrázniči (vizpis
na str. 50. - 81)

1620.

který vynášel 76 korciů vrátel obilí rejmečného
kářdorového. Počítáno takové koliko za 30 grosů
českých učiní 38 kop 7½ grosů českých. Za 16
korciů hrachu po 7½ grosů čes. čini 2 kopky.
Suma všíku obou mlejnic činí 46 kop 37½ gr. čes.

Rozvrhovnice je platem běžným, to-
sí jednou kopou grosů čes. se dovede k cop gr. čes.
počítaje, vynáší celé panství 932 kopky 38 gr. čes.

Duchodové slály Pánů:

šti pod lidí poddaných a témúž setku náležitých
i povinnosti na tych lidech jsou tyto:

Městečko Rokyty (dnes Žampach) nepla-
tilo derátků ani úroků stálych, mýbs. koliko
povinnosti jinými, různými robotami co kdy
se jim přihlásí, učinili povinni jsou. Suma
lidí v tom městečku usedlých činí 11 - vše bez
koni.

Soupis lidí

v Hnátnici asi 1620.

Ves Hnátnice:

Bez číslo se v Hnátnici	jméno a příjmení poddaných	Rodiče	Počet obilí	Odvadění obilie				vaječ-
				malo. han- zívek. stejn- ce denaro- da	žita. menice rota- vá. hřebec hřeb. konc.	Po kolik rovin kusu kohout konc.	Koli- kusu kohout konc.	
1	Matěj Teplý	10 10	2,2 2,2 4	val	rot 2	2	tříh 1	8
2	Jan Kopecký	9 9	2,1 2,1 3,2			1½		7
3	Jan Kordík	6 6	1,1 1,1 2			1½		4
4	Jan Jeník	12 12	3,1 3,1 5	rot 4	2	1½	1	10
5	Martin Pěnář	11 13	3 3 5					9
6	Martin Kalousek	11,5 12,5	3,1 3,1 5	rot 4	2	1½	1	10
7	Pavel Rotnický	6 6	1,1 1,1 4	rot 2	1	1½	1	4
8	Jiřík Žík z mlýna	8 8				1½		6
9	Jiřík Daubek	16 16	1,2 1,2 7	rot 2	2	tříh 3	14	

B. čís.	Jméno a příjmení poddaného nebo se sví knáhuice	Dafurkův		Plat' obilí		Obrácení řepej barevné		vaječ. vaječ.
		hrab.	hrab.	čita	členice voda	Poko.	Kotka	
10	Jiřík Stančík	16,4	14,4	3,2	3,2	4	pokl. 2	tříč. 1 8
11	Václav Valda	10	10	2,2	2,2	4	pokl. 2	tříč. 1 8
12	Martin Slovák	10	10	2,2	2,2	4	pokl. 2	tříč. 1 8
13	Jiřík Páral	14	14	14,00	14,00	6	3	12
14	Daniel Rečník	10,11	10,11	2,2	2,2	4	pokl. 2	tříč. 1 8
15	Druh po mým nejlepším mým nejlepším	10	10	2,2	2,2	4	pokl. 2	tříč. 1 8
16	Jan Hamma	6	6	1,1	1,1	2	1½	4
17	Matěj Musil	11,2	11,2	2,2	2,2	4	pokl. 2	tříč. 1 8
18	Stanek Confal	3,3	3,3	3,1	3,1	5	pokl. 2	4,00 1 10
19	Jiřík Lániák	6,3	6,3	2,1	1,1	2	pokl. 2	tříč. 2 4
20	Jiřík Vondráček	6	6	1,1	1,1	2	pokl. 1	tříč. 1 4
21	Jan Valda	11	11	2,2	2,2	4	pokl. 1	tříč. 1 8
22	Jan Hodor	10	10	2,2	2,2	4	pokl. 2	tříč. 1 8
23	Daniel Kyselka	4	4	-	-	1	1	2
24	Malejčíček má mytu vepadní. Platí z ní při kalcidém 11. Městskému komunálnímu společn.							
25	Jan Vejprava	14	14	14,00	14,00	6	2	12
26	Václav Vlačík	1	1	1,2	1,2	3	1½	5
27	Jakub Kucera	14,2	14,2	3,2	3,2	5,2	2	12
28	Jan Macháň	12	11	3,1	3,1	5	pokl. 2	tříč. 1 10
29	Jan Tomeš	11	12	3,1	3,1	5	pokl. 2	tříč. 1 10
30	Václav Maleš	4	4	2	2	1	1	2
31	Martin Žrec	6	6	1,1	1,1	2	1½	4
32	Jiřík Chocholov	14	14	14,00	14,00	6	2	12
33	Václav Macháň	9	9	2,1	2,1	3	pokl. 2	důlež. 1 7
34	Václav Šváček	8	8	2	2	3	1½	6
35	Pavel Horšpiček	11	11	3	3	4,2	pokl. 2	tříč. 1 10
	Zahrada moci:							
1	Jan Soufalič kordí	1	1					
2	Daniel Bělicka	1	1					
3	Ondřej Novotný	1	1					
4	Václav Nedvěd	1	1					
5	Jiřík Kupka	1	1					
6	Jan Kaničík	1	1					
7	Martin Polson	1	1					
	Suma v této výběžku osečníků skupiní 30							
	Suma v této výběžku osečníků bez koní 12							
	Suma sumarum jirokii, bojiko mařojanského, havelského 11 kop 30 gr.							

Suma říta na míru velikou žamberskou bleská se
potomné při sumarum všechno říta a jiného obilí mimo-
ního na míru pražskou rozvleč 1 tříčinnu podle jeho
pruty 3 za 1 fr míry velké počítají činí 21 K. 1 fr.

Suma jčmene 21Kč 1f. - oosa 128Kč 2f.

Suma slevic 59 - suma vajec 4 kopky 22.

Tím při této osi ještě poddaci kostelní 1.

Mlynsk.

Mlynové na této zemi státku jsou 2 : jeden ve vsi Pisečné o jednom kope, korečníku, dává se z něho platu peněžního do roku 6 1/2 R., v kterémto mlynu slady všechny do průraru se melou. Druhý mlyn podél vsi Hnátnici o 2 kolách hřebenáčích, dává se z nich vejmelného obilí kařdoročně 7 6Kč 1f., hrachu 16Kč, ten jeden kařdý kope obilí vejmelného počítá se kolikoraz 30 grosů českých, učiní 38 R 7 1/2 gr. Cie. Za 16 kopek hrachu - jeden kařdý kope 7 1/2 gr. - činí 2 R gr. Cie. Tím na této zemi státku ještě pila při mlynu Hnátnickém na jidlo a dál vodě klárat. Ta pila kařdoročně nemálo vřili se může, nebo se prkna jak pro potřebu domácí, tak taky i na prodaj říti a přes celý rok se vřerati mohou. Také prkna a krajiny mimo potřebu domácí za několik kop může se prodali. Nicméně platí se od lidí pooldamých říti i od lidí pauských pod přání p. jedné kařdové klády 3 gr. Cie., kteréhožto vřisku tuži při minosti pokládám 10 R. Tím jsou povinni lidé poddani a všem

jeden každý sedlák po jedné střece přece a palradnik po půl střeky zdarma vrchnosti uplatí, kdyžto všechny povinnosti pokládají se s mnohosí ročního u-
šitku 20 R. I přiříkaje a povrhnuce ten běžný plátek
vymáni a učiní v r. sumo 700 R.

Potoky a řeky na této střece jsou tito:
Řeka Vltava - velká, široká, která počíná mimoali Orlice.
pod Rotkem nad Leplím, kde se gruntové hmoty
míčí s rotlickými sbíhají, a běží od tohoto místa
dolů tokem svým po meze a modré landšperkij.

Tolikéž jeden běž k tomuto střeku náleží a druhý
ku panství landšperském. V kterejto řece kapry,
štiky, potrubi, lipámy, ouhoře, parny i jiné ryby
a rakové v hojnosti jsou a spotřeba pro stálé lapání
se mohou a lapají. Henn v této řece ryber nemálo
se dostává a jesti v tom položení s jejimi okliky více
nežli pa doby čtrnácti mil.

Potok prouji v gruntech hřebenů střeku běží
slove Hrátnický. Začíná se od ohrazené, která ještě
nade vsí Hrátnicí, a běží dolů a spadá do
řeky Vltavy nad mýnem Hrátnickým. Ve vše-
řemísto potoku mřenice, pulci, hřebec, volku-
niv i jiných ryb říčních a rakův hojnost ještě
a se lapač. A jesti toho potoku s jeho okliky

1626

vice nežli na dobyj čtvrt mil.

Robota

Hem ve všech vesnicích thousera panského chovateli a z nich 3x času letního proskuby odvosovali.

Hem na krmí, státku lidé poddaní v městečku i vesnicích skočíni i během první jara od hradářů na hory a lony k velkým kamenům i k papicím a tenatům, jakéž i do řeky a potoků klapání ryb rohodili, tenata nesli a samou všemi všeckými povinnostmi, to, co jim se od vrchnosti požádá a povídli, učinili.

Nad to výše jsou povinni lidé poddaní ve vsi Hnátinci, kteří v ní Přečeněli, kteří v té oblasti mají, jeden každý vrchnosti jeden kus dobytka košího v lele muzi dobytkem svým přepásli i také přes ruku přechorati.

Proti tak těrkým povinnostem počali se o žam-pachu a Hnátinci už r. 1627 poddaní bořili, nechájíce oblé od rádili, rekuryzovali ke dvoru, avšak opět se upokojili (pov. krom. jistě násilím a ne dobrovolně). Tehdy měla Hnátince 42 čísel, jak vidíme je sčítáno na str. 110. a 111. uvedených.

Prodej panství.

Jan Otík z Hustířan 25. ledna 1626 prodal panství
Fridrichu Karlovi z Oprštorku, Dubu a Frydštejna

na Přestolcích pa 24.091 kop 35 gr. 5 peníci mlsňských a sice: pánek Žampach, s bradem mi něm chudobou, se dvozem prohlým pánekem, městeckem Brdy, vsi Hnátnici, Hlavnou, Hejnice, Hukovnice, a Písečnou. Na nášku sumy těhotné postoupil Opristorf Janovi Otíkovi statek svého Přestolců. Friderich byl císařským v kraji Hradeckém nad reformaci náročným komisařem, přímým koložkem a přítelem jezuitů. Koupio pravostí ještě téhož roku daroval dům Lovosín verci Dvůr Lovosín. Hnátnici Václavovi Felinkovi z Lovosic a na vysokém Veselí, bezproblémky odmítnou pa věrné důby. A tak jak na Lanšperka Lichtenštejna, teh u nás Opristorf krutě pronásledoval nekatolíky. A bylo jich Picardů i v Hnátnici nemalo. R. 1629 ve hřešku odhalal Opristorf děti mnoje všechno střířádu bovaryška Ješúra a určil jej pro kolej v Hradci Králové, pokud by se tam palosila, jinak statek rádu sůstati má.

Podle jeho jména Friderich poněmčen bylo Poněmčení jména jmeno Hnátnice na Friedrichwald kterýto Hnátnice název sahlasen byl až po roce 1918. V p. 1630 zemřel Opristorf a pochován byl v Hradsku,

1633.

odkudž jeho ostatky převeseny do Hradce.
Takž Hradecká k jejímu záručnímu Františku 5 domů
jemuž pán na Žampach koupil, byla skutečně zřízena). Vznášení se 1633
v Žampach, pustala jeho majitelem až do své
mířádu jezuitského 1773. Hned na počátku je
zortské vlády zkusil statek Žampášský mnoho
Vojna třicítileté sňeklův. R. 1634 vtrhlí do Žampachu po poledni
vojaci z Kladská, páliči na stálku, 5 osob
ranili a za mrtvou nechali, 12 prohojič roze-
zili. Vzali, co nášli: stříbro, perle, plátno, šaty,
maslo, sůl, maso, ubrusy, servity, 15 kobyl až
kříbata odvedli, avšeho vzdud odvezli. Skody
si počítali tehdy 10 21 kop měříských. 1639
přišli sem Švédové, opil a loupež na mnoha
vozech odvezli. Tak starý hrad nahore úpl-
ně byl vydrancován.

Ponásledování české Nekatolíci (Pikardi) byli sice ze svého vyhánění
brati. ale mnozí pustali otoma a tajně scházelí se k
bratislavským poborňoslem v hlubokých lesích
pod Žampachem i poblíž Lanišperku. Zil na
Žampachu mnišák Adam Kravářský, po-
močník Kornáše. Ten pálit kacírské knily
a někdy i členáče samy. Jenž podařilo se
přistihnuti české bratry schovávání u tajné

bohoslužby. Krále následky jistě pocítil i mnohý
náš předčídař v Hnátovce. Jeho portrét paroséen
byl v kapli pánecké v poslední blahodárenského
(Vide: feuilleton Národ. listu 17/8. 1907.)

1651. v senátech lidí proddaných mohl ur
rektor Hradecké koleje jesuitské vlastnoručně senáti proddan-
podoprat a nečeli kolcikov učiteli, že
v Hnátovci se nachází 183 osob ve věku od
9 do 91 let respektive katholických. Jen Pan
Jan Jaroslav, naou rytmického na svobod-
ném dvoře, 55 roků starý, má připsanou latin-
skou povámkou: An si confessus, a duobus
annis ignoratur est tamen monitus (Není známo,
rda je před 2 roky ku konfesi rozumí re: katolické)
přihlásil, proto byl ještě napomenut.) Senáti
urádi jiného 31 sedláků, 2 kostelníků, 2 rybá-
ří (Jan Valda a Jan Bednář), 1 lánka, 1 svobod-
ný občan, 2 chalupníky, 2 pahradníky, 3 podruhy.
ostatní jsou příslušníky rodin a čelaáku. Posma-
mená urádi 26 srodků od 9 do 40 let je to
dokaz, kterak obyvatelstvo bylo vzbito pa 30-tileté
vojny. Nejstarší občankou byla sedm 91 roků Nejstarší známa
stará Bielta Kalaušková, matka. Její narodení občanka v Hnátovci
by připadlo do r. 1560. Pamatovala když Jáchym Poděbrad

Bylo jí 10 let, když byl ulid těchto zem pro žnátnici.

Bum' nulle.

16.54 seprána byla berní nulle kraje hradeckého.

Výpis pro žnátnici nám vyslal archiv semí České
(Sign: kraj hradecký, č. in. 11 fol. 309.-310.)

Žnátnice, res roli neurodných:

S. m. číslo	Sam. jmén oříšek dle čísla	Jméno hozodávův	Roli ma	Círa na:	Stáří myn		Dobytka chorá kras. jilmov. mlnho
					Zp. rok st. rok čísla	chorá kras. jilmov. mlnho	
<i>Sedláci:</i>							
1		Matej Kalousek	21	8 3	1	5	2 9
2		Jiřík Jeník	27	9 8	4	10	6 16
3		Martin Bellach	20	8 5	2	6	4 12
4		Jan Slopecký	32	7 5	2	5	3 -
5		Zdeněk Flátek	23	6 5	2	3	4 -
6		Jan Pímal	18	8 7	4	6	5 13
7		Daniel Hodera	22	6 5	1	3	4 12
8		Jan Diopral	21	8 5	3	4	4 -
9		Matej Hodeník	22	6 5	2	5	4 11
10		Andrej Matějík	45	10 9	2	6	3 10
11		Miloslav Dostál	22	6 4	2	4	1 11
12		Martin Musil	25	7 6	3	4	4 12
13		Adam Jourcek	22	7 5	2	5	4 13
14		Viktorin Chocholník	24	8 6	3	5	2 10
15		Matej Paral	21	5 4	1	4	2 -
16		Adam Chromej	20	6 3	1	4	2 9
17		Jiřík Peřina	20	6 2	-	-	4 2
18		Václav Skadlec	24	6 4	2	4	2 0
19		Matej Kucera	21	4 3	1	2	2 9
20	Sedláci	Václav Slanina	18	4 3	2	3	- 3
21	ostatní	Vít Musil	20	6 5	2	5	2 5
22		Jiřík Lajňák	18	4 4	1	3	1 4
23	P:18	Martin Paral	19	4 5	2	3	3 8
24		Matej Kočík	20	6 5	2	4	2 8
25		Jan Kolpara	20	5 3	1	4	2 7
26		Jan Tomáš	22	7 3	1	4	2 -
27		Jan Vísek	20	5 6	1	4	2 -
<i>Chalupníci:</i>							
1		Martin Koordk	10	2 3	1	1	3 -
2		Jan Pekh	11	3 2	1	1	4 -
3		Jakub Chákej	8	2 2	2	4	1 -
4		Martin Šembera	8	2 1	1	-	4 1
5		Jan Valda	12	2 3	3	2	2 2
6		Jiřík Bellach	8	2 2	1	-	3
<i>Zahradníci:</i>							
1		Jan Ryplík				1	1
2		Martin Chákej				1	.
3		Václav Koříčník				2	.
4		Ivánko Šečenka				1	1
5		Václav Láčka				1	.
6		Václav Toupal				1	.
7		Tirotai Slavíkovský				1	1
			64	85 140	56	139	89 193

Thaddeus.

Vyh. def. 43 km. 1
1665

Komentář
V této vsi ještě dvoř Hanfesim rysacem' Pan' Doro-
ty Sudomíj. Při něm polí 40 stýchni, z nichž se osivá na
zimu 12, na jaro 10, 2 porovy, 6 kvar, 3 jalov. Skořel 16.
ledna 1657. vyh. def. k 1 mu kv. 1671. De falc. k 4 mu.

Tehdy největší statek v obci měl
Ondřej Malejík 45 stýchni - dnoře měl jinou
40 stýchni. (1 stých ~~hektar~~) = $\frac{1}{2}$ jitra = $\frac{1}{2}$ měrice = 28277 m^2
(vřetel = $\frac{1}{2}$ měrice = 9059 m^2)

1667 rabil byl poslední rys v lesích řámpasíských.

1677-12. listopadu byla vykonána přehledka berní
rolle. (Výpis z archivu semí české č. 31. fol. 130-132).

Soupis vykazuje 6544 stých roli, z nichž na zimu os-
tých 64, na jaro 73, lada 133, porostlých 228½, ochoren
bernic 97½, rádušnic - , farmic - , prusti gruntoni
1, koni 46, vlastních kvar 20, najatých 36, jalovčího
dobytku vlast. 11, najatého 8, ovcí vlastních 36,
najatých 6, luk pod 36 vosů sena, darajících.

1674 k gruntu Václava Slaniny po smrti hospo-
dáře 18 stýchni posemkov k panskému domu
obrácenou bylo. Od gruntu Tomáše Slaniny ro-
li pod 5 stýchni k panskému domu obrá-
cenou jen. Dvoř Hanfesim ještě myni dvoř
panský. Chalupníku Jami Kopeckýmu od-
pisuje se ze 7 stýchni pod 4 korce "Roli pá-
kovské", který se obecíma pastrami učíraji.

Viktorin Jarůrek na chalupě Václava Lacyhy jest mysticem panským a měl jednu krávu najmutou. Jména rodin dosud zde zjištěných: Kalousek, Kopecký, Daniel Hodoník (Hodr), Dostálík, Kočí, Jiří Kraul (Kroul), Doskočil, Janírek. Jména rodin jíž se nevykýtují: Jeník, Bellach, Horák, Páral, Doupal, Perina, Thaddeus, Kněra, Slamina, Luniák, Koltaba, Tómes, Hančík, Zdiník, Makovský, Paoliczky, Dokšal, Žoubek, Malej, Chmel, Vlček (spíše Vlček - men. krouk), jemuž první 1719 vyhořel, Novák, Pek, Balda, Rybář, Kolovrátník. Už zahradaříků ještě povídámka: Tyto chaloupky pro podruhy na otci vystavovány jsou. Mezi chaloupky se rozkytuje jméno Václav Lipenský. Je přepisováno - asi bylo nečitelné a správce má tyto jmena Lipenský, kterého by se zde vykyloralo poprvé. Tím by se vsak vyvracela domněnka, že zde kdysi byli Lipenskí průdu šlechtického majitele tvrze.

Zánič hradu

Žampachu

Hrad Žampachy vyrabován - na stavění chátrající - nejlíp byl zanedbáván od jezuitů, zejména od té doby, co si postavili v Brně novou rezidenci. Učený jezuita Balbin, který hrad částečně navštívil, nalezl tu solíko holí říčeminy (merac minae), také Beckovský (1700)

připomíná Žampach jen co prstý rámeček.
Pouze o starou kapli na hradě se ještě trochu
starali. 1672 dal ji rektor Tobias Reichel opa-
viti a k tomu cíli mnoho kamenů ze starých
zdi hradu vylámalí. R. 1773 zrušen byl císařem
Josefem II. i jád jesuitský a Žampach potažen
ještě ke státkům slánum. Jeho duchovní kfon-
du náboženskému byly obráceny. Kaple 1787
byla prodána písaři v Žampachu Václavovi
Knükkovi za 15 fl., po čemž kaple ta byla rozbrou-
na. Kříz, který v ní byl, daroval Knück koste-
lu v Pisečné, kde se původ nachází. Před 100 lety
stály na Žampachu ještě vysoké zdi, klerik Karel a
Biembenberk popsal. Podíji i tyto zbytky obyvatelé
Bud stákovou růvoští bouvali, ře jeden v článku
při tom psal o říos. Katek prodán Gottfriedovi
Roschemu za 117.000 slatých c.m. Pak se vystří-
dala celá řada majitelů: Fraul. Wünsch, 1822
Václav Novák, 1823 Jan Novák, 1841 Jan David
von Stark, 1859 kníže Alfons Chinay, 1869 jíž Pa-
rich, 1870 Jindřich Künstler, 1871 Heliodor Heidelp
Fraul. Chleborád, 1872 Dr. Eduard Eisell a Fraul.
rytíř von Hopfen, 1884 hrabě František
Lützov a manželka Anna. Ten si pamíval Žam-

1775.

pach, že jej učinil svým stálým rádlem. Za zásluhu o svobodu národa československého, které si Lützow siskal svojí přednáškami o našich krásných dějinách v zahraničí, hlaos v Anglii a Americe, kde siskal nám svého přátele učitného před světovou vojnovou, nebyl po převratu jeho setek pojat posembořským úřadem dorazován, ale zůstal Amis Lützovové celý. Po její smrti dal se majitelem statku její vnučka Luché Šipali ap. 1933 kníže Campo Franko.

Pozdvíření podda-
mých proti robotě.

Po prusém pádu jezuitů proskakovaly správy i o
chystání prusém robotu a poddastru. Tak
p. 1775 nemohouce se ždané svobody dříkat
posníhlí se poddaní v bězene proti vrchnostem,
poláře sedláci s příčinou roboty. Na Žampachu
jediná vesnice Hnátnice robotal nechtěla.
Sedy druhý den pro rachování pokoj je purkrabí
jím něco roboty slíbil. Pro rejstraci ale největší
burci František Sklenář Josef Dostkočil a Václav
Doleček do Hradce odeslání byli, kde 17. roku
seděli. Po prusém nevolnictví a čáslí roboty pa-
ciáře Josefa I. Hnátnice rychle varovala. Od
p. 1725 do 1790 k 43 číslem přitylo nových 53 a ves-
nice měla 96 čísel.

Terenianský katastr.

Výkaz z prvnářské tabule poddaných rustikálního
k. s. terenianského katastru z 22. řádu 1725 pro Hnátnici:

Pořadí	Jména starých hospodá- řů za časné ri- vátky leta 1654	Jména ubazemjoh hospodářů	Mýti pouvořené koda- ček pola a luh, zdejší		Štěpán Mchou dobytka hrazi	
			starých	starých	starých	starých
1.	Jan Blecha	Václav Döchel	Na kopečku	0. Blechel	1	2 1
2.	Jiří Krdina	Jiří Krdina	a prastině 2	a prastině 2	2	3 3
3.	Martin Šancík	Martin Šancík	Na kopečku	Pd. Šancík	1	-
4.	Václav Bruna	Václav Bruna	Za humny 1	U řeky	2	4 2
5.	Václav Solomej	Václav Solomej	Na vísce 1	U řeky	2	2 1
6.	Viktor Vilek	Pavel Vondra	Na kopečku 1	Stříma 1	1 2	3 2 2
7.	Václav Šucera	Jan Hájek	a prastině 2	a prastině 2	1	2 2
8.	Jakob Řucera	Adam Řucera	Za humny 3	U řeky 2	2 2	3 2
9.	Jan Šeder	Nikolaš Kotlák	Na kopečku 1	U řeky 1	1	1 2
10.	Franěk Pražák	Fraul Pražák	Na kopečku 1	U řeky 3	1 3	4 3 5
11.	Viktor Döhl	Jiří Šubrucky	Na kopečku 1	U řeky 1	1 2 2	4 2 5
12.	Martin Václav	Jan Pražák	Za humny 2	U řeky 1	1	2 1
13.	Petr Lipenský	Jan Kalvářík	Za humny 2	U řeky 1	1	2
14.	Adam Podrožík	Jan Chocholous	Za humny 1	U řeky 1	1	2 1
15.	Jan Lipenský	Petr Lipenský	Na kopečku 1	Na kopečku 1	1 1	1 1
16.	Václav Žabek	Václav Žabek	Za humny 1	U řeky 3	1 2	1
17.	Jan Bruna	Jan Bruna	Za kopečku 1	Za kopečku 1	1	2 1
18.	Matej Ptaček	Matej Ptaček	Na kopečku 1	U řeky 2	1	2 1
19.	Jan Pehal	Jan Pehal	Za humny 1	U řeky 1	1	2 1
20.	Martin Špruchy	Viktor Döhl	Na kopečku 1	U řeky	-	1
21.	Adam Slavina	Jan Slavina	Na kopečku 1	U řeky 2	1	2 2
22.	Jan Kalousek	Václav Ladec	Za kopečku 1	U řeky 1	1	2
23.	Jan Vilek	Adam Žilvar	Na kopečku 1	Na kopečku 1	1	1
24.	Jan Šotík	Jiří Blecha	Za humny 2	Za humny 3	1 2	2 1 2
25.	Adam Vondra	Jan Vondra	Za humny 1	Pd. řeky 2	1 1	1
26.	Václav Šudec	Jiří Šedálek	Za kopečku 2	Pd. řeky 1	3 1	2
27.	Nikolaš Václav	Václav Musil	Za humny 1	Zahorou 1	1 1	2 1
28.	Václav Šavřek	Jan Šavřek	Na kopečku 1	U řeky 1	-	2
29.	Miroslav Šopecký	Miroslav Šopecký	Na kopečku 1	Na kopečku 1	1	1 1
30.	Jiří Kacálek	Václav Kacálek	Pod horou 1	U řeky 1	-	1
31.	Matej Kucić	roma Kucićka	Za humny 1	U řeky 1	1	1
32.	Jan Matušek	Jan Matušek	U řeky 1	Zahorou 1	1 1	1
33.	Tomáš Šural	Tomas Šural	Za humny 1	Dolky 3	1 1	1
34.	Jan Hájek	Jakub Mařura	Na kopečku 1	-	-	1
35.	Václav Kubíček	Adam Šopecký	-	-	-	-
36.	Adam Šolrásek	Adam Šolrásek	-	-	-	-
37.	Adam Kucić	Kiříšek Kadlec	na oči	-	-	-
38.	Matej Kadlec	Matej Kadlec	na oči	-	-	-
39.	Jakub Kalousek	Jakub Šotík	-	-	-	-
40.	Václav Šmejkal	Václav Döhl	na oči	-	-	-
41.	Václav Šmejkal	Václav Šmejkal	-	-	-	-
42.	Václav Šmejkal	Václav Šmejkal	na oči	-	-	-
43.	Petr Valda	Martina Valda	Za kopečku	-	-	-
44.	Ondřej Baufert	Matej Doktor	Pd. řeky 1	Zahorou 1	1 1	1 1
45.	Jiří Pelický	Václav Šmejkal	U řeky 1	U řeky 1	1 1	1 1

Od čís. 20. (předcely hospodář Martin Lipenský, syni Vojtěch, pole na stávání, větel pahrady, měl kozu).
Ostatní pole přiděleno bylo Sandfestůmme domu Dorothy Ludoví, který vchvaloval město. Nyní ale tento dvorek spolem měří dva poluhry rozdělen byly, jak návazeno pod čís. 44. a 45. Další posuámká (němčka): Nejdřík uvedený pod čís. 24. (Jiří Hechajm) se své nemůže sklonit, řekl si, že jeho předchůdce, který půjčení měl učinit, jak i ostatní dosvědčuje, byl trochu slabomyslný. Že při všem tak mnoho vyměřeno bylo, hospodář sami sám přicíny, že jim při soudnictví bylo více připisáno, než opravdu mají, dali to přemíriti a výsledek měření přednesli. Výnos:

V první části: 4 mandele, jedou mandely sypce a větve.

V druhé části: 3 " " " větve.

V třetí části: 2 1/2 " " " větve.

Po této venici Hnátnici milostný dňak
z 18. prosince 1729 vidí se tak, mnoho dávat, aby
při příští kalkulaci vrata vchvalost přesel při při-
dělu příliš vysokého moku obilného a rozdělit jej co
nejmírněji, podobně jako ve vsi Pněčné.

Tím dočas (Dokřečovci a Palickovi) byly posu-
ky přiděleny se dvorku Dorothy Ludoví, který vchvalost
před tím nevala; jak zeměměřcem vyměřeno bylo
a také jak 13. května pod čís. 20. Palickovi přiděleno

bylo. Z roků, co to mají.

Posudek pronikářů: jinému hospodáři v 1. rubrice (za čas visitati 1654) nesouhlasí se souběhem pr. 1654 (viz díl. 118.) jsou to asi postoje předchůdci těch, kteří jsou uvedeni v rubrice 2 (usunutí hospodáři). Doložuje to pod čís. 31. uvedená vodora Kucérka po Matěji Kuceroni. Vr. 1654 v Hnátnici Kucéry nebyly. V poznamenkách (viz díl. 124.) půmo ještě uvedeno, předky hospodáři Martin Lipecký. "Vznamená uvedení jsou 3 Lipenskí, ale žádají s nich neuč ve Dvorku". Kdy knihy puklostní na díl. 231. v r. 36. grunt Palickovský 1734 ujal Matěj Lipecký od předchůdce drážkla Jiřího Palického za 140 sl. Tak se rod Lipeckých dostal do "Dvorku" - ale už vzděleného. Převypracena je domněnka, že "Dvorek" patřil v zemanům Lipeckým (viz díl. kroniky 8.) Dvorek slal roky 16. až 17. v Labutě a měl zde svou vlastnost!

Poprvé se vyskytuje sde jmeno Halbříš (č. 13). Mohli přijít z Kladna, kde se nachází městecká řehoř jmena. Tj. jmeno Vítěk náležíme sde poprvé, nemí-li na díl. 118. pod č. 28. Vítěk chybět rošlinské jmeno psané řečko čítelným kurzitem - vlastnou Vítěk. Nalezáme sde řečko ponejprve jmena: Blecha, Hrdina, Kolomej, Hájek, Pračák, Hnátnický, Petráček, Plíhal, Kacálek, Dolesál, Palicka a j.

Dvorek pod
Hnátnicí.

Obyvatelům dvorku pod Hnátnicí: (výpis knihy purkrecht.) Konečně pro budoucí stálová zeměměřickou panič se sotdě notiruje, že jeho milostivá Vrchnost jeden dvorek Jarešawskyj nazvaný (kterýžto napotom po r. 1626, za kterehož času dle starých knih (folio 417 k-hov) urozená Pani Eva Františčová rozená Buhovská z Hustířan v držení měla a odtí ní poslední k ruce vrchnosti skoupeníou) v držení měla ráčila; kterýžto r. 1717 každoráván a na místě gruntů Stnád-Dostálkovského ve vsi Hlavony: teh patř. stará knihy folio 429 a 438; k tam v novej výkroceném a udělaném dvoru potačených gruntů k ruce Matěje Doskočila a Jiřího Palicky, tehdejších hospodářů v tří vsi Hnátnici provolávan byl. Také Milostivá Vrchnost zdejnic k pohledávání, alebři v Hlavoně v nadřečenejma grunty aequivalens sobě vrati jeho ráčila).

Výpis z knihy
purkrechtové.

Výpis
z knihy purkrechtové obce Hnátnice.
N. 1. Grunt tak zvaný Václav Dostálkovský - myně teh žana Sklenáře 1753 byl je prodej

šeslost a dílem také neporádnost vzniklou
v těch knihách od léta paně 1596 salořených kni-
hách gruntovních, o vrchu pamín v roce nové gram-
toni knihy salořeny (p. krom. 1753), kdežto v posloupnosti
hospodářů se vymašlo, že jest r. 1739 nadepsaný
Jan Sklenář od předčeského dřitele Petra Lipen-
ského ujal tento grunt, k němuž dle toho
v roce 1748 rydaniho rollánuho extraktu pod 82
stýchii polí roviných, pod 12 stýchii ladek ležících,
pod 7 stýchii pustých proostrov a pastvišť, kdy
pod 1 vůz párospřešných potahů lučního patří, o
těch právach a mezech, jak takový od předčeských ho-
spodářů dřívn a něm byl, za kladnou a přidělou
sumu 80 pl. Ročního kladně ještě po 2 pl. a přidělo-
vání jsem tyto: Kůn 1 vyskočený od prava palal.
nás skolma ráhama 3ma a vům koránum řeče-
ným, se vům předložením, pluh řečený 1, houser
franský 1, slépice 1, řeřáčka bě houš 1, žita na
zem seleho po 7 korcích, z toho Janu Sklenáři
2 kopy a Petr Lipenský 1 kopy bráti bude.

Předně Petr Lipenský bráti bude po 2 dle toho
řita, kterého bude do důchodu oplácet 2 r. s.
které sobě byl vyprýčil. 1768 František Sklenář
pojal grunt tento od otce svého Jana. 1793

Franťšek Sklenář prodal grunt za 230 pl. Františku
Doskočilovi ml. 1783 František Sklenář prodal Janu
Procházkovi činost navenou. Pustina mui čís. 8.
Jana Procházkę a mui čís. 12 Václava Pihaláka
říci pa 250 pl. 1815 pod čís. 18 Jan Procházkę, otec, prodal
činost Janovi pa 300 pl.

Nro 2. Grunt jíří Hrdinovský - myní
jeho František Hrdinovský. 1743 František Hrdina ujal od
jednolího dřítele a otce svého Jířího Hrdinovského
sesto pa 160 pl. 1770 jej převzal František Karlický
pa 160 pl. 1774 ujal sesto grunt od Schána po
jeho Františku Karlického Václav Vítěz. 1778 grunt
sesto byl rozdělen. 1812 Antonín Vítěz pa 530 pl.
prodal statek synu Antonínu.

Nro 3. Grunt tak poaný Martin Stancíkorský -
myní jeho Paola Stancík. 1752 ujal Pavel
Stancík, od otce Martina Stancíka grunt pa
sumu 15 pl. 1770 převzal Josef Absolon, manžel
odovy po Paolovi Stancíkovi, grunt pa 150 pl.
nei syn dorosle. 1778 jeho Jana Sklenáře sesto
grunt byl rozdělen a polovici převzal syn Jan
Stancík. Otec Jan Sklenář postoupil grunt
sedlošký pod čís. očs. 39. ve vsi Hrušániči syn
Františku pa 715 pl. 36 kr. 1781 jeho Františka

Víška, 1806 Jan Vítěk po otci Frauličku přejímá
grund. 1818 Frauliček Šhalický č. 109 kupuje od
Fraul. Šklernáče grund pod čís. 39. za 2.000 zl.

Nº 4. Grund Václav Perinošský —
jménem syna Václava Perinošky. 1735 od otce Václava
Perinošky ujal syn Václav grund za 105 zl. 1788
přesel na syna Antonína. 1806 Václav Perinoška
přidává slatkovou farmu.

Nº 5. Grund Václav Kolomýský — jménem
syna Augustína Blechy. 1746 ujal tento
grund Augustín Blecha za 120 zl. 1806 Fraul.
Blecha přidává papír na grund sedlošký (Nº 43. sy-
nu Frauličku). 1748 Fraul. Blecha prodal grund
Václavovi Blechovi bratru.

Nº 6. Grund Parla Vondrošský — jménem
syna Tobíáše Vondry. 1753 Tobias Vondra
prodal grund od svého otce Parla za 150 zl.
Rocniček lade po 2 zl. Přidákové k tomu gruntu
jsou tyto: Koně do dvou, vůz jeden, půl volního,
půl koraního se vůnem přidušenstvím, pluh se želím,
brány 2, povrch hřebíků 38 kusů, sekera kladna 1,
kosa oblní 1, kaoni 1, kosa skřízená 1, pila 1,
vidle smýj 1, knojný 1, depice skohoulem 4. Žila
na osm setého pr 8 kořicích (- 13 měřic). Z toho

1798

nový hospodář klidit bude s a dary i svou.
Žila 5 mandel, osoa 5 mandel starý hospodář
mocením přidal, a ponávadž otec jeho grunt svou
va postaral, mohl se syn všecky staré daně po
otci - jakékoli by byli mohly - uvoliti a splatili.
Vejminku: 1 korec píta na osm, 1 korec osoa zelí
ku kterém sám svou mravu dáti povinen byli
má. Minotoho ještě nový hospodář jemu dlema
buriného (buráku) každoročně 2 čtvrtce malý zelí,
záhon zelí sice a louky pod 1 rokem neplatí
povinen bude.

1798 působil grunt syn František Vondra. V domě Evě po
ním si osal František Vojnálek z Nekče, jemuž
30. května 1801 dano ku málku vrchnostenské povolení.
Sirotkovi však Anně přináležející sumy, posušťavají
v sedlské jmenosti, v jistém podle inventáře se-
praném nábytku, přesilí, naproti tomu však
pa druhé až do stáří 10 let sirotek Anna je
povinen do sirotčí pokladny ročně 10 kl. dávat
při všecky pravých. 1826 měl sládek už syn Josef Vojná-
lek, který jej rozdělil na 3 díly synům: Antonínu
(* 19. III. 1836) na Dolíkovém, Františku (* 1. I. 1828) na Holubářském,
Jannu (* 1821) na Kolářském, Vilém (* 1843), kteří, přešli se jinam.
František očenil se 19. IX. 1851 s Barborkou, dcerou Petra

1854

Lejkrlíka) a Malcho Housovce). Továř díl rozdělil
druži Teresi, která se prodala pa Antonína Solubáře v
Láznici, a syn František, kterým koupil hostinec
č. 44. od Jana Vítka.

Nro 9. Grunt Koseláckovský — myší hr
Martina Halbisláta. 1736-29. I. Martin Halbislá
ujal se od Jana Vítka gruntu, k němuž dle pollár-
ního extraktu, vydaného v r. 1748, náleželo pod 19 stv-
ch. 1 větel sotí vorných, pod 8 stvch. ladem ležících,
pod 3 stvch. proutých porostlin a pastviště, když
pod 1 vět. párospříjemnho potahu laučního patří,
v těch samých místech a místech, jak takový od do-
savadních předešlých hospodářů dřán a uřán
byl, za hlaoni a předešlou sumu 90 sl. Roczni placení
je po 2 sl. A přidavkové jsou jito: Kůň 1, vystava-
vání za 4 sl., vše rolní se osm půlkuštin, stín,
brány dvou, v nich křibíků členěných 22, řecká
s kostí 1, kosy 2, vidle knofly 1, vidle seumy 1, pilat,
dána chléb pečení 1, klepice s kohoutem 3, pausky
houser 1. Žita na osm setech po 5 korcích, z toho
moh hospodář 2 snopy, stan 1 bráti budou. Vymi-
naje sobě Jan Vítěk byl svij při tom gruntu až do
smrti sjednou kavou chorob, říta na osm set
jednu větel, na jaře osva 2 větely, tráhon p.

1771.

mena (lněn'ho), jeden ráhon selí a 1 ráhon mrkve.
1771 ujal grunt Jan Halbštátl od matky - vdovy
pro Martiniho Halbštálovi za 90 rčl. Dne 1. čer-
vence 1798 Josef Halbštátl přebral grunt po
Janovi za 200 rčl. R. 1872 přebral statek Václav Šta-
bšík, 1893 Jan Výmlálek, 1925 Josef Výmlálek
a má domovní číslo 91.

Kniha purkmistří obsahuje papisy
36 statků a 23 chalup; většinu první karcemem
řádu písařů člové se velmi obtížně). Tenkrát
pa pastrí jesuitů nazámpachov byly v Hnátnici
3 pohánky, jesuite pak dali v Hnátnici chorati kachny
a hrušky, aby jim pohánky potřebovaly v rybnících nerušily (dle
podání býv. obec tajemníka Blechy)

1787. položena byla v Hnátnici škola.

1790. srpena školní fasse vykazuje 96 dítek, z nichž
do školy nechodovalo většinu 27. Nejvyšší domovní číslo
ještě 96.

1788 sestaven byl josefinický katastr. Výstah z ně-
ho pastal nám archiv senu české (sign. 896.), ale jiná
dřívější domov vyprává jsou jen do čís. 83 (místní tract)
VII. položení východním a VIII. položení páradním
soupis uveden není.

Školní kronika 1792 položena byla školní kronika městem

1792.

Hájkem), která se rachovala do dneška. Penní rýpisy z ní jsou počtem - nejmína půlce prusko-rakouské 1866.

Ke konci XVIII. století obyvatelstvo vdejší obce bylo Vlast Hnátnice
přibližně. V prvních letech (1790-1838) přibylo až
piš 100 domovních čísel a na 800 obyvatel. Podmínku,
k tomu bylo všeobecné posílení pěstování bramboří. Pěstování bram-
Léta války napoleonských a mnohé neúrody boru.
(1792-1813) po mnoha neúspěších pokusů všechny
řešení o bramborech a dopomohly jim k přijetí
do osnovního pořádku. Tak i v Hnátnici dano bylo
obyvatelstvu řešit množství polavu, kterých se
za starých dob tolik nedokázalo. Prvym slíme-li si
výdělek s domácího skalovského, dana byla mimo
krátku penězice, která v 1838 měla už 179 obyvatel.
1801. byl rychtářem Jan Hnátnický, starým
kouškem František Vycílal, kouškem František
Sladký.

1807 po válce francouzské sebrali v Hnátnici stříbr- Válka francouzská.
ný spodní kalich na račení peněz. Ostatní část
kalicha obec vyplatila za 9 pl. 48 kr., když jej
byl komisař buniroval.

1809 byl v Žampachu řízen vojenský soud. Jan
 Vinai, lokalista v Hnátnici jako administrátor

1816.

fary v Písečné počítalo 135 rojimi, z nichž zemřelo 84 mrtvou od 30.7. do 27.12. 1809. Mor se rozšířil i mezi obyvatelstvo, také v r. 1810 počítalo 208 farníků, z nichž mnoho zemřelo (panství knížecího v Písečné 15.)

1810 rychtářem byl František Doskocil.

Zákoršská role.

1816. Zákoršská role (červenec) přišla píseckému učiteli k střecení a plnomocnemu učivoání. Role leží mezi čís. 91. a mezi č. 94. jiní grunkech hnátnických, která má dle mýry inčestrské pod 3 jochy 537 sáh pole, 476 sáh louky. Za časů rychtáře Jana Skalického a následujícího obecního Jana Procházky bez všeho odpisu a dílem skrze sousedy nedostavěním se k rozhodující komisi plnomocnost k té roli i louce, které pro předešlý učitel Jan Sulzbachér 5 let, Josef Hájek 27 roků učival, přihlásili a nebo dobrovolně dali. Za náhradu obdržel učitel Josef Hájek a jeho nástupci pole obecní, které leží mezi čís. 91. a 83. pracírnaje vole vsi, až (role 67 - louky 660) do Hnátníku.

Cholera

1831. v prosinci v týdnu zemřelo 60 osob na cholera, která z Asie přes Ruskou, Polsko a Uhry se dostala také do Maďarska a Čech.

1832. dne 1. řádu ohlášeny první 14 denní pravidly ve škole. Následujícího roku však opět byly pravidly od 1. srpna 7 do 19. řádu.

1834.

1834 poslední den v roce bylo strašlivé blížkáno, houčilo a hromobití, o hodině po půlnoci, kdyžto bouře všude i na moři bouřila! Dřívě celý den bylo pršelo, němž nebylo. V lednu bylo teplé, ře lidé bosí chodili. Až 20. února 1835 se něco málo nachumelito, ale stále ve dne bylo teplé.

Bříze na pov
nině i na moři.

1834. Zdejší škola přidělena byla od nekoráleho Vikariát sopotnický, vikariátu zároveň s Pnětovem, Hejnicemi, Dluhonicemi, a Českými Libcharami pod nově zřízený vikariát sopotnický. Tehož roku návštěvní skoušku ve zdejší škole provedl vikář řádberský. 5 chlapců Pověničování odesilo do Vídni na učení, 1 do Ustí na škálovské str.

1834 - 11. listopadu prodána byla stará škola na Dračba na školu, veřejné licitaci v kanceláři v Žamberku Františka Prokopovi a Hnátnice za 195 zl. stříbra).

1835 lokalista Jan Kraus salosil faru i kromku a učitel Antonín Hájek obecni kromku (starou) za panování římpasské milosti ve východnosti Davida von Stark a Fridricha z Maastrichtu, ředitelc panství, jehož i za času Jana Plihalu, rychtáře lamýjského a Antonína Jarůška, obecního učtvedoucího, jemuž salosil i novou knihu učetní, která se vachoala do druhá!

1837.

Příkře mračen.

1837-21.7. bouřka, průběžné mračen. Voda potráhala a podunula poniči společnosti skody na hospodstvu a řeči. A překlínala je komise čámpašského úřadu. Pro príkry se setkali vykonalo až v červnu.

1838. měla obec již 195 čísel, Rotnick 40 faulkovice 3; 1179 důsí v Hnátnici, 2680 Rotnicku, 200 faulkovičích. Na 1 ha výměře připadalo průměrně 6 osob. Nekatolíků nebylo, 8 židů.

Císařská silnice

Těhož roku začala se stavěti císařská silnice od Králové Hradce přes Kostelec, Žamberk, Kysperk, až na moravské hranice. Všechna poblíž položená panství byla přinucena přispěti finančně nebo prací.

1841 a 15. dubna: výfah z abecedního slovárníku majitelů stavebních parcel stabilního katastru, Katastrální archivem semě české obsahuje 198 domorodých čísel, 203 podnik kostel a obecní úřad. Domorodé čísla odpovídají počítání dnešnímu.

Drahota.

1843. byl rok velmi suchý. Od jara do října růžka jen malý desítky spradl, nem vyráhla, jarní obiliva zemáky se neurodily, také po říjnu jen jeden, nejrozsáhlejší pýtle syphaly. Všechny prameny rychlely. Mlyny zastavily práci, velká bída byla o mletí! Až v říjnu se země ovládla, vody ve říčkách, potocích i písekách přibyla. Vodních

1843.

lidé bosi chodili. Tak málo mělo, ale od kromic bylo rase pěkné počáti. V únoru se ovalo, jaro byly květy, avo ještě 23. února pěsto ule. Dobylek byl ale mohutný a nemocný. Nebylo hospodáře, kteří by byl nemusil krávy odvihali. Za to byl dobylek druhý: kráva, která na podzemí byla až 200 kg, stala v únoru už 70 kg. Žilo bylo až 13 let, jehožmuž 112 let, pšenice 16 let, růže 18 let, hrach a čočka 20 let, remáky (hol/ž. pystel nebo 2 měsíce). Sena i olaty se neurodily. Na obloze se 18.-20. března objevila jistá pramenná rádiová noc viditelná. Bílý bledý sloup na způsob dudy a přes měsíc červenec pramenná podobná žíra (pozn. kronik.: polární rádiová). Také dobylek byl už 7. dubna byl veliký vln, nadělal pole učivo rýry.

1845. byly velké mrazy. V Hnátnici i jiných místech pomrzly Stromy ředkvič, bušnice, keře růžové i jiné. V tom samém lete se stavěla kaple (sebsta) a věr u svatého chrámu právě. 22. června 1845 před kdy vln narazil kostelní střechu a více chalup pozářel. Celou noc strašlivě hrmelo za prudkých lijačec.

1846. byl rok velmi plodný. Oble, lnu, ovoce, a v. Skoro polní žáody se mnoho urodilo. V prostředním červnu se už počaly jít moré brambory (jistě nikdy už to dívce nestalo - pozn. Kronik.). Zároveň pačaly žině.

Pomrzačné stromy.

Uvoda

1846.

Počet obyvatel

1846 měla Chátrnice 214 čísel, 321 rodin, se 1364 obyvateli - 659 mužů a 705 žen. Star dobytka na celém pěmpasíském panství: 52 koní, 90 volů, 727 kras, 119 ovcí.

Létaní bramborů

1847. začaly brambory - ve vedejší chléb adejšího obyvatelstva - černali. Země též malé úrody poskytla. Následovala dražba: 1 pytel říta byl až za 40 zl., 1 pytel bramborů za 6 zl. Hlad mezi lidmi se rozšířil, a k všeobecnému rozbouření se chystal (zápis věškolní kron. - první pramýlaškou - až donedávna bylo právo kurarem.)

Konstituce

1848. Konstituce) Ten rok se mezi úrodné počítali množství vyhlášená konstituce mnoha horké klavy pospášila. Měla prosatím velmi silné následky. Lid ji špatně rozumnil a dominoval se, že myslí množství si každý dílati, co chce. Vládci přitom všechnu moc, protorce předaly a v jiné obrácené cíli reorganizovány byli měly. Kdyby pak některý úředník své povinnosti rastlárali a rozpuštěný lid nechali chňát, neměl. Neb mnoho lidem kočičí knabu dílali a říbas i okna vytluokli. Byly to truchlivé a smutné časy, kdy mnohý nemůže a jádny člověk mnoha krvody /někdy musil. Stříbrné peníze přišly k patracení, ani dracelnička, ani deselnička k spalování nebylo. Nastaly veliké papírové peníze. Kupci si museli dát nadělati drobné peníze a za

banknoty vyměnouvali. Bylo to součin s penězi!

Před tím však všude lidé proti vládě se bouřili, nejvíce v klamném městě Vídni, potom v Uhřicích, také jen sponoci ruského vojska posdružení udušen bylo. Všeobecné vzbourení hrozilo však nejen říši, naří, ale i ve vzdálenějších městech o bouření neboli revolučním uskupení bylo. Po utištění revolučního hlučku byli noví okresní politické předníci ustavoveni a počali úřadovat.

Tětří roky založena byla v Hnátnici knihka, sousedův Amha sousedův
přijatých, klečá praní. Byly jsou u práva Rychtářského přijatých.
ského pa Panoramí Rychtáře Jana Pochářky, občanského
staršího Josefa Lipenského, konzela Jana Hájka,
Josefa Halbristáta, Antonína Kočka, Jana Týčítele
či hodný a dokonalý nový nastavající hospodaření
počí na hodnocené sousedy přijaty a ustanoveny: (našel-
duje nám hospodářův přijatý do rukou obce).

1850 - 6. IX. první volba v obci (viz díl. 55. a 56.). Sněm
nice byla od paštiční pěmpašského přidělena okres-
nímu hejtmanství v Lanškrouně současně se osí
Rostě a Střední Libchavy od Jelení, vsí České
Libchavy, Dobré Vody, Roky, Ludislav od Brandýsa
a vsí Příoral od Litomyšle.

1854. v dubnu v den svatováclavského slavnosti
Zámořské František
Joufa?

1857.

nosti císaře Františka Josefa s princeznou bavorskou
krále; na klenoty den po celé říši rakouské veliké
slavnosti se pořádaly a poslouchávány památníky na upa-
malování toho dne k jeho cti a chrále posasorali,
také se večeří školní rukavice památné stromy
osadily. Na tento den císař udělil mnohé milosti;
odpustil trest všem proti jeho osobě učeněným pro-
vinicům, mezi kněžími i také z Hnátnice byli. Roz-
dal množství chudobám celé říši mnoho darů, také se
především chudobám lidem dostalo as 15 měsíců kuku-
řičníckých krupek a monky. Podpora byla tím vta-
nější, že v tomto následujícím roce 1855 veliká drahola
a veliký hlad a nové množství lidem chudobám pravoval.

Měsice zeměčal byla za 2 zl., ovespa 2 zl 30 kec. ve skříbře).
Když se nedalo přivést kukuřici a východních
krajin pomohlo - a stála zde 1 měsíc 4 kr 36 kec.
skříbra - bylo by mnoho lidí hladom v Čechách
zemřelo muselo. Přece se však as 5 osob na hlad
zemřelých v Hnátnici počítalo?

Změny v pobaly 1851. Vyučení hospodářů k posledních krychliovým pobaly.

V únoru 1851 starosta Jan Procházká se
z radními byl na radní konferenci v Kostelci
u Orlíků, kde se jim dostalo pověření k postupu
s vyučením v pobaly. Výsledkem jich souběžně všechn

1851.

nemovitostí, na kterých výlečely jiné právy bezplatně
prušené: 87 pastikálních domkářů robotní reluice po
tal 45 kr. každý, 56 domkářů po 13 dnech roboty - u-
hrnuv 152 dle 15 kr. správný součet je 12615kr.) a 728 dní
roboty. Sepsala okresní vyvázací komise pro okresek
řámberecký v Kostelci 7. srpna 1851.

14. srpna 1851 sjednání komise, a základ obce
protokol vyvázení břemen gruntů patentem seř.
září 1848 proti místní náhradě svémužek k likido-
vání zadlužostí od roku 1848 každém obci Knátnice
(Friedrichswald) hradího hradku Žampach. Vch.
nost někdejší, oproštěla robotní reluici, která se zákla-
dá na hradní robotní abolicí a spolu domu rozdělovala
mlouvě dňa 16. března 1780, napotom na obnovu-
jícím kontaktem dňa 17. října 1820. Tato peněžitá
reluice byla doposud dílem v opovídání, dílem v té
čáslci fakticky placena, jak od stany komise
ponapraveno ještě, náleží se sápských porovnaných
a posudlává bez rýdubu. Poníráda tato reluice ve
srovnání s bilancí komisi sumárně sčítanou,
o kterou se jedná, mnohem ménější ještě,
nemá žádná cena původní naturální roboty,
schází se tato reluice na základ pojednání
dle článku 43. patentu z 27. června 1849 bere.

1853.

Povinnování byly ještě kontraktujič ravaření
 jeden sáh důří v rochnostenských lesů na 30
 kr. dorážeti a všechny ostatní při hospodářství
 potřebné projíždky s koučem na a mimo pastrí-
 den za 1 kr. vykonávat, kteréhož ec mady až
 dosud konané práce neboli dny dle § 48. výsložko
 patentu docela bezplatně odvadají. Povinnova-
 ný František Blecha na domě čís. 96. a jeho před-
 držiteli měli povinnost službu rychtaříkov dědičně
 a bezplatně sastávat, pouze od veliké roboty a
 lehdy také placení reliice svobodní. Ujednáno, aby
 výnos 6 ft. Čmeč za ráklad náhrady a placení jsem
 reliice byl vztah. Dotčená robotní ablice odc-
 systém Raabského parodenu a lehdy, če původní
 naturální pobola v knihách gundersovich již vymazána
 a pouze placená reliice knihovně sjistěna ješt.
 Černav dolnorakouské myž říta ješt pro tuto obec
 1 ft. 15 kr. Čmeč. Zadržalosti z roku 1848 byly sli-
 dorány, učtovány a u přítomnosti komise zapracovány.
 Klarní tabulární přehled list. G byl zhotoven a zastup-
 ēním obce s patřičným povolením po složení jistin
 dodán.

Protokol ze dne 3. února 1853 jedná, o výkupu
 emfiteutických povinností bývalých rochnostenských

1853.

dominikalistů sláku Žampach: I. Obec Žampach
Oproštění dárky zahrada jící se klamě v kontraktu
podle Karabského systému z r. 1780 mezi vrchností a
dominikality bylo ustanoveno nové narozenání v ohledu pla-
cení kontribuce: vrchnost sama k placení této kon-
tribuce přijala, ale familiaristy se savařali gruntem
činži o jednu třetinu rovněž. Když placení kontri-
buce na familiaristy opět přeskočilo bylo, tito uvede-
noi příšáky více platiti nebudou. Oproštěné dárky
jsou: naturální roboty, laudemium 2% a 5% nájmy z grun-
tu, domovní činče po 3kr. 10. W. a robotní reluice při ně-
kterých číslech 1kr. 30kr. W. W., které v půlomoci obou
stran libidoraň, za pravé uenáy společenskutím, ře-
v hoahu přicházejí protokol jednání 9. IV. 1851, dle něhož
reluice po laudemiu již byla vyneřena a ohledně robot
dosud po 1den placena reluice per 475kr. Činče jako minější
mí paknutí cena se počítá. Domovní činče a grunto-
ní nájmy po všeobecné příšáky per 25kr. na 1kr. W. W.
opřeseny jsou. Kromě uvedených práv měli
dominkalisti povinnost v pádu poličky na základě
klamního kontraktu z r. 1780 poličkovou práci, to-
fis dilání a dorášku dříví a rice od 1. května do
31. října - jeden den pěši 12kr. W. W., od 1. listopadu
do 30. dubna za 10kr. W. W. vykonávat, tráhnout drážku

pohovorho dílu za 15kr. W.W. a ráhu měkkého
za 10kr. rozdělati. Za dorážku ráhu dílu 30kr.
potahem, když za jeden jenom ráh sedocekti mo-
hl 1fr. W.W. Výběr při všech posláních v 86 hlamůho
kontraktu dotčených hospodářských pojedkách
by v tomto s náčnou mrady. Pojmené práce se počítají
dle 6 letlého průměru od r. 1842-48 a rejstříků duch-
denských. Za základ se bere obilní cena per 1fr. 15kr.
Cmre. Domkáři, kleci robotní povinnost dle opovědi bud
13 nebo 16 dní ruční roboty měli, jsou osvobozeni. Opovězení
povinnost k odebírání piva a kořalky od bý. rechnosti
a s ní spojená povinnost náhrady za dorážku per
30kr. W.W. přednictvem sudu piva od výkupu se proza-
jmí vyloučují a pouze činče hospody per 4fr. W.W.
náleží - jen pro žampach. Výročné začíná 1. květ-
nem 1853. Čís. 57. v Bráhinci je dříve dominikánský
mlýn s grunty na věřejné řece Orlici, jenue k
výkupu přichází: a, činče a mlýna a gruntu
162l Cmre, b, povinnost řešení bez platu vrchno-
stenských klád, do jednání ročně na 30 kusů a
mrdu 16kr. Cmre pol 1 kus, což čini 8fr. Cmre
c, landemimus, či že již vyměřena reduce ročních
14kr 24kr. Cmre, od klerické povinnosti však jak v och-
nostenské konstituce od r. 1849 kodicílem přichází 4fr. 10kr. Cmre,

1853.

Čís. 96. ještě rustikální hospoda, při které povinnost k podlebitání nápoji v ochrlostenských bezplatnou odpadá, a se ptušnou nazává, že urbářální povinnosti i služba rytířská již vyvázena jsou.

Tabela o vyvázení gruntů

28. IV. 1853 ještě posledním aktem sňescení okruh povely naších pánů z moci řeckécké. Též se musili dříve naši vypláceti se starých kontraktů, o kterých jistě dívce mnoho neřekli, ačkoliv to mělo být vzájemné ohodnocení ochrnosti a poddaných. Archiv ministra vnitra pořídil nám opisy těchto tabel. Z nich poznáme, že 21 občanů podalo odvolání proti vyplaceném výměru výkupní jistiny s dobrým výhledem, neboť jim ruská komise výkup podstavuje změnila. Bylo to:

A. K 5970 Ld. f. 12.

jméno povinného	číslo domu	grund	Výměna ve stibura rok		řízení v konkrétních povolení		řízení v konkrétních povolení	
			rl	ha	rl	ha	rl	ha
Antonín Jarošek	1	zemědělský grund	1	37 1/2	20 40	5 50		
2. Antonín Felgr	3	- - -	3	57 1/2	52	7 14		
3. Jan Dostál	9	- - -	14 1/2		3 10	3 20		
4. František Vítězslav	114	" - -	9	2	-	1 40		
5. František Festálek postupem	57	městský grund	30	14	103	-	403	-
6. Antonín Felgr	4	zemědělský grund	1	34	20 50	5 40		
7. František Blecha	96	zemědělský grund	nevyplacené povinnosti a kontrakty					
8. Jan Výčítal	115	zemědělský grund	33 1/4	7 20	-			
9. Josef Kočí	126	- - -	1	37 1/2	21 40	3 40		
10. Vojtěch Kalousek	127	- - -	1	37 1/2	21 40	5		
11. Josef Doležal	133	- - -	1	37 1/2	20 30	3 40		
12. Jan Pražák	137	- - -	8	31	113 30	-		
13. Jáchym Jarošek	138	domkářský potok	3	57 1/2	41 10	11 30		
14. Antonín Felgr	139	zemědělský grund	1	29 1/4	19 50	-		
15. Antonín Pražák	187	- - -	36	66 1/4	1	-		
16. Josef Školský	176	zemědělský	1	67 1/2	32 40	38 50		
17. Matěj Pražák	189	- - -	33	7 20	14 40			
18. Antonín Jarošek	202	domkář	2 08	18	-			
19. Antonín Čížek	211	- - -	1 10 1/4	17 50	15 10			
20. František Pražák	217	- - -	3	-	40	-	2 20	
21. Otec Knášnice	-	zemědělský grund	1 30 1/2	20	-			
		Suma	75 44 1/4	901 10	538 40			

Tabela o vyvázení
grundů.

Tabela o vývazejí gruntů k roboty

Nezáplatné: Právo na zprávou ujmout vlastnictví	číslo dokl.	Gruntů:	Záplatné: číslo: 21.	Jistina, vykoupená: 21. kv.	Nezáplatné: Právo na zprávou ujmout vlastnictví	číslo dokl.	Gruntů:	Záplatné: číslo: 21. kv.	Jistina, vykoupená: 21. kv.
1 Jan Dostkojil	9	zemědilecké	1	10	17. František	31	sedlák	7 57%	13 10
2 Jan Čencl	17	zemědilecké	3	40	18. Josef Petráček	61	"	3 36%	14 -
3 Antonín Hadr	36	"	10	110	19. František Wrich	62	chalup.	3 36%	14 -
4 Antonín Vilek	31	"	5	1	20. Jan Peříčka	64	sedlák	6 50%	15 35
5 Karel Prokopec	69	"	5	1	21. Leopold Lipenský	67	"	47%	5 15
6 Dědice P. Hora	78	"	1	10	22. František Prokopec	69	sedlák	11 39%	77 40
7 Jos. Louček	92	"	9	2	23. Josef Dušek	72	sedlák	7 50	82 10
8 Jos. Matějka	93	"	3	40	24. Antonín Peříček	76	"	8 4%	52 50
9 Jan Lylar	114	"	3%	30	25. František Láček	82	domeček	17	140
10 Jan Felge	130	"	3	40	26. František Vojtěch	83	sedlák	8 19%	55 30
11 Jan Hájek	153	"	3	40	27. František Vojtěch	84	"	2 49%	18 50
12 Antonín Pražák	156	"	1	20	28. František Čirottl	85	domeček	15%	140
13 Leopold Lipenský	93	"	2%	31	29. Josef Halbřík	91	sedlák	10 08	67 30
14 Ondřej Rašek	94	zemědilecké	1	10	30. Josef Matějka	93	chalup.	4 21	19 -
15 Jan Kočí	10	zemědilecké	21	440	31. František Blecha	96	sedlák	6 9%	44 -
16 Antonín Vilek	31	"	10	140	32. Jan Kněžínek	99	sedlák	10 24	69 10
17 Jan Vilek	40	"	18	4 -	33. Josef Stejskal	100	chalup.	54	6 -
18 Antonín Pražák	156	"	10	210	34. Antonín Hora	101	domeček	32%	3 35
19 Josef Aliger	168	"	4	60	35. Jan Výčíhal	103	sedlák	7 34%	50 35
20 Dědice Noroháho	16	"	6	120	36. Antonín Skalický	107	"	7 06%	47 25
21 František Čáda	66	"	7	130	37. František Kroul	109	sedlák	3 57%	26 -
22 Jan tondra	6	sedlák	2 33%	19 15	38. František Halbřík	112	"	8 58%	59 50
23 Antonín Šoltásek	7	chalup.	7 57%	53 -	39. Antonín Kočí	113	"	10 34%	70 20
24 Josef Kavárek	8	"	20	210	40. Josef Halbřík	118	chalup.	5 5%	33 15
25 Antonín Pavlárek	11	"	6 12%	44 40	41. Jan Dostkojil	124	"	4 42%	31 20
26 Jan Kroul	12	sedlák	3 15%	21 40	42. Karel Kněžínek	125	sedlák	5 57%	33 15
27 Jan Vilek	13	"	7 11%	48 40	43. Josef Dostkojil	128	sedlák	8 26%	56 15
28 Jan Kočí	15	zemědilecké	16	145	44. František Ladec	132	chalup.	5 36%	37 15
29 Josef Petráček	16	sedlák	10 31%	69 -	45. František Svoboda	131	"	5 51%	39 -
30 Jan Procházká	18	"	5 21	35 40	46. Antonín Černý	134	"	82%	5 50
31 Jan Plíhal	22	"	4 30%	30 05	47. Josef Lipenský	135	"	2 34%	17 05
32 František Perina	23	"	6 25	42 45	48. Josef Rašek	136	sedlák	7 33%	50 25
33 Josef Kněžínek	24	"	7 39	51 -	49. Josef Peříček	146	"	3 25	22 45
34 Dědice Leopold Krotiny	30	sedlák	6 39%	44 20	50. František Plíhal	162	"	3 37%	24 40
35 Antonín Vilek	38	sedlák	7 12%	52 30	51. František Dušek	177	"	2 63%	19 15
36 František Kaláček	39	"	7 35%	50 35	52. Antonín Pohl	178	domeček	4	26 40
37 Jan elcoravec	41	"	10 38%	70 35	53. František Dokřík	188	domeček	4 16	28 25
38 František Blecha	43	"	11 34%	97 10	54. Antonín Vilek	194	sedlák	3 37%	24 20
39 Josef Tyhlaček	49	sedlák	11 19	75 25	55. Antonín Sladký	214	sedlák	3 46	29 15
40 Josef Sladký	51	"	9 37	64 05	56. Jan Blažek	220	"	1	1
41 Jan Blažek	52	chalup.	3 58%	19 50	57. Uhrnec	364	31 3%	24 28 60	
42 Josef Karálek	53	"	2 17%	15 15	58. Nesplatné: Výšky dle abolicionního kontraktu				
43 Leopold Výčíhal	55	"	3 23%	12 35	59. 22 1750 uroveně a dle mělnické pr.				
44 Jan Kulhánek	56	"	4 17%	28 35	60. 1820 vyminěno vysporovací jednání s protakním prácem.				
45 Jan Trnka	59	sedlák	7 12%	H8 -					
46 Jan Lipenský	60	sedlák	9 56%	66 15					

1853.

Závěrečné vyrovnání učiněno bylo 1. dubna 1853 proto-
kolem vypracovací komise a zástupců obce Knátnice kterou
zastupoval Jan Procházka, představený Antonín Šhalický,
poctivodoucí Antonín Vitek a Jan Kilar jmenem všech
ostatních. Zástupci obce sotili, aby výkupní jistiny nej-
děly o půl leteč (do 31. října 1853) do obecní prokladný holoo
byly obřeny proti placení 5% úroků, kleruělo pojmout pod
mátlakem právní esekuce vyplnití slibili, načež se zástupci
obce dalsího součinkoráml c-k. has vzdali.

Poště nám paní výpisu příložené v archivu
ministra milice sign. Vyoř. odděl. 44. 5970) jsou hodně leiko-
pádné, ale poněvadž připomínají mecenáše vývoji našeho
národa, opsal jsem je i s rámci germanizace.

Ovoboreni starou selských osak spocátku Alkoholismus.
mělo i neblahé následky. Nejhorské z nich bylo rozšíření
alkoholismu. Většině rozšíření pěstování brambor
přineslo také jed - palony lichy a nárobu korálky dřív
neznámé. A pivovaru v Žampachu přeslevena byla pa-
lkova licha, odkud sázeny byly hospody na celém pastrí.

Vypisují paměti manžana Výhnálka, rýmě. Paměti manža-
nika s čís. 91., kterak je nazýval jeho syn Josef. Některé Výhnálka
slychal Jan Výhnálek od svého otce, který zemřel v 91
roce svého věku:

Stará cesta po vsi vedla asi směrem

1853.

mýnější silnice. Dole asi u transformátoru odběhla vlevo za živobrova stavení do polí a vystila u Výčítalova písmku na hrázi, pod kterou tehdy byly 2 rybníky proti Dvorku. Jeden rybník byl také na horním konci, kde se dnes říká na rybníčku (Výčítalový Dválék). Když měli panství Žampachské Žemile, vydali nařízení, že v Hráznicích se nemají dřevě kachmy a husty, aby jim nešelby rybí potí. Antonín Dušek, otec Václava (čís. 173), hráz rybníka sám rokopal a odklidil. Po této výrovně se jeho dcera, Vlasta, vydala z Žamberka, kde vzdálenost od Žampach ještě vede k nově postavenému stavni Josefa Skalického čís. 118, ke skole, kde podbočila vlevo do cesty, Přechodského přes Lumperk a Hranice. Měla se tam stavět i silnice. Práce ruční i s pomocí měly občasné přerušení, když se vydalo, neboť od ruky bylo upuštěno. Tady položeného štítu je dosud na Hranicích vidět. Tore cestou jedli lidé sítitomysíčka na Žampach pro pálenku (koralku), od nás se všechny fudy využívaly k různým jedlům a do světa pa obchodům. Na hrázi vystila naše cesta do staré obchodní cesty vedoucí přes faktorii do Moravy. Fudy jedli se sít do Prostějova a Přerova. Utkáci faktorií se vydaly a platiny jedli až do Brna. Po zrušení roboty nevi udláky pozmáhal se alkoholismus. Opole nezbali. Mnoho se ukončilo. Na silnici se pády vzdaly, ale ani těch mnoho

1853.

netýlo zadluženost rostla. Hospodáři v neděli ráno po kostele šli do hospody, kde se vystávalo až do pondělí. Tdomy při každé práci musela být korálka, která se kupovala domů v měsíci. Skromní se voril celý rok písorcový kámen ze skály do vlasti na nádraží i jinam. To se vydalo, propilo se a ještě se vypůjčovalo - většinou od chalupníků, kteří byli řetnější a měli peníze. Místo uroků platilo se sáecím remákovem: za půjčený 100 sl. sácel zadlužený sedlák chalupníku do hnojeného pole pytl bramborů (asi 50kg). Ichleba chodili majitelé 150 měsíců polí vypůjčovati do chalup. Finak vypůjčovalo se vlasti žadatelům od lichářů pokoutně a platilo se až přes 15% úroku.

Pan František Skalický, rolník s čís. 39 vypravuje, že jeho bydla hůda nevěstil. Obilí měsíčila a nebylo na zemi. Pro měsíčku sítá jedlili sedláci až do Litomyšle na trh. Často byli na cestě přepadeni a o drobné obili oloupni. Někdy jeden vele obili pro všechny osletní ho jako svého doprovázel. Do mlýna se dávala směsice říla, rukou a hrachy. Chléb se pak krájel na osálce, protože nedízel pohromadou. Bramby byly fukral stenu, město bučel dlely se bramborové placky, kterými se častovali hosté. Zadlužení sedláci nemohou platiti uroků, odprodali pole. Takovým přesobem zanik platků známkly stetky: Hechtm - dnes J. Pfeifer, č. 43, Blaikur - dnes Hubert Petráček č. 76, Knátnického, Dolovský - dnes Krupička,

Radkov - dnes koci, mylnář, výčítalivo - dnes Dona.
lek pa hálkem žana Knárikického, Matějíčkův grumb-
dnes hostinec. Na zátiži, Kulhavého - dnes u knesum,
Sverclův grumb - dnes Felgr na Kocouří V. Petráčka),
Matějíčkův - myslí výčítal na Spáleníku, neudržela
se ani rychta, ani v hálky rozdělených domů poplu-
ník, tak zraucho domku Jarodawského. Albohol
byl příčinou rozoraču mnohých rodin a působil
mnoho neštěstí. Tak sedlák Josef Halberštál jeho opil.

Nad Humperkem u Kyhálkovy dnesní panely spadl
sozus, který jej přejel. Druhý den byl nalozen na
místě neštěstí mrtv s vysícenými vnitřnostmi.
Místo neštěstí osnaženo ještě obrázkem. V selském

Kavci řílo tehdy asi 15 osob. Hlavním výdělkem bylo
prádení lnu a škalcorina. Vše se pracovalo na poli
v zimě se mlátilo ve školních cípech, po včerečku se
přidlo. Dívky i dívčky dostaly úkol lnu, který musily
vprádat, potom mohly lepovat dílali pro sebe. Schácely se
práštky do slatků slůdce, kde při čadiru počle
loučí nebo bojorých lampiček se předlo, rozprávělo,
někdy i spvalo a tancovalo. Rozprávělo se nejrado-
ji o kráscech, mordích a čárách. Tak na čís. 11. byl

veliký grumb a patřil Janíkům. Janík měl
starou knihu, ze které duchy citoval. Jednou odesíli

Přášky

Povídy.

1855

do kostela, jenom syn pustil doma, a otec v tamní knižnici. Nájednou byla městnice plna čeklů, kteří na nebohého syna ple doráželi. Tak se polekal, že nevěděl, co počít.

Otec v kostele neměl pokoj. Zde tušení půměl jeji uprostřed městského kostela opustiti. Skokem utíkal ke otci domu. Po deseti vrací do staroviny, ne s brácnou spalivou, co nechteje ve světnici. Pospadl v ní většel hračku a pocházel jej do knojnice. Pořídil čertíkem, aby hráčky sebrávali. Čertík vymnul ruku na knojništi jako dírku. Takhle Janáček počal knihu čísti posluchačkám. Čertík, jak slyšeli dívky přibývali, tak nyví otcí ubírali, až zavíclí úplně.

Obroda měla až po založení "Severočeské jednoty", "Hospodářského spolku" a místní sdruženosti "sefaisenské" (v rok. 24., 33., 45.)

1855 počala už větší morá i kola! Dokončena byla roku následujícího. V okolí i vdejčidle stála morá, "cholera", která i ede mnoho lidí zahrátila. Poté následala hned jiná nemoc, "horka", na kterou rice mnoho lidí nepomělo, ale skoro každý namodral ptice týdní. Až do příštího roku se ta nemoc ta polohukala a lidé náramně mřízala a morila.

1863. dne 9. března slavila se křížová památku příchodu sv. Cyrila a Metoděje. Městnice se ten den v pondělí

1863.

pobočnosti vymenovala. Náš duchovní správce František Kounil měl velmi zajímavé hárání, kterakdyž by dva bratry vína křesťanského do Léč se dostala. Při tom bylo procesí, farář dal hudebníkům žel., aby s dětmi ku Svatce památky pe spodu hřbitovišti přišli. Následující den uvesl se učitel František Novotný se sousedy a představenstvem, aby v přítomnosti školních dítek zasadeny byly 2 lípy. Po schrálení úmystu učitele sousedy a představenstvo zaopatřily se 2 lípy. Posvali se hudebnici, z choru rovnely boubny. Když se první lípa, která pochází od hudebníka Josefa Novotného, počala rázeti, ravněla intráda i batony, pak počala chrálospív sv. Cyrila a Metoděje a narvala se „Cyril“. Druhá lípa pochází od Josefa Karlicka, kordice p. hudebníka. Když se rázela, opět rozvinula hudba pro chrálospěvu a narvala se „Metoděj“. Představenstvo a mnoho lidí bylo přítomno. (Zápis inol. knotky).

K větší delší památky tohoto jubilea zasadeny byly ke čtyřem stěnám apostolském slavností jiných dvou mladé lípy před kostelem blíz vrátek, jinouž se ocházel ze schodiště vzhůru na bývalý starý hřbitov - pak před školou zaseny jsou dvě lípy přičiněním učitele Františka Novotného a obecního představenstva (Josef Sladký - představený, Jan Sládek a František Knátnický - pastoře) (Zápis knotky farm!) 1863 - 4. 10. nynějšeho ročníku Aus. Víka uč. 38. Obvratelé

Oheň

přípravosti hned druhý den dílo, slámu a jiné dary nášeli a každý mu k nročním obecním pomáhal.

1864 říjnským rákonom po 13. září vydričen ješ školní Zrušení školního patronátu u všech škol kde všechny byly před r. 1877 a tež patronátu. náboženského fondu při zdejší farní škole. Tím připravali bývalí patronové ke školám, budou nadále obce poskytovati. Jíž dříve následkem vybavení obcí p. pravomocnosti bývalých pravostř. a výkupem c. slobody od- padly žámpachov vchyností škole poskytované 473 záhy dle k rytářské školy, myni' euse přestala povinnost platiti 4 $\frac{3}{4}$ záhy dle. Obec musí tedy všechno děl' obo- darati. Majitel plátku žámpachu odpiral i učiteli zdejším dodáratelům ve fassi mu vykázání hofoc. ředitelsk. a naturalie / soud pira, z 6. záku. dle. Učitel pál- val u okres. soudu v Ústí a soud uenal, že majitel plá- ku je povinen plátc platiti. Po podaném pokusu u místodvůrčestv v Praze 1866 rozsudek byl potvrzen. Maji- tel plátku odrolal se i k ministerstvu do Vídni, ale i to předně rozhodky potvrdilo.

1864 - 20. III. ohně v domě Aul. Kubity, č. 227.

Oheň

1864. - 21. IX. opět byla volba obec. představnictva a de- močího obecního rákona a volebního rádu. Volbu řídil okresní hejtman Karel Sitta ve školní bud- vě. Dvolemi byli všechni členové předsíti a ještě:

Volba předsta- venstva

1866

Franz. Blecha z č. 43, Jan Lhotácký z č. 99, Antonín Halbříšek z č. 183, Jan Procháčka z č. 18. Za předsedu venuho zvolen byl Josef Sládký, za radní: A. Kočí č. 113, Jan Hájek č. 133, Jan Dušek č. 59.

Válka.

1866. Válka rakousko-pruská (zesk. kroniky).
 Vynukly dve války: jedna ve Vlámcích s králem prus-
 ským, druhá u nás v Čechách s králem pruským.
 Vojsko schácelo se po okolních městech: Ústí i Kyšperku.
 Pak přišlo i do Dobrouče a k nám. Přijeli huláni a byli
 zde 4 dny. Potom přišly 3 setiny pěchoty pluku Herova.
 Ve škole bydlil rachmistr se svouhou a kanceláří, 2 dny.
 Dvojnici zde byli jen na noc. V Ústí i Kyšperku bylo vojsko
 asi 3 tisíce. Také tam byl štáb. 19. června přišlo mnoho
 vojska pod Ústí, do Kyšperka, 24. června i k nám. Ve
 škole bydlil generál Pleischaler a 4 dvojnici, ka-
 pelník a plukovník lekář. Václavko so vojsko odstáhlo
 ke Hradci Králové a Josefov, kde se vrátila ukutua
 bitva pro naši stranu neštátně. Naše vojska ustupují
 k Olomouci. 8. července bylo v Ústí už vojska pruske-
 ho velké množství. Měšťané musili opatřit Prusákům
 stravu, oves a seno. Lid utíkal do lesů a dobytkem
 a se vším, co měl. 9. července odstáhli k Olomouci,
 ale ještě totéž dne přišlo do Ústí 30 000 vojska jiného.
 Komandant posílal listy po okusu snářením, kolik

kteřá dědina má jím přivéti masa a chleba? Hnáhuice
měla dodati 986 liber masa a 1500 liber chleba.
10. července scháceli se čamčí páni sousedi ke škole a
padili se, jak dárku dodati. V poledne mělo vše být v
Ústí. Každý přinesl chleba, kolik mohl. O hodinu od-
poledne se jím chlebem i maso odeslalo. Každý pruský
vojín nosil bambičku. Když něco chléb od kupce nebo
šentíře, namířil napřed protiněmu. Proto jím každý
dal, co chceli. 11. července přišlo do Hnáhuice 6 Prusáků.
Měli ukradený řebřinový růž a pár selských koní. Nejdříve
se rozhodli u Simeona Lajenera, říada v ē. 93. Vzali mu přes
acent másla a mnoho láhví rosolky. Ve škole jeden rádal oves,
učitel žádný neměl. Když uviděl malého učitele nemoc-
nou, odesíli do fary, kde žádali víno a oves. Zde farář vína ani
oves neměl, vzali mu krávy, kterou u mlýna ale mrtvili,
neb jedně ženčí dorvali, sedy ji zase dostal zpět. Na Žampá-
chu pláckovi Láclovi vzali krávy, pivov, lžík a 30 měc oves.
16. července přišla do Kyjovka nová tupa Prusáků. Tam
jim museli odrobit 25 kusů horčicových dolyfka, akonečně
vydrancovali oše, co kde bylo. Ještě byly den odstahla ko-
ha do Ústí, která mnoho zlehota na jmeň uhrádila. Že-
lenov dráhu si Prusáci představili a jejich osy jedily
pař do Brna. Naš armáda ležela u Moronice, kde se
Prusáci vydvali a táhli k Ústí. 17. července do Ústí

1867.

přitáhlo opět velké množství vojska a na 800 vozů. Rozložili se na lukách okolo Ústí. Žádný nemohl ani do města ani z města. Po dy na poli lukách arabských nebylo poprati. Tehož dne jel učitel Frans Novotný do Brandysa, a musel zaplakat nad kramající občanskou, které bylo vojskem podupáno, vše se ani na stlamě nehradilo. Také se stavěl rychlosvět (telegraf) z Puska do Lecka přes Hýskov. Pusáci jezdí v našich vesech po želené dráze do Puska. 19. července přijelo opět 700 vozů z Puska, spotřebovalo do Ústí. Toho dne viděl učitel Novotný na věti telegraf. Před městem něli hráše. 8. srpna do Ústí přišlo 185 Pusáků. Obec jim musila dodat i krávu. Koupena byla od Jana Skalického. Ve škole byly utvořeny 1 důstojník, a 8 mužů, na faru 1 feldwebel a 2 kmáni. Připravil se jinu musila dát do Mittelwalde. Šestí valčiců přišlo i v Moravě i v Rakousku nepříležitě. Strana naše bojovala velmi neštastně. Vojnové chrabří - udaní - osak vedení vojevůdců spatně.

Krupobití

1867. přišlo krupobití, kterému sušilo všecku. Sedláci ani na chleba neměli. Náhradu dostali velmi skromnou.

1868. přišlo opět krupobití a rase úrodu sušilo. Celý rok byl suchý, pak se dobrodružila povodeň, a spásobila mnoho škod. Na Horním-koni voda vrála, stodůlku a půl milu, u Františka Fiály přední část světnice, ve které bydlil pán Fiály

Přečák. Její žena byla sama doma. Měli 2 děti. Jednu zachránila a vynutila jí svou. Než se vrátila, voda vrátila lavičku na břeh spolu druhé dítě. Lavička se v proudu převrhla. Lidé vytáhli dítě jíž mrtvé.

1870-89 dělaly se v Rotnicku sárky v místnostech k tomu neupravených. Lidé dostávali fosforečnou hnilec kosti a lidé umírali. Po toto ohnání sprostá sárka byla zakázána.

Toho roku byla velká drahota.

Drahota

1871 byla velká úroda. Obilí dobře platilo.

Úroda

1872 přelévali řeku u Valdštejna (vzdálenost 3 km).

Přelévání řeky

1873. odbyvala se komise na sále Františka Gláského vzdáleně u Valdštejna kosti posenku, které můrá učitel z Písečné, aby připadly zde posenky můrále obci. Před lety, když ještě netýla v Hnátnici fara a maličko, z Písečné učitel z Písečné, kam byla Hnátnice přesídlena, docházel až po pláštích bočním jako verhánka a spěrák. Za to ty posenky od obce kvůvale chtěl. Nyní má ale obec svého učitele, který také při koridle slouží, odpadl všechn titul a přesíráni těch posenku. Obec pak vysila sedy u senátoru školní rady, aby posenky dostala správ. Komisi řídil okresní hejtman a Lauterma Vozemek, obec zastupoval náš zdejší d. Faltus. Pováni i farář Jičínský, aby z pamětní knihy farní podával doklady. To však k tomu neznamenal. Obec dobyvala, co ji nepřidalo, a proto také dali můráli ani nemohla posenky ty jsou zříduši, a učitel Písečenský má jí co každor kohleda o řádu.

1874.

ně právě tak, jako farář Pšecínský má zde poslany bytke
mu dali jenomě k odplnění Kongrui. (viz. díl 134.)

Přádelna a vallha 1874 postavena byla u Lanšperského mostu přádelna až
u Lanšp. mostu. cha dleckým soukeníkem Ant. Broškem. Tam ohodila
hnátnická chudina pro přeči. Později se domácí halec.
stři - zdroj rýdulku.

Školní pole-
spos.

1872 pole učitane doposud řídícím učitelem chtěla obec.
Její žádost byla však u domu instancí zamítnuta: u obč. říd.
rady v Lanškrouně, a souk. Školní řady v Praze). Přesto bylo pole
obci po odchodu řídícího učitele Novohrádského zabráno a pronajato
v r. 1876, než se půstěhal Fraul. Michálek.

Most

1878 postaven byl pod hradnicí (asi v transf.) most na 1890 l. a
jednadvac. s úpravou cesty.

Bankrol

1880 byl bankrot Rakouska - úpadek bankovect.

Josef Dušek,
mučel

1881-1882 vzdal se učitelství Josef Dušek, významný učitel.
Odebral se do Ruska, kde u lázeňské kapely ve Varsavě co
první konala místo, obdržel. Jeho otec pocházel z Dobruče.
Zivil se pochodem. Zboží vozil na trukáři se svým klecí. Byl
se dostal potom do Bulharska, kde se stal dvorním kapelníkem
bulharského krále Ferdinanda. Za činn. si vzdal bývalou konces-
nou císařovu Alšíbitu. Na předním jezdíral do Hnátnice,
kde v pestří uniformě bulharské budoval všeobecný podiv. Donad
mu zde říkají Dušek Bulhar. Jeho brat něl Žabenskýho
Lipenských, setrnu. Celá rodina se rozesila do světa, dilali až v

Rakousích v kostnáčkách. Jednou se vedlo celé příběhu do v hostinci Fr. Výhnálka, kde je pan kapelník hostil jeho syn student na Sofijské univerzitě. Padl ve vitošské dolce jako bulharský důstojník. Po něm zemřel i otec.

1875. Přidala si Hnátovice pasítko, na kterém bylo kamennické Raciško obecí nářadí - díky, že tedy bylo zde kamennictví rozkvětiv. Skamenickým 1877 obec se opět uchádela po záruční školní rady o pole, které nářadím můžou učitel a řečené. žádost byla odmítnuta, jelikož obec neprodala díkareů, že jí pole bylo jedinou patilo.

1883. zavedeny byly pravidly pro metnické mýty a ráhy, dle kterých Metnické mýty se poté opětovat ve škole. Pošlo o včelaři na bletek, sely, větele, ryby a ráhy, fungy a ceny - alespoň úředně.

1885. vystavěl Karel Perlheffer mechanickou školovnu. Mechanická školovna Perlheffera. Bylo to v době, kdy Hnátovice měla nejvýšší počet obyvatel. Domácí školovní potřeby polom upadaly.

1885 založila místní školní rada školní matiku dítek školou. Školní matika povinná je vede ji do dneška.

1888 byla krutá zima. V létě Krupobití - velké kusy ledu. Krupobití vystoupely okna ve fáci i škole. Na hostinci František Výhnálka rozhlučena byla brádlice právě na stěnu stání v ceně pěs 800 zl. Krupobití přešlo jen úzkými páry, nebyla tedy po škole všechna úroda a skavení.

1890. Byvalá čísla 35 a 36 na Valdštejně, která s Partinami Valdštejn - patřila k Ptinskému, prodána byla panu Hnátovi pod číslem 38. přiděl do Hnátovice.

1891

(myní Prajáček a Lášler). Tu je důkaz, že rybník „Valdštejn“ (narozený dle majetku pánů z Valdštejna) patřil pánům z Valdštejna. Po smrti rybníku díky louky náležely obyvatelům. Pustiny, které mají rozparcelovaný dům Pustinský, k nimž rybník náležel. Protose měli na louky větší než jednu desku, prodávali díl za dílem občanům z Hnátnice. Dnesají na díly Hroding a Rcháčové náleží bývalý rybník občanům z Hnátnice. Ostatní členosti na Valdštejně vznikly oddělky od gruntu. Sladkovci a „Hubálkovi“. Nový Hubálkovi postaveno ještě 1856 a jeho pole patřilo gruntu Sladkého, polnosti Kacálka a Blaňka jsou oslatkena Výmálkova - důlež Vondrová.

Hlad

1891 hlad (viz n. 79)

Zápis obecní rady.

1892. Od toho roku jsou zachovány papíry o jednáních obecní rady a obecního zastupitelstva. Dříve se psalo jen na archy, které se v archivu nezachovaly.

Sml. starosty.

28. IX. 1892 zemřel tragickou smrtí vášnivý starosta obce Jan Prokopec. Naoněmu počítbu příbuznou bylo učiněno, aby se školní mládež, protose byli především místní školní rady. Tragedii i rovnal rodiny i tu způsobil alkoholismus, jenž podlehla manželka zemřelého.

Únosem o prodeji pozemků obec.

23. ledna 1892 uvedeno v obec. zastupitelstvu modeli očedny obecní zahrady a pozemek „Hrnčířská“ na úhradu dluhu za stavbu školy a fary. K té prodeji pro úspor občanstva

1892

nedoslo. Ten rok byl bohat činností obce. Kromě příslušby
ř. pochodu na školu a dplné přestavění faru zakoupila
obec stříkačku pro kterou postavila dřevěný stozár. Pro
žebříky postaven dlonívý kryt podél říčky u Pláhalovy
zahrady před školou, u které získala byla obecní
studna. Zdejší a výravisko nahore upraveny byly dle
předpisu (otevření a získání). Nemí pak díru, že na to-
lik vydání snášela se obec vikáti úhradu pro leješim
obecního lesa i rozevukem.

Činnost obce.

1893. Hověla se silnice od kostela k Žampachu a spoje-
na byla se silnicí vedoucí k České Libchavě do Písečné, kte-
rá před 2 roky byla postavena. Naše silnice dokončena
byla v září 1894 nákladem 8.300 zl. Pozemky na silnici
dodala obec zdarma a 11. února poskydli k občanské
hornímu konci na schodišti, řeši si upravení výjezdů na
silnici každý občanáč sám. 23. dubna obec u sekre-
tarstva místodržitelského ředitelství v Karlíně Perlhofferovi celý obecni' roze-
mek i za 15.000 korun, ale hrázník asi na nabídce
nereflektoval. Tehož roku rozádala obec o postavení
mostu přes řeku Orlici u mlýna okresní výbor. Dosud
tam byl hrad buď přejedem, když bylo v řece méně vody. Obec
Rohatice usilovala o postavení silnice z Rohatice
přes Valdštejn do Rohatice, ale kňatinci nebyla
doslu porozuměná.

Silnice k
Žampachu

1894.

Výkup zahrad. 1894 - 12. III. bylo jednáno na valné schůzi občanů Hnátnice, shromážděních ve škole o výkupu obecních zahrad. Říomě 15 členů ob. zastupitelstva. Přítomno bylo 123 občanů - ale ke procesení nedošlo.

Školní nadace 1895 - 29. II. Karel Perlhester učinil školní nadaci věnováním obci 3 měřic pole, a jehož nájmu mají být chudým dětem opatřovány školní potřeby (čís. k. 1474/2 pastvite, čís. k. 1474/4 pole).

Hostince 1896 - 30. III. bylo konzultováno, če v Hnátnici ještě 9 hostinců - rádost Jana Aligra, o nový hostinec byla ramčinta. Tehož roku na Dolním konci ročníku byla silnice nákladem osobním 2750 pl., 2 nové mosty u fary a č. 89. přes potok byly vyrobeny.

Drahola 1897 mokrý rok, obilí senovalilo, proto byla dráha 1kg mouky průměrně byl ra 6kr.

1900 žila výhrygula, brambor pěkná úroda. 1q sána pa 5pl., náma 1q na 3pl.

Betonový most 1899-1900 přes Olici u sv. Václava postaven byl betonový most firmy Uhliš a Velim pod dozorem inženýra Karla Hernyha. Nál. rádi 20.000 pl.

Jazyková nářečí. 1899-10. III. jednalo obecí zastupitelstvo o tom, jak pákovská vláda pa představitel Clariko odvolala Techum dané jazykové nářečí, má-li pro toto uráčku českému národu učiněno všíkerá přesuná působnost jízdního k ní obce pákovem povinná moci, rozhodit i net nadále

1890.

vykonávali v obci Hnátovici. Přítomní se usnesli jednomyslně takto: Tráslupci, obce Hnátovice úplně souhlasí s usnesením různých jiných českých obcí a připojují se k tomuto všečeskému protestu a ohlašují, že budeme všem statutu korporací v přenesenou pravomoc tak dluho odporati, dokud nebude návratem českému národu jeho jazykové právo ve všech úřadech a zemích koruny sravnatelnoské.

1900 - 1. ledna zavedena byla komunová měna.

Komunová měna.

8. srpna počeštil slavnou mší sv. za přítomnosti kněži Dr. Hugo Dostálka faráře a 5 kněží Dr. Th. Hugo Dostálka, zdejšího rodáka. Narodil se 1. dubna 1875 v ř. 128, na čísle správce byl v Rímě 10. března 1900, kdež měl i primici. Slavnost enfilá plata: Zlatá svatba svatba jeho parodií Antonína Pešáčka a Martý rozené Lichlovc. Obřady vykonal vnuček Hugo Přítomný byl možstní lidu v celé obci. Hostina byla v rodinném domě. Nyní ještě rektorem kněžského semináře v Hradci Králové. Svoji rodinu často navštěvuje.

1901 - 6/I. byla obec podsuvena po dlouho hrajícím sporu ke dalsímu dodávání 3 sáhů dříví k faráři, obecního lesa s dovozem (= 17 m³). Místo dříví adovoru platí myni obec smluvený pravidel 51 Kč.

1906 Z doravádní letní školního řízení byla školní pa-
hrada, letní činnost řízena byla s částí staré školní zahrady
za potokem.

1907 květnu bylo mechoviště na parcele č. 1059 na Drahách.

Mechoviště

1907.

Nadace Perlhef. Tehor' roku založil tvárník Perlheffter před svou smrtí
kraja pro chudé nadaci v obvodu 100 korun, ze kterých drohy se rozeš-
lyjí chudým v den smrti založitelsky tj. 26. listopadu.

Pokus o pojmenování 1908 podala fi Perlhefftova žádost o vykolení pop. čísel
obce 236, 264, 267 a 268 se zdejší školní obce a přidělení do
Lanšperku. Obec nezvolila a při dložení vyjednáva-
ní a řádu pochování komisi vystojovalo najevo, že se jedna-
lo o založení německé školy Schulvereinu. Postavena
měla být s alejovou expositurou nedaleko „Bráce“ pro děti
z bočních domů Dvorek a Valdštejn. Ale pro nuteč-
né finanční poměry obce k němu nedoslo, přeplněná
škola u kostela zatím pojimula a na stavbu expositury
se úplně zapomnělo. Za lo tehore' roku školní budova po-
kyla byla střechou poškozena na 101 08K. Dřev byl na
stře břidlice.

Změni školního 1909 průšen byl školní plat na dílny školu na oslavující a
platu. umělci platili původní obnos školními přáškami.

Hasič. strojnice o 1910 postavena byla nová hasičská strojnice s mostní věžou.
váha. Práce padána u tles. Hanisek R. Deverovi Náklad činil 36 700 K.

Kantýna Firma Perlhefftora, vedena po smrti Karla Perlheffra pojmenováním
nechtileho syna Bedřicha, pořádala o povolení kantýny
na domě č. 264. - byl to měst. hostinec v obci.

Čekárna. 1911 obec pořádala pědiboký plán obch. o postavení
čekárny u zdejší radnice, ale rádosti výhověm netrpo-

1913-1914

Dosud tam byl jen krásný domek.

1911 vyhořela usedlost Václava Výhnálka č. 83, hodola byla ohněm
uhájená. Také vyhořela novou pekaře Josefa Petráňka č. 115
a Kristýny Fialové č. 20, kterí vše podle svou nechyt. Číslo 18.
dostal František Hnátinský.

1913 první byl poplatek od otcem jménem brancům po
Zrušení poplatku
20 knipsářích káředímu od otcem poručníku, po selvdre- brancům
denému při odrodu, i al při narakování.

1913 upraveno bylo hospodářské stacionáře u školy nádraž- Štěpánk a řeky.
dem 1924 K 97 hal.

1914

Válka světová - mobilizace?

Světová válka,

26. července 1914 ráno přijelo auto z Lanškrouna, ve mobilizaci.
kterém byli úředníci a hejtmanství. Starosta obce
František Skalický dostal poznámeček nezdalovat
se z domova, že možná bude vyhlášena mobilizace.

Odpoledne přišel telegram mobilizaci osvamající a
nové auto soudce večerem přivezlo vyhlášky. Otec
ihned byla podešena na bicyklu poplachem buben,
klený bouřil po celé délce vesnice. Lid se sbíhal
ke naleporaným plakátkám předmíky okv.
hejtmanství. Po císaři volal „milovanej národy
do obrany. Mobilizace se stala předehrou války,
která trvala po celém světě, přes 4 roky měla životy i mo-
jek lidí a národů.

1914

Odchod vojáků.

Odchod vojáků - rozpočtání válečné bilice.

97 mužů se v Hnátnici loučilo se svými rodinami přede šňůrou a do 24 hodin za pohromadce četnické opouštěli svoji domovinu, aby nastoupili u svých doplňovacích velitelství nebo pluků, odkud vysílaní byli v ohromujících transportech na bojiště ubíci, ruské i ostatní. Nastal plác a nářek v postřílených rodinách. Ale ani si klerici nebyli dřív vojáky, nebo byli pro tělesné rady z vojenské služby propuštěni, netěšili se dlouho svobodě. V roce 1914 voláni byli všichni, kdo se narodili 1891-1894. K udržení klidu, o který drážďané rekordním tolitolem, umalo se 25. srpna obecní rada stupňovat, aby žobčanci dle pořádku vypracovaného na obecním úřadě konali hlídky po obci. To urážalo skakovatí smutné správy z bojišť o mrtvých a raněných.

Hlídky

Pronájem

Pronájem přišel Ant. Lipenský s čís. 9t. Dne 29. listopadu nás se opatruje isolaci místnosti pro onemocnělé osoby nakazlivými nemocemi (tyfem, cholera, uplanicí) v domě č. 38. u Jana Skalického. Uprosinci bylo nase odvedeno 42 mužů, z nichž 27 narukovalo už 16. ledna 1915. Na ránoční dárek vojínům v poli město stírky dáno bylo 10K a obecní pokladny - byl to na tolik vojáků poboček trochu

mály - nevěřilo se, a to oprávněně. Však všechny dobré, řečené
z dárků, rojící a zálopech, nedostali niceho. Rodiny pa-
dějí posílali pa svým mohým balíčky potlačené akváriu
polní postou, kterou přece doslý adresatum, netyly. Lisy-
houpeny pěši dopravov. Pro erář dodány byly 3 vagony osa.
Odvody pak následovaly bez konce. Odváděn byl každý,
kdo mil ruce, a nohy. Na edrání, rýsu těla a jiné vady
se nechledešlo - pa potlačen pro díla byl veškeren lidský
materiál dobrý. 353 máň dle svých sčítání, jichž Ztráty
prochled dle jmen, ročníků, a domov. čísel je připojen,
bylo vyhnané k Hradnice na jatka některých bojišt. Napočítali jsme 34 padlých, 18 zemřelých a nemocni-
cích nebo doma následkem ranění, válečných útrap
a nakažlivých nemocí, 8 jest nevěstných. Dva z nich
krajský soud v Chrudimi prohlásil vředně za mrtvou,
jim drá pustili v Rusku, kdež iží připravováše se
kamenné pivoletu v době svého zrajetí. Jeden z nich
zemřel v r. 1931, když mu náoral do vlasti nebyl dovolen.
Dva vrátili se jako mrači: jednomu rostřílen byl
oficej (žije ve Vídni), druhému pravena noha. 19 na-
řich předložených padlo z leh, kteří narukovali podji-
nnu než s Hradnicí. Na 80 máň přišlo domov po Invalide
válce na edrání, a těle znešacených, což jim u vojen-
ských prohlídek vyrobeno v 20 nepřístupnosti, k upeřaci.

Jostatní, kteří se vrátili po válce domů, mají většinou těla proštílená, nebo utrpěli nadraží újmu válečnými útrapami (hladem, zimou, vlnkem, řekou, slouhými pochody, těžkou prací, neoprávněnou otířenou nervy, hrušov, břízou a mučením nacistickými kresty). Každý prosil utrpení svého druhu, které se nedá ani dobře vylistovit. Celá řada těch válečných vydourálo, cíí umírá předčasně v době poráločné.

Drahola.

Drahola, a součení lidu doma.

Ale ani doma nebylo lépe. Rakouské četnické a četní udavači židásky udávali každý neposíťelní projekt. Przy byl počítán nedostatek potravin doma i na frontách. Drahola rychle ztrouhalá 21. února 1915 byl nařízen soupis rásob potravin a vyplastnění rásob, což v Hnátinci provedeno rázatkem během pravděpodobně důvěrníka Josefa Halbštáta, hostinského. Nařízení bylo vyhlášeno, že je určeno pro pšenice na jednotlivou mouku na 75% a měchám s moukou ječmenovou, bramborovou, ovesnovou a bukuřenou i bobovou. V Německu počali vyráběti mouku ze dřeva a slámy, měchali ji do mouky obilné. Unás se všem po Německu opíčili. Na elmt a rášenost takové měchaniny se nikdo neptal.

Předložen můjha k hradu, kde narazoval jsi možnosti a během svého výletu p obce Hradec.

že počátku odvodíš, někdy se laskavě povídají s tímto obec Fr. Konec, ale domovem skýtají povídání.

Šířka	Číslo	Jméno	Z denov. výletu	počet denn.	Poznámka	Délka výletu	Šířka výletu	Číslo	Jméno	Z denov. výletu	počet denn.	Poznámka	Délka výletu	Šířka výletu	
1	1	a Vojtěchová	1	1		1	1	1	Julius	1	1		1	1	
2	2	Václav Šípka	1	1		1	1	2	Julius	1	1		1	1	
3	3	Antonín Kočí	1	1		1	1	3	Julius	1	1		1	1	
4	4	Fran. Procházková	1	1		1	1	4	Julius	1	1		1	1	
5	5	Jan Kopecký	1	1		1	1	5	Julius	1	1		1	1	
6	6	Václav Výžitál	1	1	z Sopotnice	1	1	6	Julius	1	1		1	1	
7	7	Karel Dolešl	1	1		1	1	7	Julius	1	1		1	1	
8	8	Jan Dusek	1	1		1	1	8	Julius	1	1		1	1	
9	9	Václav Hlaváček	1	1		1	1	9	Julius	1	1		1	1	
10	10	Josef Pražák	1	1		1	1	10	Julius	1	1		1	1	
11	11	Jan Lánský	1	1		1	1	11	Julius	1	1		1	1	
12	12	Jan Alder	1	1		1	1	12	Julius	1	1		1	1	
13	13	Fran. Šípka	1	1		1	1	13	Julius	1	1		1	1	
14	14	Jan Kráček	1	1		1	1	14	Julius	1	1		1	1	
15	15	Jan Černava	1	1		1	1	15	Julius	1	1		1	1	
16	16	Jan Výprálek	1	1		1	1	17	Julius	1	1		1	1	
17	17	Fran. Hallstát	1	1		1	1	18	Julius	1	1		1	1	
18	18	Avt. Šípka	1	1		1	1	19	Julius	1	1		1	1	
19	19	Ant. Kočí	1	1		1	1	20	Julius	1	1		1	1	
20	20	Avt. Pražák	1	1		1	1	21	Julius	1	1		1	1	
21	21	Josef Šípka	1	1		1	1	22	Julius	1	1		1	1	
22	22	Josef Pražák	1	1		1	1	23	Julius	1	1		1	1	
23	23	Josef Pražák	1	1	+ padl.	1	1	24	Julius	1	1		1	1	
24	24	Jan Švátek	1	1		1	1	25	Julius	1	1		1	1	
25	25	Fran. Šípka	1	1		1	1	26	Julius	1	1		1	1	
26	26	Josef Pražák	1	1	+ padl.	1	1	27	Julius	1	1		1	1	
27	27	Josef Pražák	1	1	+ padl.	1	1	28	Julius	1	1		1	1	
28	28	Jan Švátek	1	1		1	1	29	Julius	1	1		1	1	
29	29	Václav Výprálek	1	1		1	1	30	Julius	1	1		1	1	
30	30	Avt. Kočí	1	1		1	1	31	Julius	1	1		1	1	
31	31	Fran. Pražák	1	1		1	1	32	Julius	1	1		1	1	
32	32	Antonín Hallstát	1	1		1	1	33	Julius	1	1		1	1	
33	33	Fran. Šípka	1	1		1	1	34	Julius	1	1		1	1	
34	34	Ant. Kočí	1	1		1	1	35	Julius	1	1		1	1	
35	35	Ant. Kočí	1	1		1	1	36	Julius	1	1		1	1	
36	36	Ant. Kočí	1	1		1	1	37	Julius	1	1		1	1	
37	37	Ant. Kočí	1	1		1	1	38	Julius	1	1		1	1	
38	38	Ant. Kočí	1	1		1	1	39	Julius	1	1		1	1	
39	39	Ant. Kočí	1	1		1	1	40	Julius	1	1		1	1	
40	40	Ant. Kočí	1	1		1	1	41	Julius	1	1		1	1	
41	41	Ant. Kočí	1	1		1	1	42	Julius	1	1		1	1	
42	42	Ant. Kočí	1	1		1	1	43	Julius	1	1		1	1	
43	43	Ant. Kočí	1	1		1	1	44	Julius	1	1		1	1	
44	44	Ant. Kočí	1	1		1	1	45	Julius	1	1		1	1	
45	45	Ant. Kočí	1	1		1	1	46	Julius	1	1		1	1	
46	46	Ant. Kočí	1	1		1	1	47	Julius	1	1		1	1	
47	47	Ant. Kočí	1	1		1	1	48	Julius	1	1		1	1	
48	48	Ant. Kočí	1	1		1	1	49	Julius	1	1		1	1	
49	49	Ant. Kočí	1	1		1	1	50	Julius	1	1		1	1	
50	50	Ant. Kočí	1	1		1	1	51	Julius	1	1		1	1	
51	51	Ant. Kočí	1	1		1	1	52	Julius	1	1		1	1	
52	52	Ant. Kočí	1	1		1	1	53	Julius	1	1		1	1	
53	53	Ant. Kočí	1	1		1	1	54	Julius	1	1		1	1	
54	54	Ant. Kočí	1	1		1	1	55	Julius	1	1		1	1	
55	55	Ant. Kočí	1	1		1	1	56	Julius	1	1		1	1	
56	56	Ant. Kočí	1	1		1	1	57	Julius	1	1		1	1	
57	57	Ant. Kočí	1	1		1	1	58	Julius	1	1		1	1	
58	58	Ant. Kočí	1	1		1	1	59	Julius	1	1		1	1	
59	59	Ant. Kočí	1	1		1	1	60	Julius	1	1		1	1	
60	60	Ant. Kočí	1	1		1	1	61	Julius	1	1		1	1	
61	61	Ant. Kočí	1	1		1	1	62	Julius	1	1		1	1	
62	62	Ant. Kočí	1	1		1	1	63	Julius	1	1		1	1	
63	63	Ant. Kočí	1	1		1	1	64	Julius	1	1		1	1	
64	64	Ant. Kočí	1	1		1	1	65	Julius	1	1		1	1	
65	65	Ant. Kočí	1	1		1	1	66	Julius	1	1		1	1	
66	66	Ant. Kočí	1	1		1	1	67	Julius	1	1		1	1	
67	67	Ant. Kočí	1	1		1	1	68	Julius	1	1		1	1	
68	68	Ant. Kočí	1	1		1	1	69	Julius	1	1		1	1	
69	69	Ant. Kočí	1	1		1	1	70	Julius	1	1		1	1	
70	70	Ant. Kočí	1	1		1	1	71	Julius	1	1		1	1	
71	71	Ant. Kočí	1	1		1	1	72	Julius	1	1		1	1	
72	72	Ant. Kočí	1	1		1	1	73	Julius	1	1		1	1	
73	73	Ant. Kočí	1	1		1	1	74	Julius	1	1		1	1	
74	74	Ant. Kočí	1	1		1	1	75	Julius	1	1		1	1	
75	75	Ant. Kočí	1	1		1	1	76	Julius	1	1		1	1	
76	76	Ant. Kočí	1	1		1	1	77	Julius	1	1		1	1	
77	77	Ant. Kočí	1	1		1	1	78	Julius	1	1		1	1	
78	78	Ant. Kočí	1	1		1	1	79	Julius	1	1		1	1	
79	79	Ant. Kočí	1	1		1	1	80	Julius	1	1		1	1	
80	80	Ant. Kočí	1	1		1	1	81	Julius	1	1		1	1	
81	81	Ant. Kočí	1	1		1	1	82	Julius	1	1		1	1	
82	82	Ant. Kočí	1	1		1	1	83	Julius	1	1		1	1	
83	83	Ant. Kočí	1	1		1	1	84	Julius	1	1		1	1	
84	84	Ant. Kočí	1	1		1	1	85	Julius	1	1		1	1	
85	85	Ant. Kočí	1	1		1	1	86	Julius	1	1		1	1	
86	86	Ant. Kočí	1	1		1	1	87	Julius	1	1		1	1	
87	87	Ant. Kočí	1	1		1	1	88	Julius	1	1		1	1	
88	88	Ant. Kočí	1	1		1	1	89	Julius	1	1		1	1	
89	89	Ant. Kočí	1	1		1	1	90	Julius	1	1		1	1	
90	90	Ant. Kočí	1	1		1	1	91	Julius	1	1		1	1	
91	91	Ant. Kočí	1	1		1	1	92	Julius	1	1		1	1	
92	92	Ant. Kočí	1	1		1	1	93	Julius	1	1		1	1	
93	93	Ant. Kočí	1	1		1	1	94	Julius	1	1		1	1	
94	94	Ant. Kočí	1	1		1	1	95	Julius	1	1		1	1	
95	95	Ant. Kočí	1	1		1	1	96	Julius	1	1		1	1	
96	96	Ant. Kočí	1	1		1	1	97	Julius	1	1		1	1	
97	97	Ant. Kočí	1	1		1	1	98	Julius	1	1		1	1	
98	98	Ant. Kočí	1	1		1	1	99	Julius	1	1		1	1	
99	99	Ant. Kočí	1	1		1	1	100	Julius	1	1		1	1	
100	100	Ant. Kočí	1	1		1	1	101	Julius	1	1		1	1	
101	101	Ant. Kočí	1	1		1	1	102	Julius	1	1		1	1	
102	102	Ant. Kočí	1	1		1	1	103	Julius	1	1		1	1	
103	103	Ant. Kočí</													

Běž. číslo	Jmeno	Příjmení	Narozený	Zemřel	Běž. číslo	Jmeno	Příjmení	Narozený	Zemřel	Gromáčka	Běž. číslo	Jmeno	Příjmení	Narozený	Zemřel	Gromáčka	
180 1891	Franz Habicht	76	1	+ padl.	212 1875	Vojtěch Kudrna	59	1			303 1900	Jaroslav Štehlík	57	1			Podlesnářová
181	Josef Lennau	87	1		213	Janík Lábl	212	1			304	Rudolf Kostál	57	1			
182	Franz Lipinský	48	1		214	František Hudec	148	1			305	Karel Kočík	191	1			
183	Josef Patáček	64	1		215	Jan Háder	2	1			306	Rudolf Štehlík	103	1	313		
184	Jan Polopek	1			216	Petr Orobek	248	1			307	Franz Kuthay	63	1	314	Karel Kuthay	
185	Ferd. Potříšek	76	1		217	Franz Pálček	27	1			308	Franz Blecha	13	1			
186	Aul. Ryčálek	22	1		218	Jan Peříšek	47	1			309	Jan Slováček	60	1			
187	Jan Fájta	29	1		219	Bohdánek	103	1			310	Joh. Sládeček	89	1			
188	Josef Dusek	70	1		220	Aul. Felgyn	210	1			311	Jos. Patáček	138	1			
189	Jan Dusek	43	1		221 1896	Jan Lipinský	90	1									
190	Jindřich Haller	26	1		222	Franz Drtala	16	1									
191	Jan Kočík	162	1		223	Jan Vítov	203	1									
192	Jindřich Prášek	138	1		224	Eduard Plešec	13	1									
193	Jos. Perina	107	1		225	František Krištof	15	1									
194	Alois Plecha	174	1		226	Rud. Lipinský	207	1									
195 1872	Franz Dusek	180	1		227	Franz Kudrna	190	1									
196	Adolf Felgyn	40	1		228	Jan Čušek	195	1									
197	Josef Haller	77	1		229	Aul. Kočík	111	1									
198	Vojtěch František	80	1		230	Alois Burianka	26	1									
199	Josef Kopáček	62	1		231	Adolf Haller	223	1									
200	Jan Lipinský	45	1		232	Franz Kudláček	118	1									
201	Aul. Holubář	49	1		233	Jan Háder	169	1									
202	Franz Pavel	28	1		234	Jan Šepšík	172	1									
203	Jan Patáček	146	1		235	Franz Vítov	368	1									
204	Em. Skalický	107	1		236	Jar. Šimek	368	1									
205	Jos. Václav	100	1		237 1877	Karel Holubář	368	1									
206	Al. Lipinský	67	1		238	Josef Lipinský	45	1									
207	Al. Haller	26	1		239	František Kudrna	82	1									
208	Pavel Štríbel	68	1		240	Aul. Felgyn	133	1									
209	Henrich Pákel	168	1		241	Franz Drtala	141	1									
210	Vojtěch Kočík	111	1		242	Aul. Kudrna	206	1									
211	Vojtěch Kočík	111	1		243	Jindřich Dilek	203	1									
212	Aul. Habenský	138	1		244	Jos. Výhledský	91	1									
213	Josef Drásek	81	1		245	Franz Kudrna	190	1									
214	Rud. Rajsek	83	1		246	Franz Prášek	188	1									
215	Josef Drásek	234	1		247	František Kudláček	187	1									
216	Jaroslav Pákel	127	1		248	František Kudláček	187	1									
217	Jan Lipinský	137	1		249	Doktor Kudrna	123	1									
218	Franz Káclav	65	1		250	Alois Skalický	103	1									
219	Franz Popáček	17	1		251	Jan Kočík	187	1									
220	Josef Lipinský	15	1		252 1878	Franz Kočík	111	1									
221	Josef Dusek	-	1		253	Bohdánek	100	1									
222 1896	Franz Felgyn	210	1		254	Franz Holubář	49	1									
223	Ladislav Lipinský	45	1		255	Franz Dusek	185	1									
224	Jan Dusek	62	1		256	Jan Kudrna	180	1									
225	Richard Štrálek	26	1		257	Jindřich Kočík	34	1									
226	Jan Lipinský	35	1		258	Franz Kudláček	39	1									
227	Adolf Moravec	60	1		259	August Felgyn	132	1									
228	Aul. Procházková	209	1		260	Franz Kudláček	109	1									
229	Aul. Václav	26	1		261	Vacl. Kudláček	226	1									
230	Vaclav Káclav	137	1		262	Jos. Drtala	238	1									
231	Jos. Matinský	222	1		263	1899 Aul. Drtala	25	1									
232	Vaclav Kopáček	237	1		264	Franz Káclav	287	1									
233	Franz Haller	215	1		265	Jos. Káclav	32	1									
234	Franz Lánsky	131	1		266	Jos. Kudláček	117	1									
235	Xaver Káclav	239	1		267	Jan Lipinský	207	1									
236	Jos. Václav	53	1		268	Jan Prášek	318	1									
237 1895	padl. Rajsek	83	1		269	Hubert Šepán	100	1									
238	Aul. Rajsek	92	1		270	Jos. Lánsky	46	1									
239	Tall. Patáček	8	1		271	Jos. Václav	81	1									
240	Jos. Felgyn	63	1		272	Franz Václav	168	1									
241	Vojtěch Kočík	34	1		273	Rudolf Kudláček	-	1									

Kdo byl odhádán na ty přípravky, bývají podlehl
hozijním nemocem. Kdo však měl moc a peníze, neje
dl huto mechanici, mělo si přes přísná nařízení dove-
stí opatřili dostatek mouky čisté.

Válečné půjčky.

Půjčky

Nastalo moci k úplnu váleč. slátních půjček.

U nás o tom jednalo zastupitelstvo 27. června 1915. Nabídlo
však k úplnu dluhující obnosy za vahady a slátnu
dlužní obligace. 34. IX. téhož roku si pochvaluji se upis-
vání III. válečné půjčky bylo na místním pověry slavné.

Na II. 1916 upisována byla IV. val. půjčka - obec uprala 1.000K.

Pouřil byl chudinský fond (422K), komunálce jiného 457K,
ostatek vyplývá v založené. 10. prosince 1916 upraveno
opět 1.000K, které uhraseny byly lombardem IV. val. půjčky,
obstara. 15. února 1917 převedena IV. a V. v. půjčka na obec

veloroumu v Ústí nad III. půjčka už dříve tam byla. 7. IV. 1917

VI. val. půjčce se upisuje 200K, poučadlo, nemí po moci pro-
středků a dřívější půjčky jsou již lombardovány. 25.

listopadu 1918 na prudký nátlak hejtmanství a berního
úřadu obecní zastupitelstvo uvedlo se uprati VII. v.

půjčce 10.000K na komunální úpis u censké banky,
ale 23. IV. 1918 uvedení to bylo zrušeno, protože v rozhodnutí
nebyl lehdy polibný počet členů. 30. IV. 1918 na VIII. v. půjčku

1916

usneseno uprati 2.000 K a náce bombardovati především
půjčky u místního profaisenky. Procedením pověřen
byl pokladník saloňu Josef Hallbrügel. K ujištění
zůstalo obci těch půjček za 5.400 K, které 14. října
1920 převedeny byly s doplatkem na ř. řetězí půj-
čku v obnosc 8.850 K, kterežto plátání papíry
obec dosud vlastní.

Přída.

Přída a drahota, rálečné hrušky.

Radni dostali rokaz týdně se scházeti ku vyřešení rá-
lečních dodávek a soupisů. K u konci 1915 roku
pekaři přestali peči bílé pečivo a býly potom i chléb
pro volný obchod. Mlýny dány byly pod řetěz doraz, mle-
si se mohlo jen na poukárky vydávané hejtman-
stvím. Rekvirován (nášléně odebíráno) byl též dýmek
hovězí a vepřový - nejen koně. Chléb, mouka, cukr a
dáreň byl jen na lístky. Koncem května do obce bylo
přivedeno 45 Italů z Rovereda a okolí Gardiskeho je-
zera, kde trvala válka. Byli nouzovou výrobními
obraceni rálečních hrušek. Rozděleni byli po stavech.
Na přání a růžu se až hrušnice podstříhaly na životiny.
Nekterí z nich odvedeni byli k rálečné službě, netolik
k odvodům musili se všemi muži zdojíti. Vého dubnu
1915 namírali 18 letí hoři. Na frontách dlouho nev-
tráli, podlehli nemocem, útrapám, mnoha jich se však

odrodil 18 letých.

13. srpna konány odpoody měří do 50 let. Ze 68 odvedenců bylo
32 řeckých neřádnicíků, se kterými bylo pro jejich nepohyblivost
a neohedinost při npráku i v poli nakládání surových ucladků.
Často pěvci, dělníci byla svědkem střípání manžela i otce němeč-
kon sási - obječuje ještě klukem. I měri důstojníky se
našli lidské bestie - často i v řadě Čechů.

Ceny potravin se zdrojovatelností. V dubnu 1915 byl 1 kg
chlebové mouky za 90 hal., bělá za 120 K, masa hovězího pažitky
ve spárovém 320 K, telecího 3 - K, uzeného 4 - K, másla 380 K, tvaro-
viny 60 hal, 1 kg brambor 9 K. Zboží bylo nedostatek, ceny
stoupaly. V říjnu už 1 kg másla je za 440 K, v pros-
inci za 6 K. Starosta a obecní písař na tu drahotu do-
stali po 40 K valenčního příplatku par. 1915. V polovici
února 1916 nastoupil roj. slubu narodení 1868 a 69, cel-
kem 2 ženatice osob. „Oltářní“ národní neprávce
byli častování ryhláčkami vojenských i státních úřa-
dů, hrozilo k prachem, oloven a oprátkou napříad. V
srpnu učitel V. Pavlík vypracoval soupis růsob obilí a
oseení plochy. 20. dubna 1916 nastoupil obecní písař
Blecha, který se mítal z vojny jako invalida. 13. listopadu
poslán telegram vyjadřující souhlas nad úmrtem dceře
Frau. Josefa. 28. listopadu súčasně se obecní písařem zde
pádušní mše po čs. Frau. Josefu a pale schůze. 11. prosince
1916 poslán ze starostvosti schůze ve škole obrazovým

1918

hodovačí projev prostřednictvím okr. hejtmanství na-
stoupivším Karlově. To už 1kg másla bývalo 7K, maso
brieclo 6K, vepřového 8-80K, telecího 7K. Před pouští dostalo se
na každou osobu na lístky k ušoupi 10 dkg bílé mouky na
koláče, 1kg brambor je za 24-30K, přenice až 50K. Jinak na lístky
se prodává jen mouka bobková a kukuričná. Ve školním
roce 1916/17 nastoupil službu učitel Augustin Vilek, který
se vrátil z vojny silně nervozní. V roce 1917 nastaly ná-
silné páitory obilí. Komisionář Ross křížil sojenckou
asistence prohlédával Havenu, zabavoval každý drobel
obilí i brambory kům, kdož očas rásoby dobitě neukryl.
Srdeč mnohých zatvrdla. Na jedné straně lid kříží ne-
dostatkem a hladem, dílem a podopřívý měknoukosťi,
léčka zakrnují, tuberkulosa mici mědno oslabený
organismus, ale na druhé straně u ostatních je pod rukou
víceho hojnlosti, splácí se dluhy a vznáší kapitál. Spousta
potraín kari se ve špatných ukrytech, plesniivý, čerou ji
myši, pronáší se vodou. 1kg másla je už za 12K, tráva
2K, v srpnu 1918 už za 16K + 3K. Jež se nedostává k uhlí,
15./16. 1918 prodána je řádost hejtmaistrí s opatřením
uhli pro školu a dán píkar k u nadělání vše dřív
v obecném lese. Uhli ovšem hejtmaistrům obskaráno
netylo a tak ve skřídla a v sobotu se pro nedostatek topiva
ve škole mohly rodit. Nemí kouče na obuv, děti, dndu

jak po různých časům jin v dřívacích, rovněž i lidé potřebují.
1. září 1917 usneseno k uvažování se polnímu pychu,
by soudě, si hledali pole na vzdajem. Od ruské fronty posu-
řila se mezi civilní obyvatelstvo uplavec a dostala se i do
Hrdlořic, kde na ní měla lidé konalov. 2. září 1917
zemřel na ní Václav Kacálek, nosič. Výjim jídlo k
odročku dětí 1900 rozené, které na počátku války
ještě chodily do školy. Že 13 odročku ještě M. Nejhůrce
bylo v r. 1918. Čeny koupají závratně každý den: 1kg
masla je při 57K, brambor za 12K, maso 46K, 1l mléka
otěm jen na lístky kojencům za 64 hal. - jinak neuží-
vá dostání! Cívek nitě jen za 50K, kora za 300K, kráva
až za 4.000K, podesivice za 500-600K. Obilí: pšenice 17
peč za 1.000K, ječmen za 230K, oves za 220K, brambor 180K,
1m² dům' k u pálení 46K, uhlí nebylo k dostání.
Potraviny, petrolej, látky, mast, cukr - vše bylo pro-
dáváno jen na lístky - ne vzdelyky a tak nepohan-
ného množství, že to na výšku naprostě nedokázalo. Ale
ani na lístky pak už lidé často potraviny nedostáli kon-
zisti. Před krámy, kde se otevíraly jen občas, když se mělo
vytěrat sboží (aprovizace) na lístky, dlouhé daly řady Aprovizace
lidí, hladem, zimou a nesprávním emisijnictvím. Překalo
stomu, děti se feroule. Často se říkalo, že po 10 vícce hodinách Fronty doma
sám ve frontě působí, nakonec doma - s neprávenou, když

1918

nesvědomitý prodavač čas. aproriace zatajil, aby ji pod rukou dechu prodal, nebo zajímečník vyměnil. Na lístky byl prodáván i tabák a kuriot, po které šly čeny i děti, nosti na tabačáky vyměňovaly se potom moučenky, cukřenky a ostatní čenky. Lidé i od nás procházeli do šířka školy, aby si poběžit a potraviny obstarali. Tajně přes kudlání ruky a testy. Nastalo vyměňování potravin, tiskátky, testy i šperky. I děti putovaly za drobném potravinu mnoho km, většinu cesty proplakaly a hladem jince či kurkou bušenou a boborohou chleba. Paní Františka Kočová, rozená Lychrová, jejíž manžel si postavil kiosk u školy, vypravuje: Doba byla zlá. V Hnátinci byli býchové ráhymili hladem. Hubičenkami, cukřenkami i penězi byli jmenováni na cestách než doma. Procházeli jmenem vesnice kol Litomyšle, bývali jmenem až za Chocni, hledajíce selky, které by byly ochotny nám potraviny prodati. Nesli jmenem jednou na rádech brambory z Hamručné. Mladí běhali i ustra, domu, říhalici, plakali hlad, když jmenem leprose šli tanu. Až na zpáteční cestu dostali kurku chleba, kterou jmenem donosa uvala sám, aby ji dřívě nezmědli, protože by pak stále už nechtěli jít. Na svaté vysílení dostali jmenem sbramotky domu až pozdě v noci po velikém bloudění. Ale doma jmenem shrábovali, že brambory

bory rafaelém v batohach zčernaly." Příly se jiné maceši
livé nemoci: svrab a španělská chříbka, na něž horo
všichni byli strašeni. Nejlepší, starosta, obec i jednotlivci maceši
byli předníky p. hejtmanství i berního úřadu k upisování va-
lečných půjček, celá řada jich bylo daleko nadél na cestách. Upisování
stalo se vykupováním z povinnosti jiných - někdy i z povinnosti
vojenští. Kádá dovolení vojáka byla placena mořem a mořem
úpisem. V Hrátnici se bránili úpisem, pokud to šlo.
Většinou došlo jen na slity, ale půjčky provedeny nebyly.
Provedené půjčky byly co nejdříve prodávány tičta i n-
zkráton. Po Rosori prošel reknice hvozdíkým úřadulem
fi. Semych a spol. a tiskl jmenem Českého přidělení hejtman-
ství a Lanškrouně. V Hrátnici se vyznamenal
parilovskářská kuršta. Prohlédal s patolami madars-
kých vojáků chalupy od chloubu až po půdu, odhado-
val výnos úrody už před sklonem napoli. Dle odhadu
předepisoval, kolik odvedou. Vytáhl 2 kmene brambor, a
hledal pravou a odhadl, že bude úroda na tucíci
150 q!!!! Vr. 1918 přebral sv. funkci učitel A. Vi-
sek. Mnohým v Hrátnici ulichčil, mnozí na něho
zpomínají ve stánu. Byly to lehké doby, kdy často
dobré snase podkládány byly nejčernější úmysly.
Za jednoho lakovce kypelo mnoho jiných potěšujících,
nastal chaos, a němž často ten, který rástoby měl ve-

Svrab.

Španělská chříbka.

Reknice?

1918

liké, neodvedl ničeho, ale všechno obili tajně pod rukou
za převyššené ceny prodal. Živnému pak - sejmíma je-
nám, kteří měly muči na rojič - vzdali poslední drobot
obili i brambory. Rodina taková byla bez motorového stroje
vydána hladu. Na plodinách i dobytku pod rukou
prodávaných vydělávaly se sumy mnohem výše. Kdo
prodali je agenti, kteří je prodávali dále. Knížeky
českého rechody, při kterých jedna věc proslala
diskréjným pukama a každý u ní vydělával. Kdo
si že sousedka výčípalova měla pronajatých 5 měřic
pole po 16 barunách p měřice. Nájemné nevýšla! Poté
borala do činnosti pernáckého máslo. Zašla si ku
svému nájemci a koupila od něho 2 kg másla, zane-
si přitah 100K. Doplatila sedy ke nájemnému ještě
20K. Před válkou by s výnosu nájemného byla a 1.600K
koupila 50 kg másla. Na omlouvce mědělců budou
uredeno, že sami rámatuč vysokých cen nedělali, měli
agenti a obyvatelé měst, kteří se s batohy vydali na
venkov, natáheli na potraviny nejen vysoké sumy peněz,
měli i šperky a celé výbavy po nevěsty. Ale i tak dovedl
soused sousedu prodati 1 kg pšenice za 1.000K, jen toliko.
Peněz papírových bylo té doby u nás mnoho. Dny se
kouskem hrály fiskly vedne i moci. Na podporách se
scházelo do obce na 54.000K, měsíčně. Ale bylo třeba

za ně pořídili oblek, který byl cína 150 K. Spříjemně
ně klesala mrazenost - potálo hřívění - i mri červami. Je Pokles mrazenosti
mne upadaly v nerájnost. Oséni i ohrožených nebylo těžké
pov k dostání. Operovali jej jen výnětově a ječmen.
Žato kořálek byl dost, zejména spolu s punu vrstva.

Mnoho toul spruště lako byla však také sed-
ce ryb, sladá, která byla vždy otevřena pro mnohé a
poliční.

Pro posouzení uvažím, odhad čísel, atd. Odhad čísel me-
narodním řádem práce celé světové války: Počet vojných.

Mobilizováno bylo na 70,000.000 vojáků, z toho
přes 10,000.000 vojáků, a 3000.000 civilistů. Přes 6,000.000
vojáků bylo raněno leče - 14,000.000 lehce. Po padlych
zdech na světě na 5,000.000 dudu a 9,000.000 ztrátka. Váklad na vojnu činil 10 bilionů Kč. Jest to číslo, které
si všeobecně prostě neumíme představiti.

Není dínu, že na rálečitosti obecní správy se této
by hrály netýlo časy. Rozpočet na r. 1918 udělaný. Rozpočet 1918
byl jen od oka: Polářat 7.803.31 K

Příjem 3.501.33 K

Schodek 6.301.98 K má se uhradit:

50% půjček obecních a daňové základny 7.414.17 K = 3.707.03 K.

35% - - školních = 2.594.95 K.

Na všechné základy školní účet 1.800 K, ostatek jest školní
mařat.

1918

Oběti

Běžné číslo	Iméno a příjmení vojaka:	Věk u moci 1918 narození	Místo při úmrtí	Poznámka:
1	Josef Prášek	11.6. 1872	Padl	
2	Antonín Štěpán	14.2. 1875	Padl	(20.6.1915 voják sv. jeho ryt.)
3	Antonín Halbritál	19.6. 1879	Že. Salo - nevěstuj.	
4	Václav Kroil	24.1. 1880	Padl 2.10. 1915 u fes. pl. č. 100. na d. frontě.	
5	František Vítězko	7.4. 1880	Padl	
6	Antonín Moravec	4.1. 1881	Padl zem. v Hruškovici 1914 u Čembrové	
7	Rudolf Blacha	3.2. 1882	Padl 1915 (Emila Blachy)	
8	Jan Prášek	12.6. 1884	Zemřel ve válce v nemocnici v říčk. t.	brot. Brusy
9	Antonín Přibhal	20.1. 1884	Zastřelen v Kaprošovém o útoku s jahodovou	č. 1915 u Lutyně pl. řad. Štěpán, když byl v záloze
10	Fran. Kralochvíl	11.7. 1884	Padl (Mářen Prokásky bratr).	
11	Fran. Prokopec	12.2. 1885	Padl	
12	Theodor Tymlálek	4.4. 1885	Padl u tel. města Aszaru 26.9. 1918.	
13	Fran. Neudl	25.2. 1886	Padl	
14	Jan Petříček	12.4. 1887	Padl u Polomína 24. X. 1915 v Haliči.	
15	Josef Pavel	28.1. 1886	Udava se později za Fr. Práška.	Padl
16	Jakob Prokopec	17.2. 1887	Nevěstuj. Byl u předníků v Rusku, ne doma nepřistál.	
17	Václav Vítězko	20.3. 1887	Padl	
18	Lopold Hrdina	10.4. 1888	Padl	
19	Václav Zácaleko	25.5. 1888	Zemřel po válce.	
20	Václav Lipenský	15.6. 1888	Zemřel násl. válce; útěk po válce.	
21	Bedřich Lipenský	23.7. 1889	Padl (hostinu vytáhla jeho brat.)	
22	František Halbritál	7.7. 1889	Zemřel v zajetí v Rusku	
23	Josef Halbritál	26.1. 1889	Padl	
24	Rudolf Zácaleko	24.7. 1890	Padl (z Humpurku).	
25	Josef Kalousek	10.2. 1890	Byl v Německu Dne 13.2. 1917 zabit u řeky Soudoměřské.	
26	Jan Skalický	9.6. 1890	Padl u Trenérku 1915.	
27	Emil Peřina	1890	Padl 3.10. 1918 u Monte Artida u řeky v Haliči.	
28	Antonín Dotálek	16.6. 1890	Padl	
29	František Dostál	18.5. 1890	Nevěstuj. (brat. Jakob Dostál)	
30	František Matušek	15.1. 1890	Zemřel v zajetí v Rusku.	
31	Fran. Halbritál	7.6. 1891	Padl	
32	František Lipenský	22.8. 1891	Zemřel 11.6. 1915 v nemocnici ř. Želez v Archataze v ranském Rusku.	

války.

Číslo čísla	Jméno a příjmení vojaka:	Ježo denník d/1/18	Rok narodení	Poznámka:
33	Josef Palicha	64	1891	Padl
34	Emmanuel Skalichý	107	1891	Nevěstiny (sestroje Lenda).
35	Fraul. Pavel	18	1892	Nevěstiny.
36	Hannibal Přibhal	162	1893	Zemřel 1917 poškozen v mimošest.
37	Vojtěch Žocí	111	1893	Padl
38	Antonín Salounek	138	1893	Zemřel ozajstí v Rusku.
39	Josef Dušek	334	1893	Zemřel ve řídce v Uhrách nemocí.
40	Josef Dušek		1893	Padl 16.7. 1916 u Dobradu v Právorné.
41	Jan Dušek	62	1894	Nevěstiny k. mordem, mrtvých.
42	Antonín Kycířel	26	1894	Padl během po A. Ottovonovi (z. č. 6.)
43	Václav Zopecký	137	1894	Klára, padl.
44	Adolf Halberštl	123	1896	Zemřel v nemocnici 26.7. 1917 v Jerdičově v Rusku.
45	Alois Cimprich	1897		Zemřel během války.
46	Fraul. Ortina	115	1886	Padl
47	Ferdinand Fiér	236	1886	Zemřel doma po válce.
48	Karel Hubl	264		Padl
49	Karel Hýbl	59	1879	Zemřel na pochodu domě 27.8. 1918 na obecní kresce v obci v Gabrovice Dubrovické.
50	Josef Krahulec	168	1878	Padl
51	Antonín Klensma	156	1876	Padl 3.5. 1915 u Peredova v Rusku.
52	Antonín Hrdina	106	1877	Padl nejd. bojiště 4.5. 1917.
53	Josef Hrdina	190	1897	Zemřel 25.7. 1915.
54	Bohumil Štěpán	100	1898	Padl nebo zemřel ozajstí.
55	Rudolf Kacalotek	247	1899	Zemřel 3.5. 1918 v nemocnici ve Francii.
56	Jan Hájek	269	1878	Zemřel doma.
57	Fraul. Vítěk	200	1878	Zemřel po válce jako invalida.
58	Jan Pavel	28	1878	Fritzel o Gusfu, lež zde od 1. 1929 pro naložené pozůstalosti, zemřel 1930, zanechal vdovu své dceru.
59	Fraul. Kulhaný	68	1890	Zemřel 1918 nejd. vleč. u trap. vrátil se na prahu podnado domu (právoraždu).
60	Bohumil Dorková	133	1897	Zemřel od poranění 10.7. 1920 v nemocnici v Kostelec.
61	Fraul. Žertina	122	1886	Brádlař padl u pozicistů při holení své granáti v Dobříčich u Slovenského 1919.
62	Josef Černil	215		Nevěstiny (jeho sbatalínum do Ruska)
63	Fraul. Halberštl	215	1893 mrtv. 1894	Padl

Rozpočet 1919. Na rok 1919 jiví se rozpočet obecní v roce jiskou na r. 1918.

Potřeba ... 9.691.69K

Příjem 3.387.34K

Schodek 6.305.45K se utrácí:

50% příjme obecních = 3707.08K

35% " školních - 2.594.95K. Navícne náklady školní
čpít více o 1.800K.

Státní prával

Státní převrat 28. října 1918:

Do vichřice vlivů, rekoncic, správ o padlých a mu-
micejmých, poplašných správ a bojistů, hladu, bády,
událostí, prostoprávnosti sasvěla rárečná slova:
"Fraboda - přeoral - konec války - republika!"

Radost a nadšení emocií se všechny klečí
již řádili doma, i těch, kteří byli na frontách.
Sam jsem se v Libérii doviděl o dosáhnuté svobodě
létařů o 2 měsíce později, vypravil tedy vzpomín-
ky současných, pokud sem jich podařilo zachytit.
O konci války proskakovaly už dívce správy,
ale nikdo neviděl ničeho určitého? Paní Amela
Aligrorá, manželka odchodu, asi 3 dní před
převratem jeli slakem do Lanškrouna. Jel

současné nevinný muž, který na každém nádraží ma nástupiště vystupoval české národní písničky na trumpetu, ale nicho nemluvil. Četnici jej nezatížili jistě, že užilé bude konc války.

Josef Vycílal (p. o. 92. ročník) byl doma na dovolené, kterou prolákl o 12 dní. Převrat čekal, netot byl v zajetí v Rusku, kde měl u 5. pluku T. G. Masaryka ruských legií syna, se kterým se několikrát sešel. Lám do legií nerstoupil, protože byl starý. Doma však ani své manželce o tom všem nicho nečekl ze strachu před prozrazením. Ráno řekl pro vodu, na škole uviděl papír s národních barvách, hned poznal, co se děje. Zahodil papír a ulíhal domů, aby čeně koncičky přistral padostku správnu o konci války a kloně, eč má syna zdravého v Rusku u legií. Od jara nosil u sebe sedáké to tajemství.

Převrat byl vykonán celkem opatrnicely - nevěřilo se v opravdovost a hromáku republiky. Ani obecní zastupitelstvo se nesešlo k projevu radosti nad svíkánou svobodou. V pondělí 28. října se všechno nedělo nicho. Až 31. října ve čtvrtek uspořádána byla slavnost. Částečně ráno hudeba, procházející vesnicí krála veselé

Slavnost v
Hnátnici

1918

národní pochody. Přibýšky občanů osoběny byly kočinami i prapory českými a státními. Školní budova využívána byla kočinami i prapory. Na ochranném plakátu se napsalo: At říje Československá republika. Před budovou růžem bylo slavnostní řečníště a postavena byla veliká slavnostní brána. Slavnosti se někdy trvaly plně školních dnů a stravovány v národních báňách, občanstvo a sbor dobrovolných hasičů. Po zahájení slavnosti radním Josefem Halbristátem promluvil k vpruženému slni učitel Aug. Vítek a farář Lad. Tůma. Zapřeny pak národní písni. Potom konání slavnostní průvod po obci. 4. listopadu 1918 zaplatila obec muzikantům za pojednanou slavnost založení Československého státu z obecní pokladny 186 K. Pan farář si sice neoslal pozvání, ale doma neuvedl na vhodno do farní kroniky zapsati slavností a výročí našeho státu. Obecní kapry, ze 15. prosince minují rok protokole, ře přináší i jiní členové zastupitelstva, kteří se vrátili z války (František Kroul, Josef Hnátník, Josef Výčítal) a státním přeratu nikde ani slováčka!

Až v sobotu 2. prosince dělnici v Horní vodné

s velikou slávou potopili orly rakouské, které se
skrýly u firmy Hernychovy jako státního dodavatele.
Očistu na trafikách udělali až po neděli - pořád se
ještě nevěřilo. Nekterí majitelé trafik rakouské orly sun-
dali sami. Německý nápis na nádraží Friedrichwald
znamenal černou barvu Kopecký, hostinský od
Václava, ačkoliv přednostou stanice byl sloup hnál-
mického němců Filipa, který ani slíškal česky neumí,
na Čechy bohopustě nadával a vše vyhrošoval jak
se pomstí, až rase Němců se dostanou k vlaže. Ke zkušiv-
cemu tímto zácházel mladý náš sládek až příliš shorbař.
Byl všechnale vysoký, aby se podrobil zkoušce se
státního jazyka. Tadyž tak nevím, dáma mu byla
dovolená a lhůta i pokut - pak teprve byl dán pivo
neprůstřílný k dalšímu duševnímu dojemu. Jeho spojenecem
byl ředitel Perlhofferový soudce Ziemund. V kanceláři
Sovární sloužil proskoval vysílenými obrazy Karla
Pošledního a Viktora. Tadyž byla 1927 Sovárná proda-
na fi Hernychové, ta tento ředitel se zbabělého stra-
dala, když se neučil, se občil.

Na frontě.

Jan Dusík, rolník z Č. 294. vypravuje: Byl
jsem vojincem u pěšího československého pluku 30.
z Vysokého Mýta. V neděli 28. října 1918 pozdě večer

Na frontě.

U 30. pluku.

1918

obdržel pluk rozhod odejít z italského města Paro-
ne do rákopí na řece Piavě. Ale Česi posíleni spá-
rami o událostech v Čechách i za hranicemi neupokojili
rozkazu, ale v největším pořádku za zpěvu písní „Kde
domov můj“ a „Hej Slováci“ nastoupili jímců cestu domov
vlasti bce důstojníků. Druhý den vynášlo bylo za námi 16
českých důstojníků, mezi nimiž podplukovník Žeran. Ten
se nám nabídl, že nás povede. Gradoští jsme se
mu podřídili a do téže jsme udečlali. Poře mniché
přehádky a něco speciálního podařilo se mu dorušit
nás až do Gradíky. Tam dorušeli jsme se o
zřízení Československé republiky. Nás velitel Guan
chtěl můstku radostnou tu správu přečísti, leč pro
pláč a sotnutí tak učiniti nemohl. Správu přečíslil
tedy plukovník lékař Dr. Kupec, který také s námi byl
na pochodu. Hudba zahrála „Kde domov můj“
„Hej Slováci“, respičali jímcí si shudbou, prosolali
nám novému novému státu, radosti a nadějí jsme
jsme se objímali a libali všichni vespolek bce po-
dilu hodnosti! U pluku pavedli jímcí si hned
české velení. Na dalšímu pochodu nás jihoslo-
vaní srdečně pozdravovali a vitali. Už před
námi dorušila se k nim správa, že Česi procho-
dují domov. To nás jsme odložili vše, co upomínalo

na Staré Zakouško, zejména Kokardy. Návrat do vlasti
vsak nebyl snadný ani pro tak sporádany pluk, jako
jsme byli my. Až za 14 dní jsme se dostali do Olomouce.
Ve Štýrském Hradci se proti nám postavilo vojko ně-
mecké národnosti, a z kulometů spustili do nás palbu.
Vyhromili jsme se na ně. Když viděli naši sílu, uprchli.
Ve Vídenském Novém Městě silná vojenská skupina nás
rákerně přepadla palbou z pušek a kulometů. Rychle
jsme z olomouckého výskahali a vrátili jsme celé město užitkem.
Odpisce jsme schyteli a odstrajili. V Hrušovanech na
nás při čekali Němci. Podplukovník jim ráh už předem
telefonoval, co se jim stane, neuchájí-li nás klidně do svého
domova projeli. Počkali se a dali nám pokoj, obdarovali
když viděli, jak máme pušky a kulometry připraveny. Když
jsme dorazili až do Vysokého Mýta, kde nás už celou slávu
očekávali. Sokolská hudební parada nás na návštěvě,
kde nás obyvatelstvo nadečně pozdravovalo. Karode města
nás riečky uvítal. Na rozloučenou jsme dostali každý v
nemocnici masku čaje a k tomu velikou buchtu. Pak jsme
se rozjeli domů k u mym druhým a bylo to nejradost-
nejší vítání po tisíce letech.

Za frontou.

Franěšek Žrouček, občasnému byl učitelského
skladisté v Dvořešti v Rumunsku, odkud rychleli.

Za frontou

1918

1918

vojáci k jednotlivým dvorům v okolí, ze kterých
přiváželi krmivo pro koně. Zpráva o převratu doma
rozšírla jej až 8. listopadu v městechu Targovišti.
Dověděl se to od účetního poddůstojníka Rakule
(bratra pražského pedagoga), který přijel z Bukurešti.
Zpráva ohodněla kokardy a čepic. Druhý den jeli do
Bukurešti, kde byli velikou promuštěni. Do vlaku
byli přijmuti až následujícího dne. 23. listopadu dojel
Károly až do svého domova.

Vystřílení.

Vystřílení.

Kadot se svobody, která po státním převratu Károlyho
zachránila, byly vynulala. Váleční stohatlici se obávali
o dobré časy - čepici se nemohli dříkati časem lepíčk. ¹
Větší rájem bylo vlastní podpora než o svobodu. Chy-
tráci a pochybováci díleli v tomto dvojího cíle: jedni
pro republiku, druhé pro monarchii, kdyby se republika
neuskutečnila! Károly očekával, že svoboda sice vymění
vše k dobrému, že republika vše lepší, ale sám se
měnit nechtěl. Málo bylo tich, kteří dovedli světovou
rakví nejdřív u něk. Čenž potrvává sice klec na
níkolik dní, ale když se nevyslovní na řízení a nestíhálo,
jak běsí čekali, sloužily čenž ještě rýč, než byly před pě-
vatelem. Károly hukoval na malou cenu peněz, ale pěse
rád by obřásky bral. 15. prosince 1918 uměl se svou vlastníkem

1918-1919

válečné půjčky si ponechali a na půjčku svobody uplatili 1.000 Kč. 8. listopadu místní školní rada uvedla u výstavby do Prahy k ministerstvu žádost o přimluvu výrokům užití pro výstavbu škol. Koncem února 1919 skolkové koruny československé byly peníze, aby kterou je rozesílají od peněz rakouských a maďarských. Skolkování provedeno edc bylo o záložnici, bohužel celkové číslo skolkovaných korun se dce neuchovalo, ale jistě činilo přes 2,000 000 Kč. Země naše byly vpravdovány za války tak, že se nedostávalo počáviny (obilí a dobytek) a prázdniny. 1919 v Americe organizována byla akce hlavně mezi českými a slovenskými krajany s finančním fondem evropských dětí, aby překonány byly smutné následky podvržení dětí. U nás C. ř. péče o děti a Praze zahájila postřednickoum skolkového komitétu místní komitety - tak utvořen byl komitét za vedením vrátilce A. Vlka pro péči o děti i v Hradci Králové. Dílení pokrmů v Americe k nám zasílané posílány byly ve škole, kde se vařilo kakav i polévky a rozdávaly se suchary pro koláky, děti muisí.

17. dubna 1919 sbor dobrovolných hasičů obdržel 100 Kč v pokladnici
platnou na slavnost výročí 1. lip svobody. Na návštěvě starosty Kacína dubně
umiscono bylo dátí vrátili dudy u školy podvodu, že poz-
rujiší svými bočními žádat věřejné studny, které by krosilo
sestřílnu. Byly to duby posazené při narovnání korunního

prince Rudolfa.
Legie.

Za zajatců v Rusku a též na rjeov profesor T. G. Masaryka stoupilo do československého vojska 27 zdejších příslušníků, kteří bez vylídky nadějech rozhodli se bojovati za dosažení své národní svobody. Že toho počet, na který může být Hnátovice hrdou! A je důkazem, že starý hrdinný duch hradišťských našich pradědů v nás ještě ani po tisíce letech nezmírnil. Život:

Legionáři

BĚŽ. číslo	Jméno a příjmení	Rok narodení	Domevní číslo	Jaký legionář?	Poznámky:
1.	Jan Prášek	1880	10	ruský	Omnovení doma a těšenou chez myduostí.
2.	Jiřoslav Hájek	1886	131	ruský	Byl vyznamenán za sta- tčnost - železničářec.
3.	Jan Skalický	1886	38	ruský	rolník.
4.	Josef Dostálík	1888	263	italský	Po přezmatu bojoval na Hornomoravsku.
5.	Franěk Dolejáč	1889	217	ruský	U hrdly četnické.
6.	František Dostálík	1871	12	ruský	Dělník statkářského trutiny v Lanškrouně.
7.	Alois Lipenský	1893	67	italský	Český rizenc v Němč. Labem.
8.	Franěk Papáček	1893	17	italský	U hrdly četnické.
9.	Adolf Moravec	1894	60	ruský	Rohit.
10.	Václav Kacálek	1894	247	ruský	Zemědělci v doma.
11.	Josef Troupa	1895	280	ruský	Přeb. rizence o Chocni.
12.	Franěk Pejš	1896	92	ruský	Byl v armádě generála Janíkina.
x	13. Josef Pejcha	1892	127	ruský	Dělník statkářského trutiny ve Šternberku.
x	14. Josef Langr	1893	267	ruský	Dělník statkářského trutiny v Lanškrouně.
x	15. Stanislav Lypšl	1895	208	ruský	Byl vyznamenán za letoš. Vl. věz v Kosicích.
x	16. Jan Hodr	1895	2	ruský	Byl vyznamenán za letoš. Ufinanční slíbe na Psk. Razi.
x	17. Jan Dušek	1896	145	ruský	Byl v bojích raněn. Upolitě v Praze.
x	18. František Vlček	1896	266	italský	U hrdly četnické.
x	19. Jan Žočí	1897	174	italský	Po přezmatu bojoval na Hornomoravsku. Ufinanční slíbe.
x	20. Jan Halbisláč	1897	76	ruský	Přeb. v bojích raněn. Gond. mistr.
x	21. František Vycíhal	1884	115	ruský	Členov v Hnátovici

Běž číslo	Jméno a příjmení:	Rok narození	Domovní číslo:-	Taký legionář?	Poznámky:
✓ 23.	Josef Slájek	1895	139	ruský	Z. ž. různou v České Třebově
✓ 24.	Omanel Moravec	1882	268	italský	Po maturaci bojoval na frontě Síly v Chabanicích.
✓ 25.	Josef Lubinský		57	italský	Lidický domácí farář.
✓ 26.	Václav Sybil	1893		ruský	Zp. operace na frontě nem. Z. ž. různou v Českém.
✗ 27.	Karel Špinař, učil		253	ruský	Padl v bojích v Síle v 6/8/1918 v Barletku.

Události na Československé republiky

15.II. Provedena byla volba obecního zastupitelstva dle rá
sady poměrného rozložení. Byla to první volby ve
svobodné republice. Lidé podaly 5 kandidátních
listin a obdržely:

1. strana socialist.-demokrat. a strana národně demokrat.	284 hhl = 9 mand.
2. " " lidová	166 hhl = 6 - -
3. " " nemědžhá	76 hhl = 3 - -
4. " " republikánská československ. venkova	95 hhl = 3 - -
5. politická organizace pionerstvsko- obchodní	111 hhl = 4 - -

Zvoleni byli: 24 mand.

Ve skupině I. Jan Dušek 234, František Vojtěch 93, Rudolf Selig 57, František Pa-
řík 58, Aug. Vítězslav 37, František Blažek 150, František Stoll 270,
František Tykniček 44, František Matějka 94.

Ve skupině II. Leopold Kocić 6, František Vlček 114, Anton Dušek 43, Josef
Kocić 181, Josef Dušek 97, Anton Lipenský 227.

Ve skupině III. František Skalický 39, Josef Blecha 13.

Ve skupině IV. František Prokopec 69, František Horál 244, Jan Je-
láček 16.

Ve skupině V. Josef Halberštejn 113, Josef Pfeifer 47, Josef Lipenský 83,
Jan Sládečka 183.

Volba starosty	1919 2/IV.	Starostou zvolen byl Jan Dusek 234, I. náměstkem star. Leopold Kocík, II. náměstkem a. Josef Halbriščák 193, radními: Frant. Vojnálek 49, František Výčítal 93, Antonín Dusek 43, Josef Blecha 13, František Prokopov 69.
		Do finanční komise byli zvoleni: August Vilek, Josef Dusek, Josef Lipenský, Frant. Kroul, Frant. Skalický.
Ustavení komisí	15/IV.	Ustavena byla komise hospodářská: František Hájek, Josef Kocík, Fr. Petránek, Jan Pebráček, Frant. Skalický.
		Komise aproviační: Frant. Mostl, Ant. Lipenský, Josef Lipenský, Frant. Kroul, Josef Blecha ml.,
		Řízená komise: Soudní komisař D. Rybka z Vodňan, Frant. Matějka, Frant. Výčítal, Frant. Felgr, Leop. Kocík, Fr. Vilek, Jan Aligr, Frant. Kroul a Frant. Skalický.
Obecní rozpočet		Zásobování pokračovalo předáváním obecního zadlužitelskou místním obchodníkům na doručení aproviační komise.
		Obecní rozpočet na r. 1920.
Bytová komise	2/III.	<p>Poštěba 15.4.06: 39 Kč <u>Úhrada 6.1.11: 39 Kč</u> Schrdík 9.2.45 - Kč</p> <p>Ustavena byla bytová komise s 8 členech, jíto se jení veliký nedostatek bytů nejen ve městech, ale i na vesnicích i u nás, protože v době války se nestavěly. Komise bude mít na starosti umisťování rodin bez bytu do volnějších bytů - a to i posti vili magistrace bytů.</p>

1920
křížek Bylo mnoho chroustů a ráplava během soudružstva v roce 1920. Záplava chrou-
za sebrané chrousty vyplatila obec 352.20 Kč, za motýly 75.00 Kč. Hloubky.

Mladá republika a její obyvatelstvo mazili se vý-
bědnouli k té největší nouze a kdy, do kterého je válka uvalila.
Obec objednala obuv a nouzové akce pro seniáře a hospo-
dářského družstva v Ústí nad Labem za 5.325.55 Kč.

5.V. Počátkem října obecní úřadovateli obecní písař František Kroul, který do na-
stoupení vojen. důležitý funkci su vystřídal. Obec. písař.

26./X. Převádí obec zbytek válečných půjček na půjčku státu, Převod vel. půjček:
zkrácí na něm 1/3 a datu Československému doplňuje
4.425,- Kč, čímž získává státních dluhopisů za 8.850,- Kč.

Obecní rozpočet na r. 1921: Potřeba 25.774.02 Kč
Úhrada 11.882.21 " _____
Schrada 13.891.81 Kč

1921 Bolševická revoluce v Rusku spustila uplynjící ročovat Skoky na hladovo-
hospodářství. Miliony lidí tam hynou hladem. Obec mimo vějící v Rusku
sbírek soukromých přispěla pomocné akci 100 Kč.

září. Po živých docháli jiné se eručním vásaněho ho-
spodářství ve státě. Všechni jiné si oddechli. Prestaly chle-
benky, cukrárny a ostatní - enky. Zrušení vás-
něho hospodářství.

říjen. Rotnický pohář Hrdina přišel pronájem rohlíky po válce Rohliky.
do města. Byly malinké, draha 1 Kč - ale přece byly! Všechny
se počalo objevovat v bočních koutech, jenomž volně prodávají
maso. Všechno vše bylo velmi dražé - ale bylo! 1 kg masa
za 30 Kč, látky na oblek s přiměřenými vlákny z kožešin a papíru Látky nositý.

	1921	byla na 800 - 1000 Kč. Hola továren roztáčejí se plnou parou. Ceny pomalu klesají.	1921
	1922.		1922
V. invest. sláv. mýsta.	6.VI.	Obec upsalala na V. slávní investiční půjčku 1.000 Kč. Protože už v obci nedostatek bytu, zadána byla starší Lehkému ē i další stavba obecního domu u Dolního transformátoru. Dům má 6 místnosti a obec zaplatila za něj 99.376.61 Kč. 87.000 Kč vypláceno bylo 30.VI. ve správně v Dolní Dobronici.	
Hlavní obec. dr. sv.		Rozpočet na rok 1922 sledován:	
Výpůjčka.	30.VI.	Poříba 31.938.77 Kč Úhrada 13.513.36 Kč Schodek 18.345.15 Kč	
Hospodářská škola.	11.VI.	Otevřena byla odborná hospodářská škola v Ústí Jilečí, na kterou obec připravá ročně 233 Kč na včerná vydání.	
	1923.		1923.
Obecni les.	6.VIII.	Obrnovena byla lárka přes Orlici na Valdštejnovo. Za novou zákoupeny byly staré kolejnice za 520 Kč. Doplněk dřívíkům a na materiál činil 373.94 Kč.	
		Rozpočet na rok 1923:	
Cekáma.		Poříba 50.550.41 Kč Úhrada 25.527.50 Kč Schodek 15.022.91 Kč	
		5. kořenka prodána byla rádotředitelské čsl. říd. drah	

1923 v Hradci Králové o postavení jádne čekárny na zdejším nádraží. Zádost podepsaly všechny korporace, a výsledek byla kladně - co nám kvodospojné odpíralo sárc Rakousko, to nám konečně provedla naše republika. Až dosud byl na radevce jen dříví domek, a lístky prodávány byly okénkem vedlejším a malíčké dřevině verandičce.

Následující Provedena byla II. volba do obecního poslupitelstva ve volební II. obecní volba.

na republice. Podáno 6 kandidátův listin:

I. Čsl. strana živnostensko- obchod.: 2 členy: Jos. Halbrošál 193, Fr. Albrecht 113.
II. Čsl. strana lidová : 6 členů: Frd. Hybl 25, A. Dušek 15, Lopšic 6,

Ant. Lipenský 227, Jan Kaloušek 226, František Petráček 242.

III. Čsl. strana republikánského pěstitelství lidu: 2 členy: Fr. Šubílek 124, Jan Švec 134.

IV. Čsl. strana sociálně-demokratická: 4 členy: Ant. Felegy 150, Ant. Kaloušek 38,
Jos. Přášek 27, Em. Halbrošál 123.

V. Strana stručných pokrokových občanů: 2 členy Jan Lipenský 45, Aug. Vilek 76.

VI. Strana všeobecně českost.: 2 členy: František Kuklán 43, Josef Vilek 240.

4. října Glavostou volen byl Josef Halbrošál 193, náměstkem Aug. Vilek, za radní Ant. Dušek, Frd. Hybl, Em. Halbrošál, Fr. Kuklán

7. října volen za obecního hajníčka Josef Výčítal s č. 55.

Obecní hajníček.

Rozpočet na rok 1924: Rabota 79.242.19 Kč

Mhrada 51.032.66 Kč

Schodek 28.209.53 Kč

1923 odděleno bylo finanční hospodaření školní od obecního. Zvolen byl obecní pokladník František Kroul, dozadnímž písař, ale okresní komise volbu zrušila, jelikož funkce písaře a pokladníka jsou neshoditelné. Zvolen tedy pokladníkem František Petráček, jemuž zakoupena byla do obecní kanceláře ohnivzdorná pokladna.

Voleba obec. poklad.

Vnitřní komise.	1923	Zdejší byly místní osvětové komise, do které po obec 1923 svoleni byli Josef Přešák a Alois Váňa, farář.
Chudobinec	června 1924	Narizení bylo zakoupiti dům č. 156. od manželů Václava 1924 a Marie Hubálkových za 47 000 Kč pro místní chudobinec. Rozpočet na r. 1925. Potřeba 110.109.83 Kč <u>Úhrada 65.441.85 Kč</u> 1925. Schrdeček 44.567.98 Kč.
Odchodec Aug. Vitka.	22. ledna	resignace Aug. Vitka na členství v obecní radě a kumho- mík a z důudu přesídlení do Živonic. Knihovnický předsíá Václav Parlík, náčelník. Náměstkem starosty svolen 7/19. Fr. Výmlítek, hrozninský č. 44.
Odpadej varhaní- kých posenek.	11. prosince	Finanční prokurátor schvaluje odpadej posenek součích nadaci varhanickou v Písečné. Právna cena musí být uložena ve sčítacích papírech aneb v penězích v úložně pořírajícím pupilární jistoty. Uroky musí být odráženy varhaníku v Písečné.
Nefolium.		Jan Štěpán nynáří druhatou dům pod obecním lesem prosli torárním domem a tylo mu uděleno čís. 272.
	30. VI.	schráben byl obecní rozpočet na r. 1926. Potřeba 73.506.33 Kč <u>Úhrada 33.883.55 Kč</u> <u>Schrdeček 39.618.79 Kč</u> Mimořádný rozpočet 9.038.91 Kč Úhrada 5% předloky Kokaní činorodí 48.627.70 Kč. 161% 1-1 Kokaní ostatní.
		Scholní rozpočet 40% pí. Kokaní činorodí, 46% pí. kd. ostatní.
		Starostovi určena odměna s 240 Kč na 500 Kč, každý doložený také 500 Kč.

1926.

Ku podporování lehové mlouvy za posuneky nadace varhaníka v Pisečné
ně delegováni: Josef Halbštát, František Vojnálek a Antonín
Lipenský. Kupní cena uložena bude u správce v Dolní
Dobrouci.

13. III. poskytnuta byla ke úročinám příčka 1.000 Kč na stavbu českých
menšíňských škol v Černovicích a Dohlicích Libchavách.

Počítá se vyjednávat s pokolními lesníky o vypracování
plánu k místního hospodaření v obecním lese dle nařízení obecného
říadu (provedeno píš. 1936).

Sparář A. Váňa rádá o poukazování 3 sáhů dřív a domu. Pukar dřív a
dřív fasovního od obce, která po přeruhru poličky by přestala dostávat
odrážecího. Výnětky počítají pomíšob obce na 519 Kč ročně, za
možná lze činit pomíšob 1.166.88 Kč.

20. III. Doporučuje potěm rada svému telefonu, na nejž by
obec opatřila výnijóku 30.000 Kč, kterou by okresník oto-
val 4%, ostatků by splácela obec.

20. III. schrálen rozpočet na r. 1927. Policie rádná 81.894.63 Kč
Uhrada 43.866.25 Kč
Schodek 38.028.38 Kč
Minimální rozpočet 24.868.32 Kč
Policie drahmen 62.895.70 Kč se
uprati 57% píš. Rádi cíniční, 161% píš. k drahmen, zdechním
školní místnosti čini 99% k drahmen, zdechním.

Vr. 1926 upravena byla náče před školní budovou, hlubo-
ké výmoly byly sázeny a kol lípky. Slobodaj sázeny byly
které a místo upraveno na způsob parčíku, jenž byl ještě
zde.

Parčík před
školou.

Telefon

Rozpočet

Přenosné pošty do řídu obce.	1927	1927	Na popud okresního úřadu má být postaven úřad z Dolního Brámy přesunut do řídu obce, která vyjednává s farářem v. o. M. Jičinským, aby pronajal místnost pro poštou ve svém domě vedle pokáče Petráňka).
Elektroslace obce.	14/II.	Podepsána byla přihláška obce k přistoupení za člena elektrárenského svazu v Pardubicích a procedura bude elektroslací obce.	
Poukaz důvodu dovozného faráře zprav.		Okresní úřad rozhodl, že obec ještě pořimma mohutnou faráři zpravidla 17 m ³ důvodu palivového se zadušího lesa a dodávat 3 sahy (8,5 m ³) palivového důvodu s dovozem z domu, poukazuje na pravoplatné rozhodnutí kamenného úřadu 24/II. 1901 č. 363 a rozhodnutí semické správy politické v Praze 18.III. 1903 č. 245.643.	
Rozpočet na elektroslaci.	30/II.	Přijat byl rozpočet na elektroslaci, obec: pro obec 276.950 Kč pro vzdálenost 34.000 Kč Pro samoty na hranici obce 71.682 Kč Hranice s samotou. Za horou ukládají pro július rysky náklad od elektroslace a prohlásují, že od placení obec (Třírášek) nadmor dluhu a ičíků k témuž účelu musí být osvobozen. Osobně tato podmínka umána nebyla.	
Založení hospo. dár. záložny.	3/III.	Kontribuční fond, který byl uložen v Lanškrouně (applebyha v Zámpachu), a sice 2.300 Kč v činných papírech (an převedené valčiné rypačky) a 1540 Kč na holoostinu vyučání okresního úřadu složen byl na české podíly před založením hospodářské záložny v Ústí J. Obec doplnila obnos upsanými 4 podíly protokola na 4.000 Kč. Kapitál tento ještě nebyl proveditelný.	

1927

11./roč.

Ponáraje obec příplatek 800 Kč na poslání telefonického dle-
nice v domě far. Jičínského. Telefon

30./IX. obecní zastupitelstvo se usmíří vyřešenou sítí elektrizacím fond Elektrinace.
55.000 Kč a fond na novou sítí padly kolem 5.000 Kč na krypti
vydání na stavbu elekt. retevni.

Renik Josef Výčísel zúčtil si vodovod se studánky Žele. Uproz Žele.
kterou upravil tak, aby přebytčná voda nylekala hubkou
do nádrže.

16./října. Provedena byla II. volba obecního zastupitelstva. Podáno bylo II. volba ob.
7 kandidátův listin vykrajených dle politických listin. zastupitelstva.
Objevuje se listina strany komunistické, místními poměry vyvolána býla kandidátka sdružení občanů pro nevyhnutné pro-
vedení elektrinace. Obdrželi:

1, Čsl. národních socialistů 7 hlasů = 2 mandáty.
M. Fraň. Vojnálek 64, Jan Lipenský 45.

2, Čsl. československo-selskost. strana středoslovenská 9 hlasů = 2 mandáty.
M. Rudolf Výčísel 168, Josef Bartoš 143.

3, Republikánská strana seniček a malosol. lidu 10 hlasů = 2 mandáty.
Jan Dostál 185, Jan Dušek 134.

4, Strana sduš. ob. po nevyhnutné elektrizaci 8 hlasů = 1 mandát.
M. Josef Halberštel 193, Jan Štěpán 83.

5, Strana lidová 189 hlasů = 4 mandáty. František Hybl 125,
Ant. Dušek 117, František Štefánek 39, Josef Kotyra 34.

6, Strana komunistická 101 hlasů = 2 mandáty. František Do-
mek 110, Bohumil Kacálek 257.

7, Strana sociálně demokratická 199 hlasů = 4 mandáty:
František Vilek 170, Ad. Folgr 40, Em. Halberštel 123, František Hájek 111.

Sídlo: žádou se rostou obci Rudolf Výčísel, míst. A. Dušek, Starosta veda.

1928

Právnický vývoj

radními: František Výhnanek, Bohumil Lacaček, Josef Vítek, O. Kalberštejn.

Rozpočet na rok 1928: Počet 107.580.66 Kč

Úhrada 54.333.50 Kč

Schodek 48.247.16 Kč uhradí se:

57% již uhraných = 568.816, 200% již uhraných = 47.337.99 Kč.

6/XII.

Výpůjčka na
elektřinu

Uzavřena byla výpůjčka na elektřinu obci v oboru 300.000 Kč
ve všeobecném peněžním ústavu v Praze prostřednictvím
Městské jednotky hosp. dřevstev v Praze na 5 3/4 % na 25 let.

6/XII.

Spor o dárky
farmářům úřadu
zakončení.

Těhož dne zakončen byl spor s místním farářem o odná-
dání dárků farmářů úřadu (vle. 196.), když po přeratu obce
odráželi přestala. Poslanecký řečník na vysádanou informaci
ujištěl obec, že původní dárky farářům úřadu je i za republi-
ky platný, protože posázorany obnos od 1/I. 1923 do 31/XI. 1927
2.204.88 Kč poukazuje k výplatě. Na příslušnémluvě ob-
ce s farářem úřadem roční paušál 579 Kč.

1928

1928.

1928

Elektr. komise Mimo

Přecvičení zastupitelstva proti vili Karlovy obce Jos. Kalberštejna
zvolilo elektřinační komisi: předseda František Výhnanek, členy:
Josef Vítek, Josef Bartoš (otvor.), Josef Hubáček, Antonín Dušek. Elek-
trizace se bude nadále provádět pod kontrolou komise.

21.bř.

Povoluje se připojení k elektřinu Žofie Štěpánkym čbl. a Josefa
Karliku č. 65. v Žampachu za těch možností, jaké mají ob-
čané v obci.

Obr. dárky

1. dub.

Zavedeny byly obecní dárky:

a) reprez. 65 Kč v klidových a živnostenských, 60 Kč v jiných.
b) zálohové napojení: 211 min 10 h., 1 min 20 h., obě 20 min 10 h.,
a čidlo k lhu 80 Kč, kde kde ustanovených
korálk 60 h, čidlo korálky 40 h.

1928

Dávka z liboríjeh nápoji, do konce roku 1928 vyrovnala
8.022.32 Kč.

1928 Sádka v liboríj.

1. dub. Firma Černých a spol. rozdělena byla vlastní daní výdej - daní výdělková ková mui jednotlivé rádry. Dříve platila firma půráky fi Černých a spol. jen v Ústí nad Orlicí.

25. dub. Počíná nová funkční perioda obecního starosty, zaměněné něm. neboť nemá správa politická v Praze samilla námíky by mohlo obec volit proti volbě podané Josefu Halbrügelovi.

3. dub. Byla schůzka nově nastupující obecní rady. Žádosti byly řízení komisi, komise: osvětová (5 členů), finanční (6 čl.), elektrizacní (5 čl.), hospodářská (3 čl.), stavobní (5 čl.). Jednání bylo o vypracování obecní inventáře.

11. května rozebrány byly členové komisí.

a) finanční: Jos. Peifr 43, Lib. Petráček 76, Jan Štefan 83
b) elektrizac. A. Šusák, Jos. Bartoš, František Glušálek, Jan Kočík 199,
František Langer

Volyby do ko-
miní.

c) hospodářské: František Malický 39, Bohumil Kacálek 217, František Haller 113,
d) stavobní: Rud. Vojtěch 168, Václav Lipenský 67, Jan Šustík 134, Ad.
Peleg 40, Josef Halbrügel 193.

e) poštadůmky: František Vojnálek 44.

f) osvětová komise: Josef Vilek, Alois Váňa, Emil Horníkem
Emmanuála Ríčena. Obrus. osvět. komise jmenována ještě
Ferd. Blodila, a Kádara Haerla, učiteli.

Jednají pes půdnicí fi Perlheftrov, Zimmerbašta č. 136 mení Šusánum pes.
Byl za lumeního a předepsána byla i několik obecní dárka
60 Kč.

4. září Přihlášena byla stanice telefonu na obecním úřadě a ve
škole, atyckom telefon do obce dostali. Protře se předělji

1928

o stanici se přihlásilo konsum. družstvo, Slopočes, nebyla stanice ve řadě sice na.

Elektřina

4. října vratila byla obecní radou na vědomí kolaudace sekunderní elektrické sítě pro obci.

El. větlo. 1. června poprvé sasnilo elektrické větlo ve vzdálení školy i obci.

Rozpočet na r. 1929: Příjma 83.404.23 Kč
Výdaje 24.044.

Schodek 159.360.23 Kč uhradit se má předpisem
přir. 148% k d. činž. z 832.06 Kč = ----- 1230.53 Kč.
- " 200% k d. od. 222.668.93 Kč ----- 46337.16 Kč.

Nekrytý schodek 13.287.84 Kč uhradit se má 16.078.39 Kč.
darkové a lich. nápojů s různou 10.000 Kč
" se poni 1740 Kč

Býtek uhradí svým příjemem dárky ze sbírky a svým příjemem přiděl danou domovu.

Oecni knihovna

31. XII. Obecní knihovna má 833 knihy. Průměrný období 1927-28
průčelto 54 čtenářů 1680 raskin, průměrně 3 knihy.

1929

Chovní byci

1. VII. Okresní úřad nařídil obci chovat 5 plenenných byků a kance. Při licencování 17. VII. předvedení byli chorakli jen 2 byci a schopných píjet byl jen tyk polníka Františka Vojáčka č. 261. Komise nařídila obci do 30 dní opravit tyk jiného nileckého plemene bernsko-českého.

Telefonická úřada

28. VII. Dle půjčivu okr. úřadu v Lanškrouně má obec zaplatit za
řízení telefonické úředny předem 28.300 Kč a vybrati
stařebních příspěvků silčastníčkých stanic:
a) od správy školy ----- 600 Kč.
b) od obec. úřadu ----- 600 Kč.
c) od samku, žampachu 3.300 Kč.

Kromě toho na účet předplatného ve výši neuhrazeného stížky u stavebních růloch by zaplatili:

a, škola 150 Kč, b, obec úřad 185 Kč, c, dům o žámp. 11.300 Kč.

Těchto růloh bude se odpovídati předplatní u školy a obce normálně, v rámku zvýšené na 1.130 Kč ročně. Zařízení místního konzumního družstva přijímají samici telefonickou místo školy, správu statku v Žampachu nepřistupuje za změněných podmínek na připojení k telefonu.

6/III. Obecní pospočel na r. 1930: Policie 107.913.92 Kč

Mlada 62.711.78 Kč

Schodek 45.202.14 Kč, městské

57% půj. k daní čin. ----- 753.48 Kč

100% " k d. oslatinn. dle dluhu 22.885.38 Kč čin. 45.770.66 Kč.

Rospočet

7/III. Dárka z liboríjeho nápojů za r. 1929 vynesla 9.246.80 Kč.

Dárky z liborí

8/III. V letošním období 1928/29 přečítlo 49 čtenářů
1661 stránek, průměrně na jednoho čtenáře připadá 32 stránky. Ve skutečnosti je čtenářů více, protože jeden knihy sde využívá a celá rodina doma čte.

Obec Černohora

9/III. náš díl okresní školní růlo u Lanškrounské místní škol
míradce přišla oboh. i učeben, jíto se dá očekávatli
přírušek/dílek/ ve IV. a V. třídě, ukončení bude být
zřídili říady pobocné. Místní školní rada zjistila, že
přišla oboh. nelze provést u staré školní budovy, protože
už v roce 1890 provedena byla nadstavba II. poschodi na
budovu přirodně jednopatrovou. Rozšířili budovu nel-
ze pro nového místního stavebního místa. Budovu musí se

Příkaz ke

naobě školní
budovy.

1929

však bude jednat o výření újední školy městské. Budí tedy nutno v dohledné době přikročit k stavbě budovy pro tuto školu. Po přechodnou dobu pro pobočku půjč. řídky pronajata bude soukromá místnost.

Vr. 1929 opravena byla hasičská zbrojnice nákladem 181424Kč, které uhradila obec koncem roku.

Zapis na straně 104. – 202. schrálen byl letopisem komisi dne 31. října 1936.

Druž. Věnceslav Jos. Babur Josef Smejdřík,
Fedor Frank. kronikář.

1930.

Autobus

29.II. Vojtěch Suchomel žádá o povolení autobusové linky ze Žamberka do Ústí nad Orlicí. Obecní rada upříslilo dalo souhlas. Autobus dojedou 3x denně tam a zpět. Z Hnátnice do Ústí stojí cesta 4·50Kč.

Kiosk.

Karlu Kočímu, válečnímu invalidu, bylo povoleno postavit kiosk u školy na obecním pozemku za výdaje poplatek 5Kč ročně. Prodávat bude řádné potřeby, suvenýry a vorec.

Letopis. komise

14.I. Za archiváře a kronikáře povolen pán učitel Josef Smejdřík, za členy letopiscké komise farář Karel Aron, kněz Josef Bartošek 14.3. Předsedou je starosta obce Rudolf Vycítal.

1930

- 14.II. Radní František Výhnálek podal svámu obecnímu rady upisemstvu o interaci u ministra věcí jehož prací, kterou vykonal rada obce v obec s významným doprovodem tajemníka čsl. národních socialistů Bedřicha Havelky, jehož působením obdržela obec mimořádně vysokou subvenci na elektrifikaci v obnose 142.000 Kč. Je to 38,4% celkového nákladu, který činí 369.544,59 Kč. Zároveň obdrželi od referenta slib, že v letech p. 1931 bude první splátka státem poukázána a vyplacena, což se opravdu stalo. 22.IV. 1931 obdržela obec 40.000 Kč, 23.IV. 1932 - 50.000 Kč, 7.I. 1933 - 50.560 - Kč. Z obnosu ještě podíl připadající na vodu elekt. v Pardubickém činí 144.540,80 Kč, které musí také být vyplacány.
- 28.II. Rozhodnuto bylo regulovat část potoku na Rybníkářsku. Novová práce č. 219 v rámci novových prací, které by provedli místní dělnici. Regulace dokončena byla v r. 1932. Regulace potoka.
- 5.III. Obec přistoupila na člena svazu čsl. měst a obcí. Prispěvek činí (dle počtu obyvatel) 74,20 Kč. Prací měst a obcí.
- " Podáno bylo odvolání proti nařízení okresního školního výboru v Lanškrouně starby nové školní budovy obecné školy. Žemská školní rada odvolání nevyhoočla. Škola i školy - odvolání.
- " Pro sčítání zemědělských a živnostenských podniků v obci za sčítacího komisaře navržen byl říd. uč. J. Smýkal. Sčítání podniků řídil a řízeno.
- Okresní úřad jmenoval Josefa Výhnálka, rolníka č. 91. Sčítání provedeno bylo 27. května (viz str. 20.)

1930

Dr. Urel,
odchod.

5.III.

Dr. Urel, statutář střední lekár v Dolní Dobrouči, počal
čít se a odstěhoval se do nového působiště v Mělníku. V
zdejšího obyvatelstva počítal příjem pro milou povahu,
vzácné zkušenosti a obětavost, se kterou svoje proclamované
vykonával. Jeho nástupcem ustanoven byl M. U. dr. Pro-
kop Hadlas.

80. narozeniny

7.III.

V den 80. narozenin prvního prezidenta republiky T. G.
Masaryka zahájena byla obecní kronika v Hnatici.
K tomuto dni radosti naplněného srdce každého Čechoslováka připravovala se i vějnost zdejší obce. Žiř 5 bře-
na předstupové obce (karosta R. Vycílal, paradní František Výhna-
lek), místní školní rady (Jan Dusek a Josef Smejdov), tělocvič-
né jednoty Sokola (Helena Smejdová), celý učitelský sbor, fa-
xím Karel Aron, rolník František Skalický, Jan Šepán
a j. přítomni byli slavnostní schůzí, pořádané učitelsk-
stvem, okresní lanškrounském v České Třebové na ve-
dení okresního školního výboru svoládním radou Ža-
louškem, okresním hejtmanem, o čele. Schůzí zahájil
okresní inspektor Luděk Vysydl představením nového
okresního hejtmana Dr. Žalouška, který pak schůzí
řídil. Slavnostní řeč pronesl profesor Litochleb, a odb.
učitelka Ruthová, oba z České Třebové.

V zdejší obci 7.III. uspořádalo učitelskto se-
stem školní slavnost na přítomnosti členů místní

1930

školní rady a rodičů. Výnam dne vystíženě vyříbil učitel Rudolf Vecířek v pochvalu pohádky. Žáctoř přednesl pěkná přání i přání české panu presidentu. Zapěním státních hymn slavnost byla zakončena, a záhajev byl poslech s radia proslovu přástupců vlády, národního shromáždění a armády před panem presidentem na hradě pražském. Přistoj začal j. uč. Šmejkal. Žáctoř i rodiče pozorně vylechli řeči přástupců měmoven a místopředsedy Ct. Černého a k. řeč. Spohnulin poslouchali jsme krásné, odpověď panu presidenta, který tak moudře uděloval rady, co dělali dále nazdokonalování republiky i každého jednotlivce. Žáctoř obdarován bylo obrázkovými brožürkami, darovanými ministerstvem školství a národní osvěty.

Ponávadř se v obou zdejších továrnách pracovalo až během případlo na pátek, kdy se pracuje dle načítání strojů, a jest i výplata dělnictva, pořádána byla oslava pro veřejnost až v sobotu 8. března. Za vedení učitelstva provedena byla akademie o síle Františka Vojnálka na účasti sdružených korporací i obecního rastupitelstva. Od školy uspořádán byl o půl osmé hodině vícer přívod pluhbou a lampiony. Přívodu se účastnili: legionáři, sbor dobrovolných hasičů, sokolové, Dělnická řídící jednota, obecní rastupitelstvo, učitelstvo, řídícírem a dlonhaředa

1930

obecenstva. Tzase byli občané jednou vorně pohromadě bez rozdílu stran a převíděcím. Na škole, fajč, obecí úřadě, poště, hanič zbojuvici i na četných domech výložbě vlajky a mapony. Na výročí obnovení jeviště uprostřed zeleně a kočín visel obrázek našího prezidenta. Tak i můleké místnosti se naplnily do posledního místečka. V porovnání s výdechnutím byl program:

- 1, Hudobní užel zahrál slavnostní průvod.
- 2, J. u. f. Smeják nastoupil celou říčku (před námi prezidenta) jak pro každého jednotlivce, tak pro naši republiku a celé lidstvo.
- 3, Innič a národních písni užel.
- 4, Dřívější blahořejivých poděkování panu prezidentu při malbě skupiny legionářů, hercič, členů Dětské jednoty, dívčích kroužků, sokolů i žáčků v kroužkách. Přednazy vokální byly písněm "Jsem sokol a chiluše Doktori".
- 5, Božena Skalická, členka sokola zaspívala od Bedřicha Smetany a večerních písni Hálkoných. Kdo v záležitosti svatého vánoc doprovodil užela.
- 6, Učitelé Janoušek a Rudolf Vacárek přednesli hudebné duo od Beriofa.
- 7, Pěvecký sbor ze říčení učitele J. Hlebačka zaspěl od Smetany "Má hrada".
- 8, Z různých kruhů, množství národních písni, zahrála hudeba.
- 9, Božena Prokopcová zaspívala od B. Smetany drožkolebky s doprovodem kvarteta.
- 10, Sbor zaspěl písni: Těceroda, řeče.
- 11, Bratři Josef a Václav Krahulcové přednesli druhé dvojice hudeb od Beriofa.
- 12, Innič se Smetanových oper, hudeba.
- 13, Při malbě skupině na jednoti vylehl obecenstvo aby slátilo hymny.

Tě schůzce zasláno bylo panu prezidentu blahořejovému podepsání obecním zastupitelstvem, 216 živolký zdejší obce, a četnými občany. Tvoje blahořečení poslalo i rovně žáctvo, učitelstvo. Celý večer měl se jednat jen

1930

souvokem dojatých notčí nad otcem mladistvého
kněze T. G. Masaryka svoucím přánum, aby nám
zůstal ještě dlužší léta záchrán ve zdraví a nás, jaké se
těší, a svých 80. narozeninách, by nám pomohl dál budová-
ti mladou naši republiku, k níž tak dumylně položil
dobré základy svou státnickou mondrostí.

Z dobrovolnického vstupního zakoupený byly Masarykovy
spisy do obecní knihovny sdejší obce za 132.35Kč.

12.III. Zemřel náš nejlepší spisovatel mluv. Alois Jirásek v
Praze. Na smánijsmuku v den jeho narození počtu
vyvesen byl na škole černý prapor.

Punkt A. Jiráška

25.III. Na Rytířských vodprodány byly obecní posenky za 7.430-
Automobilovému, žánu Prokopovi, Františku Pálhalovi a Joz.
Račetovi, kteří posenky původně kupují k užívání v obci. Sme-
řený obnos vložen byl ku knumocímu jméní obce.

Prodej obec. posen-
ků

1.4. Počalo se úřadovati na poře ve středu obce v domě P.
Matěje Žiňského, faráře a. v., č. p. 201, kam pěstlivána
byla pošta s továrního domu „Dolní továrny“. Za úpravu
místnosti zaplatila obec 3.922Kč, za poslavení telefonu
budky slátki Lekkemu v úhr. J. o. 1183.20Kč.

Úřadování a no-
vě mistrovství pošty

5.II. Schvalena byla usávka obecních účtů za r. 1929.
doučespůjčení ř. o. 137.777.27Kč. Součet vydají ř. o. 113.454.24Kč
" " měsíc 30.2.39. 19Kč " vydají ř. o. 51.350.-
Výhradně 118.016.46Kč Akce 163.834.24Kč

Usávka obecná

Obecní jméní

Cenné papiry, sláv půjčky 8.857.-Kč

Obecní jméní

1930

Závodní podíl u reifaisenky 10Kč
Běžná nájemka na měsí. školy 1000Kč
Fond na stavbu obec. domu 6552Kč 5Kč
Vklady 4.3799 31Kč
Změrné registrace voh. 363.45Kč
Dávajíške v ýhl. elekt. svazu 134.384.83Kč
Změrní úhradem 15.739.86Kč

Pozemky:

6ha 14a 85m ² polí	1139.12Kč
4ha 76a 98m ² louky	23059.71Kč
7ha 8m ² lesnatky	275.80Kč
2ha 8a 6m ² pastvin	544.48Kč
22ha 85a 73m ² les	53.940.81Kč
35ha 74a 14m ² půdružn.	88.139.41Kč

Budovy:

Stáv. č. 106 --- 98.762.3Kč

Práva:

Právo hromadn. --- 200.-Kč
" půjčovna 8.668.-Kč
" 8.868.-Kč

Změrní výnosné jistiny učebním,

Skolní budova u základním	64.610.78Kč
Sláv. školníků u základním	11.046.38Kč
Obecní chudobince č. 156	19.185.03Kč
Místní rážka	1.007.226Kč
	126.945.41Kč

Změrní běžné:

Vklad fondu rádnicho 15.000Kč.
Aktivní nedor. fondu rádnicho 3.550.-Kč
Nábytek pro školní č. 156, dř. 2.453.27Kč
Pošladání listovod 7829 5.447.57Kč
Úhradem 25.734.88Kč

Změrné výnosné jistiny
v únoru --- 2439.15Kč
Návesecesty --- (neoceněny).

Úhrn majetku obce měsíč. 506.127.83Kč.

Pasiva:

Amitní papírky 86.476.-Kč
Pasiv. nedost. fondu rádnicho 3.550.-Kč
Záložky k papírku 294.325.04Kč
Ostatní změrní 1.439.15Kč

506.127.83Kč akt.
386.790.29Kč pas.
119.337.54Kč číslech písmen.

Všechna pasiva 386.790.29Kč.

Úprava lárku

5.IV.

Uč. 142. pod obec. chudobincem sousedé upravili si lárku. Obec dovedla na místo písacíkovou desku, darovanou obecnímu rybárem se žebele. Druhé desky použilt bude k opravě lárky v řezníkovi.

Vodovod s trhákem 28.IV.

Hubert Šepán a č. 100. a Josuf Šepán, p.č. 11. porádali obec s přípravou na slavnost vodovodu s trhákem. Občané hromadilí plátky na mnoha příjemná oblečení, z kterých mítka nemají

1930 proto nárohla obecní rada udělili 1500 Kč s podmínkou, že všechni obyvatelé hranič se dohodnou, a vodovod si každý společným nákladem, aby jej všechni mohli používat, neboť pro vodu dochází daleko k lesům studánkám po kterých hranič ustanoví vody nemajíce. Kudohodec osáh nedošlo a proto ředatelé slali na postavit vodovod s trkačem na svůj náklad pod kůrku v Ládi. Starbu provedl Josef Šnápek, klempíř a instalatér vodovodu z Českého u Šumperka za 16 000 Kč. Vodovod dělá dobrou službu.

131F. 5 plemenných býků bernsko-českých:

5 plem. býků obec

Obecní rada s choratelskou komisí (Janem Dorkocilem, Josefem Hubálkem a Františkem Kroulkem) usoudila pro satimí smlouvou s majiteli plemenných býků do příštích výběru v r. 1931. Smlouvou podepsali polníci: František Skálichý 39, Hubálek Josef 24, Josef Výčíšek 55, František Výhnálek 26, Jindřich Prokop 69, František Dušek 240, Antonín Halbešek 15, Anna Hýblorá 59. Počtu odměňuje 1 500 Kč. jako první rozděleno bude 2 500 Kč pouzeňe oble ženské jednotlivé býky. Po delších sporech došlo k udohodě b. 100. ve schůzi choratelského hovoru obyvatel, která proběhla v hostinci Jos. Lipenského. Licenční býci jsou u hospodářů Františka Dukápa v Lhánicích, Františka Výhnáleka v Dolku, Františka Skálicheho a ^{Ant.} Jana Blaika na Valdštejně. Platí se za choránu za 1 býka 2 000 Kč, z nichž 1500 Kč obdrží choratelské čtvrtletní rozdru, a 500 Kč oble počtu pětičlenných plemenc. Okamžitě však uruší se prvního samytl.

komotnářitna' 1930
mouka. 24.IV. Vesel o platnost díkův s vymíláním říbuč' mouky na 65% jednotné mouky chlebové. Základ měchané pšenicié mouky do sítíne dán byl k u většinu, odbytu zde tureckého a k u vymílení pamijící hospodařské kuse. Vedení obce mělo nové nařízení snatkyněch emů, ani na chleb se nepozorujeme emům.

Karolín' pod - 15.VI. Mimořádná karolini' podpora.

pora.

V měsíci červnu začala se vyplácet mimořádná letní podpora nemajetným občanům přes 65 roků starých. Byla doplácována každého vyučiteli v 10% převyšení podpory. Podílek:

čís.	Jméno rentisty	čís. den	čís. měs.	čís. rok	Jméno rentisty	čís. d.	čís. měs.	čís. rok	Jméno rentisty	čís. d.	čís. měs.
1	Frl. Dostálková	120	135	9	Mra. Důlková	267 500	17	Josefa Pražáková	370 500		
2	Petrice Dostálková	35	300	10	And. Novotná	98 500	18	Fran. Brodáček	115 500		
3	Anna Blážková	200	300	11	Josif Kacílek	249 500					
4	Ad. Hadr	25	300	12	Fraul. Kočí	146 400	19	Adal. Lipartý	190 500		
5	Alois Burýška	26	300	13	Emil. Kulháček	76 400	20	Josef Fandrichek Bláha	500		
6	Fraul. Hadr	2	200	14	Anna Blážková	107 500	21	Ollie Blážková, Janěl 420			
7	Fraul. Hadrinová	190	500	15	Fraul. Pražáková	198 400	22	Adolf Pražáko	200 300		
8	Kateřina Stálková	110	500	16	Fran. Pražáková	85 500	23	Levíč Burýšková	26 300		
							24	Anna Důlková	270 500		

Anně Karlickové nebyla ráhni' podpora učtena, proto ji obecní podpora je 1.500Kč na 1.800Kč okamž. od 1. července byla zvýšena. Anna Karlicková se narodila 21.III. 1838 a je nejstarší osobou v obci.

Smrt far. fičínského 25.IV. Zemřel P. Matěj Fičinský, farář v. v. ve stáří 81 let. Do města čís. 204 se pochodoval a 4 měsíci měl pole pod karal mnišskému jídu Salesiánů ve Frýštáku na Moravě. Kromě jiných pravomoci soudit mají nadaci o obnovu j. 200Kč na opravu roh ptačího stříbra v rámci

1930 ce kolem chrámu. Noví majitelé poštu v domku poučhali a ostatní volné místnosti pronajali. Polnosti učivoati bude do své smrti hospodyně seniřelého Pastýra Štrálichá.

30. IV. Zastavení práce v Dolní Lovárně:

Zastavení práce

Následkem lehkých mezinárodních poměrů poklesl odbyl náš výrobek výrobených do ceny. Nejvíce postiženo prostoří katilný. Společnost firmy Hemyehony proklesající, ztratila závodu se smerití výrobu. První továrna Perlheftsová byla první, ve které práci úplně zastavili. (Vid. str. 82.)

Pokles cen hospodářských plodin.

Ztrácí se mocný pokles cen hospodářských plodin, ale zároveň požadují jich stále dražé: 1q pita ještě prodává za 120 Kč, 1q ovsy za 95 Kč, 1q rýže za 135 Kč, 1q Bramborů za 20 Kč, ale 1kg masa hovězího stále ještě za 16 Kč, vepřového za 18 Kč. Dovnitř ceny chleba, látka, šélesa, a uhlí neklouzají. Je nedostatek peněz mezi lidem. Ceny peněz opět stoupají. Pro založení podniky hospodářské i řemeslnické je to doba kritická. Jen proměnba i čerstvý je doba elata.

5.VII. Místní osvětová komise i letos uspořádala, oslavu Husova oslav.
o měsíci u hranice u sv. Projice. Od obecnice vysel přírod shundbu, jehož se něčastnili: Dělnická řízeníčná jednota, Sokolská jednota, hasičský sbor, řádi zdejší školy i občanstvo, jehož bylo méně, než lítá minulého. Upráchnitě hranice o písečné cestě.

1930 | Husa a jeho památky promluvil odborný učitel
Milos Vavřín a František Tříbová. Dřív na hranici pa-
koupil předseda míst. osoč. komise Josef Vlček.
Poněmudř již přes měsíc nepřešlo, bylo veliké náhozov-
ní a účastníci oslavy se obávali, aby v ohni se nepře-
nesl roj jisker do jokolního dorazajícího obili.
Mně to bylo pod dojmem velikého požáru v Hrušovci
kde shořelo do poledne 9 chalup. Požár vznikl od
chlebové peci, v níž byly právě pečeny poutové ko-
láče. Počen požáru se tak rychle, že postižení ne-
pachrámili nicelse. Na smutnou první budou v Hru-
šovci dlouho pamatovati.
U dohorající hranice byla ustavena hlídka, kte-
rá řídící uhlí udusila plamen.

Pořádání | 5.7.30 | Pořádání — K večeru schyloralo se k dešti, po-
kterém už všechni volají, neboť obili schme-
okopaniny nerostou, olava je suchem vysálena.
Hospodáři nářikají, že nebude na zimu dosta-
lech kmína pro dobytek. Jak bylo jaro chladné a
mokré, tak léto je horké a suché.

Dívčí hra „Fauviček“ | 13.7.30 | Divadelní hra v přírodě „Fauviček“

Byla provedena v krojích na zahradě rod. Josefa
Moravce. Ke provedení spojily se spolky: Skor-
dobr. hančíři, Děl. sít. jednota, a Sokol. Ne se edilo

1930 ře pro nepřesné docházení učinkujících, jichž bylo přes 80, bude nutno od provedení hry upustit. Loučka však nad očekáváním dopadla dobré. Zejména byl pekný průvod v krojích - zejména vojáci na koních, průvod řeckého Šandora a jarmareční vůz byly ponovenost. Konec hry dohrál byl v deště. Celý čistý výšerček poučkán byl hasičskému sboru.

14.IV. Po dlouhém suchu nastalo deštivé období, které Dlouhé deště
potrválo přes celé číslo. Obilí na poli porostlo, nejvíce pšenice. Toves se klesal i sypatně.

20.IV. Nabídově Konsumního družstva Sociovomic příspěvku byl Prodoba konzumu
byl pro prodavače v T. poschodi. Dolní mítrosti věnovány jsou učelům obchodním.

25.IV. V schůzi obecní rady se vystupci odborných orgánů Poukázky státní
rací: Huberta Petráčka, Vendelína Nágla a Jindřicha vyřízení akce
Petráčka rozečlenány byly poprvé poukázky státní vyřízení akce nezměnitelným dělňákům. Přiděleno bylo:
2 miníum 43 sénářů po 4 poukazech na postranniny k obchodníkům po 10Kč, 17 sénářů po 2 poukazech. Obecní úřad obchodníkům poukazy, na nich vybrány byly postranniny, proplácí r. peněz, které sám dá obec. úřad.

27.IV. vypárel domek bývalé Al. Blechy, čís. 134, odpoledne. Požár č. 134
Majetek měl jen nepatrně pojistěn a slíboval nového domku uprostřed do ulice. Po hasení utepil úrav František

1930

Blářek, starý hasič, který chtěje pomáhat při pumpování u množství výkáčky, stál při typ pod práku na nárazeník, při čemž mu byl posdruzej
mst. Ženská hasičská jednota vysplácí mu každoročně menší podporu. Zemřel v r. 1936 po pádu se stromu při výkoráni větrní.

Žměny učitelská

11/X.

Změny v učit. sboru: Šk. Petříková přeložena byla do Černé
ně, R. Václavek do Kostelec, Fr. Frydrychová do Dol. Dobrouče na měst. školu. Za ně přišli: Def. uč. František Blodík
ze Lhotky, kde působil jako satínní soudce učitel, Zofie Nepasová z Čes. Třeborá, a mlad. Vondroušová z Černé,
která pode učila jen měsíc, pak ustavena byla spěl
do Černé, a za ni přišla učitelka domácích nauk Ed.
rika Veverková. Její dcera je řed. měst. školy v Černé Ed.
arda Veverková, která 1899-1901 na edejší škole vyučovala,
jakouž i její dědeček Eduard Veverka v r. 1892-1895.

Potocká uč. ti.

13/X.

zřízena byla pobočka při řídě, na kterou přišla Anna
Dlabáčková - Končinská, manželka def. mst. Jaroslava
Dlabáčka. Prozatímní místnost najmala byla
od obchodníka Jaroslava Bartoše v čís. 161. Náklad
na udržení poboční kasy za škol. rok 1930/31 činil
4.739.40 Kč.

Šk. na mohov.

21/X.

vynaknána byla sbírka po otci ve prospěch pohřebu
rodiny Al. Blechy. Vybrano bylo přes 1.000 Kč, obec
lé.

1930

věnovala 3 jedle s obecního lesa na prkna.

28/X. Tě. jednota Sokol oslavovala výročí svého tělocvičnou hodinou 10 let svého původu. Toto dne po dlouhé
době deště se na chvíli ukázalo slunko.

29/X. Místní škol. rada ustanila školní rospolehl na r. 1931 na 13. 209 Kč různých řádných a 8.750 Kč mimořádných. Rospolehl místní rady

30/X. Koncem měs. ráno dětský dorost Osl. Červeného Kríže pod Sbirka na stavbu
mílk sbírku po venici na popud obecního starosty městnice v listi
ve prospěch stavby nemocnice v Ústí nad Orlicí. Fondu odesláno bylo 763,80 Kč.

11/X. Ředitelství státn. pošl. a telegrafů v Pardubicích bylo Telefon
zaplateno za dabbu telefonu 28. 300,- Kč předplatného
a staveb příspěku 1450 Kč, konzum příspěvek 1450,- Kč když
dosud náklad na poštu a telefon činil 27. 305,20 Kč.

12/X. Stavěna byla poboční křída u far. Bartoš.

13/X. Po dlouhých desítkách 27. a 28. října provozník se edejí po Poodečí
sok a vylil se ze břehů. Na několika místech se voda přelévala
přes silnici (u obec. Bartoš, pod železnicí místek) i Orlice
zaplenila luka, vnikla i do některých místností domácností.
V Černovíře obyvatelé chalup při řece položených se museli
vytěšovat. Poodečí na jiných místech byla katastrofální, se-
jmeňa na jece ulice pod Moravou až do Olomouce, kde
voláno bylo na pomoc vojsko.

Počáteční: I prodrž je nepříjemný. Pro mokré silnice brambory. Počáteční.

1930

Změny na poře

kopati. Hodně černají a hnízly.

Ekspedička Mrs. Hrotková, vedoucí učebního postoru
v rámci přeložena byla do Chomutova. Na přechodnou
dobu sem byla ustavovena Růžena Petrušková. Bu-
dete zde vyučováno místem pošt. sekretistky.

Neraměstnanost 1/11.

Od počátku listopadu prasáta byla v horní toráni
práce na 2 směny. Ráda dělníků byla propoštěna.
Neraměstnaných přibývá. Nedostatek objevuje se u těch
kterí nemají také hospodařství nebo ale sponzorkou
a nasázené trambory. Životní úrovně obyvatelstva
valem se snižuje - nejvíce u rodin dělnických
bydlicích v otevřených domech, protože jsou síti jiné
k výdelkům v toránu.

Spála-za-
škerl

Mezi dětmi vystýkají se onemocnění spálovací
říkávají. Po všechna desinfekční opatření nedává se ani
lí epidemie zastavit. Proto také obec se rozhodla zakoupit
si od fir. Českých v Praze desinfekční aparát na formalino-
vé výparu za 151,- Kč. Dívce si lampu vypůjčovala obec o
Dolní Dobronici. Desinfekce pannenských půlyšků pro-
dělala obec i strávník.

Pohřeb Růž. Výhnál. 7/11.

Pochorána byla Růžena Výhnálková manželka paduňov-
kové.

Film Plukovník Švec 8/11.

Švec byl v biografu český reprezentativní film, Plukov-
ník Švec.

- 15/10. Ochotníci z Hlavné sa vedení učitele Šaňka hráli Divad. hra
v hostinci Joz. Halbrišťála/veselohru. Ľemský ráj to napadol.
- 14/11. Připravka na věná výdání okres. hospodář. školy v Ústí Připravka na hr. školu
byl povinný občanům výbavou ústí posílen, na obec v okrese
Na zdejší obec připadlo 137 Kč počtu, které u obce důvěro
volně platila.
- 11/11. Procedent bylo někam obyvatel / viz st. 15/11. Sídlicími ko
misí byli František Král, ob. písař a Bohumil Pražák, obchodník
a hostinský. Dosorem nad prováděním výčtu v
Hnátnici a Českých Libchavách měl k u. Joz. Smýkal.
- 16/11. Obecní rozpočet na r. 1931: Potřeba 106.343.91 Kč
Vklada 78.093.21 Kč
Schodek 28.250.70 Kč bude
uhrazen: 57% p. k. odm. čin. v. se zkl. 967.50 Kč = 551.30 Kč.
200% " " ostatním = 9.729.70 Kč = 19.439.40 Kč
Úhrada 19.990.70 Kč.
Ostatky se uhradí: a) daňkové matra 5.720,- Kč.
b) " pa dr. výkony 1.540,- Kč
c) se zdrojem vložek výkony 1.000,- Kč
Dávky však prozdeny nebyly. 28.250.70 Kč
- 16/11. Pronájem rybolovu: Rybolov na území katastru obce Hnátni
nice pronajal byl na dalších 6 let za 350 Kč ročního popl.
rybářskému spolku o vlasti J. Šolcii, jehož členy se potom stali
od nás: Josef Kýčík, Hajná a Jan Lipenský, hostinský a. s. řed.
17/11. Ponášky na vánoci. nadílka pro děti, nezmeněl. dělili se Vánoci na
po 20 a 30 Kč rozdělila obecní rada pa soudružství funk
cionářů/místních politických organizací: Vendelina Nagla
(mlidová) a ženidli Petříčka (ml. sv. demokr.) Podíleno bylo na 4 rodinu.

1930

Vánoč. nadílka 13/pt. Zároveň rozdělen byl dar 500Kč zemědělce P. Emamela Aligra, faráře na výprůšku v Ústí n. O. pro 25 ko chudým o obci. Zbytek rozdělen bude na velký pátek. Konsumní družstvo Svěponice obdarovalo přes 40 žáků místními rodičestvami volem. Balíky byly vybraným pákům adresovány, správce školy je doručil. Na rádost j. n. J. Smajdře pákům zdejší školy za ochranného ustavovilo ředitelství. Poř. římské obecnou školu v Král. Vinohradech - Praha, která měla rozdala 3 velké balíky obnoveného pládu a žádky, ředitel římského dospal 20 m flaučí. Obdarováno bylo 91 dětí. Správa místních škol v městě měla mimo, ačkoliv jmena ji prostří předložili.

Starob. podpora 31/pt. Starostní podpora během roku byla již udělena:

Čís.	jméno rentisty a čís. domu	čís.	jméno rentisty	čís.	jméno rentisty
1	Anne Pražákové 10	9	Franzine Hradimové 87 (1931)	17	Vikt. Dostálkové 176 (+1931)
2	Jano Kaplického (+1931)	10	aut. Blažkovi 88	18	Franz. Procházko 209
3	F. Metzler 19	11	Aništětikové 92 (Kamila Lávová)	19	Franz. Dostálkové 163
4	Franz Pražákovi 50	12	Anni Kovářové 102 (+1931)	20	Franz. Anne Langová 267
5	Franz. Felgrové 63	13	Leop. Hradimové 105	21	Marii Hubálkové 284
6	Marie Peřimové 73	14	Aništětikové 116	22	Karolíne Dostálkové
7	A. Halbrošové 77	15	Anni Knapové 180		
8	Fer. Fialové 78	16	Fer. Petříčkové 47 (+1931)		

Dostávají ruce, obousy male' (do 500Kč ročně), ale je to přece velký pokrok naší svobodné demokratické republiky, kdy nejsou ve svém slávě odkažáni na milost místních blázních, jak bývalo na Rakovníku. Mnohý nás dědeček a babička žijí si při přidověně skromnosti a v rovinatých dotech docela spokojeně v krabici ných vnučat a dětí.

1930

31./roč. Dárky z likorých nápojů vynesla 8.816,- Kč. Likoviny
 Zdaněno bylo: 670.64 hl piva, 29.46 hl čisté korálky, 81.35 hl
 likerů, 20 l liku, 2.38 hl vína. Zdaněné likoviny před-
 stanují obnos 251.512 Kč, které se v uplynulém roce u nás
 propily. Ovšem prodáno bylo likovin jistě daleko více, než
 kolik bylo přihlášeno k zdanění.

Vzimněný období 1929/30 přičítá 4.3 člémářů 790 Obecní knihovna
 knih, průměrně 1 členní 19 knih. Knihovna čítá 947 knížek.

Uplynulý rok byl hodně nenormální. Od května
 až do zimy nepříšlo, pak sice nastalo období deštů až do pod-
 zimního průsahu. Pro mokro nemohli hospodáři prole pěstovati.
 Blízké brambory byla špatná, některým půdám brambory
 až do samého zámečku na poli, ovšem řečeměly a hnily.

Po době konjunktury dotáruje se hospodářská kise, při
 které hospodářské plodiny neplatí, ale potraviny a různé
 potřeby jsou velmi drahé. Příjemloněch různých - zejména
 řeřichy ještě nadbytek, ceny jejich však neklesají. Tová-
 rniči rádi ji zastavují výrobou ve svých provozech, aby vypro-
 stali skladu hotových sborů. Práce se na všech stanáčích o-
 mezuje. Naše Dolní horářka nepracuje, v Horního Údolí
 se pracuje omezeně. Platý dělníkům jsou mimořádní.
 Mezi lidem nemá peněz, činnostníci jsou téměř bez práce
 (u nás buhláci), nikdo nemáč kuporati. Jedinou útěchou
 naší ještě je v okolních obcích ještě větší neúspěšnost.

Počasí.

1930-1931

Farní matuila

31.IX.

Statistika farních malíků za r. 1930.

1930

Narozeno d. 18 chlapečků + 21 dívček = 39 dětí, z nichž žemělo.

Šňatků narozeno bylo 11 (neříká k hmotnosti).

Žemělo: 11 měsíčů + 8 čen = 19 osob. Jedna převedena od
jinde ku pokřbení na zdejším hřbitově.

— . —

1931

Film „Za čsl.“ 1.I.

Náš:

Vbiografii mistního Sokola předrážen byl kulturní film „Za československý stát“. Odpoledne hráno bylo pro sácto, večer pro dospělé, kterých však přišlo velmi málo.

Zářík

11.I.

Mai dělní se rozširuje netespeciálně rášek, na který semřel iák M. řídy Ladislav Petráček, syn redukta Lub. Petráčka a čís. 76. Dne 16. ledna po 11 hodině dopoledne narozena byla škola na 4 dny ku provedení desinfekce můren formalinovými parami. 17. ledna byl pokřtěn Jaroslava Petráčka, druhého syna Lub. Petráček. Semřel též na rášek.

Valná hromada

18.II.

Sokola.

Konala se valná hromada Sokola za přítom. 93 členů celkového průčtu 63. Jmení oceněno na 7.7.20.15kč. Program proběhl 40 predstavení, ale pro slabou účast a vysokou cenu filmu jest paroni. Načátkem jednoty jest Boh. Kubíška, náměst. starosty fo. K. Chmálek, ostatní jest

během zimy (viz díl. 53.) jednotka má: 30 mužů + 16 žen; 7 dorostenek + 10 dorostenek; 17 žáků + 2 vráček.

14. 11. Za úpravu mítrosti po poštu vyplatila obec poštov. ředitelství v Pardubicích 3. 926 - K8, celkový náklad na poštu i telefon čísl. 41.231.28 Kč.
- Náklad na poštu
- " - Zemřel Hubertu Petráčkovi třetí chlapec Ždeněk, na záříklo v nemocnici v Litomyšli. Všechni litují této skou moči šírou rodinu, které ve 14 dnech vymřely všechny dítětka dřív tak zdravé a čilé. V celém písmu období 1930/31 rádily moči dětem nejen záříklo, ale i spala, osypaly o jinice, na které odstonalo 72 žkolních dítěk!
- Záříklo a jiné ne
- " - Zemřel farář. misk. v. r. Antonín Kočí, manžel porodní asistentky (viz díl. 85.)
14. 12. Okrajkupelstvo doporučilo okrešinnému soudru v Lanškrouně, aby Fr. Dostálkovi udělena byla hostinská koncese, které se jeho matka Marie Moravcová vedává ve prospěch svého syna (hostinec u Nebička u Horního faráře).
- Hostinská koncese
- " - František Pražák č. 132. obdržel povolení k výstavbě nového podzemního domku starou chalupu zbořil.
- Nebička
- " - Antonín Dušek, člen obecní rady, mazáčka a své funkce ke zdravotním důvodům.
- Přestava č. 132.
11. 12. Během ledna zemřelo v Hrátnici 10 osob. Vina tak veliké úmrtnosti se přidala nepravidelné zimy, kdy bily často obory a cenu vůbec nevnale.
- A. Dušek, vedání
z české v ob. rade
- Úmrtnost
v letech 1931.

Zkrácená práce	1.III.	1931 V Horní Soráni byla zkrácena práce o ½ hodiny denně pro nedostatek odbytu zboží. Osensem tím se také smenuje mraza dělníků.
Množství uchmu	5ab.III.	Napadlo množství sněhu. Chumeli stále. Ze samoty relidi nedostanou pro závěje do vsi, děti vzhledem nemohou chodit do školy. Záškol moci dětmi přestal, ale říči se spalivíky a působnice.
Prodav papíru	13.III.	Poslouchali jsem poslov papíře, který poprvé nuluval do své slavné milovní radiové stanice. Kterou mu poslal sám vynálezce radiotelek. vln. Marconi, jenž sám papířský rozhlas zahájil. Obraz latinské řeči byl překlámočn, doříči čerke v Praze. Po posloušení bylo hlašeno, že papír vydal do auta a odjel do akademie věd a umění, aby příloha byla slavnostní řeč, která též byla pochlašena vysílána. V posloušení vyslovil papíř právě, aby pokroky techniky sloužily lidstvu k lepšímu životu.
Normální práce	16.III.	Odtud dnešního dne pracuje se v Horní Soráni pouze hodin denně.
Výměna pumpy	14.III.	Povolená byla výměna řeklé pumpy u obecní studny u Lipenských č. 18., kterou mráz postrhl.
Sdružení katolické mládeže	17.III.	Sdružení katolické mládeže po velké účasti obecnustva hrálo divadel. hru. Poucta obročí v sále Františka Tyknálka na jeviště, Adhorn Národní jednoty Severočeské, jenž má ve vě správě hanácký sbor. Dosud hrávali jen větší hudební, kde mají ve velkém pokoji malé jeviště.

1931

- 1.III. Konala se porada rodiců a učitelů o založení rodičovského sdružení při škole (Vid. 54.) Založena byla 15. března.
- Rodičov. sdružení
- 7.III. Konala se slava narozenin prezidenta republiky T. G. Masaryka páno ve škole, po poledne v sále Fr. Výhňálka pro veřejnost za účasti dětí a součl. jednoty.
- Oslava narozenin prezidenta T. G. Masaryka
- 15.III. Dělnická lit. jednota krála, div. hru na něm jeviště v hostinci Žos. Halbritéra a Sokol předváděl film "Selská rebelie o Rusku". Oba podniky si konkuruje. (Vid. 52.)
- Div. hra a film
- 26.III. Dnes vykonali stib. okresním soudem v Ústí J. jmeno Dosorce důvěr- vání dorocí důvěrnici na děti v círi péci a děti ne mít na děti manželské pro obvod obce Hnátnice, a něc. Žos. Smeydř, říd. učitel a Jan Skalický, tovární mísle v. v. Dů- věrnici obdrželi legitimace okres. soudu a jsou povin- ni dorozíti na důby, které jim k u péci přidělili okresní péče po dítě s okres. soudem v Ústí J.
- Dosorce důvěr- vání dorocí důvěrnici na děti ne mít na děti manželské pro obvod obce Hnátnice, a něc. Žos. Smeydř, říd. učitel a Jan Skalický, tovární mísle v. v. Dů- věrnici obdrželi legitimace okres. soudu a jsou povin- ni dorozíti na důby, které jim k u péci přidělili okresní péče po dítě s okres. soudem v Ústí J.
- 19.III. Valná hromada, Odbovu Národ. jednoty Soveročeské konala se na počátku 15. člennu. Za předsedu zvolen Josef Výhňálek, rolník, za jednatel Žos. Smeydř, říd. uč. Tehdy dne vystoupil hřeb. sbor komise k prohlédnutí jeviště v hostinci Fr. Výhňálka. Hledáno, že je hodně opotřeboráno a potřebuje velké opravy.
- Valná hromada
- 5.IV. Děl. lit. jednota a sokánské i sokolské jednoty hráli divadlo. Div. hry roční
- V měsíci dubnu otevřel pekárnu u aut. Holubice jeho br. Pekarští.
- franc Adolf Buben. A. Holubář po tříkrálové slavnosti chorobu pekarští panoval a provozoval jen polní hospodařství.

1931.

<u>Jeníšek odb.</u>	<u>12.IV.</u>	<u>K výborové schůzi odboru Národní jednoty usneseno bylo přesídi jeníšek jednoty do své správy, protože sbor dobrovolných hančířů chce jeníšek prodali.</u>
<u>Dív. kruh</u>	<u>19.IV.</u>	<u>Sdružení katol. mládeže hrálo dív. kruh Tatínkovy mohy na jeníšek odboru Národní jednoty v sále Fr. Vojmalke. Jeníšek jim připravil sbor dobrovolných hančířů.</u>
<u>Předání jeníšek</u>	<u>26.IV.</u>	<u>Sbor dobrovolných hančířů předává ve členské schůzi jeníšek, opět odboru Národní jednoty, klerá dobrovolnou pro pokoj a dobrou vůli mezi občany se varuje k platit 600 Kč do pokladny sboru dobrovolných hančířů.</u>
<u>Práce z polich</u>	<u>27.IV.</u>	<u>V polich se začíná pracovat, jaro se oprostilo.</u>
<u>Pohřeb</u>	<u>30.IV.</u>	<u>Pochován byl Ant. Dušek, výměnkář na státku č. 240 v Hliníku. Byl pamětníkem starých časů ve své žiži, otcí, o kterých uměl vyprávovat. Narodil se 17. 1. 1860.</u>
<u>Pohřeb</u>	<u>3.IV.</u>	<u>Pochován byl rolník Ant. Kočík s čís. 162., který náhle semřel po přenáší oheň. Po vykonané obdukcii byly vnitřnosti netříška poslány na teliničku k prozkoumání. Nebylo růžk měho páradního sledován.</u>
<u>Náhlý zkon.</u>	<u>4.IV.</u>	<u>Skonala náhle Marie Kolomá panína jso u mrtvici ve stáří 48 let. Bydlila v č. 157, kler. pro užívost bylo v 1. 1924 sbírno.</u>
<u>Pozůstalost po faráři Jičínském</u>	<u>11.IV.</u>	<u>Jednalo se o koupi domu č. 281. po sestrelém faráři M. Jičínském. Uplatil odhad domu jádu řešení, ale uvalil na oskar polik pohledávek, že ani</u>

1931.

dědiciční ani strašnou lehr, ani obec za těch pod
minckým dům nechlejí, ačkoliv by obec jej pro
příštou výrobu potřebovala. Dům přece jen půsor-
li Salesiáni.

V Horního Lovárně se pracuje se 40 dělníky na Omezená práce.
Pracují 48 hodin týdně. Dělnictvo je obává,
že bude mítce rasy byt pastovna, proto obec
podává protest proti omezení práce v továrně
ministerstvu.

M.V. Obec. nastupitelstvo za přítomnosti předsedy míst. fedmáního
školní rady a říd. učitele Josefa Pucjdíka jed-Na všechny školy.
nalo o připravných pracích k u stavoblo nové školní
budovy, jak nášen ještě okr. škol. výborem v
Lanžkromě. Do provedení stavby nemí chuti,
protože obec nemá dostatek peněz, a dosavadní půj-
my se rychle vlivem knise emesuji, kleoně výnos půjček.
Když odvolání památky i senatská školní peda v Praze,
emesu bylo odvolati se k ministerstvu školství a
národní osvěty, aby alespon povolilo odklad
provedení stavby.

M.V. Konsumní společenstvo. Svěponocina slavnostní
valné hromadě reprezentovalo svého dracetilehlého ^{Václav} hromadu

2.V. Star chov pořečna: Krao 359, jalovci starých 54, plon
menších byků 5, byků méně kr. 13, mladších stohyka:
byků 32, jalovců 123, voli 8, koz ne ží 5, uhnout 630.

1931 Vepřoochovou: pramice chovány 20, do 3 měsíců 4.
plněných kanců 2, ostatních 340 = 366 ošíčk.
Koz ještě v obci 313.

Obr. účet.

9/VI.

Obecní účet par. 1930: Příjem 129.368.87 Kčs
Sobota dne 5. 447.57 Kčs

Vhronom 134.616.88 Kčs.

Vydání 126.026.55 Kčs

Obecní jmen 50.1470.27 Kčs Překl. hot. 8.587.83 Kčs
" dluhy 367.840.35 Kčs

Cisté jmen 133.629.87 Kčs, Dluh na elekt. obce 288.324.59 Kčs

Dluh v reifaisance 73.646.- Kčs.

Autobusová doprava. Žádost Huberta Pirkla z Horšovce o povolení koncerty k periodické dopravě osob autobusem ze žamberku do Mstějov. nedoporučena, jako už dřív žádost Františka Janouška, klerik už v rok 1930 nejaký čas sem dojížděl, ale býval toho panechal, protože s mím nikdo nejezdil. Rovněž nedoporučena žádost Jar. Smutného z Mstějov, protosé Jiřího Hájeka r. o. 160. rájodil autobusovou dopravu dělníků po činnostensku.

Psací stroj.

Obecní úřad vzlal si na zkoušku od firmy Krajíček z Pardubic psací stroj. Předtím zakoupen byl stroj název Kontinentál za 2.450 Kčs.

Nouzová práce.

Ministerstvo sociální péče k rádosti obce se dne 4. března 1931 povolilo na úpravu veřejných cest statut nouzový příspěvek ve výši 7 Kč denno za 8 pracovních hodin na mědu nejvýše pro 20 nezměstných osob k nouzové péci fiktivních neto příkazaných dle 31. prosince 1931 po dobu

- 1931 částečky 54. 000 Kč. Usmírno opravit ponižující lišáky vyměnět se střy: kč. 16, na Příčinici pod Skalkou, od ro. Trojice kč. 64, od kůže kč. 43, v Rybnickách kč. 41, a Ládkou.
- Obecní sashupitelský doporučilo schrálení prodloužení biografické koncesi Sokola na další 4 léta.
7. VII. V Hnátníku přes potíčecky poslaven byl nový sedmij místek, k němuž deska kroměna psala byla ze Žele. Dělníkům a sedmíku zaplacen 354.80 Kč. Lávka v Hnátníku
18. VII. Dělnická tělocvičná jednota se zúčastnila divad. ochotnického. Zdejší se hrála na dvoře statku Jindřicha Člára oce divadlo. Tálačka čev. Titulní role provedl učitel Šíšek, a jeho žáci z hlamé. Návštěva byla velmi čekaná, ale páchané podniky a cukráři u řady návštěvili, iž byli odvedeni m. obecního od pouličního volebního pořadování.
5. VIII. Jako hasičorovní i letos místní osvětová komise uspořádala slavnostní před shudbou k ro. Trojici, kde poslavena byla hranice, u které proslavil ř. uč. J. Šmejkal. Počeli jsou přičestníků, na 350. Olava Husová.
12. VIII. Pořádání hasičů autobusem Jindřicha Hájka podnikl pájerozd do Pardubic na hasičský přezd a výstavu v Pardubicích. Celnic výchovy. Přesdu, vřízení pájerozu, náčnul se přes 20 členů sboru.
19. VIII. Pořádání hasičů na oslavu svatoňovského čtyřicetiletého prázdnin uspořádal vřízení vřízení, po jehož provedení, dražile.
- Holeš has. sboru.

1931	nového sboru: František Skalický, rolník p.čs. 37, a Josef Moravec, rolník p.čs. 41. obdrželi alále medaile za 40letou činnost u sboru s diplomy. Poslov o uplynulé době a činnosti sboru přednášel říd. uč. J. Šmejkal. Odpoledne uspořádán byl výlet na cestovou zahradu.
1. října	22./VII. Za velmi krásného počasí začaly <u>přípravy</u> velmi rychle. Koncem července však nastaly velké deště, které se prostříhly až do 4. října. Bramboru pěstují.
Náter školní budovy	24./VII. Opravy školní budovy a náter evnení ivnitř provádějí maličtí a malířec p.čs. 70. Jan Hodr za 3.000 Kč.
Omezení práce	27./VII. V Horní Sobárně byla práce silně omezena. Dělnici většinou byli propuštěni - pracuje výjivou v délce 15 dnů.
Volba náměst. starosty	3./VIII. Za Ant. Dušku (vít. 131.) prohlasilo plenum obec. zastupitelstva) náměstkem starosty Josefa Něka, pomáhače ředitelky p.čs. 267., a za člena obec. zastupitelstva postoupil František Petráček v.čs. 84.
Nouzová práce	" - fákt nouzová práce provedena bude oprava ob. cesty u statku pol. Jana Petráčka v.čs. 16. Délka opravy 2 Kč, dozorce 3 Kč za pracovní hodinu.
Zastavení práce	8./VIII. Zastavena byla v Horní Sobárně práce úplně. Mnoho dělníků je bez práce a žije hladce a nouzové podpoře, kterou poskytuje místním okresním a obecním úřadům. Pro nedostatek zaměstnání zodstěhovalo se p.čs. místníce více rodin (Hnáček, Doleček, Šklenér, Dušek, Kroupa). Smluvy a muto je v celé vesnici.

1931

13/IV

Stříka pro výhorelé vesnice Várc na Slovensku, kterou na rok 1931 ohres. úhradu obecní rada se uvalila po obci ryko-
natí, výnosela 1 Kč.

14/IV

Obecní soudce výsuditelského jednalo o sporu sousedů o nájmu
obecní cesty u Václ. Lipenského p.o. 67 (Taborského). Nájmeno
bylo jenom i sousedu Janu Skalickému, místu v. o. cestu uvedlo
do přírodního stromu. Po výsudku neupodlehl, vyvinul se spor,
který pakončen byl až po smrti Václ. Lipenského v srpnu 1933.

15/IV

Pohník Josef Jansa s čís. 13. žádá o hrazení léčebních
výloh, které má zaplatiti pa léčení poškrábaných žeber v ne-
mocnici. Hraze upspěl v lomu Aut. Doskočila u "Skalky"
při odrašení kamene na opravu obecních cest. Dělníci
lámající kámen neopatrně pustili balvan ve chvíli, když
pro nini fausa přijedl se svým kočkujícím posahem. Dělníci
se balvan opuky pasáhl jinemu zranění do prsu, přičemž
upspěl plomeniny žeber. Nemocenské pojistovna i hrazená
pojistovna podepsaly zaplatiti nemocniční výlohy činící
přes 1.000 Kč, neboť zjistily, že postřelený je dospělou samot-
natou hospodařící, která na pojištění nemá nárok. Totéž
předložil sám Faus, a tak fausa podal žádost na oba dělníky
z kterých mítěli parník. Vincík byl odmítnut pro domněnku,
žežlo dosud život neměl a poškozený odkázan byl na počest
práva civilního. A tak přece fausa něco na úhradu léčebního
dostal.

1931

<u>Nové jaroříš.</u>	<u>8.IX.</u>	<u>Skupina katolické mládeže</u> prošela do hostince Fr. Výhnačka skoro nové jaroříško.
<u>Učitelstvo.</u>	<u>1.IX.</u>	<u>Změny v učit. sboru:</u> <u>Předseda místní školní rady</u> Ferdinand Blodík určen byl na měst. školu chlapeckou v Př. Řebové. Za něho v Hnátovici učí výpomocná uč. Štěpánka Formontová, rodačka včedle, která dříve vyučovala v far. Heršamicích.
<u>Záškol.</u>	<u>4.IX.</u>	<u>Dnes pochován byl rák II. třídy měst. školy v Kyjíšku</u> Jaroslav Fišer, syn Albiny Fišerové, vdovy po far. Fišerovi z r. 166. Zemřel v nemocnici v Litomyšli na záškol, kam převezen byl autem Osl. Pře. Kráč i se svým bratránkem Ladislavem Aligrem šestnáctiletým, který se též od něho páškem nakaril. Na chlapce doprovázel a v nemocnici s nimi bydlila matka Ladislava Janáčka Aligrorá, manželka sdejšího obchodníka. Malý Ladislav se udravil, ale Jaroslav, nadějný, milý a hodný chlapec káleční nemoci podlehl. Školní dítky z Hnátovice i Kyjíšku doprovodili rakov při politku jen po silnici, jelikož pohřbu nebylo okres. Vrádem povolen se městštini živých nemocném na českém páškem se zde nezdržely.
<u>Dlina klem-</u> <u>nůžka.</u>	<u>8.IX.</u>	<u>Dlmu klemvířkovu</u> otevřel v bývalém krámu smiřického obchodníka Boh. Petráňka Oldřich Trnka.

1931.

8.IX. Povídání pořádány byly dvě taurovacky v hostincích Povídání pro
Fraul. Výmálkou a Jos. Kalbštátu, u něhož povídání prácinice.
a Ustí J. O. upřímnou pranici. Jednu mladík
rymlatil celou hospodu, vyhnal všechny přítomné,
po kterých hácel sklenicemi a oším, co mu do ruky
přišlo. Několik osob bylo poraněno vážně - mezi nimi i
hostinský. Jedno dívce si rymlilo nohu při skoku sklenic.
V celé hospodě neustala sklenice a láhev celá. Zaobec
sklenic vráli sebow i při opuštění hostince, kde
sloukli cestou. Střepy sklenic byly ráno již před ško-
lou. Vinici porostání byly rice včetněm, až do 6 měsíců,
ale hostinskému škoda nahrazena netyla. Vyprodání prav-
sice ve velkém paucoralo. Sál byl plný - pranice netyla.

11.IX. Nahorácké lesy smrk. Pro velikou pimu se v lesku v topí. Videt vlastivka
Vlastivky a vlnky se vlnily. Nemohou jít Alpy, ve kterých
napadlo mnoho vichr. Spolek pro ochranu včetve se
včetve chce je dopravit letadlem do Haliče, neboť obrov-
ská hajna vlastivek se vrhla do měst, a ukryla se před
pimou do dolin, kde je možno do rukou shráti. Jené
se skrývají cíti vlastivky do dolin, a jsou tak vyladová-
lá, že jich lidé berou klidně do rukou a mají se mno-
chami po chloubech nachytat jimi nebohé tvorečky na-
skrmiti. Nejod počátku srpnem domě přiš. Polní práce vše-

2.IX. Ačting v zahrádkách probuly. Zahradník utýpil velkou Mráz
škodu - smrdly mu jíziny i chrysanthemy (dušičky).

Žádání kosou	1931 3./X.	Fan Kupicka s č. 24 uchrazen hruščem bodl Jaroslava Hrdiny, Šubláře, kosou do rád, že mu šel po pěnné podle vosu. Rána ještě jen tém vzdálena od krajiny noci. Druhé ráno, uhmil. Přečel si Hrdina v nemoci v Pardubicích, neboť byly zasaženy plíce. Kupicku se nerovnálost věká ráda placení a ještě žije.
Nerhodnost školní budovy	5./X.	<u>Na podání odvolání místní školní rady ke ministerstvu vyučování a n.o. proti nařízení stavy nové školní budovy, okr. škol. rýborem původní škol. rady v d.p. 1932 přijeli autem z Prahy 2 odbočové radové místekštary a prohlásili školní budovu i její parady. Zjistili, že místnosti v přízemí jsou velké, I. třída naprostě nerhoduje, v ostatečných třídách je skutečné světlo, ráchody jsou nedostávající a vadné, tmavá schodiště, úzké chodby, nedostatek veniskací. Na podkladě toho zjistění ministerstvo školství rozhodlo pro započetí stavebních prací rok 1934 a pro dokončení rok 1935. Okr. škol. rýbore vybídl místní školní radu, aby dala photoviti plány školní budovy. Ale tu pálečitost stavy uvízla na místním bodu pro všeobecnou hospodářskou krizi, kdy obec by nepřispěla potřebný úver ani jihradu ani a droků.</u> <u>Pohní práce</u>
		<u>Po dlouhých dešťích počasí se lepilo. Kopání tramborů je v plném proudu a plně se neje. Voda tramborů je dobrá, černých není na tak výdatné počasí mnoho.</u>

- 1931
6.8. Baníčková půčka Národní jednotě Severočeské v oboru 1.000 Kč ještě splatna. Obec prodloužila platobní lhůtu do r. 1937. Baníčková půjčka obec.
- 10.8. Za Frd. Blodíka do místního holičského radu svolila učit. poseda růž. učit. J. Smejdič. Předsedou veden byl Josef Vitek, míst. rad. místních starosty, pomáhací funkce místra / k. čís. 268. Doplňení míst.
- 19.8. Ještě velmi krátké noviny. Vlaškovský prosá nečekaly. Odlet vlastovky po jím spolek pro ochranu svízel připravil bedny, vlaky a aeroplány, ale uletěly samy. Na polích se velmi silně pracuje i v neděli.
- 20.8. Dnes pochování byla se velké účastí d. Dušková, manželka Fraul. Dušková, rolník a Hlinka. Zemřela malá na zápal slepého očíra v nemocnici v Litomyšli, kam byla dopravena posléze. Ustali po ní dva malí chlapci. Pořídil R. Duško ve!
- 21.8. Dnes padá první sníh. Lídé vta doho, všechny nosí, nosí řepu a ještě sejí. První sníh.
- 25.8. Dnes vyhořela chalupa konsumu v Lanšperku. Šanci Posádka Lan a Žhnátrice pomáhali odolávat požár. Druhý den řepku majitele domku uspořádali četníci a církvi strávili odvedli jej do výšetřovací vasty.
- V měsíci pádu a říjnu vydávali římskokatolické listy: Frýdekenské Ant. Žaba, kreslíř p. t., Karel Kočí, obchodník potravinami z. č. 191. (Lisko). Listy.
- 28.8. Sokol hrál dirig. br. F. Ohrada. Pro sláiku československou s prostor. rem. p. t. uč. J. Smejdič.
- Den Probohy

<u>Pozemek na stavbu školy.</u>	<u>1931</u> <u>6.XI.</u>	Komise okresního úřadu a Lánskrony na vyra- ní místní školní rady na půtností ráslepce obce a školy určila pa stavbu místo pro novou školní budovu 1. zahrádku Huberta Petráčka, jako místo nejvhodnější. 2. pole Františka Benčové proti mýnější školní budově, kde by ale bylo třeba velikých přesání půdy, ponížení mí pozemek značný svah.
<u>Vodovod Jana Štěpána</u>		Jan Štěpán v p. 272. (poti tovar. domům) provedl vodo- vod ze studánky v obecním lese do svého domu. Kter mu uložila 20Kč počíně uvařacího poplatku.
<u>Práce napoli:</u>	<u>11.XI.</u>	Ještě se oře i seje, spravují se obecní cesty a regula- je potok na „Rybničákách“.
<u>Válná komada</u>	<u>15.XI.</u>	Konsumní družstvo „Svěponorce“ mělo 20. řádu rovnou valoun komadu. Má 246 členů, kterých přibylo 42, a má ji spláceno prodilu pa 19.831.60Kč. Obrat penězemi činil 142.579.30Kč, ztož prodáno pa 570.053.80Kč, res. fond činí 25.991.11Kč, aktiva 102.208.22Kč. Předsedou je Hubert Petráček, po- klaďníkem Jan Hoří, kontrolorem Bohumil Kacálek, prodavačem J. Vojtěšák. Polékovému ústavu dává 500Kč.
<u>Strátoraci obce</u>	<u>19.XI.</u>	Okresní úřad v Lánskroně během roku 1931 vypla- sil obci na strátoraci akci pro nesaměstrané děl- níky 10.720Kč a postředků statných 2.700Kč - 13.420Kč.
<u>Smrt dítěte</u>	<u>18.XI.</u>	Dnes penírela v nemocnici dcera říká Fed. Hybla Julie,

1931 3 roky stará, kterou nechali při mláčení bědovoru ve věži uhořením nici! Holčička si hrála u kamení, po kterých plazí uhlík vypadl, napálil žáry na nebohem dílečku a nej rodice připěchali na pomoc, utrpělo popáleniny, kterým řekli den podlehlo.

28/IX. Obecní pospočet na r. 1931: Potřeba 106.343.01 Kč

Úhrada 78.093.21 Kč

Úhradí se:

Schodek 28.250.70 Kč.

57% píš. Kolam činor. ----- 57.30 Kč.

200% + Kolam úhradní se základem 9.719.10 Kč 19.439.40 Kč

Úhrada 19.990.70 Kč.

Obecní pospočet

Neuhrazený zbytek 8.260.- Kč uhradili se měl nově zadánými daňkami, které však provedeny nebyly.

21/X. Státní příspěvek na úpravu potoka obci poskytnutý ministerstvem sociální péče ve výšce v platbách činí 5.250 Kč.

Dělníkům vyplatila obec dle m. 6.305.05 Kč.

Státní příspěvek
na novou práci

23/XI. Dobrovol. hasiči měli 40. valnou hromadu. Skupina 55 členů žádajících, 66 členů připravujících. Předn. přítomni byli v Lauriperku a Janově, vyslali hledka do 8 díl. her, súčasně se 4 polářkou. Prájem o pokladnu činil 6.219.30 Kč. Lameritská čela poskytla pronájmu ve 145 případech, z nichž 48 případů bylo jen krátko onemocnění. Čela obdržela na obrazy plakátů od obce 250 Kč, od sboru 100 Kč. V sokolském biografu předveden byl po dva odbojený film, Boj s ohněm, zjednaný v oboru hasičský, a Prašky hasič při onemoci.

Valná hromada
hasič. sboru.

24/XI. Dárka pláteninu vynesla 6.043.74 Kč - pije semínko.

Dárka pláteninu

1931.

Obr. k mimoř. 9/1930. Vážnějším období 1930/31 se městlo poč. kuchomy
1045 kuch. 57 ženářů, průměrně na 1 případ 21 kuch.
Kuchorna má 90% kuch. Kuchornici ještě učitelka
R. Lomanová.

Farmáři matky 8/1930. Narodilo se 9 dívek + 15 hochů = 24, a následkem všechny
zde bylo pochováno: 17 můřů + 12 sén = 39 osob, se kterými
4 zemřeli v nemocnici a sem byli pěvci. Snátku a
zavřeno bylo 2 snátky a snátku 20 (nevídatelné).

Zápis na obecní 202. - 236. schrálen byl letopisec
kom komisi dne 11. února 1936.

Dra. Vojtěch
J. Dálbus
Felix Franko

Josef Smejdán
kronikář.

1932.

Kris. I/I. Smrtvě začíná Nový rok ve všeobecné krizi hospodář-
ské, která se neustále stupňuje. Bez zaměstnání ještě
nejen dělnictvo, ale také intelligence. Dnem sledina
propuštěna byla ze školní dvůrby mladá učitelka Rosena trž-
vánková a později bez zaměstnání. Na její místo nastu-
pí nejmladší Aleš Krátký z Čermné. Ještě synem profesora
knolem Antonína Krátkeho, který edc v roce 1903 jako
učitel též vyučoval.

Povolení. II/I. Cel Nového roku bude a příští. Dnes přišla povolení

1932

větší nežli loni 28. října. Disky se nedostaly do polohy
na silnici u Bartošova, kde se celý potok přelil přes silnici. Auto-
bus dorazil dříve ke škole. Několik žáků spadlo do vody. Po rozběhu
strhla sotva upravené hráze přečíslo na Rybníkach, phodně je z-
mlela.

6.I.

Trojí velké diše. Dnes nová porodnice. Rámcí Josef Výčítal Nová porodnice
se synem Josefem, a obchodníkem Jaroslavem Bartošem, jehož
svojím autem z Dolní Dobrouče. U dřívějšího domku Josefa
Sejkory chtěli po 3 hodinách v noci přejetí přes přelitou říku k
horního toku. Jakmile vjeli do vody, které tam bylo více, než
se očekávali, motor padl vodou a městel fungovat, auto necestovalo
uprostřed valic ve vodě, které psychicky přibývalo. Do vody
vody se jinu nechtělo a během se auto uprostřed vody opustili.
Ale voda přibývala, až se musili uchytit na střechu karoserie.
Když u vody začala autem plácti jako žirkem, počali posí-
měti po marných pokusech přesídi dojít do chodu volat o
pomoci. Vlnkolu vod však volání jejich zaujal. Až po 5
hodin ráno uslyšeli jejich zaufale volání v netěku, a u Vý-
čítala na hrázi. Ale pro velikou vodu se k nim nemohli již
blížiti. Teproje když byl přivolaný J. Hájek s nákladním
autem, který objel silnici knádračů na dobrovnickou
stranu, podařilo se auto více lidem pomoci porazit po
velké námarce a přiádnuv rukou pákné, několika páchan-
ců auto v vodě vplahnouti až 7 hodin ráno ve čtrnácti, když

	1932	voda hrošila, odnášela auto i strojčinky.
Přehorovice	6.I.	Koncem minulého roku obdržel pionorský les řeník František Kocí s č. 186. na svého chování horším dobytkem.
14. T. 1937 Fr. Fránek reprezentativní vnuč. synů		
Žaludek Hnátnice	6.I.	Vr. 1931 řenici v Hnátnici zabili: 406 reprů, 814 kkal, 159 kusů hovězího dobytka. Nutných porážek hovězího dobytka bylo 13, domácích porážek reprů 48. Všechno to maso osérem nebylo buď mědno, protože řeník Josef Kycík má filiální prodejnou v Dolní Dobrouči, mimo občanské režimy až do Lázní a Klášterku kupují maso v Hnátnici, řeníků tam nemajíce. Mimo to využívají řenici rovněž poražené kusy do Prahy, Liberce a jinam.
Pohladna	6.I.	Vr. 1931 byl příjem 188.981.92 Kčs obce 1931
Uhlí od státu	11.I.	Na zaměstnaným dílníkům se dostalo 10q uhlí od státu. Rozšíleno bylo obecním úřadem.
Hasičský ples	16.I.	Byl hasičský ples.
Poplacen obilí a zvířectva	16.I.	Ještě se veliký pokles cen hospodářských plodin a zvířecích. Krmivo nabízené na trhu v Litomyšli za 3.000 Kčs bylo prodáno za 1.300 Kčs, krmivo v Litomyšli na trhu bylo prodáno za 150 Kčs.
Válečná hromada	24.I.	Byla 12. valné hromada silovou jednotky

- 1932 Skol v Hnátnici. Jednota má 41 mužů, 18 žen, 4 dorostence, 4 dorostenky, 24 páni, 21 pány. Vrčilo 10 mužů a 8 žen. Jednota se účastnila se okreskového sjezdu v Dlouhé Třebově a římského slibu v Pardubicích. Ve vzdilostech cestování vyplatuje 17 proslouží, bocera ideové školy, 3 rozhovory, 4 diadla, ples, 2 večírky, 1 akademie a 1 účast na hudební oslavě. Ceny návštěv po sjezdu amortizace činí 5.066 Kč. Spolková knihovna má 106 svazků.
24. I. V hostinci Jos. Halbříčka svolána byla na popud Schüre nejpozdejších komunistů schůze nezaměstnaných dělníků kojenců nehlavni píšťálců, kteří neměli nárok na sklenku něstraných, výběrovací podporu. V usnesení rezoluci řídili, aby do obecní komise, která listky vydává, byly publikovány ročníky z dělnictví. Zádost jejich však byla zamítнутa i okresním řádem, jelikož vstupce o komisi již mají. Podobných schůzí svolali komunisté růce, chápajíce že společné hospodářské poměry po sebe řídí, ale jejich rámcery měly velmi významné výsledky.
30. I. Okresní úřad poukázal 350 Kč na zakoupení 10/29 Brambor Bramborů pro rodiny nezaměstnaných dělníků. Hambury pro nezaměstnané.
31. I. Dělnická řelativní jednota provedla velmi krásné diadelní kruhy, "Oráčové dílo", ale návštěva byla menší, méně byvala dřívce. Diadel. kruh.

- Zákaz jízdy více osob na kole. 1932
3/II. Vyvěšena byla vyhláška okresního úřadu o zákazu jízdy více osob na kole. U nás se ji všimov neupodechl. Kol je v oblasti mnoho - skoro v každém číslu je jedna i více. Školní děti skoro všecky dorodou na kole jízdí. Včer se jede všeobecně bez světla.
- Sokol. ples. 6/II. sokolský ples.
- Pokus o sjezdu. 10/II. Na návštěvě okresního školního výboru v Lanškrouně vysnal řídící učitel J. Pmejdil mládeži škole odronbu, aby se hlásili do pokračovacího kursu, který by místní školní rada zřídila při zdejší škole. Ale nikdo se nepřihlásil - vzdálení je u zdejší mládeže myni malý rájem.
- Pohřeb J. Morava. 11/II. Dnes pochován byl s velké účastí polník Jan Moravec ze Dvořka č. 60. ve starém střípku. Zemřel se vynal v léčení dobytka a jeho zkusenosť byly známé v svém okolí. Ale úřady jej stíhaly pro palečitelský. U hospodařů měl velikou úvěru.
- Smrtelejší úraz dilmuka. 13/II. Dnes ráte byl pochován dilmuk Josef Mikulečka z čís. 270. Pracoval v kovárně Kadrmanových v Harticích, kde byl zastřelen brancím řemenem a smrtelejší praném. Zemřel v nemocnici v Litomyšli, odkud jej rodina z Mollova dala přejeti k pohřbu do Chráznice. Po nebožítku zdejšího odora

1932

s malým dílem). Slovámkem vedou spor o náhradu.

1932

Obecní soudceřstvo doporučilo okresnímu úřadu ^{Dosírení} řádce Josefa Halbšála p. č. 193. o rozšíření hostin. koncuseké koncese ku oprávěm přechovávání cizinců na č. 193. Okresní úřad povolení dal.

1932

Haričská župa Hubálková na valné hromadě Župního vedení v Ústí nad Orlicí rozhodla p.č. učile Josefa Pmejdiče z Hnátnice p.č. 253. za župního vzdělávatele, kteroužto funkci nastával p.č. do p. 1936.

1932

se konala pro členy a zájemníky vodního družstva vodoprávní a hlasovací řízení o dodatečném melioraci druhoračním projektu, který činí 9.9184 ha z celkového projektu 10.9309 ha, tedy 91%, (takře) dle vodního rákona pro Čechy ještě dosažena polubní větina. Nedostavili se Josef Prášák p.č. 194. a Václav Vymálek p.č. 83. Projektový řešený ještě odvodnění luk na pravém břehu řeky Orlice nad jarem tvárný Hemychoru a trati „Pod paškým lesem“. Z celkového plánu 10.9309 ha ještě druhováno 6.2014 ha, které má být novou meliorací. Tato část má náležitý odpad připojený na hlavní odpadní potrubí, které položeno ještě pod dnem Tiché Orlice nad jarem. Ustá do říčky pod jarem. Pod řekou ještě potrubí litinové. Projekt byl vypracován, ale proveden dosud není.

Nouevé práce	19. II.	Obecní rada v průběhu jednalo o další opravě cest i potoka v rámci nouzových prací pro nezaměstnané dělníky, na kteréto práce obdržela obec příspěvek od ministerstva sociální péče do výše 5 000 Kč.
Kulturno-vychovací film.	24. II.	V biografu přidorden byl film kulturno-vychovacího "Udu-lovi" panské produkce. Návštěva byla velmi slabá.
Volební schůze	24. II.	V hostinci Josefa Halbříška se konaly 2 volební schůze politické: komunistů a strany sociálně demokratické.
Ovitorá komise	24. II.	Ustanovena byla okresní okresní ovitorá komise pod vedením okresního školního inspektora Ant. Topinky. Za místní obec vystoupil radní J. Šmejdir, židící učitel.
Cípadoles na benzín.	25. II.	Josef Bartoš, obchodník, obdržel povolení k u postavení čípadla na benzín, které poslat v před kramem u silnice.
Nezaměstnanost	29. II.	Alois Blecha, hmlář, se vzdal pionovské zájemnosti se bude prací nádemicovou pro nedostatek zakázek.
Sokol akadem.	6. III.	Tělocvičná jednota Sokol uspořádala akademii k 80. narozeninám prezidenta T. G. Masaryka s programem:

- 1, Slavnostní pochod - orchestr. 1931
2, Proslav učitele Jaroslava Dlabáčka.
3, Len Lichie, směs národ. písni - orchestr.
4, Dřívější gratulanty - výstup chlapců.
5, Naše pole - recitace Marie Hubálkové.
6, Salomoni brio od Mozarta - hrají batíci Krahulecové.
7, Přání - písni.
8, Hudba - směs se Smetanovaých oper.
9, Byrali lichové - sbor.
10, Chodlitba práce od A. Šouy - rež. M. Hubálková.
11, Tancuj, tancuj, myruj - sbor.
12, Hudba
13, Příhody se člena prezidenta Masaryka - J. Dlabaček.
14, Válka, básnička od J. Rokyty, - sborová recitace.
15, Státní hymny.
Konečná byla schůzce pátečních [podaných kandidátů] volby obecního rady v Telči. 7/III. 1. strany lidové Josef Skalický 118, 2. národně-sociálníků Josef Smejdér 253, 3. republikánskou f. J. Hnátnický 99, 4. zemědělsko-obchodní Josef Bartoš 143, 5. komunistické Alois Halberštejn 265, 6. sociálně-demokratické Em. Halberštejn 123, 7. národně-demokratický front. Blažek 166.
Oznámenila Libuše Kočová, 4 roky stará s č. 169, 7/III. Záškol pánkem. Okrajově i v kolmých délky byly varovány.

členitba	1932 8.III.	Pronajata byla obecní členitba rolníků jmenem Doskočilu za 750 Kč průměrně na období 1933-1939.
Válná hromada	13.III.	členitba se válná hromada volbou Národního představenstva verocišské. Přítomnus bylo jen 7 členů. Vlámců výboru se nemění.
Divad. hra.	13.III.	Sdružení katolické mládeže za velmi cestné náčasli předvedli divad. hru „Frédéklany“.
Prohlídka chudobince	15.III.	Pediktor zámeckého sanatoria Dr. Lukes, pern. lekar, z Ústí nad Labem, náčelník samaritánů, při projezdu Hnájnice do sanatoria poslal reverendem chudobincem, který prohlédl a upozornil na nedostatky jeho zřízení. Doporučuje prohlídku chudobince 1x týdně samaritánem, jichž nálezy by se zapisovaly do knihy u obecního úřadu. Shledal, že chybí prádelna. Nejkrásnější sočnice mají lidé práce schopní, nikoliv si ubosi, opravdu neschopní. Popis zřízení dobré vybaveného chudobince přikládá a doporučuje skalkem provedení letosní velikonocní slavnosti mluv Čsl. Brn. Kráče „V díku slávě!“
Volba do obcí.	20.III.	provedena byla volba obecního funkcionáře. Zástupcem dohledacího úřadu byl júdici náčel Josef Šmejkal. Volby proběly velmi klidně. Volební plakáty byly vyuří Arhámy, jen komu-

1930 nistické visey - pracovalo se tedy celou noc. Agitování bylo po domech, voliči zahrnuti byli lehkým
odzvění.

1, Strana lidová 183 hlasů - 4 zástupci:

1, František Nágl, dělník p. č. 201, František Hybl, rolník p. č. 128.

Josef Skalický, rolník p. č. 118, František Janůrek, dělník p. č. 1.

2, Strana národně-socialistická 81 hlasů - 1 zástupce:

Josef Pmejdíř, řidič učitel p. č. 153.

3, Strana říjnovětsko-obchodní 176 hlasů - 3 zástupci

1, Rudolf Výříhal, remízař p. č. 168, Emíl Aligr,
obchodník p. č. 183, František Dostál, hostinský p. č. 189.

4, Strana komunistická 107 hlasů - 2 zástupci:

1, Antonín Halberšlát, malorol. p. č. 115, 2, Alois Halber-
šlát, lesník p. č. 265.

5, Strana agrarní 122 hlasů - 3 zástupci:

1, Josef Krout, malorol. p. č. 109, 2, Josef Hubáček, rolník p. č. 214, 3, Josef Sturm, malorol.
p. č. 262.

6, Strana sociálně-demokratická 177 hlasů - 4 zástupci:

1, Jan Krcíř, dělník p. č. 167, 2, Bohumil Kacálek, učitelský p. č. 251,
3, Josef Vítek, dělník p. č. 270, 4, František Felgr, dělník p. č. 31.

7, Strana národně-demokratická 41 - 1 zástupce:

František Blaick, strojník p. č. 166.

Odevozdáno bylo 856 hlasů, výsledek prohlášen o pa-

1932 neplatné. K u volbě se sdružili:

I. Štana lidová a agrární.

II. social-demokr. a národně socialistická.

III. československo. obč. a národ. demokratická.

Předsedou volební komise byl E. Bligr, občedník, zapisovatel ob. řajemník F. Kroul.

Pila

23. III. Okresní úřad schránil pilu k řešení klad po hání o naftovým motorem Josefa Pražáka (čís. 188).

Zastavení 25. III. Firma Hernych a spol v Doudlebách prodej podniku Herny Chon'oh.

Firma Hernych a spol v Doudlebách prodej podniku Herny Chon'oh. k 750 dělníků v přádelně, které od 21. března nepracují, provoz v celém rámci v Doudlebách zastavila. To mělo neblahé následky i pro dělníky naše dojíždějící do ustecké Herny chory tvárný, neboť doudlebská surová ruda dodává ostatním podnikům společnosti připravené vály. 8. dubna dělnici v Ústí nenechali již další práce, pročež byla celá továrna na 14 dní také zastavena. Ale nepracovalo se tam více než měsíc. Prohlášeno bylo i více úředníků a mistřů, a nichž byli někteří i z Hnátice.

Pohřeb G.

Habrmanna 25. III. Pohřeb byl sanátor Gustav Habrmann, rodák z České Třebové, bývalý ministr kolonií a národní osvěty. Polozil základy pro rov-

odboru republikánskou říškolu. Na jeho počátku 1932
v Prase bylo přes 600 učitelů s Vojtou Benešem
v čele.

Dvě minuty před dranáctou hodinou dán byl 26.4. Mr. Čsl. Čero.
hasičským lndci signál, čímž byla zahájena
mírová slavnost Čsl. Čro. Kráce vzpomínkou
na oběti světové války. Slavnost ohlášena
byla dříve v rodinách písemně i výhláškami.
Hasiči vystřobili signál po návštěvách celé obce.
Slyšeli jej bylo dobré. Po zakončení bylo hned
slavné vyvraždění poledne vsíni rovnou.
Rozhlasem prohlášen byl mír na 3 dny pro vše-
cky občany s heslem: "Děk sláv!"

František Sklenář přebral provozování 26.4. Odhlášená
truhlářskou pro nedostatek zákásek).

27. března pomník byl podle filmu dle Janáčko-
vy opery „Jeji pastorkyně“. V hostinci J. Hal-
bichála ochotníci z Hlavného vedení učitele
Saňka provedli současnou kabaretní večeř.

Dnes bylo komisionální písemí na provedení 29.4. Haoba domu
staré domku čís. 34. Vojtěcha Kociho, který
reduje svou hospodářskou chalupu přestavěl,
k čemuž povolení od obce obdržel 28. dubna ^{min.} č. 34.

Podána byla obci žádost ministerstva 8.IV. Regulace potoka.

1932 sociální péče o Prac. s statní příspěvky na regulaci polohy na Rybníkách.

ustav. schůze 14/IV Konala se ustavující schůze nově zvoleného zastupitelstva na přítomnosti rady politické správy Dr. Viceny ve řkolní budově. Starostou obce zvolen byl Rudolf Kycířal s č. 168, náměstkem starosty Jan Kocić s č. 167, radními: Antonín Halbříšák 215, Josef Skárm 262, Josef Skalický 118, Vendelin Nágl 201.

Ocenění chalupy. 14/IV Obci byla oceněna prodaná chalupa č. 135. na Valdštejnské Annu Mikyskovou manželkou Jarůškovým: v roce 1914 ji měla cenu 8.000 Kč, v roce 1928 asi 35.000 Kč i s polem, kterého ještě asi 8 měrců.

Odrod 15/IV bylo u odrodu 23 brančí, z nichž odřezáno 8. První řada kodorodu nemusila.

Dlina koláří 18/IV Šká a prodej piva a slánic. Otevřel Antonín Kocić dlouhokolářskou vč. 105. Ferdinand Balář, pěnící, obdržel řionostenský list na obchod láhvovým pivem v domě kantiny Dolní továrny?

Chor. h. dobyta 20/IV Choralská komise radila se o opatření 5 tisícových byků. Za každých tisíc za chorání ročně 1650 Kč. O přiděl se uchází hospodáři, s minimálnou byla předběžná smlouva.

Rejstřík.

A-B	strana	B-C-Č-D	strana	D	strana
A		Bramboričemají	138	Dvorek	8 115 117 126
Arcibiskup Arnošt z Pard.	94	Zauklot Rakouska	158	Dráha	11 155 164
Adam Krajský, mnich na řádovém	116	Rida, drážota, válečné hry	170	Družec	19
Anna Kalaušková	117	Pekyně sosenová	191	Doprava autobusem	13
Alkoholismus	144 149 150 160	Bytová komise	190	Družba	24
Asbest na střešních kohoutích	164	Periorečná půjčka	133	Doba huzitská	98
Americké poštovní my pro děti	187	Bramboričemají	239	Dobytí Lutíšperku	
Autobus	202 226	Ceny obilí	1620	Dražba na školu	135
Afrodisiac	173	"	1843	Domovní čísla obce	136
		Císařská silnice pod hradec ke Štíšperku	136	Dothořa 1843, 1877	137 138
		"	"	" 1870, 1877	157 162
B		Č	"	" 1915	168 170
Byvalí rybníky	11	Četnická stanice	4	Duby konz. prince Rudolfa	187
Bednář	13	Členové zastupitelstva	57	Domazarské války svět	168
Bellein	72	České bratří	102	Domácí volečkov	18
Bouře poddaných o Hnátnici 1627	114	České uzávěry sélane dráhy	116 164 192	Dovídovosín	115
Berní rule 1654	118	Černáni bramboré	138	Dovíd chudinské 1854	140
Brambory	133 136 137 138 140	Cinnol obce 1892	161	Dušek učitel v Hnátnici	158
Bourka a porodci	135 136	Cípadlo na hennu	242	Dušek-Bulhar	158
				Dělnici	16

D-E-F

F-G-H

H-CH

D-E-F	F-G-H	H-CH
Dělnická tělov. jednota 46	Faráři 71	Hasiči 42, 49, 50, 161, 187
Dějiny farářů 78	Farní knihovna 74	Hlad 1847 227a, b, 138 1854 - - - - - 140 1891 - - - - - 79, 160
" obce 86	Friedrichswald 89	Hosnodářské okoumávání 165
" okoli Hnátnice 90	Farní kronika 135	Holdoráci telegrafisté 172
Dávka ze psíř 198	Fara o Písečné 68	Hospodářská škola 192
" z líhovýl nápojů 198 199 205	Fond evropských dětí 187	Hajní 58. 193
Dan výdělková fi. Herných a spol. 199	Finanční hospodářství ni místní škol. rady 193	Hospodářský spo- lek lidový 35
Dr. Uzel, odchool 204	Fond na pomník pad. 197	Hasiči faráři 44
Divadelní hra 222, 227, 233 244, 249	Farní malířka 1930 220	Hlavní koncuse 221
Dozorce důvěrnici 213	Film za čsl. stát. 220	Hlásky za války 166
Dílna klempířská 230	" selská rebelie 223	Holicští 23
Doplňení místní rady 233	Fronty doma 173	Hasičský ples 238
Den. Svobodový 233	Film v kabaret 247	Honička 244
Dílna kolařská 248		

CH

E	Elektroinstalace obce 196 199 203	G	Chov domácího rodičstva 18
"	Instalace 197	Germanisace obce 164	Chov koní 19
Elektroinstalací fond 197			" horšího dobytu 19
Elektrické větlo 200	H		" vepřorchu 19
Elektricní komise 198	Hostince 162	4. dubenec 19	
	Hospodářské a občanské 22		134
	čsl. legionářů a invalidů 28		151
	Hospodářský spolek 33	Chudobinec 194	
F	Farní říad 67	Hřibov 71	Chrousti 191

CH-I-J

K

Chomí býci	strana
	200
	248

K

Tionika obecní	strana
	135
Lniha učební	strana
	135
Kalast obce	strana
	14 Kaple a věž sláva 137
Koni v obci	strana
	19 Kostelní dřevěná mříž na větrnu 1845 137
I	
Kravy	strana
	19 Konstituce 1848 138
Inovativní půjčka státa 1922	strana
Kosy	strana
	19 Knika soudcovská půjčka 199
Invalide	strana
167 Kralice	strana
	20 Hamenice
Kralářina 1829	strana
	21 Krupobily 1867 156
Kováři	strana
	23 Kralina nač 268. 164
J	
Krejčí	strana
	23 Kolkoráni peněz 187
jednota čl. Orla	strana
54 Koláři	strana
	23 Kondolence nad úmrtem Františka Josefa 181
Jan ze Smojna	strana
93 Kapelník	strana
	23 Komorápnina 163
Jesuité v Žampachu	strana
116 Konsumní dny	strana
132 stroj. Štěpánov	strana
	26 Kacemí dubí 187
Jan Lucemburský	strana
98 Kostel	strana
	68 Kruna Českoslov. 187
Jindřich Komtašský	strana
97 Karel IV.	strana
	71 Komise: finanční, hospodářská, 1919 190
Jan Jaroslav	strana
117 Kornář	strana
	116 Kontinentální fond 196
Josefinský katast	strana
132 Klášter Zbraslav	strana
	97 Kolaudace sekund. šk. 200
Jankovice	strana
69 Kral Václav I.	strana
	95 Krok a řeholy 201
Josef Dušek mlad.	strana
158 Karel z Lichtenštejna	strana
	105 Klempíř 230
paříkovo právo jítko	strana
ho národa	strana
	162 Krádej urosty 105
Jiříškův národní jednot	strana
ly učivořské	strana
	106 Kníže 1932 236
Jednání o státu	strana
130 Knika purgkuchtní	strana
	125 Kulturně výchov. film 242.
skoly	strana
125 Knika řádu	strana
	126 132 Kandidátku' listiny
Kalich	strana
	133 Knollko do obce' 243

L-M.

M-N

N-O

L-M.	M-N	N-O
Letopisecká komise 202	Mikes Žampach z Potiljna 98	Nemoc Lorká 1855 151
Literácký spolek 44	Mlyn 1620 --- 112	Naturálci učitele, rekuury 153
Lokalisté 71	Mor 1809 - - - 133	Neiroda 1897 161
Eicitace na karou školu 59 (raport!) 135	Metrické mýry a ráhy 159	Nadace pro posílení chudých 164
Lávka k blížnímu 152	Most a transfor. stole 158	Nedostatek potravin 187
Lávka k blížnímu 153	Most u sv. Václava 113	Norý dům, č. 282. Jana Štěpána 194
Letní tělocvična u školy 163	Most u sv. Václava 162	Nová práce 241
Legie	Mrchovisko, zámeček 163	Nová práce 203
Legionáři 188	Mobilizace 1914 165	Nové vojny 73
St. v. výročí 157	Mostní váha 164	Národní jednota 45
Lipy svobody 1919 187	Mobilizace 1914 165	Nové vojny 73
Lásky 191	Mobilizace 1914 165	Nové vojny 73
Luzumí pes 199	Mlado	Nové jeviště 230
Legionáři a invalidní důstřední 28	Meliorace posunku 30	Náklad na poštuv 221
Lávka v Hněvinku 227	Místní textilní	Normalní práce 222
	Množství ručního	Náhly rukon 224
	Mrač 4x. 31.	Náčer školní budovy 221
	Mír C. Č. Č. 247	Neohodnot školní budovy 231
M		Na frontě u 30. pluku 1918 183
Místní pojmenování 4		Něamčí hraus slávnost 222
Melgroomy 14	N	
Mravy 1929 21	Název obce --- 4	
Místní skupina textil. sítivict a soan brněnského 36	Nadmořská nýka 5	Ñ
Místní opečovací komise finanční 574	Národní sdružení odbozová organizace, reakce ap. 41	O
Místní římská rada 77	Nejistotí sušáma žena v zámluvě	Okolní města 4
Měč Brněnský 94	Nebicko, hostinec	Obvodní lekar 4

O

O

O-P

Opuška	13	Odechod vojáků	166	Odechod dle v. učeb.	204
Obyvatelstvo	14	Oběť války	188	80. narozeniny T. G. Masaryka	204
Orná říše - učeb.	18	Odehad čísel etník ve vojenské vojsně	177	Oslava - 1931	205
Odborná škola hospod.	20	Odevod 18 letých dětí	170	Oslava hlučna	221
Počnářství	20	Pečítka	183	Obecní účet 1929 1930	207
Obehdníci	21	Přečítová komise	54	Obecní jmení	208
Obehníci	23	Obecní pokladnička	193	Obecní práce v tomáři	225
Odborček hospodář. sdružení čs. křesťanských zemědilelů	35	Obecní hajník	193	Odeklášená sionistická smluva	228
Odbor pojistovací	35	Obecní les	192	Odechod chrt. dobytka	238
Odborová organizace zbraní lidové	41	- - dům	192	Otočitová komise obecní	242
Odbor národn. jednoty ty rovnocírkve	45	" písař	191	Odeklášená sionistická smluva	243
Organizace politické	55	Odejmačka obuvi	191	Ocenění chalupy	248
Obecní úřad	55	Obecní rozporčí	1918 1919 1920	P	
Obecní rada	57		1921 1922 1923	Popis hnízdiště	3
Obecní sýrenici	58		1924, 1925 1926, 1927 1928, 1929	Popisné čísla	5
Čerlice	6		1930, 1931 1932, 1933	Poloha obce	5
Očistování domů	136	Odborová orga. brněnská z hnízdiště	36	Přírodní lesy	7
Obecní klonka	18 35 135	Odeprodej posenků varhanice a Písečné	194 195	Práškovec	13 149
Obecní stromy zmrzlý	137	Obecní dárky zavolené	198	Pernský útar	12
Okres landshornský, prášení 1850	139	Obecní knihovna	177 194, 200 201, 236 248	Podnebí obec	14
Obroda neukánných poměr	151	Odrod 1932		Počet obyvatel	14
Oheň č 227.	153	Operační sbrojnice	202	Půda - rozdílení	18
Sádrování jazykohojib nařízení	162	Odrodání motocyklu	203	Plodiny	18

P

P

P

Pekáři	22	Píseň	68	Písečka na stachovském říjnovém říšském (1900/01) 195 říjnu 1901 233
Přehled činnosti rád božího Kampelický	25	Předním ještědským Přemyslováním vzdoru 135	134	Plán lesního zpracování 195 pořeky dřívějšího a jeho dovozu falesy 195 196 198
Pravoběžník volba v Hnátnici	55	Polární ráje 1843 137	137	Pražec před školou 195
Příčení sooni	73	Pražský oponadachy 150	139	Přeložení poety 196 do německé obec. 207
Příšla	76	Patriotické skol.-zvěření 153	153	Pokladna ohnišedorná 193
Prameny dějin obce 87	87	Památné lípy 152	152	Příkaz k ustanovení školní budovy 201
Původ Hnátnice 88	88	Přiblížení fási na Valdštejnovo 157	157	Proděl obec. procenta na Hybníkách 207
První pís. zeměd. 94	94	Poseinky učeble 2. Pís. 157	157	Plemenitýci 209
Panství lauřinské 95	95	Přádelna u lansky mostu 158	158	Plošiny 18
Plán hospodářní pp. 1620 108	108	Přiděl Valdštejna do Hnátnice 159	159	Pojistkář hov. dotyka 35
Potok hnátnický 112	112	Přimice na H. Štětovice 163	163	Proměnění jmena Hnátnice 115
Poddamí a jejich prinomost 1620 114	114	Perleťferrová nadace chudým 164	164	Pozdržení proti robote 122
Predaj panství českého 114	114	Pokus o pověření obce 164	164	Překážení domu č. 132 221
Protireformace 115	115	Pozáry 1911 165	165	Prolov papese 222
Pauští jesuitů 115	115	Poplzeck brancům, 165	165	Předání jivnosti národa jednotě severočeské 224
Přesnatače farářů 95	95	Proměnění 166	166	Práce v Žoráni 203, 211, 216, 222, 227, 228
Panství lauřinské 105	105	Příbram: doma 180	180	Práce v poli 224, 232 234
Pikardi 115	116	Příbram: za frontou 185	185	Praha novorá 226
Pronásledování cés. bratří 116	116	Příbram města, hlučí bylove svitové vojné 1689	1689	Pohřeb Aul. Dušek 1934 224
Pruško-Rakouské vojna 133	133	Přeč v díle 1919 187	187	* aut. Krejčího 224
Přeložení brambor 133	133	Příčky valčíncí 169	169	" a. Kolomé 224
Povodení 1837 136	136	Převod valčínců prýček 191	191	" Rie. Dušek 223
1868	156			Povstalost faříře jičínského 224
1932	236			

P-R

R

R-R-S

Psací stroj	226	Rodičovské schůzce	54	Rasitho obec s kamenickým národním 159
Poměrušská pramice	231	Rekořice roční	71	Raněný 1914 166
Prom' svět	233	Ryghta	83 86	Rozšíření horin- ské konuse uč 193 241
Posáv v Lanžperku	233	"	126 145	
Poznámek na desku čoly	134	Rychtáři	84 133	
Přidělení finančních k hřbitovním lazarům	139	"	134 142	R
Paměti Jana Výmlátky	147	Pomoci lidí	147	Růženec
Pokles mraonosti	177	poddaných o hřbitově	110	Rika Orlice
Pohledna obce	238	Pole rákovská	134 157	Rimodlníci
Pokles cen potravin a oblečení	238	"	159 194	S
Pokus o všechny kousy pro mládež	240	Robnick	69 136	Skalka
Pohřeb rodičů Jana Horace	246	Robota	109 114	
Prohlídka v chudobince	244	"	142	Součinná války 168
Pila	246	Rušení	140 146	Samočty 10
Prodaj piva a uzenin na výrobě techniky (zelai)	248	Rychelská cesta	11 148	Silnice a cesty 11 161
Rospořel (na obecní)				162
R				
Rohloha obce	159	Rekořice občí	180 185	Složení pídy 12
Rohlický katalog	4	Rohlicky	191	Sloje pískorce 13
Rodokmen katedru	4	Rospořel neelektrizace	196	Sčítání lidu 1930 15
" vernice	8	Rekořice proti obec. volbam památného	199	: : 1838 136 : : 1846 128
" pídy	18	Regulace potoka	203 235	Statistik a hospo- darských problemů 20
Rybničky	11, 132 148, 160	Renignace radního	221 247	Spojky 24 Společní a záložní spolek 24

S	S	S
Seznam děl s stranou		
Spolek vodních/místní 36	Slavnost zájemců 1	Subvence na
Spolek hudební (odbory) 36	zproni 1854	elektrovací obce 203
Společenstvo vzdělání 38	" 1863	svaz čsl. měst a
Společnost pionýrská 38	" 1919	obcí 203
Spolek kultury a tělocvičny 42		
241, 235, 138, 227		
Sbor dobrovolných hasičů 42	Smrt dítěte při	Stavba školní bu-
Sokol 48	povodni 1868	203
53		clony - odrolování 225
220	" uhořením	232
Sokolský ples 240		234
" akademický 242		
Starostové 56	Sírky - výroba a pro-	Scitání zeměděl.
Sochy a kříže 74	naku	podniků 203
Sesnam lidí	Schulverein	Smrt Aloise
poddaných 1651 117		Jiránka 207
Selské bouře 1775 122	Smrt alkoholika 150	Soupis lidí v
Silnice císařská 130	Smrt starosty	Shrátnici 1620 110
od hradeckého hradu 130	7. Prokopce 160	Sbírka pro Vášec 229
Přeskyjperk 136	Smrt legionářů	Spor o veřejnost
za vlast 65		
Sucho 1843 136	za vlast 189	cestu 229
Starost věčného kaple 137	Starba obecního	Starovrati akce 234
Starba věčného kaple 137	domu s. sv. 192	Státní příspěvek
Stromy vodní	Sbírka na hladomě	na novou práci 235
zimaly 1845 137	jící Ruskou 191	Soupis branice za
-4- 1929 21	Spor o dárky farářů 195	měsíc války 168
Smrt a hladu 1854 140	Skupina katol. mládežic 198	Smrt 175
" páškům 220	222, 224	
221	Starice telefonu 199	Slavnost o život
230		mezi 1918 181

S-Š	Š-T	T-U
Schůze nespojivných dělůkův 239	Školní zahrada- řízení 163	Teplor v zimě 1843 136 137
Mrtvý uas dět- níka cikálenky 240	Sponar Antonín, učitel, legionář, padl 189	Tabula rytací 145 granti a roboty 146
Starba domu č. 34 247	Španělská chřip- ka 175	Fistulelé rýrovi přichodu u. Cyrila a met. 151
Š		Telegraf z Pruska - starba 156
Swadlena 13		Thalcorona Perlkefra 157
Škola { 58 67 132 135		Telefon { 195 197 200 202
151	T	U
Školnice 67	Truhláři	Úřední název obce 4
Školní listina 22. 16. 20	Továrenský sbor dobrov. karitní 44	Úřady 55
š. 107	Tělocvičná jednota Sokol { 142 78 83 159 215, 216, 220 223, 223, 225	Učitelé { 63 66 220 236
Švédové na žámu pachv. 116	Továrny 78, 79, 83, 88, 159 104, 109, 211, 216, 222, 225, 228, 226,	Účinové do Vídni 135
Školní knonika 132		Úrodný rok 1846 137
Školní patro- nál - průšení 133	Tichá vlnice 162, 6, 113 215, 217, 244, 297.	Ústavní komisi 190
Školní pole 158	Ternianský kalich 122	Události za čsl. republiky 189
Školní matematika 159	Thalcooství { 133 135 159	Uprava řebele 197
Školní nadace		" lávek 208
L. Perlkefra 162	Teplor v zimě 1844-35	Úřádky obec učň 207
		Uzádosti v novém jiříště poště 207

U-V	V	V
Umrtnost 1931	221 Výsah z abecedního	Větrice 1845 137
Úraz ve skále	229 Černáni majitelů	Válka prusko-
Umesení o prodeji obecních pozemků	160 Kavetnický parcell 1841	rakouská 1866 157
Uhli' od Rábu	238 Vikariát kopolnický	Výroba vlnkov
Ustanovící schůze	Výroční hospo-	Rohatku 157
obec zastupitelstva 1931	248 dání z podlednických	Výkup obecních
	zbytků roboty	zahrad 162
	Voly drobci 1864	Vývaiisko 161
	Václavský	Váha dobytí 164
	Václavická na-	Výstřílení po
Vodotok obce	6 vltava	vlnatu 1918 186
Václavský	11 Vojna tisíciletá	Válcené hrázy 170
Vápenec a úbar	12 Výměna pump	Válcené růžky 169
Vepřový dobytek	19 Valná hromada:	Válka sovětská 165
Včely	20 -- Nar. jednoty	Výprážka v dolu
Volná myslivka	53 -- kur. kamotu	Dobrovčí na obec
Vláda první	116 -- " 1921	mídum 192
Výpisy z knihy	234 hančíř 1931	Volba první v Hrad.
purgkuchtmí	235 mici 1850	55
Věci obyvatel	30 mici 1850	139
1790-1838	133 Včely	Volba druhá v oblasti
Válka francouzská	69 Várhany	57
133 Vez - Sarba 1845	69 Volba III. 1864	153
	137 Volba do římského	I. 189

V-Z	Z	Z
Volba do obcí ř.zap.	Strana 193	Záložna
" "	197	Zoomy
" "	243	Založení Lan-
Výpríjka na elek-	říprka na žampachu	zdravotní postra-
triaci	198	vin 171 Zápis o jednáních obecné rady a obce 177
Vodovod sluka	Zámek pastrí	bekyně sosenec 191
čem	208 laniperského	Frýšení návazného
Vodovod u č. 282	234 Zámek hradu	hospodářní 191
Válma hromada	Žampachu	Zboží textilní 191
Sokola	238 Žima velmi krutá:	Založení hospo-
Vodopární řeční	1845 137	dářské záboriny 196
meliorač. društva	1888 159	Zamítnutí námitky
	1929 21	proti volbě do obce 199
Z	Zámek pastrí zám-	Zábor pozemků 19
Zahajení kroniky	1 pasikého 1850	Zářík 1931 220 1932 221
Žnak obce	6 Frýšení roboty	230
Žnak říčtíci	Zámek říčtíci	Zkrácení práce v
Lipenských	8 Frýšení říčního	rozářně 222
Žbel	9 161, 197 pataonálu	Farnouberk Trauttm. fonfart 139
Zeměstřední obec	15 Žlála' svatba man-	Fráty ve svítore
Zemědělci	16 řehi Petráckojich ¹⁹⁰⁰	vojně 167
Zahradník	23 Frýšení říčního	Za frontou 1918 185
Zednici	18 platu	Zastavení podniků ^{zemědělců} 246

Z-Z	Strana
Zákon jízdy na koláčích	
více osob	240
Z	
Fiorfóris kromikéré fos.	
Smejdův	2
Zimostříci	21 38
Zákoršká role	134
Žně 1846	137
Žně 1931	228
Zimostřícké lisy	233
Zálužek Ználuvice	238
Zupní vzdílankel	
hasičský	241

Doprava 18. listopadu 1937.

[Josef Smejdův
kromikář.]

Schráleno letošnickou komisi:

Rud. František
J. B. Bibus.

Vlado Ransdorf

